

PLE

Parlament de Catalunya

Sessió 32. Dimarts, 7 d'octubre de 2025. XV legislatura

DOSSIER

Debat sobre l'orientació política general del Govern (255-00008/15)

Propostes de resolució presentades pels grups i subgrups parlamentaris

Grup Parlamentari de VOX en Catalunya (reg. 58848)

Grup Mixt (reg. 58900 i 58908)

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 58901, 58910 i 58911)

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar (reg. 58902 i 58909)

Grup Parlamentari Comuns (reg. 58903)

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 58904, 59183 i 59196)

Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra (reg. 58905, 58912, 59192 i 59195)

Grup Parlamentari de Junts (reg. 58906)

Propostes de resolució transaccionals presentades pels grups i subgrups parlamentaris

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari Comuns (reg. 59182)

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari Comuns (reg. 59193)

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari Comuns (reg. 59197)

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 59199)

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 59200)

Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i el Grup Parlamentari Comuns (reg. 59201)

Debat i votació

Debat sobre l'orientació política general del Govern

255-00008/15

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ PRESENTADES PELS GRUPS PARLAMENTARIS

Reg. 58848; 58900 i 58908; 58901, 58910 i 58911; 58902 i 58909; 58903; 58904; 58905; 58906 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament: 8.10.2025

RECTIFICACIONS DEL TEXT PRESENTAT

Reg. 58912, 59183, 59192, 59195, 59196 / Coneixement: Mesa del Parlament: 9.10.2025

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI DE VOX EN CATALUÑA
(REG. 58848)

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 154 y 155 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes propuestas de resolución, subsiguientes al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

España y Cataluña: Unidad y libertad

Cataluña, pese a que con el cambio de Govern algunos anunciaran equivocadamente que salíamos del yugo del separatismo, sigue inmersa en una crisis institucional, económica y social interna derivada de la negligente dirección política de los distintos gobiernos antes separatistas y ahora socialista de la Generalitat y de las muchas concesiones realizadas por el bipartidismo desde el Gobierno de la Nación.

El primer año de Gobierno de Salvador Illa ha constatado que el proyecto del socialismo para Cataluña es el mismo que el del separatismo, y de esta manera se sigue minando la unidad social y la estabilidad institucional en nuestra región, consolidando así el ciclo de recesión económica, social e institucional.

Alejado totalmente de la realidad social de los catalanes, el gobierno regional de Salvador Illa en total consonancia con el gobierno de la Nación de Pedro Sánchez, se está dedicando exclusivamente a contentar a sus socios separatistas para consolidarse ellos en el poder. De esta manera, se están llevando a cabo una serie de cesiones al separatismo de espaldas a los catalanes y al resto de españoles que están socavando la unidad nacional.

Dijeron que no habría indultos, y los tuvimos. Dijeron que no habría amnistía, y la tenemos. Todo podemos esperar en estos momentos de unos gobiernos a los que nada importa el bien común y mucho el interés personal.

Así las cosas, este nuevo curso parece que se seguirá avanzando en el mal llamado modelo de financiación singular y en la creación de una Agencia

Tributaria de Cataluña con la que se pretende que la Generalitat –la responsable de que Cataluña tenga la presión fiscal más alta de España– sea la que recaude y gestione todos los tributos.

Y a fin de aparentar lo que ellos llaman normalidad institucional, que en realidad se trata de sometimiento electoral, se están realizando múltiples intentos presionando a la justicia para que el fugado Carles Puigdemont vuelva lo antes posible.

Desde la responsabilidad que tenemos como representantes públicos y, en este caso, como representantes de todos los catalanes, debemos rechazar cualquier intento de aprobar cualquier tipo de medida que vaya en detrimento de los intereses y de la igualdad de todos los españoles.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Iniciar el procedimiento para la devolución al Estado de las competencias en materia de Interior, Justicia, Sanidad y Educación para garantizar la igualdad de todos los españoles.
2. Suspender toda negociación oculta que afecte a los catalanes y que incluya el sostenimiento del Gobierno de la Nación o del gobierno regional de Cataluña como fin partidista. Por ello, poner fin de inmediato a las reuniones con Puigdemont y colaborar con la justicia para su puesta a disposición judicial en España lo antes posible y suspender las negociaciones para la mal llamada financiación singular y la creación de una Agencia Tributaria de Cataluña. Asimismo, instar al Congreso de los Diputados a modificar los preceptos constitucionales que consagran un modelo de financiación autonómico particular para el País Vasco y Navarra y se lo niega al resto de comunidades y aprobar un sistema de régimen común igual para todas las regiones de nuestra Nación.
3. Instar al Gobierno de la Nación a derogar toda norma, como la Ley Orgánica 1/2024, de 10 de junio, de Amnistía para la normalización institucional, política y social en Cataluña, que conlleve la impunidad de los políticos golpistas y de todos aquellos que participaron en el ataque al orden constitucional. Asimismo, derogar cualquier otro instrumento cuya finalidad sea una rebaja o una extinción de la responsabilidad penal de los políticos culpables del golpe de estado del 1-O.

Proposta de resolució 2

Fin de la corrupción sistémica en Cataluña

Cataluña lleva años arrastrando un mal endémico: la corrupción política sistémica. No se trata de casos aislados, sino de una forma de gobernar que ha hecho de la opacidad, el clientelismo y el abuso de poder un sistema de funcionamiento.

La Generalitat de Cataluña y el Gobierno de la Nación tienen un denominador común: el separatismo y el socialismo y la corrupción que les rodea. El mismo partido que en Madrid ha protagonizado los escándalos más recientes de corrupción es también quien en Cataluña es sostenido por un separatismo al que pese a que cambie sus siglas, le siguen rodeando los casos de corrupción.

La Generalitat ha sido señalada en múltiples ocasiones por prácticas que convierten el dinero de todos en un instrumento al servicio de unos pocos.

Caso DGAIA, caso Pujol, caso Palau - Millet, caso Adigsa, caso del 3% y caso Pretoria, entre muchos otros.

Entre ellos, este año ha salido a la luz el presunto caso de corrupción que salpica a la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA): un organismo que debería proteger a los menores más vulnerables y que se ha visto envuelto en casos de mala gestión, denuncias de corrupción en la adjudicación de contratos, externalizaciones opacas y graves negligencias en la tutela de niños y adolescentes

Todo esto, que ocurre mientras la Generalitat y el Gobierno de la Nación se presentan como garantes de la transparencia y la justicia social, está provocando que los catalanes, y en general todos los españoles, dejen de confiar en un sistema que nunca piensa en ellos, sino en el sostenimiento con sus múltiples beneficios del propio sistema.

Ante esta dramática situación, los catalanes merecen algo distinto. No un sistema en el que cada contrato, cada subvención y cada organismo sea sospechoso de estar al servicio de un partido, sino unas instituciones al servicio del bien común.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Realizar auditorías externas, independientes y periódicas sobre todos los organismos de la Generalitat, con especial prioridad en la DGAIA. Publicar de forma semestral los resultados íntegros de dichas auditorías en un portal accesible a todos los ciudadanos. Cesar de manera inmediata a todos los cargos públicos responsables de irregularidades graves detectadas en las auditorías.
2. Colaborar abiertamente con la Justicia para el esclarecimiento de los casos de corrupción que salpican a Cataluña en los últimos meses, como el caso Ábalos.
3. Inhabilitar de manera permanente a los cargos públicos condenados por corrupción, malversación o prevaricación. Retirar de forma automática cualquier pensión, indemnización o beneficio asociado al cargo público en caso de condena por corrupción, también las indemnizaciones que reciben los expresidentes de la Generalitat.

Proposta de resolució 3

Inmigración

Cataluña lleva décadas sufriendo una invasión migratoria promovida por el bipartidismo y el separatismo que está provocando una presión insoportable sobre el sistema educativo, sanitario, de vivienda y de servicios sociales, está generando un incremento delincencial sin precedentes y está amenazando la preservación de nuestra identidad, usos y costumbres. Todo ello se traduce en un deterioro creciente de la convivencia en los barrios y de la calidad de vida de los catalanes, especialmente de las familias trabajadoras y de las clases populares.

Los partidos que han gobernado la Generalitat durante las últimas décadas se han negado a defender y promover la identidad cultural catalana y española frente a modelos multiculturales que, lejos de fomentar la integración, consolidan la fragmentación social. El Programa de Lengua Árabe y Cultura Marroquí, impartido por funcionarios del régimen marroquí e impartido en más de 120 escuelas de Cataluña y con más de 2.400 alumnos, es buena

prueba de ello. En muchos barrios de Cataluña, el incremento masivo de población extranjera en pocos años ha favorecido la aparición de guetos culturales y lingüísticos, dificultando la convivencia y expulsando a los catalanes que han nacido y crecido en dichos lugares.

El Director General de Migracions, Refugi i Antiracisme de la Generalitat, David Moya, estimó en 2024 que el número de inmigrantes ilegales en Cataluña es de 190.000. En cuanto a las menas, desde 2016 su llegada se ha multiplicado. En 2024, el número de menas llegados asciende a 2.644, suponiendo el peor de los últimos 5 años. Este incremento refleja la creciente presión migratoria, que se torna no sólo social, sino económicamente insostenible, con un coste para las arcas de la Generalitat de 4.374€/mes por menor.

En 2023, Cataluña recibió 126.804 inmigrantes según las estimaciones definitivas del Instituto de Estadística de Cataluña (Idescat). A 1 de enero de 2024, la población extranjera residente era de 1.444.192 personas, lo que representa un incremento de 82.211 respecto al año anterior (6% más). Desde el año 2000 hasta 2024, la población de Cataluña ha experimentado un incremento notable: ha pasado de unos 6 millones de habitantes a más de 8 millones, lo que supone un aumento del 32%. Este crecimiento se explica en gran medida por la llegada de inmigrantes y por la natalidad asociada a estos nuevos residentes. A comienzos de siglo, residían en Cataluña cerca de 198.000 personas nacidas en el extranjero, lo que representaba apenas un 2,9% de la población total. Dos décadas después, en 2024, el número de extranjeros asciende a casi 1,4 millones, es decir, un 17,2% del conjunto de la población catalana.

En menos de un cuarto de siglo, la presencia de inmigrantes se ha multiplicado por siete. Este aumento masivo de población llegada del extranjero coincide con una natalidad autóctona en mínimos históricos: en 2024 se registraron alrededor de 53.793 nacimientos, cifra muy parecida a la de 1952. De éstos, más del 50% de los niños son nacidos de un padre o madre extranjero. En la franja de edad entre 25 y 40 años, cerca del 45% de las personas son nacidas en el extranjero. Se trata de una sustitución demográfica radical y profunda, realizada en un período de tiempo muy corto, que pone en riesgo la viabilidad de nuestro estado de bienestar y amenaza la continuidad histórica de Cataluña, de sus gentes, de sus lenguas, usos y costumbres heredadas.

A la vista de lo expuesto, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Elaborar un estudio sobre el coste económico de la inmigración ilegal en Cataluña con indicación de su afectación en materia de educación, sanidad, prestaciones públicas y vivienda y su repercusión fiscal para los catalanes y presentarlo ante esta cámara en el plazo de seis meses. E instar al Gobierno de España a modificar la Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre los derechos y libertades de los extranjeros en España para poder expulsar a aquellos extranjeros que no se integren, a los inmigrantes ilegales y a los inmigrantes legales que cometan delitos graves o hagan del delito leve su forma de vida, y que el cumplimiento de las penas de prisión de aquellos que hayan sido condenados se lleve a cabo en sus países de origen.
2. Constituir un Grupo de Coordinación Interadministrativa integrado por la Generalitat de Catalunya, Ayuntamientos, Delegación del Gobierno y Subdelegaciones del Gobierno en Cataluña, Mossos d'Esquadra, Policías Locales, Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado y Brigadas Provinciales de Extranjería y Fronteras del Cuerpo Nacional de Policía, con el fin de reforzar los controles administrativos relativos al padrón municipal, prestaciones

sociales, desempleo y situación administrativa de los extranjeros. Este Grupo se reunirá, al menos, trimestralmente y presentará un informe anual de conclusiones y recomendaciones al Parlament de Catalunya. Asimismo, se instará al Ministerio del Interior a ampliar la capacidad del CIE de la Zona Franca de Barcelona o, en su defecto, a proyectar un nuevo centro en Catalunya que apoye la actuación policial contra la inmigración irregular.

3. Evitar la proliferación de las zonas no-go en Catalunya y garantizar una presencia constante de los agentes de la autoridad y de las instituciones del Estado en aquellas zonas más sensibles a la creación de guetos, a fin de asegurar el cumplimiento de nuestras leyes y la preservación de nuestros usos, costumbres y forma de vida.

Proposta de resolució 4

Seguridad

Los catalanes asistimos a una escalada criminal sin precedentes que ha roto el clima de paz social y ha situado a Catalunya en los peores indicadores de criminalidad a nivel nacional y europeo.

La tolerancia con la delincuencia menor ha dado paso a una criminalidad cada vez más violenta, organizada y agresiva. Los delincuentes se han aprovechado de la laxitud de nuestras leyes y la tolerancia de nuestros gobernantes con ellos para elevar nuestra región en una zona de confort criminal. Hoy, según datos de Eurostat, Barcelona es la segunda ciudad de Europa en el ranking de asaltos violentos, y Catalunya acumula más del 40% de las okupaciones producidas en toda España. Asimismo, de acuerdo con el portal estadístico del Ministerio del Interior, las diez ciudades de España con mayores tasas de robos con violencia e intimidación son catalanas, con Barcelona a la cabeza, superando ampliamente al resto del país.

La situación en materia de violencia sexual resulta especialmente alarmante: las violaciones se han incrementado en Catalunya un 500% en los últimos ocho años, con un crecimiento sostenido y concentrado en las agresiones más graves. Nuestra comunidad concentra un tercio de los delitos de esta naturaleza en toda España: el 32,4% del total nacional (3.944 casos). Catalunya registró 1.742 denuncias por violación en 2024, frente a las 664 de Madrid, 625 de Andalucía y 516 de la Comunidad Valenciana. Catalunya dobla los datos de Madrid y casi triplica los de Andalucía y Valencia, confirmando como el epicentro de esta dramática problemática.

En este contexto, no puede ignorarse la pérdida del principio de autoridad de los agentes del orden. Los Mossos d'Esquadra han sufrido más de 2.500 agresiones en 2024, con un incremento del 47% en los últimos cinco años, según datos de la propia Consejería de Interior. En consecuencia, se han consolidado muchas zonas de Catalunya donde los cuerpos de seguridad encuentran graves dificultades para actuar. Estas denominadas no-go zones son territorios donde se impone la ley del más fuerte y donde la autoridad del Estado es sustituida por la imposición violenta de bandas o islamistas, quebrando así la igualdad y garantía de los derechos y libertades de los ciudadanos que habitan ahí.

Todo ello está generando la implantación de una auténtica cultura de la impunidad, donde miles de delincuentes acumulan numerosos antecedentes sin que se produzca su ingreso en prisión ni se garanticen medidas de seguridad

para la ciudadanía. Según la Consejería de Interior, los Mossos d'Esquadra tienen contabilizados a más de 3.000 multirreincidentes (el 80% hombres y la mayoría sin DNI español) detenidos más de tres veces por delitos patrimoniales en 2024.

Los poderes públicos no pueden obviar tampoco la afectación que tiene la inmigración masiva e ilegal en materia de seguridad. El Balance de seguridad y actividad policial del año 2024 de los Mossos d'Esquadra señala que el 65% de los detenidos en por delitos relacionados con el tráfico de marihuana son extranjeros, el 51% de los detenidos por delitos contra la libertad sexual son extranjeros, el 66% de los detenidos por robos con violencia e intimidación son extranjeros, el 66% de delitos relacionados con la ocupación de viviendas son extranjeros, y el 57% de personas con 7 o más detenciones por delitos patrimoniales son marroquíes y argelinos.

A esta deriva se suma un problema añadido: el maquillaje estadístico con el que las autoridades intentan minimizar la magnitud real del fenómeno. Esta manipulación de la realidad contribuye a la desconfianza de los ciudadanos hacia sus instituciones y, lejos de paliar el problema, lo agrava, dado que una política pública de seguridad efectiva debe basarse en datos objetivos y en diagnósticos certeros, no en narrativas ideológicas interesadas que esconden la verdad.

Todas estas consecuencias no son fruto de la casualidad: son el resultado de las políticas aplicadas por la izquierda, el socialismo y el separatismo desde los poderes públicos, que durante años han debilitado la autoridad de los agentes del orden, han alentado la permisividad con la delincuencia, han importado masivamente a criminales de países extranjeros y han impuesto un modelo ideológico que antepone la corrección política a la seguridad real de los ciudadanos. El fracaso de este modelo ha quedado demostrado con el deterioro del orden público, la multiplicación de delitos graves y la pérdida de confianza en la justicia y en la policía.

A la vista de lo expuesto, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. En materia de protección a las mujeres, ante el drástico aumento de las violaciones en Cataluña, elaborar un estudio sobre las causas y los perfiles repetidos de los agresores sexuales, debiendo rendir cuentas de dicho estudio ante la Comisión de Interior del Parlament anualmente. Asimismo, instar al Gobierno de España a realizar reformas legales para llevar a cabo una bajada de la edad penal y una revisión de la Ley Orgánica 5/2000, de 12 de enero, reguladora de la responsabilidad penal de los menores, para que se agraven las consecuencias penales a los menores que cometan este tipo de delitos. Y reforzar los protocolos de prevención y lucha contra aquellos discursos y prácticas culturales y religiosas que denigran a las mujeres y atentan contra su dignidad y su libertad.
2. En materia de medidas concretas frente a determinadas realidades criminales especialmente intensas en Cataluña: En relación con la ocupación ilegal, suscribir un acuerdo con el TSJ de Cataluña y con los jueces decanos de los 49 partidos judiciales de Cataluña para que la celebración de juicios inmediatos por delito leve (JIDL) en caso de ocupación permitan que el inmueble ocupado sea desalojado en el tiempo que dura una guardia. Y en materia de multirreincidencia, instar al Gobierno de España a modificar la Ley Orgánica 10/95, de 23 de noviembre, del Código Penal, para extender la aplicación del agravante de multirreincidencia no sólo a los delitos leves de

hurto, sino también a los delitos leves de estafa y para que sea efectiva con penas de prisión de uno a tres años. Asimismo, promover, desde Cataluña, las modificaciones legislativas para que cuando los autores multirreincidentes sean extranjeros, en todos los casos se sustituya la pena privativa de libertad por la expulsión del territorio nacional.

3. En materia de modelo policial: Respetar las competencias de la Guardia Civil y del Cuerpo Nacional de Policía en materia de inmigración, de seguridad de puertos y aeropuertos y del mar. Clarificar el régimen jurídico de los guardias, vigilantes, agentes o alguaciles municipales reforzando su actuación y dotándoles de la seguridad jurídica y los medios necesarios para poder desempeñar sus labores preceptivas. Finalmente, impulsar un plan integral de apoyo a los trabajadores de la Seguridad Privada que atienda la mejora de sus condiciones laborales y de su seguridad, ante el aumento de las agresiones que padecen en el ejercicio de sus funciones y su papel fundamental en la seguridad pública.

Proposta de resolució 5

Defensa de la vida y protección a la familia

Actualmente, la sociedad se ve inmersa en unas políticas que fomentan la cultura de la muerte. Estas, están apoyadas y financiadas por los partidos de izquierdas, progresistas, y actualmente, hasta por partidos que hasta ahora eran identificados como partidos de derechas dentro de nuestro arco parlamentario. La cultura de la muerte tiene como objeto reducir la natalidad mediante el aborto y acabar con los enfermos y vulnerables mediante la eutanasia.

Se trata de una situación marcada por la pérdida de los valores tradicionales, así como la pérdida de la dignidad humana, y la lucha contra su propia naturaleza que nunca dejará de ser la lucha por la supervivencia.

Esta cultura de la muerte no solo ataca al propio individuo sino a sus raíces y a su razón de ser, y por tanto también a la familia, puesto que la izquierda y los progresistas, saben bien que, es ésta, la que impide la atomización de la persona y por tanto la hace menos vulnerable a proclamas políticas que la dañan directamente.

En VOX nos encontramos ideológicamente en el punto diametralmente opuesto. Nuestro compromiso con la defensa de la vida, desde la concepción hasta la muerte natural y de la promoción de la familia como célula básica de la sociedad, es claro y firme.

Nuestra posición está claramente enfrentada, sin medias tintas ni matices, a estas leyes que atentan directamente contra el fomento de la vida y que menoscaban la importancia de la familia dentro de nuestra sociedad con el único objetivo de destruirla tal y como actualmente la conocemos.

De esta manera, Cataluña es ya conocida por presentar un importante número de políticas fallidas de ayuda a la mujer embarazada, tanto ayudas en materia de apoyo psico-social como de ayudas económicas. A cambio crecen las facilidades para abortar al mismo ritmo que crecen las iniciativas de desinformación sobre los peligros para la mujer, así como, los efectos secundarios, físicos y psicológicos, acarreados por la realización de un aborto.

Lamentablemente, llevamos años ostentando el triste podium de ser la región de España en la que más abortos se practican y la región de España que más solicitantes de suicidio asistido presenta.

Los datos definitivos del Ministerio de Sanidad para el año 2024 aún no están disponibles públicamente, pero se prevé un aumento en la cifra de abortos respecto a 2023, que ya fue un año con la cifra más alta de la última década, con un total de 103.097 abortos. De estos 21.175 abortos, se practicaron en Cataluña. Fuimos la región con la mayor tasa de abortos de España, con 14,92 por cada 1.000 mujeres y se prevé que este año la cifra sea aún mayor debido a las nulas ayudas a la mujer embarazada y al fomento que la izquierda y los separatistas hacen del aborto.

Lo mismo pasa con las políticas orientadas al fomento, promoción o dotación de recursos para las unidades de cuidados paliativos. Han desaparecido. Estas han sido sustituidas por políticas que fomentan la muerte o el suicidio asistido de todo ser humano, con una esperanza de vida media larga, al que se le convence de que es mejor morir que vivir bajo el eufemismo de «muerte digna». En España, durante 2024, se registraron 960 solicitudes y 427 prestaciones de eutanasia, según datos del Ministerio de Sanidad y organizaciones para gubernamentales. De estas, en Cataluña se registraron 358 solicitudes y se realizaron 142 eutanasias, un 51% más que en el 2023.

Es fácil deducir pues, que la familia supone una clara amenaza para los objetivos de ingeniería social que promueve la izquierda. El lugar de protección, crecimiento y aprendizaje en libertad del individuo que constituye la familia, supone un claro peligro para las políticas que pretenden aislarlo y atomizarlo para controlarlo con facilidad. Así vemos cómo el feminismo radical y todos los entes relacionados con el fomento de la ideología woke premian con ayudas y subvenciones de dinero público frente al abandono, incluso la criminalización, de las familias tradicionales y la abolición de políticas pronatalidad.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Defender la vida desde la concepción hasta la muerte natural y apostar por la inversión en políticas de familia como elemento natural y fundamental de la sociedad que es, incorporando la perspectiva de familia mediante la inclusión de un análisis de "impacto de familia" en todas las políticas públicas, de forma que sean tenidas en cuenta en todos los Departamentos y que ello se vea reflejado en los presupuestos del 2026. Así, aprobar un paquete de deducciones fiscales en el tramo autonómico del IRPF por la contratación de ayuda en el hogar, facilidades para la conciliación, gasto en material escolar y actividades complementarias durante la etapa educativa, teniendo como objetivo final la supresión de todos los impuestos o tasas autonómicas que dificulten el desarrollo de las familias. Presentar un plan de políticas familiares encaminadas a revertir el invierno demográfico y la baja natalidad en Cataluña, estableciendo un paquete de medidas fiscales, así como medidas de apoyo económico directo a aquellas familias que no presentan declaración de renta por el umbral de pobreza. En este plan deberá estar incluida la supresión de las políticas de perspectiva de género.
2. Promover medidas para la defensa de la vida trabajando especialmente por garantizar el asesoramiento y el acompañamiento a todas aquellas mujeres embarazadas que deseen continuar con su embarazo y se encuentren en situación de vulnerabilidad. Suprimir todas subvenciones públicas, ayudas o partidas presupuestarias a cualquier asociación, entidad, plataforma u orga-

nismo que tenga como objetivo promover el aborto o la eutanasia. Con un claro objetivo de apuesta por la vida y salud, instar a la Generalitat de Cataluña a rechazar, tanto con fondos públicos como privados, los tratamientos hormonales y la cirugía de «cambio de sexo» en los menores de edad.

3. Rechazar y derogar las leyes ideológicas que alientan el enfrentamiento, la división entre los españoles haciéndoles cada vez, más desiguales y desprotegidos a hombres y mujeres, estableciendo diferencias laborales atendiendo al sexo, raza u orientación o identidad sexual. Además, suprimir el Departamento de Igualdad y Feminismo y organismos públicos que son innecesarios en sus funciones, injustos e ideológicos en los medios políticos que acometen al servicio de aquellas y onerosos en su estructura; y dedicar ese gasto a la mejora de servicios públicos esenciales como la sanidad, la justicia, la seguridad o el sistema educativo.

Proposta de resolució 6

Acceso a la vivienda

En Cataluña, la declaración de zonas de mercado tensionado ha reducido la oferta de pisos en alquiler en un 25,7%, lo que supone la desaparición de casi 40.000 inmuebles en un solo año. Este desplome de la oferta ha provocado que más de 300 inquilinos compitan por cada vivienda disponible, lo que convierte el acceso a un hogar digno en una tarea casi imposible para la mayoría de familias.

Este grave problema se agrava por el déficit estructural de vivienda social. Actualmente, Cataluña solo atiende al 4% de los solicitantes inscritos en el registro autonómico, cuando la demanda real exigiría al menos 20.000 nuevas viviendas sociales al año. Sin embargo, apenas se construyen 1.200 unidades anuales, y algunos municipios, como Calafell, no han levantado ni una sola promoción de vivienda protegida en más de cuatro décadas. El resultado es un desfase acumulado superior a las 100.000 viviendas desde la crisis de 2008.

A este déficit de vivienda social se suma la caída de la construcción de vivienda. En el área metropolitana de Barcelona, la actividad constructora ha descendido un 62% desde 2004, alcanzando apenas 5.274 unidades terminadas en 2023. Esta cifra queda muy por debajo de las necesidades de los nuevos hogares que se crean cada año. Incluso la vivienda de protección oficial ha seguido la misma tendencia negativa: de 3.031 unidades en 2004 se ha pasado a tan solo 1.400 en 2023, profundizando aún más la brecha entre oferta y demanda.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Impulsar el acceso a la vivienda mediante la construcción pública y privada con un enfoque de equidad territorial, perspectiva de familia y prioridad nacional. Al mismo tiempo, agilizar los procedimientos administrativos para la concesión de licencias de obra y el desarrollo de suelos urbanizables. Fomentar la rehabilitación de viviendas con el objetivo de mejorar la eficiencia energética y la accesibilidad e iniciar los procedimientos de derogación de la Ley 1/2022 y de la Ley 12/2023, que han favorecido la okupación y reducido la oferta de alquiler. Finalmente, iniciar los trámites desde Cataluña para aprobar una nueva Ley del Suelo que libere aquellos terrenos que no estén

sujetos a especial protección ambiental, paisajística, productiva o de defensa nacional.

2. Realizar un diagnóstico riguroso del parque de vivienda social para ordenar prioridades, garantizar su adjudicación con prioridad nacional y reservar una cuota de viviendas más amplias para familias numerosas. Reforzar la colaboración público-privada para ampliar el parque protegido y poner en marcha un plan de choque que elimine listas de espera, con ayudas directas al alquiler y a la hipoteca. Impulsar nuevas promociones de vivienda social, en propiedad o alquiler con opción a compra, para que hogares con menos recursos accedan a una vivienda digna.

3. Reducir cargas fiscales y facilitar la actividad inmobiliaria mediante bonificación del 100% en Actos Jurídicos Documentados (AJD) y del Impuesto de Transmisiones Patrimoniales (ITP) para los españoles que compran vivienda habitual. Desde Cataluña, impulsar la modificación de la Ley 22/2009 para garantizar igualdad en impuestos cedidos y minimizar AJD e ITP, derogar la Ley 14/2015 sobre viviendas vacías, incentivando su alquiler con beneficios fiscales. Impulsar la recuperación de la deducción por inversión en vivienda habitual en el IRPF para quienes tienen préstamos hipotecarios y la deducción por alquiler de vivienda en todo el ámbito nacional y, asimismo, la modificación la Ley 37/1992 para eliminar el IVA en la primera vivienda, favoreciendo el acceso a la propiedad y al alquiler con medidas fiscales eficaces.

Proposta de resolució 7

Sanidad digna para los catalanes

La sanidad pública en Cataluña atraviesa una crisis estructural que se refleja en todos los indicadores disponibles. Los últimos datos oficiales sitúan a Cataluña entre las comunidades con peores listas de espera quirúrgicas de España: un paciente debe esperar de media 145 días para ser intervenido, casi tres semanas más que la media nacional (126 días). Aún más grave es que uno de cada tres pacientes (32,5%) lleva más de seis meses en espera, mientras que el número total de personas pendientes de una intervención alcanzó en 2024 los 196.911 pacientes, equivalentes a 25,10 por cada 1.000 habitantes.

Esta situación no sólo genera sufrimiento y deterioro en la calidad de vida, sino que tiene consecuencias fatales: en 2024 murieron 2.151 personas en Cataluña mientras esperaban una operación, y en la última década la cifra asciende a 18.682 fallecidos. Son víctimas invisibles de una Generalitat que ha demostrado ser incapaz de garantizar el derecho a una atención sanitaria digna.

El colapso no se limita a las listas de espera quirúrgicas. Las urgencias hospitalarias están permanentemente saturadas y los profesionales trabajan desbordados en condiciones cada vez más precarias.

En cuanto a la financiación, Cataluña presenta el gasto sanitario per cápita más bajo de España, con apenas 1.442 euros por habitante en 2025, frente a una media nacional de 1.757 euros, y una brecha histórica del 69% respecto a Asturias, la comunidad que más invierte. Ello ocurre pese a que la Generalitat destinó en 2024 más de 16.000 millones de euros a sanidad. La contra-

dicción es evidente: el problema no radica solo en la cantidad, sino en la mala gestión y en las prioridades equivocadas.

El sistema catalán fue concebido para atender a una población de 6 millones de personas, pero hoy se enfrenta a más de 8 millones. El crecimiento poblacional derivado de una inmigración masiva y descontrolada añade una presión adicional a hospitales y centros de atención primaria, ya de por sí desbordados.

Mientras tanto, la Generalitat ha optado por destinar recursos a estructuras burocráticas y políticas ideológicas, donde los intereses partidistas han prevalecido sobre las necesidades reales de los catalanes.

El resultado es un sistema sanitario en estado crítico: listas de espera récord, urgencias colapsadas, profesionales sin respaldo y ciudadanos abandonados. Es urgente un cambio radical en la gestión sanitaria que devuelva a los catalanes el derecho a una atención pública eficaz, ágil y de calidad.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat:

1. Realizar un pleno monográfico con el fin de abordar la problemática de las listas de espera médicas y quirúrgicas secundarias a la sobrecarga asistencial que sufre el sistema sanitario catalán, así como las causas de dicha sobrecarga tales como la nefasta gestión, despilfarro político (altos cargos, agencias inútiles, imposición lingüística, ideología de género en hospitales), la inversión en procedimientos ajenos a la salud (aborto, cambios de sexo, eutanasia) y el aumento exponencial de la población debido a la inmigración ilegal y masiva; a fin de implementar soluciones inmediatas para ofrecer a los catalanes la sanidad pública que se merecen y que implique la colaboración de la sanidad privada como parte importante de todo el sistema sanitario.
2. Garantizar a los profesionales sanitarios unas condiciones laborales competitivas con respecto a las que ofrecen en el resto de Europa, tales como la retribución económica, la ordenación de guardias de presencia física o localizadas, la conciliación familiar y la formación continuada para evitar la constante fuga de profesionales existente en Cataluña. Eliminar de los requisitos de estabilización laboral, la exigencia del nivel C1 de lengua catalana para el ejercicio en centros sanitarios tanto públicos como privados para atraer talento del resto de España y trabajar junto al Gobierno de España la obtención de un estatuto médico propio, reclamación justa e histórica de estos profesionales que ven como los partidos tradicionales llevan décadas ninguneándolos y aprovechándose de su vocación de servicio.
3. Presentar en el Parlamento de Cataluña de forma urgente tres protocolos de actuación rápida: a) De salud mental, atendiendo especialmente a los jóvenes, garantizando la valoración por un especialista en un plazo máximo de 24 horas y permitiendo una respuesta médica rápida y de calidad; b) Para pacientes con sospecha de enfermedad rara o poco frecuente, atendiendo especialmente a la infancia, que permita una asistencia por un especialista en un plazo de 24 horas para facilitar un diagnóstico precoz, así como medidas para ligar las visitas consecutivas a otros especialistas o pruebas complementarias que se requieran; c) Para ofertar a los pacientes catalanes cualquier fármaco (para todo tipo de patología, incluyendo la oncológica y enfermedades raras) que haya demostrado eficacia y que haya sido aprobado por la EMA, independientemente de si el Ministerio de Sanidad lo ha baremado o no. Además, presentar un plan de cuidados paliativos dotado de profesionales formados y presupuesto específico e independiente, en el que los pacientes que requieran este servicio tengan la posibilidad de ser valorados en un

plazo máximo de 24 horas y les sean planificadas las siguientes visitas de acuerdo con sus necesidades en esta materia.

Proposta de resolució 8

Protección social para cuidar de los nuestros

Los catalanes han sido abandonados tras décadas de gobierno separatista y socialista. La pobreza se ha enquistado en Cataluña y las ayudas públicas no llegan a los catalanes. El aumento exponencial de población ha colapsado nuestros servicios dejando al descubierto la dejadez de los gobiernos que se han alternado en el poder. Los socialistas, lejos de trabajar por un escudo social que proteja a la ciudadanía de esta lacra, han continuado con las mismas políticas separatistas de despilfarro y de desamparo al catalán de a pie.

La tasa de riesgo de pobreza o exclusión social, tasa AROPE ha sido del 24,0% en 2024, 4 décimas menos que en 2023 (24,4%). No obstante, esta disminución no es más que un espejismo ya que la tasa de riesgo de pobreza, que se sitúa en el 17,4%, la población con baja intensidad en el trabajo, que se sitúa en el 6,1 y el porcentaje de población que vive en situación de privación material y social severa, que se sitúa en el 8,6%. Datos inasumibles en una sociedad del primer mundo.

Si estratificamos por edad, la tasa AROPE sólo mejoró en el grupo de población de 16 a 64 años y se situó en el 23,6%, 1,1 puntos porcentuales menos que el año anterior, mejoría completamente insuficiente. En cualquier caso, en el resto de los grupos de edad continúa empeorando condenando a los niños y a los ancianos a la pobreza más absoluta: el grupo de menores de 16 años la tasa fue del 34,8%, lo que representa un aumento de 1,7 puntos porcentuales respecto a 2023 y la tasa del grupo de población de 65 o más años también aumentó y se situó en el 17,0% (8 décimas más que en 2023).

En cuanto a los indicadores que recogen aspectos subjetivos de las condiciones de vida, es decir, los indicadores del nivel de privación de los hogares, la privación que más población declaró es no poder hacerse cargo de gastos imprevistos de 800 euros y supuso un 35,2% de la población, más de 1/3 de la población en Cataluña. La población que dijo no poder permitirse mantener la vivienda a temperatura adecuada fue del 17,6%. Y un 30,4% de la población declaró no poder permitirse una semana al año de vacaciones (29,8% en 2023).

La precariedad que asola Cataluña y que están padeciendo los catalanes tiene unos responsables políticos más preocupados por sus proclamas ideológicas y por colocar a sus afines en la administración pública que por el sufrimiento de los ciudadanos que gobiernan.

Los catalanes rara vez pueden acceder a ayudas sociales puesto que el gobierno socialista prioriza la ayudas con sesgo ideológico en vez de establecer criterios sociales de protección a su propio pueblo. Los criterios de género, de orientación sexual o de personas con situación administrativa ilegal se imponen claramente sobre los criterios sociales con prioridad nacional.

Por estos motivos, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Priorizar a las personas vulnerables en materia de ayudas sociales sin distinción de sexo u orientación sexual y prestando especial atención a la infancia, ancianos y personas con discapacidad, suspendiendo para ello la conce-

sión de subvenciones a entidades dedicadas a promover agendas políticas. Eliminar cualquier subvención a todas aquellas organizaciones no gubernamentales que tengan un sesgo ideológico, tales como OPEN ARMS, o entidades como la Federación Catalana de Escultismo y Guidismo y dedicarlas al plan de pobreza infantil que debería estar ejecutando el Gobierno de la Generalitat de Cataluña.

2. Instaurar el criterio de prioridad nacional en todas las ayudas sociales y retirar las otorgadas a inmigrantes ilegales en España y facilitar el retorno a su país de origen, así como suspender cualquier prestación a menores extranjeros no acompañados (menas) tutelados por la Generalitat de Cataluña o cualquier extutelado de nacionalidad extranjera garantizando su inmediato retorno a su país de origen para que puedan estar con sus familias o, en su defecto, bajo la guarda de las instituciones tutelares de sus países de origen. En su lugar, destinar esas partidas presupuestarias a mejorar el acceso a la vivienda -en propiedad o en alquiler- de los jóvenes españoles, fomentar la natalidad, la conciliación familiar o la mejora de los servicios públicos.

3. Elevar al Parlamento de Cataluña un plan de choque -con una partida presupuestaria concreta- destinado a combatir la pobreza estructural, poniendo un énfasis especial en la pobreza infantil. Dicho plan deberá detallar, barrio por barrio, los niveles de pobreza y exclusión social, y establecer como prioridad la concesión de ayudas sociales a las personas vulnerables de nacionalidad española.

Proposta de resolució 9

Reforma fiscal

Cataluña es la región donde más impuestos se pagan, batiendo récords año tras año de recaudación. Los catalanes pagamos hasta 15 impuestos propios que no existen en otras regiones, no porque aquí se disfrute de mejores servicios públicos, sino porque la Generalitat ha hecho de la recaudación un fin en sí mismo.

Pese a la propaganda del Govern año tras año reafirmandose como la solución para los problemas de las clases más humildes, somos la región donde más alto es el IRPF en el tramo de renta más bajo y una de las regiones con el Impuesto de Sucesiones y Donaciones más alto.

Tal y como demuestran los datos, la situación económica es cada año peor. La pobreza afecta al 35% de menores de 16 años, el 19% de menores de edad viven en hogares que han tenido retrasos en el pago de la vivienda, los mayores de 65 años registran un 17% de pobreza y hay más de 600.000 trabajadores en situación de pobreza.

Y todo esto ocurre en un momento crítico para la economía de los catalanes. Mientras las familias luchan contra la inflación, contra la pérdida de poder adquisitivo y contra una imposición fiscal asfixiante, el Govern se enorgullece de seguir exprimiendo al contribuyente, y el Gobierno de la Nación abre la puerta a una negociación opaca y peligrosa: la cesión total de los tributos a la Generalitat.

Aquello que llaman financiación singular, no es más que un cupo hecho a medida del separatismo y como contraprestación por otros acuerdos que nada tienen que ver con la economía de los catalanes.

Y es que los últimos movimientos del Gobierno de la Nación junto a la Generalitat dejan claro que el fin último es dotar al separatismo de una Hacienda propia, al margen del sistema común, y de disolver por completo el que debería ser uno de los pilares fundamentales de la unidad económica de España: que todos los españoles contribuyan bajo las mismas reglas y con los mismos derechos.

Por tanto, hoy la disyuntiva es clara: o defendemos una fiscalidad justa, previsible y orientada al crecimiento de las familias y de todo el conjunto empresarial; o seguimos atrapados en la espiral confiscatoria de la Generalitat, que utiliza los impuestos no para mejorar la vida de los catalanes, sino para alimentar su maquinaria ideológica y clientelar.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Reivindicar y defender la unidad fiscal de España y la igualdad entre españoles. Rechazar en primer lugar el modelo mal llamado de financiación singular, oponerse a las cesiones totales y parciales de tributos hechas hasta ahora, revertir todo proceso y cesión orientada a la creación y fortalecimiento de la Agencia Tributaria Catalana y liderar un proceso de armonización fiscal entre todas las regiones de España para acabar con la desigualdad fiscal entre españoles.

2. Realizar una rebaja fiscal sin precedentes en nuestra región que permita un desarrollo económico a todos los niveles y una mayor calidad de vida para todos los catalanes. Para ello, eliminar todos los impuestos propios de Cataluña para reducir la carga fiscal de las empresas y las familias, contribuir a la igualdad entre españoles y en consecuencia recuperar la competitividad y la unidad de mercado en el conjunto de España. Concretamente, y mientras no se devuelva su gestión al Estado, bonificar la cuota de los tributos cedidos total o parcialmente del Estado que se mencionan a continuación: el 99% del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones, el 100% del Impuesto sobre el Patrimonio en tanto no se produzca su derogación y el 100% del ITP para la adquisición de vivienda habitual. Además, reducir el 1,5% al 0,5% el AJD para fomentar la transmisión de bienes inmuebles y favorecer la actividad inmobiliaria y suprimir el tramo autonómico de IRPF. Mientras esto no se lleve a cabo, realizar una rebaja fiscal en el tipo mínimo del IRPF a todos los trabajadores acompañado de un sistema de deducciones para favorecer la natalidad y la familia.

3. Elaborar unos presupuestos de base y déficit cero, mediante una revisión sistemática del gasto público de la Generalidad de Cataluña que permita reducir niveles de deuda y déficit estructural y solicitar la elaboración de una auditoría externa -a cargo del Cuerpo Superior de Interventores y Auditores del Estado- de la Generalitat -incluyendo todos sus departamentos y organismos dependientes- a fin de conocer la posibilidad de recortar gasto, permitiendo así una reducción de la recaudación que permita una reducción fiscal en los próximos presupuestos de la Generalitat.

Proposta de resolució 10

Justicia, Concordia, y Política Penitenciaria

La Justicia en Cataluña vive una situación crítica e insostenible debido a la negligencia del Govern de la Generalitat, que ha priorizado durante años su

agenda ideológica por encima de la prestación de servicios básicos en una sociedad moderna como es una justicia de calidad.

Actualmente, Cataluña cuenta con una ratio de 10,9 jueces por cada 100.000 habitantes, por debajo de la media nacional de 11,6, y el Consejo General del Poder Judicial ha reclamado 109 nuevas plazas judiciales, de las que 34 son urgentes, situando a Cataluña como la comunidad autónoma con mayor déficit de justicia de toda España. Sin embargo, en la última década solo se han creado 60 plazas.

Al mismo tiempo, mientras la Generalitat culpa al Gobierno de la Nación de esta carencia, existen 350 vacantes de funcionarios judiciales que dependen de la administración autonómica y no han sido cubiertas, frente a 150 incorporaciones anunciadas, insuficientes incluso para cubrir las vacantes existentes. Esta situación provoca un colapso estructural, especialmente en Barcelona, Tarragona y Girona, generando una pérdida creciente de seguridad jurídica, retrasos injustificables y un deterioro directo de los derechos de los ciudadanos. La creación de nuevas plazas será inútil mientras la Generalitat mantenga vacías sus propias dependencias y oculten la distribución provincial de estas plazas, a pesar de los informes públicos del TSJC.

En materia de infraestructuras, se percibe con claridad cómo la Generalitat de Cataluña ha abandonado un servicio público tan esencial como este: los ciudadanos de Tarragona, por ejemplo, veintisiete años esperando el Fórum de la Justicia, mientras que en el plano humano la falta de cobertura de las vacantes está provocando graves retrasos sufridos por la población ilderdense.

Amén de esto, la Generalitat ha quedado completamente inhabilitada en el plano moral para gestionar la Justicia vista su política activa de blanqueamiento de delincuentes y de debilitamiento del Estado de Derecho, que ha alcanzado su paradigma en la injustificable visita del Presidente Illa al golpista prófugo Carles Puigdemont.

A esta situación de colapso judicial se suma la alarmante crisis penitenciaria en Cataluña. La población reclusa extranjera ha aumentado significativamente, con internos extranjeros que representan el 52% del total, y hasta el 75% en cárceles de jóvenes. Las agresiones a funcionarios han crecido un 330% en seis años, registrándose actualmente 1,5 agresiones por funcionario al día, y 59 agresiones sexuales graves en los últimos cuatro años. Los datos muestran que el 67% de las agresiones son cometidas por reclusos extranjeros, y que el 83% de los condenados por violación son extranjeros.

Además, el coste diario de cada preso es de 225 euros, más del doble de la media nacional, lo que supone 389 millones de euros anuales en internos extranjeros, una cifra que demuestra el descontrol y la ineficiencia de la gestión del Govern en materia penitenciaria. La combinación de menos medios, menos personal y más violencia ha convertido nuestras prisiones en espacios de impunidad donde la seguridad de funcionarios y ciudadanos está permanentemente amenazada.

En paralelo, la política de la llamada «Memoria Histórica» se ha convertido en un instrumento ideológico para reescribir la historia y enfrentar a los españoles entre sí. Ninguna comunidad puede construirse mirando atrás con odio ni imponiendo leyes sectarias que fragmentan la sociedad. Conocer el pasado es necesario, pero debe hacerse con rigor, objetividad y respeto a la verdad histórica completa, evitando la exclusión de víctimas, la manipulación ideológica de los hechos y la libertad de cátedra. En contra del «Ministerio de la Verdad» que pretende imponerse.

Una desmemoria interesada sustentada en una narrativa parcial y exclusivista que omite cualquiera de los muchos agravios de la II República y del terror del Frente Popular, como la persecución religiosa contra católicos seculares y laicos por el hecho de serlo, imponiendo el relato de un bando, e ignorando que la guerra cainita la perdimos todos los españoles. Una ley que no hace más que avivar un clima de discordia permanente. Parece que con esta Ley de Memoria Histórica no hemos aprendido nada, pues busca de nuevo el enfrentamiento entre españoles, de ahí la necesidad de una Ley de Concordia.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Impulsar, en coordinación con el CGPJ y el Gobierno de la Nación, un plan integral de refuerzo de la Administración de Justicia que contemple la creación inmediata de las 109 plazas judiciales reclamadas, así como la cobertura de las 350 vacantes de funcionarios judiciales. Además, impulsar la modernización, digitalización y despolitización de la Justicia, asegurando que la agenda ideológica del Govern no siga erosionando el derecho de los ciudadanos a una tutela judicial rápida, eficaz y justa. Y promover desde el Departament la lucha eficaz contra la inmigración ilegal a través de: a) un plan de colaboración con las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad y la Fiscalía para impedir el uso fraudulento de figuras jurídicas como el arraigo, el asilo, la reagrupación familiar o las parejas de hecho; b) la supresión del decálogo de empadronamiento de la Generalitat y el «Protocol d'Orientació de casos de Padró a les Sindicatura Locals i la Sindicatura de Greuges de Catalunya».
2. Aprobar un plan para garantizar la seguridad de las prisiones de Cataluña y la dignidad de los funcionarios penitenciarios, que contemple el compromiso de reconocerles de manera inmediata como agentes de la autoridad en un nuevo marco de ámbito nacional y la dotación de todos los medios de defensa necesarios. Crear un nuevo centro de régimen cerrado destinado a internos de primer grado, con personal especializado, para aliviar la sobrecarga de los DERTS y reducir el riesgo de agresiones, así como el establecimiento de protocolos eficaces para la prevención de agresiones sexuales y violencia grave. Además, el plan deberá contemplar el compromiso de trabajar junto al Gobierno de la Nación para lograr la deportación de los internos extranjeros, de modo que cumplan sus penas en sus países de origen, asegurando que los recursos económicos que actualmente se destinan a su custodia redunden en políticas de bienestar para los catalanes y en la mejora del sistema penitenciario.
3. Iniciar los trámites para derogar la Ley 13/2007 del Memorial Democrático y la Ley 11/2017 de reparación jurídica de las víctimas del franquismo, así como la paralizar la pretendida Ley de Memoria Democrática y cualquier disposición que promueva una visión parcial, sectaria o maniquea de la historia, enfrentando a los catalanes entre sí. Establecer un marco alternativo de políticas de memoria basado en rigor académico, objetividad y respeto a la verdad histórica, sin excluir víctimas ni instrumentalizar el pasado con fines ideológicos. Asimismo, proteger y conservar como patrimonio cultural e histórico todos los monumentos, símbolos y elementos de memoria amenazados por leyes sectarias que buscan reescribir la historia con fines políticos.

Proposta de resolució 11

En defensa de nuestra identidad frente al avance del islam

El estudio estadístico del año 2024 elaborado por la Unión de Comunidades Islámicas de España –una de las dos grandes asociaciones que representan la comunidad en España junto con la Comisión Islámica de España– informaba sobre la cantidad de musulmanes que habitan hoy en día en España, contabilizando un total de 2.542.498 musulmanes que representan el 5% del total de la población. El estudio del Observatorio Andalusí, hecho a partir del padrón y de las distintas fuentes censales, cifra un crecimiento de más de 130.000 personas en el último año, una cifra que se incrementa cada año en magnitudes exponenciales.

El relativismo y la fragmentación cultural promovida por el multiculturalismo y el avance del Islam, es deber de las instituciones preservar y transmitir una identidad común que asegure la cohesión social, la continuidad generacional y la libertad de los catalanes para vivir según nuestra tradición, moral y valores. Cataluña no puede ser un terreno neutro abierto a toda forma de colonización cultural, sino una comunidad viva que se reconoce en su historia, sus lenguas, su fe y su legado europeo.

Frente a quienes usan el victimismo como escudo y la multiculturalidad como excusa, esta Cámara debe declarar que en Cataluña no hay lugar para quienes rechazan nuestros valores y pretenden imponernos sus códigos tribales, su visión de la mujer o su imposición cultural.

Los espacios públicos y comunitarios de Cataluña deben ser espejo de nuestra identidad cultural. El uso de velos islámicos –como el hiyab, el niqab, el chador, el burka o el burkini– se ha convertido en una herramienta de reafirmación ideológica promovida por corrientes como el salafismo o los Hermanos Musulmanes. Estas prendas no representan un acto individual de fe, sino un símbolo político de sumisión a la sharía y de confrontación con los valores democráticos y occidentales.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Impulsar una política multisectorial firme de defensa de la identidad cultural catalana, española y europea, basada en la afirmación de nuestras raíces grecolatinas, cristianas e indoeuropeas como cimiento irrenunciable de nuestra civilización. Esta defensa no puede limitarse a lo simbólico o institucional, sino que debe garantizar que nuestro modo de vida, nuestras costumbres, nuestro calendario, nuestros espacios públicos y la organización cotidiana de la sociedad estén impregnados de la continuidad cultural que nos define como comunidad histórica.
2. Reconocer el Islamismo como una amenaza directa y organizada contra la libertad, la seguridad y nuestro modo de vida, y a adoptar una estrategia clara, sin ambigüedades ni complicidades, para erradicar sus estructuras de influencia en nuestro territorio. Fiscalizar y suprimir las fuentes de financiación de asociaciones, mezquitas y centros culturales que sirven de altavoces al salafismo, a los Hermanos Musulmanes o a cualquier corriente islamista que actúe bajo apariencia religiosa, pero con fines políticos, totalitarios y contrarios a nuestra comunidad y revisar la legalidad de sus actividades, y poner fin a la impunidad con la que operan en barrios donde han empezado a ejercer un poder social paralelo al del Estado.

3. Prohibir el uso del velo islámico en cualquiera de sus modalidades en todos los espacios públicos, especialmente en centros educativos, sociales y sanitarios por tratarse de un símbolo islámico de imposición político-religioso contrario a la dignidad de la mujer, a la libertad individual y la identidad cultural de nuestra sociedad. Prohibir igualmente el uso de burkinis en playas, piscinas y espacios deportivos públicos. Así mismo, impedir la celebración de festividades islámicas en las calles, parques, polideportivos y centros comunitarios por tratarse de actos que suponen una ocupación del espacio público que favorece la fragmentación social y la penetración del Islam en la vida pública.

Proposta de resolució 12

Empleo, competitividad empresarial y defensa del comercio local en Cataluña

Cataluña es la segunda comunidad autónoma con más personas ocupadas como autónomos en España, pero se ha quedado rezagada en el primer cuatrimestre del año. El empleo por cuenta propia ha crecido un 0,3% en el territorio, por debajo de la media nacional, que se sitúa en el 0,5%, según un informe de ATA, la patronal de autónomos integrada en la CEOE. En términos absolutos, a finales de abril trabajaban en Cataluña 570.054 autónomos, lo que representa el 16,7% del total en España, solo por detrás de Andalucía, aunque con una diferencia de apenas 18.800 autónomos.

El comercio en Cataluña ocupa al 18% de la población activa y genera cerca de una cuarta parte del volumen de negocio del sector en todo el Estado. En este contexto, el modelo de comercio de proximidad resulta esencial para nuestra economía y, al mismo tiempo, contribuye a configurar nuestro modelo de ciudad. Hoy esta actividad se encuentra en riesgo gracias a la permisividad de los gobiernos con el top manta, que arruina a nuestro comercio local y compite deslealmente con él, no pagan impuestos ni cumple las normativas que se le exigen a nuestros autónomos y comerciantes, financia redes ilegales de tráfico de personas y a inmigración ilegal y genera inseguridad. Desde abril hasta el 15 de septiembre de 2025, la Guardia Civil ha intervenido 139.000 artículos falsificados, valorados en más de 26 millones de euros.

A esta situación se suma la inoperancia del SOC en la gestión de los recursos destinados a las políticas de ocupación, provenientes mayoritariamente del Estado, pero también de la Unión Europea. Además, la disposición adicional segunda de la Ley 13/2015, de 9 de julio, sobre la ordenación del sistema de empleo y del Servicio Público de Empleo de Cataluña, establece que debía regularse la estructura y organización del Servicio Público de Ocupación de Cataluña en un plazo de seis meses desde la entrada en vigor de la ley, mediante decreto. Sin embargo, este mandato no se ha cumplido, y actualmente el SOC cuenta con una estructura y una organización poco idóneas para gestionar adecuadamente los recursos que recibe cada año, tanto de programas estatales como europeos.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Promover empleo estable y de calidad mediante el desarrollo empresarial, reduciendo impuestos y combatiendo la competencia desleal, la deslocalización y fomentando la desburocratización. Impulsar un plan de ayudas para empresas familiares y centenarias que garantice continuidad, empleo y relevo generacional, eliminando la imposición lingüística que perjudica la movi-

lidad laboral y favorece la discriminación entre regiones. Establecer un plan de protección a autónomos con subvenciones directas e indirectas, reducción de trámites y exoneraciones: 20% de cotizaciones en municipios de menos de 2.000 habitantes, compensación de la diferencia de la cotización por la base mínima y exoneración de la cuota a quienes no alcancen ingresos equivalentes al Salario Mínimo Interprofesional hasta recuperar niveles de inflación y costes energéticos del primer trimestre de 2021.

2. Elaborar un Plan de Protección del Comercio Local y de la Propiedad Industrial en Cataluña que incluya inspección, sanción y protección jurídica de marcas, diseños y productos registrados, priorizando zonas más afectadas por actividades ilícitas, reduciendo las trabas burocracia e implementando incentivos fiscales, bonificaciones y campañas de apoyo al consumo legal. Combatir radicalmente el top manta y la venta ambulante ilegal, auditando subvenciones públicas y retirando ayudas a quienes hayan sido condenados por delitos contra la propiedad industrial e intelectual o sancionados administrativamente por venta ilegal, de modo que no puedan acceder a ayudas públicas de ningún tipo, promoviendo los cambios normativos necesarios para asegurar la efectiva aplicación de esta medida

3. Suprimir el SOC por su ineficacia en el servicio público de empleo; la pérdida de productividad, descoordinación, duplicidades administrativas y gasto improductivo. Impulsar los cambios legislativos y presupuestarios necesarios para eliminar el programa ACOL y destinar los 19 millones asignados a inmigrantes ilegales a reforzar políticas de empleabilidad de mayores de 45 años con residencia legal en España.

Proposta de resolució 13

Una educación de excelencia y oportunidades

El sistema educativo catalán está sumido en una crisis profunda de la que no hay voluntad política real de salir, lo que niega cualquier pretensión de excelencia. Pese a ello, se intenta vender políticamente como un éxito. De esta visión política mediocre y conformista para con la decadencia del modelo de escuela catalana, no puede salir otra cosa que un sistema educativo que tenga en la mediocridad misma su horizonte.

El abandono escolar prematuro se mantiene en el 13,7% (2024), por encima de la media española (13%) y muy lejos de la europea (9,5%). Cataluña es la tercera región con mayor fracaso escolar, sólo por detrás de Murcia y Baleares.

Los informes internacionales confirman el derrumbe. En PISA 2023, Cataluña fue la región que más cayó en lectura, matemáticas y ciencias, perdiendo más de 15 puntos. En PIRLS, ocupa los últimos puestos de España en comprensión lectora infantil, y en TIMSS un 42% del alumnado suspende matemáticas.

Las pruebas de competencias básicas del pasado curso reflejan un escenario pavoroso: en 6.º de Primaria, los estudiantes han obtenido la peor nota de la historia en matemáticas (70,4 puntos) y un suspenso en ciencias y tecnología (66,3 puntos). En la ESO, el alumnado no alcanza los mínimos en matemáticas, inglés ni tecnología. Estas evaluaciones de carácter muestral y sin efectos académicos son inútiles para revertir una situación de hundimiento generalizado, sirviendo sólo como muestrario impotente de nuestra propia decadencia.

A este fracaso se suman desigualdades estructurales: los castellanohablantes tienen un 12,5% más de abandono escolar que los catalanohablantes; la segregación escolar en Cataluña es de las más elevadas de España; el 42% de los aspirantes a maestro suspende las PAP por falta de conocimientos básicos; Cataluña es la segunda región con más acoso escolar (8,6%) frente al 6,6% nacional; y el pasado curso miles de alumnos seguían acudiendo a clase en 937 barracones.

Concretamente, en la actualidad, la construcción de un nuevo centro educativo se realiza en 7 años y 6 meses de media, cuando debería ejecutarse en un período comprendido entre 40 (3 años y 4 meses) y 59 meses (4 años y 11 meses) según estipula el Departament d'Educació en las «Fases per a la construcció d'un centre, un cop té el finançament aprovat».

Mientras tanto, para el presente curso se han cerrado 76 grupos en centros públicos y 99 grupos han perdido el concierto. Todo ello generando a las familias enormes dificultades debido a la falta de previsión del Departament donde la improvisación ha devenido en norma.

Además, en 2018, el número de bajas docentes se situaba en torno a las 32.000; hoy, se superan las 82.000. Y no es un hecho aislado: el 36% del profesorado está dispuesto a abandonar su profesión y en el caso de los doctores la cifra se dispara al 43%.

La causa de estos datos es multifactorial y va desde la sobrecarga de trabajo no reflejada en la nómina, hasta la conflictividad en los centros educativos y el acoso laboral, pasando por la pérdida de autoridad del docente auspiciada por los propios Decretos de educación de las enseñanzas básicas, elementos que terminan comportando el abandono de vocaciones docentes. A todo esto, se suma el déficit de profesores de ciertas especialidades como son las matemáticas, informática o catalán.

Los datos son claros: Cataluña no ofrece excelencia ni oportunidades. El actual modelo ni instruye ni compensa desigualdades: condena a los jóvenes al fracaso y ha destruido el ascensor social que siempre fue la educación.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Devolver al Estado las competencias en materia educativa. Mientras tanto, garantizar la libertad y el derecho de los padres a elegir el modelo educativo que quieran para sus hijos (público, concertado, privado, mixto, diferenciado, inclusivo, especial, laico, religioso) mediante la expedición de un bono escolar a las familias de importe igual al coste estipulado de una plaza escolar. Así como proteger a nuestros hijos de cualquier tipo de intromisión ideológica de los poderes públicos en su formación, siendo necesario consentimiento autorizado de los padres para impartir a los alumnos contenidos que no sean estrictamente académicos.

2. Recuperar la excelencia educativa terminando con los currículos elaborados en base a la adquisición de «competencias» y retornar a la instrucción basada en conocimientos y contenidos sólidos. Asimismo, debe paliarse el déficit de profesorado de algunas especialidades y de personal de soporte educativo y devolverse a los docentes la autoridad en el aula y autonomía para realizar las evaluaciones finales de sus alumnos, retirando a las comisiones de evaluación la capacidad para promocionar a alumnos y reintroduciendo pruebas externas (reválidas) al final de cada etapa educativa –Primaria, ESO y Bachillerato– con el fin de asegurar que los alumnos han adquirido los conocimientos necesarios antes de avanzar en su formación. Asimismo, la Formación Profesional

no debe sólo potenciarse como alternativa a los estudios superiores, sino adaptar la oferta de plazas existentes a las preferencias de los alumnos, estableciendo itinerarios educativos más específicos en la educación secundaria.

3. Desarrollar, frente a las consecuencias de la baja tasa de natalidad y el descontrol migratorio, planes de seguimiento y de contingencia que garanticen a las familias afectadas por el cierre de líneas escolares alternativas viables de conciliación para escolarizar a sus hijos, positivizando los criterios y plazos a seguir para el cierre de líneas y la retirada de conciertos, así como estableciendo la zona escolar única. Del mismo modo, debe asegurarse el bienestar material de los alumnos retirando la totalidad de los barracones que aún hoy funcionan como aulas y finalizando las obras de las nuevas infraestructuras, así como las de acondicionamiento térmico. Del mismo modo, se debe estudiar en profundidad la prevalencia de alumnos con necesidades educativas especiales a nivel local, para garantizar a sus familias los recursos necesarios para que puedan acceder a una educación adaptada y de calidad acorde a sus necesidades específicas.

Proposta de resolució 14

El español, lengua propia de los catalanes

Cataluña es una sociedad con una larga tradición bilingüe, donde el castellano y el catalán coexisten como lenguas propias, mayoritarias y oficiales. Esta dualidad lingüística constituye un patrimonio histórico y cultural que no es accidental, sino fruto de una historia compartida, y debe ser preservado sin atajos ni imposiciones ideológicas, garantizando la libertad de elección de los ciudadanos y el pleno desarrollo de la enseñanza, los servicios públicos, la cultura y las expresiones artísticas en ambas lenguas.

Según la Encuesta de Usos Lingüísticos de la Población (EULP) 2023, realizada por el Idescat y el Departamento de Política Lingüística:

El 93,4% de los catalanes de 15 años o más entiende catalán, el 80,4% lo sabe hablar, el 84,1% lo sabe leer y el 65,6% lo sabe escribir.

Un 32,6% utiliza el catalán como lengua habitual, frente al 46,5% que utiliza el español.

Un 9,4% de la población es plenamente bilingüe en catalán y español.

Es decir, jamás en la historia tanta gente en Cataluña ha sabido y ha usado el catalán como en la actualidad: 2,2 millones de ciudadanos lo tienen como lengua habitual, además de otros 636.000, que lo utilizan habitualmente junto al español. Además, alrededor de 6 millones de ciudadanos de Cataluña saben catalán. La conclusión: el catalán goza de una excelente salud.

Pese a ello, la Administración de la Generalitat realiza una torticera y alarmista lectura de los datos para promover la imposición del catalán y relegar el español fuera de la vida pública, penetrando así en el ser más íntimo de las personas, pretendiendo regular sus usos sociales, y llegando a la coerción contra personas físicas y jurídicas que no se expresan en catalán en el desarrollo de su actividad profesional.

Lo que estos datos reflejan es que, pese al alto conocimiento del catalán, el español, lengua tan propia como el catalán, sigue siendo la lengua más utilizada en la vida cotidiana de los catalanes. Esta realidad debe ser considerada como guía para la acción política y administrativa, asegurando que las deci-

siones en materia educativa, cultural y administrativa respeten y reflejen la pluralidad lingüística de la sociedad catalana.

Por contra, el Govern ha creado la nueva Conselleria de Política Lingüística cuyo objetivo no es que haya más catalanohablantes habituales que en cualquier otro momento de la historia. Lo que quiere es que desaparezcan los catalanes castellanohablantes. Pero como eso no ocurre (de hecho, han aumentado en 50.000 personas, desde los 3,1 millones de 2018), consideran que la realidad sociolingüística de Cataluña es un fracaso para su proyecto de construcción nacional.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Reconocer que el español debe ser lengua vehicular de aprendizaje en todas las escuelas de Cataluña mediante, en primer lugar, la supresión del Decreto del régimen lingüístico del sistema educativo y del Pla de promoció de la llengua catalana als centres educatius en tanto que expulsa el español como lengua vehicular de aprendizaje. Mientras tanto, debe ser respetada y cumplida la sentencia del TSJC que obliga a un mínimo del 25% de enseñanza en castellano dentro del sistema educativo catalán.
2. Eliminar el requisito lingüístico de acreditar el nivel C1 de catalán para acceder a la función pública, salvo para impartir la enseñanza de lengua catalana. Además, deben eliminarse los «buzones del catalán» que incentivan las denuncias por razones lingüísticas, así como las multas y otras penalizaciones que se imponen a personas físicas y jurídicas, tanto en el ámbito público como en el privado, por emplear el castellano como lengua habitual. En coherencia, se deben suspender las subvenciones a entidades como Plataforma per la Llengua, Acció Cultural del País Valencià y Obra Cultural Balear, cuyo propósito es utilizar la lengua como arma política separatista, imponiendo el catalán y erradicando el español. Consecuentemente, debe suprimirse el Departament de Política Lingüística, soporte legal y administrativo de lo anteriormente expuesto.
3. Promocionar nuestra cultura catalana en su totalidad, pluralidad y riqueza, incrementando el presupuesto del Departamento de Cultura hasta alcanzar el 2% del PIB, sin contabilizar el presupuesto del Departamento de Política Lingüística, que debe ser abolido. Dicha promoción debe impulsarse en igualdad de condiciones en función de lengua, sin despreciar la realizada en español, atendiendo a la demanda de una sociedad bilingüe como la catalana y asumiendo con naturalidad esta realidad histórica y sociolingüística.

Proposta de resolució 15

El futuro de la juventud

El futuro de Cataluña como el de toda España depende de su juventud, pero hoy los jóvenes se encuentran ante un horizonte estrecho y lleno de obstáculos provocados por los mismos que en su día decían defenderles y que han abocado a estos y a sus familias a los problemas que hoy sufren.

No se trata de un problema puntual ni exclusivo de un segmento de edad, sino de un problema circunscrito de manera forzada a nuestra época que ha provocado el fin de unas garantías que años atrás sí existían y que otras generaciones pasadas sí tenían.

Los precios crecen a un ritmo al que no lo hacen los salarios, los trabajos se precarizan cada vez más y la tasa de paro juvenil no deja de crecer de forma

exponencial. En este último punto, cabe destacar que según los datos de 2024 del Instituto de Estadística de Cataluña (IDESCAT), el paro de menores de 25 años se sitúa en 22,1 puntos mientras que la media europea está varios puntos por debajo, llegando a los 14.9. Todo esto acaba provocando una pérdida constante de poder adquisitivo que acaba derivando también en una pérdida de la capacidad de ahorro.

En cuanto a los jóvenes emprendedores y a los autónomos, la situación en Cataluña es aún más devastadora. La carga fiscal con la que se castiga sus proyectos iniciales provoca que muchos se queden en el camino y que otros ni siquiera lo intenten. Según la Fundación de Estudios de Economía Aplicada (Fedea), los hogares encabezados por jóvenes de entre 17 y 30 años pagan en impuestos el 37% de su renta y apenas reciben un 22% en prestaciones.

En materia de vivienda, los jóvenes destinan más del 90% de sus ingresos para pagar el alquiler y más del 35% si deciden compartir piso. Así las cosas, se puede explicar como en el año 2024, ocho de cada diez jóvenes catalanes de entre 16 y 34 años no pueden abandonar el hogar familiar, según conclusiones del último informe del Observatorio de la Emancipación del Consejo de la Juventud de España. De hecho, el propio informe destaca que la tasa de emancipación en esa franja de edad en Cataluña es sólo del 17,6%, muy inferior a la media europea que se sitúa en el 31,9%.

Asimismo, al analizar el acceso de los jóvenes a la vivienda en propiedad, es imprescindible señalar la carga fiscal que representa el Impuesto de Transmisiones Patrimoniales (ITP). Aunque los jóvenes hasta 35 años (además de cumplir con otros criterios económicos) pueden beneficiarse de un tipo reducido del 5% frente al tipo general del 10%, la realidad laboral marcada por la precariedad y los bajos salarios dificulta enormemente asumir este coste, sumado al desembolso inicial que supone la entrada al inmueble. Esta situación actúa como una barrera directa a la emancipación, retrasando de forma significativa la emancipación de los jóvenes a edades tardías.

Otro ámbito en el que la juventud se ve especialmente afectada es el de la creciente inseguridad. A pesar de que algunos políticos y tertulianos intentan reducir el problema a una mera «sensación», la realidad cotidiana desmiente esa narrativa. Los jóvenes, por ser quienes más tiempo pasan en las calles de nuestros pueblos y ciudades, son plenamente conscientes de que la inseguridad hace tiempo que dejó de ser percibida como una posibilidad y se ha consolidado como una preocupación real. Los casos diarios de robos, agresiones, abusos sexuales y violaciones reflejan una situación alarmante que no puede ser ignorada ni agravada con políticas migratorias irresponsables, que facilitan la llegada de personas sin integración ni arraigo y con patrones culturales contrarios e incompatibles con los nuestros. Lo que antes era una excepción, hoy se ha convertido en una realidad a la orden del día que exige respuestas firmes, eficaces y determinantes.

En cuanto al proceso formativo de nuestros jóvenes en etapas postobligatorias, la situación también es alarmante. En un contexto donde los desafíos a los que se enfrenta la sociedad requieren una mejor dotación de capital humano universitario e investigador, las prioridades de nuestro sistema educativo son otras.

En las universidades catalanas, el pleno ejercicio de la libertad lingüística, pero sobre todo, ideológica, continúa siendo una asignatura pendiente. La inacción de la Generalitat, reflejada en su silencio y permisividad, ha favore-

cido la vulneración de derechos fundamentales como la libertad ideológica, de expresión, de asociación y de reunión, tanto de estudiantes como de profesores. Esta situación, protagonizada y perpetrada por los claustros y rectores de universidades públicas, ha contribuido a que estas instituciones se conviertan en herramientas ideológicas y políticas, en lugar de espacios de libertad académica y fomento del pensamiento crítico.

Por otro lado, resulta evidente que la formación ofrecida por muchas universidades catalanas está desvinculada de las necesidades reales del mercado laboral. Este desajuste entre el ámbito formativo y el productivo genera una doble problemática: la escasez de profesionales en sectores clave y el exceso de titulados en áreas con baja o sobresaturada demanda. Como consecuencia de esta desconexión, se agrava el desempleo en determinados perfiles y se desaprovecha el potencial de una parte significativa del talento joven.

Del mismo modo, la realidad de las universidades en Cataluña se ve aún más comprometida por la carencia de financiación que estos centros vienen denunciando desde hace años, junto con la falta de estabilidad laboral que padecen docentes, investigadores y personal administrativo en universidades y centros de investigación, a lo que también se suma la escasa tasa de reposición del profesorado.

En lo que se refiere a Formación Profesional, es un ámbito en el que quedan múltiples tareas pendientes y en el que la Generalidad debe poner especial atención para alcanzar los niveles necesarios que las condiciones actuales exigen. Hemos de ser conscientes de que el sistema de FP capacita a los jóvenes, de forma muy adecuada y pragmática, para el desempeño cualificado de los diversos oficios y profesiones, el acceso al empleo y la participación activa en la vida social, cultural y económica.

Todo lo dicho con anterioridad hace que Cataluña sea la región donde es más caro y más difícil empezar un proyecto de vida. La vivienda alcanza precios inasumibles, tanto en alquiler como en compra, la presión fiscal castiga los primeros pasos de los jóvenes profesionales y autónomos impidiendo que puedan ahorrar o invertir en su futuro y el modelo educativo está muy alejado de un modelo adecuado y competitivo.

En este contexto, la juventud catalana no necesita discursos vacíos, falsas promesas, consignas separatistas, ni ayudas ínfimas que no solucionan absolutamente nada: necesitan empleo estable, salarios dignos, vivienda adecuada y asequible, que puedan formar una familia con las garantías que tenían generaciones anteriores, formación útil y no ideologizada, más capacidad de ahorro y seguridad jurídica, económica y en nuestras calles para poder construir su proyecto de vida.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Realizar una reducción fiscal, burocrática y administrativa en todos los aspectos de la vida cotidiana que incluya a los jóvenes catalanes, a fin de facilitar el inicio de un proyecto de vida en Cataluña, siempre priorizando el criterio de prioridad nacional en las adjudicaciones y la perspectiva de familia. Necesariamente esta reducción deberá afectar a la vivienda, al inicio de cualquier actividad laboral y deberá ir orientada a aumentar los índices de natalidad de los españoles. Asimismo, orientar las políticas públicas a retener el talento y a atraer el que marchó a otros países ahuyentado por las políticas intervencionistas y antifamiliares del pasado.

2. Fomentar y facilitar la imbricación de la investigación con el tejido empresarial. Asimismo, adecuar la formación universitaria a las necesidades reales del mercado laboral, potenciar la FP y ampliar la FP Dual como vehículo sumamente eficaz de inserción en el mundo laboral. Por último, relanzar con las garantías adecuadas los contratos de aprendizaje y en prácticas poniendo en marcha de forma efectiva e inmediata la reforma de los institutos de FP y de las escuelas profesionales. Revertir la precariedad laboral de docentes, investigadores y personal administrativo de las universidades y centros de investigación en Cataluña, así como la baja tasa de reposición del profesorado. Solventar la falta de financiación y los recortes de la Generalitat de Cataluña del sistema universitario.

3. Frenar la inmersión lingüística forzada, el adoctrinamiento ideológico y la burocratización de la universidad catalana; frenar la imposición de la ideología de género en las universidades y en los centros de investigación catalanes, acabando con las «cuotas de paridad» impuestas por ser un elemento completamente acientífico; y frenar la politización y la falta de libertad de los centros universitarios catalanes. Para esto, impulsar campañas informativas en los campus universitarios recordando la importancia del principio de neutralidad ideológica, incentivar la colaboración entre la Universidad y los Cuerpos y Fuerzas de Seguridad para facilitar la identificación y la adopción de acciones legales y/o administrativas-educativas contra personas físicas y/o entidades que cometan actos delictivos en el seno de la universidad, e implementar las medidas políticas y legislativas necesarias para asegurar que las universidades públicas catalanas condenadas bajo sentencia firme, cumplan con la condena impuesta.

Proposta de resolució 16

Reducción del gasto político

Cataluña no es una comunidad pobre: recauda más que muchas otras regiones de España. Sin embargo, los catalanes padecemos los peores servicios públicos en proporción al esfuerzo fiscal que soportan. La pregunta es evidente: ¿a dónde va el dinero?

La respuesta está a la vista: gasto político desmesurado, clientelar e ideológico que desvía miles de millones de euros de lo que debería ser la prioridad –sanidad, educación, infraestructuras y seguridad– hacia estructuras diseñadas para alimentar el proyecto separatista y mantener una red de favores y chiringuitos.

Algunos ejemplos son evidentes: La red de «embajadas» en el extranjero, cuesta más de 10 millones de euros al año; TV3 y Catalunya Ràdio nos costaron a los catalanes más de 350 millones de euros en 2024 y las decenas de millones que la Generalitat gasta año tras año en lo que ellos llaman «cooperación al desarrollo» y que se dedican a partidas tan absurdas como los 451.548 euros que se destinaron a un proyecto para el «ejercicio pleno de los derechos de mujeres, adolescentes y niñas y sus familias en movilidad en la frontera Guatemala-México, desde una perspectiva feminista e interseccional y desde el abordaje de las violencias machistas y los derechos sexuales y reproductivos».

Todo esto en un contexto en el que el 47,6% de los hogares catalanes tuvieron dificultades para llegar a fin de mes en 2024, el 35,2% de la población declara que no podría hacerse cargo de un gasto imprevisto de 800 euros y el

porcentaje de población que alega no poder permitirse mantener la vivienda a una temperatura adecuada es el 17,6%, hay que fiscalizar al máximo el destino del dinero expoliado a todos los catalanes.

Ante esta situación, no se trata de gastar más, sino de gastar mejor. Cada euro destinado a duplicidades, propaganda o redes clientelares es un euro que no llega a los hospitales, a las escuelas o a las familias catalanas.

Por eso es urgente y necesario reducir de forma drástica el gasto político en Cataluña. La austeridad debe empezar en la política, no en los hogares catalanes.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Reducir el gasto político, superfluo e improductivo. Por un lado, suprimir las indemnizaciones que reciben los expresidentes de la Generalitat y, por otro lado, llevar a cabo un estudio en el que se especifiquen altos cargos, organismos y empresas públicas existentes, así como las consejerías de las que dependen con el objeto de evitar duplicidades autonómicas, tales como la Autoridad Catalana de Protección de Datos, el Centro de Estudios de Opinión –que replica las funciones del CIS a nivel nacional–, y todos aquellos otros órganos que resultan prescindibles. Por otro lado, realizar un plan de reducción de altos cargos y del gasto público-político para disminuir drásticamente los impuestos y así ayudar a las familias, a los trabajadores, a los autónomos y a los pequeños empresarios de Cataluña.

2. Iniciar el proceso de supresión del Departamento de Unión Europea y Acción Exterior de la Generalidad de Cataluña de forma inmediata, impulsando las reformas necesarias para dismantelar los organismos de Cataluña Internacional, el Consell de la Catalunya Exterior, el Institut Català Internacional per la Pau y la Agencia Catalana de Cooperación al Desarrollo. Asimismo, se debe suprimir el cuerpo de funcionarios especializados en acción exterior y terminar con cualquier tipo de cooperación o colaboración con gobiernos y entidades vinculadas al Foro de São Paulo, así como con cualquier organización que apoye a regímenes criminales en Hispanoamérica.

3. Suprimir las subvenciones, ayudas o cualquier tipo de prestación económica a sindicatos como CCOO y UGT, asociaciones como Resilis, patronales como PIMEC y partidos políticos, a entidades que persiguen el idioma español como Plataforma per la Llengua, a las que quieren eliminar la igualdad de todos los españoles como la ANC y Omnium Cultural, y a las entidades ideológicas o vinculadas a la implementación de la Agenda 2030 como Open Arms.

Proposta de resolució 17

Medios de comunicación

La libertad de prensa y de comunicación constituye uno de los pilares básicos de cualquier democracia. Sin embargo, en Cataluña, los medios de comunicación, tanto públicos como privados, han sido secuestrados por el poder político y se encuentran condicionados por un sistema de control económico y partidista que pone en entredicho tanto el pluralismo ideológico como la libre competencia empresarial.

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) dispone de un presupuesto anual de 360 millones de euros, el más elevado de todas las radiotelevisiónes autonómicas en España, muy por encima de la media, que

ronda los 105 millones. A este gasto desproporcionado se suma una plantilla de aproximadamente 2.475 empleados, cifra que incluso supera a grupos mediáticos privados de ámbito nacional como Atresmedia (unos 2.410 trabajadores), que gestionan varios canales de televisión, emisoras de radio y plataformas digitales con una audiencia muy superior a la de la CCMA. Esta desproporción demuestra que la estructura de la CCMA no responde a criterios profesionales ni de mercado, sino a la voluntad de mantener una red clientelar sostenida con dinero público y utilizada con fines de adoctrinamiento ideológico.

La gestión de la CCMA se caracteriza por nombramientos partidistas y prácticas de nepotismo, favoreciendo a productoras afines al Govern y generando un círculo vicioso de dependencia política y económica. En marzo de 2025, la Sindicatura de Comptes de Catalunya identificó irregularidades en las retribuciones y la gestión de personal de la CCMA durante 2021-2022: algunos directivos recibieron bonificaciones salariales excesivas, superando los límites legales, y se detectaron anomalías en procesos de selección y en la jornada laboral de varios cargos directivos. Tras la emisión del informe, un juzgado de Sant Feliu de Llobregat abrió diligencias previas por estos hechos, evidenciando la gravedad de las irregularidades.

En un momento en que aumentan las urgencias sociales de los catalanes en ámbitos como la vivienda, la sanidad, la educación o el transporte, el despilfarro de recursos públicos para mantener una radiotelevisión autonómica sobredimensionada, costosa y politizada resulta inaceptable.

A este panorama se añade el regalo anual de unos 60 millones de euros a la prensa catalana por parte de la Generalitat, repartidos de la siguiente manera: 8,55 millones en subvenciones estructurales (2024), 5,68 millones en subvenciones por proyectos (2024) y 44,5 millones en publicidad institucional (2023). El Gobierno de Salvador Illa se convierte así en el que más gasta en subvenciones a medios de comunicación en la historia reciente de Cataluña, consolidando un modelo de distribución de recursos públicos que premia la afinidad política y castiga la discrepancia.

El resultado es un mercado mediático intervenido y tutelado por el poder político, que distorsiona la libre competencia y sofoca el pluralismo. La libertad de prensa solo puede existir cuando los medios no dependen del arbitrio del poder político. Las subvenciones discrecionales, la publicidad institucional utilizada como arma de control y las presiones sobre los grandes anunciantes para que no financien a medios incómodos con el Govern son prácticas incompatibles con una sociedad libre.

Los medios de comunicación deben sostenerse en un marco de competencia leal, independencia editorial y pluralismo real, sin estar sometidos a la tutela del poder político ni a su capacidad de repartir favores económicos.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Cerrar la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals y todos sus medios públicos o, en su defecto, privatizarlos, con el objetivo de eliminar el despilfarro de recursos públicos y poner fin a su utilización como instrumento de propaganda política.
2. Revisar el mapa radioeléctrico de Cataluña para favorecer la libertad de empresa y el pluralismo ideológico en los medios de comunicación, estableciendo criterios objetivos y transparentes que promuevan la igualdad de

oportunidades y eviten la creación de oligopolios o la concentración de frecuencias en manos afines al poder político.

3. Eliminar las subvenciones discrecionales a medios de comunicación, tanto públicos como privados, y limitar la financiación indirecta mediante publicidad institucional, garantizando que el gasto público en comunicación responda únicamente a criterios objetivos de interés general, como campañas sobre educación, sanidad o seguridad, y no a favoritismos políticos.

Proposta de resolució 18

Apoyo al sector primario

Cataluña acoge empresas de toda la cadena de valor alimentaria, desde productores y proveedores agroalimentarios, de materias primas y aditivos, hasta transformadores industriales y artesanales; así que encontramos categorías como agricultura, alimentos y productos gourmet, vinos y bebidas, etc. Las industrias alimentarias son el sector número 1 de la economía de Cataluña; genera una facturación que equivale al 16,28% del PIB de Cataluña. Hay que resaltar que Cataluña ofrece los mejores centros de investigación especializados en innovar en tendencias de alimentación y bebidas.

La entrada masiva de productos marroquíes ha presionado a la baja los precios de venta de los agricultores catalanes, afectando su rentabilidad. En la actualidad, por ejemplo, ha aumentado un 53,4% las exportaciones marroquíes de sandía a Europa mientras España provee un 42,47% menos que el año pasado.

La nueva reforma de la Política Agraria Comunitaria (PAC) tiene previsto un recorte bastante importante, en concreto de más del 20%. La nueva PAC 2028-2034, fusiona fondos europeos y debilita la política estructural agraria, generando incertidumbre para agricultores, jóvenes y el modelo de agricultura familiar

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Desarrollar un plan estratégico para el sector primario que simplifique trámites administrativos, establezca incentivos fiscales en municipios rurales de menos de 2.000 habitantes y ayudas a menores de 40 años para fomentar el relevo generacional y mejore las infraestructuras de transporte para garantizar la conexión con servicios esenciales. Asimismo, proteger a los productores corrigiendo desequilibrios de la cadena alimentaria, reforzar inspecciones fronterizas y la vigilancia de la cadena de valor. Y exigir al Gobierno de la Nación la aplicación del principio de preferencia comunitaria en acuerdos comerciales que afecten al sector agroalimentario, asegurando una competencia equitativa.
2. Promover y reconocer el carácter estratégico del sector primario, defendiendo a agricultores y ganaderos frente a la nueva PAC y la competencia desleal de terceros países y garantizar una política pesquera nacional compatible con la UE sin subordinación a terceros o lobbies ideológicos de Bruselas. Modificar el sistema de ayudas para que lleguen antes y en mayor importe a quienes gestionan directamente sus explotaciones agrarias, endurecer sanciones contra el fraude en el etiquetado y suprimir los impuestos medioambientales propios de Cataluña.
3. Defender y promover la caza como herramienta para controlar poblaciones de especies y prevenir daños en explotaciones agrícolas y ganaderas, y

fomentar su impacto económico y social generando ingresos y empleo en comunidades rurales y el reconocimiento de su valor medioambiental para mantener el equilibrio de los ecosistemas y conservar la biodiversidad. Asimismo, instar al Gobierno de la Nación a crear una única licencia nacional de caza para evitar desigualdades entre Comunidades Autónomas, bonificar al 100% las tasas por la expedición de licencias y asegurar la participación de representantes cualificados del sector cinegético en los órganos de gobierno y gestión relacionados con el medio ambiente, las especies cinegéticas y silvestres y la conservación de los hábitats.

Proposta de resolució 19

Soberanía energética

Se está volviendo insostenible la actividad agraria, pesquera e industrial en Cataluña debido a la acumulación de cargas administrativas, la burocracia excesiva, la competencia desleal amparada por las instituciones europeas, la instrumentalización ideológica de la Agenda 2030 y del Pacto Verde Europeo, así como la imposición de un nuevo modelo agrario globalista a través de la Estrategia «De la Granja a la Mesa», la Estrategia «Biodiversidad para 2030», la Ley de Restauración de la Naturaleza, la Ley de Bienestar Animal, la Directiva de Emisiones Industriales y la creciente presión fiscal medioambiental.

Además, resulta urgente derogar la Ley 16/2017 de cambio climático y la Ley 7/2021, de cambio climático y transición energética, con el fin de permitir que los españoles exploren y aprovechen los recursos naturales disponibles en el territorio. Ello implica, por ejemplo, activar todos los mecanismos necesarios para paralizar el desmantelamiento de centrales térmicas en España y proceder a su reconexión a la red nacional, sentando así las bases para recuperar la soberanía energética.

A esto hay que sumar que la implantación de las Zonas de Bajas Emisiones atacan el derecho de los ciudadanos a desplazarse libremente por el territorio nacional, perjudican a las familias trabajadoras y suponen una barrera para incentivar el crecimiento económico. Además, es una medida discriminatoria y clasista, que perjudica a la clase media y trabajadora, es mucho más efectivo ofrecer a los ciudadanos verdaderas alternativas al transporte privado, como las mejoras en las frecuencias y en la calidad del servicio del transporte público, especialmente el ferroviario, pero también la red pública de autobuses.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Reclamar al Gobierno de la Nación responsabilidades por los efectos del Pacto Verde Europeo en la economía española, especialmente en el sector primario y agroalimentario; impulsar desde la Generalitat de Cataluña la eliminación inmediata de las políticas derivadas de dicho pacto en su ámbito de competencias; y exigir en Europa la derogación del Pacto Verde y la suspensión de la normativa que limite la competitividad del sector, incluyendo la Ley Europea del Clima, el Reglamento de reparto del esfuerzo, el uso de la tierra y silvicultura y garantizar que toda propuesta normativa vaya acompañada de un informe de impacto económico y social.
2. Iniciar la derogación de la Ley 16/2017 de cambio climático y de las normativas derivadas de la Agenda 2030 que imponen impuestos verdes y da-

ñan sectores como la agricultura, ganadería y pesca; suprimir los impuestos medioambientales en Cataluña y los gravámenes que limitan la competitividad, destinando recursos a proyectos productivos. Impulsar la soberanía energética instando al Gobierno de la Nación a derogar la Ley 7/2021, permitiendo explorar recursos naturales, detener el cierre de centrales térmicas y reconectarlas a la red para garantizar suministro y estabilidad económica.

3. Instar al Gobierno de la Nación a exigir a las autoridades europeas una legislación ambiental basada en el principio de neutralidad ideológica y en el respeto a la soberanía industrial de los Estados; aprobar cambios legales para suprimir las restricciones de movilidad urbana (ZBE) en Cataluña, como el «Acord per la millora de la Qualitat de l'aire» que afectan negativamente a la actividad productiva, el comercio y la libre circulación de los españoles y promover ante la Unión Europea la derogación del Reglamento (UE) 2023/851 sobre emisiones de CO2 de los turismos nuevos y de los vehículos comerciales ligeros nuevos.

Proposta de resolució 20

Protección de nuestra industria y de nuestro turismo

En Cataluña tenemos 45.970 empresas, lo que supone un impacto de casi el 20% del Producto Interior Bruto (PIB). En más de un centenar de municipios catalanes, al menos dos de cada diez euros de riqueza local son generados por la industria. Son 115 municipios catalanes los que al menos dependen en un 20% en sus finanzas del sector industrial. Y en una veintena de ellos, la industria representa un mínimo del 50% del Valor Añadido Bruto (VAB) local, con los casos extremos de La Canonja (84,2%), Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant (78,1%) y Santa Margarida i els Monjos (77,1%), que se nutren de las industrias petroquímica, nuclear o de automoción. Les siguen Guissona y Martorell, donde se ubican el grupo alimentario homónimo y la fábrica SEAT, respectivamente. Y también en la provincia barcelonesa es destacable el protagonismo industrial del Vallès, donde sobresalen municipios como Castellbisbal, Parets, Vacarisses, Montornès, Les Franqueses, Sant Celoni o Rubí.

La industria de la automoción es uno de los principales motores de la economía española. El sector representaba en el año 2023, el 10% del PIB y en el año 2024 el 7,7% y emplea directa e indirectamente al 9% de la población activa.

En Cataluña representa el 6,5% del PIB de Cataluña, aunque si consideramos toda la cadena de valor (fabricación, proveedores, I+D e ingeniería), el impacto económico se sitúa entre el 9 % y el 10 % del PIB regional. El sector de la automoción genera más de 55.000 empleos directos, más de 40.000 empleos indirectos y 30.000 puestos inducidos, y sostiene una red de 1.500 empresas vinculadas a la cadena de valor.

En nuestra región se concentra el 21,8% de las empresas de automoción de España; lo que la convierte en un importante centro de fabricación de automóviles. La automoción es el segundo sector más importante de la economía de Cataluña. Es uno de los principales ejes de I+D e ingeniería de automoción de Europa, así como un eje de soluciones IT y desarrollo de software para vehículos y movilidad.

Por otro lado, es imprescindible reconocer al sector turístico de Cataluña como un pilar fundamental de riqueza, empleo y dinamismo social y cultural, destacar su aporte al PIB con un 12% y a la generación de casi un 13% de los puestos de trabajo.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Impulsar un plan de reindustrialización y diversificación de los sectores estratégicos de Cataluña, garantizando la producción industrial como motor de riqueza y empleo. Adoptar medidas que eviten la deslocalización, la competencia desleal y la burocracia; mejorar infraestructuras de polígonos industriales y la conciliación laboral con bonificaciones por maternidad. Defender los intereses del sector industrial frente al Pacto Verde y la competencia desleal de terceros países, promover el establecimiento de cláusulas espejo en la UE, redactar un plan estratégico frente a cierres de industrias, incluir medidas compensatorias y alternativas, e impulsar la formación profesional, especialmente dual, para pequeñas empresas y jóvenes trabajadores.
2. Suprimir el impuesto sobre las estancias en establecimientos turísticos para evitar la desigualdad frente a otras regiones de España y mejorar la competitividad del destino, apoyar a las empresas del sector facilitando inversiones y modernización de instalaciones; y promover campañas de promoción nacional e internacional que consoliden a Cataluña como un destino atractivo y de excelencia.
3. Reconocer el carácter estratégico del sector de la automoción en Cataluña, su papel en la creación de empleo de calidad, la innovación y la economía. Reforzar su apoyo institucional, fiscal y logístico, facilitando su adaptación tecnológica sin penalizaciones. Impulsar medidas fiscales y crear una línea de subvenciones que favorezcan el mercado automovilístico, promoviendo la renovación del parque sin imposiciones ideológicas. Desde nuestra región, impulsar un Plan Nacional de Industria Automovilística para revitalizar la industria y sus componentes, y promover campañas que reconozcan su contribución a la economía, empleo e innovación, frente a la demonización ideológica del vehículo privado.

Proposta de resolució 21

Hacia unas infraestructuras de transporte seguras y eficientes

Las infraestructuras de transporte deben estar siempre al servicio de los ciudadanos y de las empresas, y para lograrlo es fundamental fomentar la cooperación entre todas las Administraciones Públicas. Esta cooperación debe traducirse en una planificación coordinada, basada en la lealtad institucional y en el respeto a las competencias de cada organismo.

Al mismo tiempo, es imprescindible reforzar la seguridad en los transportes. Los usuarios no pueden seguir soportando la inseguridad que se vive en los trenes de cercanías o en el metro de Barcelona, donde el incivismo y los delitos convierten los trayectos en experiencias desagradables. Por ello, es necesario un refuerzo policial significativo, acompañado del apoyo de la seguridad privada y de la incorporación de más recursos técnicos para hacer frente a este problema que afecta directamente a los viajeros.

Del mismo modo, es prioritario actuar contra la siniestralidad en las carreteras. Es necesario mantener siempre actualizado el mapa de puntos negros y

diseñar un plan de medidas específicas que permita reducir, año tras año, el número de accidentes.

Asimismo, es necesaria la ampliación inmediata del Aeropuerto de Barcelona, una infraestructura estratégica que debe modernizarse y crecer cuanto antes para garantizar que Cataluña no pierda competitividad ni oportunidades de futuro. Pero no es la única infraestructura se debe retomar con urgencia la construcción del cuarto cinturón, una obra que debería haberse completado hace años, así como acelerar el desarrollo del corredor mediterráneo, fundamental para impulsar la economía y mejorar la conectividad.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Colaborar de manera efectiva con las demás administraciones públicas para establecer un entorno de confianza mutua, siempre orientado al interés de los ciudadanos y las empresas. Esta colaboración ha de centrarse en la lealtad institucional hacia el Estado y evitar trato discriminatorio entre diputaciones y municipios. Además, facilitar una planificación coordinada de las infraestructuras, eliminando duplicidades y respetando las competencias de cada administración. Por lo tanto, exigir la reversión de acciones que tengan como finalidad traspasar a la Generalitat de Cataluña una parte de la red ferroviaria nacional o cualquier otra infraestructura nacional, y suprimir definitivamente la Oficina del Comisionado para el Traspaso Integral de Cercanías.

2. Instar al Gobierno de la Nación a aprobar la ampliación del Aeropuerto de Barcelona, garantizando la solución técnica óptima y respeto al medio ambiente. Asimismo, iniciar las gestiones para finalizar los tramos pendientes de la carretera B-40. Continuar con la ejecución del corredor ferroviario mediterráneo, apoyando al Estado y acortando los plazos dentro de lo posible. Finalmente, continuar con la implementación del Plan de Cercanías Ferroviarias de Cataluña según calendario previsto, en colaboración con el Gobierno de España y organismos ferroviarios, reportando, a esta Cámara, periódicamente sobre el progreso y la ejecución del plan de inversiones 2020-2030.

3. Elaborar y ejecutar una estrategia para garantizar infraestructuras de transporte más seguras, protegiendo a los usuarios del transporte ferroviario mediante presencia policial, seguridad privada y la instalación masiva de cámaras de vigilancia en estaciones y trenes, con especial atención a las instalaciones críticas, para prevenir delitos, robos y sabotajes. Además, establecer protocolos claros para actuar rápidamente ante emergencias y garantizar la seguridad de los viajeros. Finalmente, reforzar la seguridad vial en la red de carreteras de Cataluña mediante la actualización del mapa de puntos negros, la construcción de rotondas o circunvalaciones y la finalización de obras pendientes que mejoren la seguridad, especialmente en la B-40, N-260 y autopistas AP-2 y AP-7.

Proposta de resolució 22

Por una política energética y del agua que garantice el bienestar de los españoles en Cataluña

Cataluña necesita energía estable, asequible y segura. Las familias y nuestra industria no pueden sostenerse con promesas verdes ni con ideologías. Lo que está en juego no es solo un modelo energético, sino el futuro económico de nuestra región, la dignidad de miles de familias trabajadoras y la capaci-

dad de España para decidir su propio rumbo y garantizar su soberanía energética.

Las tres unidades nucleares operativas en Cataluña –Ascó I y II y Vandellós II– produjeron en 2024 el equivalente a la cobertura del 30% del consumo de energía de los cerca de 19 millones de hogares españoles. Los tres reactores nucleares, ubicados en Tarragona, sumaron durante el año 2024 una producción neta de 22.178,159 millones de kilovatios hora que supusieron el 8,8% de la producción global neta del sistema eléctrico peninsular y hasta el 59,1% de la energía producida en Cataluña, según datos provisionales de Red Eléctrica de España recogidos por la operadora de las plantas, Asociación Nuclear Ascó Vandellós II (ANAV). La producción conjunta de las tres unidades supone un ahorro de más de 8 millones de toneladas de CO₂.

Por todo ello, el Parlamento de Cataluña insta al Gobierno de la Generalitat a:

1. Denunciar ante el Gobierno de la Nación el Acuerdo de París por su impacto negativo en la autonomía energética e incompatibilidad con la seguridad de los suministros en España, Instar a suspender el calendario de cierre de centrales nucleares previsto en el Plan Nacional Integrado de Energía y Clima (PNIEC) y revisar dicho plan para promover la extensión de vida útil de Ascó I y II y Vandellós II. Por último, impulsar la inversión en innovación nuclear, explorar nuevos reactores y defender el parque nuclear catalán como activo estratégico para garantizar suministro eléctrico y reforzar la competitividad de Cataluña.

2. Promover un mix energético que aproveche todas las fuentes disponibles desde un enfoque pragmático y técnico, eliminando cualquier veto ideológico, y asimismo reforzar los informes de afección ambiental y de uso del suelo para valorar el impacto de macroproyectos renovables y eólicos marinos sobre el patrimonio natural y las actividades humanas, especialmente agricultura, ganadería y pesca. De manera complementaria, impulsar desde Cataluña un Plan Nacional del Agua que permita su gestión eficiente, la interconexión de cuencas, el abastecimiento de recursos hídricos, la reactivación económica del sector primario, empresarial e industrial, y mitigación de sequías e inundaciones.

3. Invertir, incentivar y promover la gestión forestal para obtener valor añadido de los productos, proteger el suelo y mantener en condiciones accesos y vías forestales, facilitando la prevención y extinción de incendios y garantizando la seguridad de comunidades y actividades económicas. Incrementar la dotación presupuestaria de 2026 para reforzar estas acciones y preservar el patrimonio natural. Evitar la pérdida de suelo agrícola por expansión desordenada de energías renovables mediante evaluaciones ambientales que aseguren compatibilidad con el uso agropecuario, priorizando la modernización de aerogeneradores existentes. Revisar el planeamiento para eliminar restricciones derivadas de objetivos climáticos ideológicos que amenacen el mundo rural y garantizar que el sobredimensionamiento de renovables no comprometa la seguridad eléctrica ni la actividad productiva.

Palacio del Parlament, 8 de octubre de 2025

Joan Garriga Doménech
Portavoz del GP VOX

Sergio Macián de Greef
Portavoz adjunto del GP VOX

A la Mesa del Parlament

Sílvia Orriols Serra, presidenta-portaveu del Grup Mixt, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

Sobre el control i la reducció de l'estructura administrativa de la Generalitat de Catalunya

Exposició de motius

En l'actual executiu s'ha arribat a la xifra de 16 consellers (el nombre més alt que mai ha tingut el govern de la Generalitat); segons va respondre a una pregunta formulada al Conseller de Presidència (al maig d'aquest any), l'estructura de la generalitat sota el govern de Salvador Illa compta amb un total de 948 càrrecs de designació directa que es distribueixen en 223 alts càrrecs directes que són els que anomenem càrrecs polítics i de confiança; 237 càrrecs directius en entitats del sector públic de la Generalitat; 68 llocs de lliure designació (99 altes i 31 baixes); 420 subdirectors generals i llocs assimilats. En comparació, l'anterior govern tenia uns 168 alts càrrecs.

El sou del president de la Generalitat és d'uns 136.177,50 euros anuals bruts; cada conseller cobra al voltant de 124.400 euros anuals bruts cadascun; la suma dels sous anuals de tots els consellers seria, per tant, més de 2,1 milions d'euros (només els 16 consellers, sense comptar el president ni alts càrrecs); pel que fa als alts càrrecs més generals: hi ha 217 alts càrrecs que cobren entre 95.000 i 140.000 euros anuals; hi ha uns altres 190 alts càrrecs que cobren entre 95.000-99.000 euros i la suma dels seus sous arriba a més de 18 milions d'euros anuals.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Realitzar una auditoria de l'estructura administrativa de la Generalitat, amb l'objectiu de detectar i suprimir duplicitats, reduir càrrecs de designació política i optimitzar els recursos públics.

El Parlament de Catalunya manifesta la necessitat de:

2. Suprimir el plus de productivitat contemplat als pressupostos del Parlament de Catalunya que per l'any 2024, la Mesa del Parlament va aprovar una partida d'uns 900.000 € per al complement de productivitat per al conjunt dels treballadors de la cambra i que representa al voltant del 66% d'una nòmina per al funcionari en qüestió, entès com a plus sobre una sola mensualitat (és a dir, no sobre tot el sou anual).

3. Suprimir les subvencions als grups parlamentaris i partits polítics atorgades pels pressupostos del Parlament de Catalunya (3,9 milions d'euros 2024) i el Departament de Presidència (9 milions d'euros 2024) respectivament.

Proposta de resolució 2

Sobre potenciar la presència del cos dels Mossos d'Esquadra als organismes internacionals com Europol i Interpol, sense la tutela de l'Estat Espanyol; així com reforçar la Seguretat a Catalunya.

Exposició de motius

El Reglament d'Europol (Reglament 2016/794 d'Europol) inclou en el seu article 7.5 que cada Estat membre pot autoritzar «contactes directes» entre les seves autoritats competents (incloent el cos dels Mossos d'Esquadra si ho considera), sota determinades condicions i tutela estatal de la Unitat Nacional d'Europol (UNE).

Aquests contactes o dret d'accés a la informació no equivalen a ser membre titular de ple dret: no tenen el reconeixement formal com a «autoritat competent nacional» amb accés complet.

Malgrat les peticions efectuades, per tenir accés més directe i participar com experts de ple dret, fins ara no s'ha concretat un canvi formal ni legal que atorgui tots els drets que fa que el cos dels Mossos d'Esquadra siguin una autoritat plena davant d'Europol ni tampoc d'Interpol.

Però formalment, fins ara, l'Estat central espanyol no ha concedit als Mossos un accés formal de «membre competent» ni a Europol ni a Interpol amb plens drets, deixant aquesta possibilitat condicionada.

La pressió policial que s'hagi pogut exercir a l'àrea metropolitana de Barcelona, ha desplaçat certes activitats delinqüencials a altres ciutats, sense que s'hagin previst mesures destinades a pal·liar-les.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar i crear els recursos humans i materials dels cossos de seguretat, i a establir unitats especialitzades per prevenir i combatre delictes de major reincidència en zones urbanes i rurals.
2. Traslladar o estendre l'operatiu *Kanpai* a les zones fora de l'àrea metropolitana de Barcelona, amb la mateixa intensitat, per evitar que la delinqüència desplaci el problema a l'extraradi; tenint especial cura en la tramitació dels expedients sancionadors ja que de conformitat amb la Llei 4/2015 de Seguretat Ciutadana, s'han deixat caducar un 80% de les denúncies per prescripció o caducitat.
3. Adoptar les mesures necessàries i iniciar les negociacions pertinents als efectes de que el cos dels Mossos d'Esquadra puguin ser membres de ple dret i tenir presència pròpia i autònomament de la UNE als organismes com Europol o Interpol.

Proposta de resolució 3

Protegir la pagesia com a pilar nacional, garantir la supervivència del món rural català, per enfortir les polítiques agràries i respondre les demandes del sector de la pagesia

Exposició de motius

El sector agrari català afronta actualment múltiples reptes: costos de producció elevats, càrrega burocràtica, incerteses climàtiques (sequera, adversitats), competència deslleial d'importacions que no compleixen les mateixes nor-

matives, problemes de fauna cinegètica, robatoris al camp, dificultats en l'accés als ajuts, etc.

Els costos de producció (gasoil, pinsos, fertilitzants, energia) han augmentat molt més que els preus que reben els productors; la dependència exterior cada dia es fa més evident i bona part dels aliments bàsics i matèries primeres s'importen, reduint l'autosuficiència; i limita la producció agrícola i ramadera; l'envelliment i manca de relleu generacional ens porta a que molts pagesos es jubilen sense que els seus hereus segueixin amb l'explotació agrícola o ramadera i la pressió urbanística i burocràtica cada dia fan que es perdi més sòl agrari.

Les escasses mesures fins ara adoptades han posat de manifest que no són suficients ni adequades per garantir la viabilitat del territori, del relleu generacional i del desenvolupament rural.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar una reforma del procediment d'accés als ajuts públics (especialment els relacionats amb PAC, ajuts climàtics o per adversitats), per reduir terminis, eliminar redundàncies i càrregues burocràtiques, i assegurar que els pagesos rebin les subvencions dins dels períodes legalment previstos, establint un sistema de seguiment públic i transparent de les sol·licituds i pagaments i creant un Fons de Sobirania Alimentària Catalana, dotat amb recursos propis, per donar suport directe als agricultors i ramaders que treballin productes locals.
2. Promoure mesures que garanteixin que les importacions de productes agrícoles i ramaders compleixin les mateixes normatives sanitàries, laborals, ambientals i de benestar animal que es demanen als productors catalans. Això inclou l'aplicació de clàusules mirall en acords comercials internacionals (com *Mercosur*) i la defensa de la cadena de subministrament justa. A més, es proposa reforçar les polítiques de promoció dels productes agraris catalans, incloent segell de qualitat, suport al mercat local i accés preferent als canals de venda públics i de proximitat.
3. Crear i desplegar un pla de xoc per fer front a les situacions climàtiques (sequera, inundacions, gelades, manca de floració, plagues) amb ajuts compensatoris, infraestructures de regadiu i suport tècnic a la mitigació i adaptació, establint també mesures de control eficaces i coordinades de la fauna cinegètica perjudicial (conills, depredadors, etc.), incloent finançament per indemnitzacions, per a la protecció de les collites i infraestructura agrària i augmentar els recursos destinats a la seguretat rural per combatre els robatoris, amb mesures específiques com patrullatge millor coordinat, sistemes d'alarma accessibles, i sancions efectives.

Proposta de resolució 4

Proposta de resolució sobre l'impuls de polítiques d'habitatge per a joves amb arrelament al territori

Exposició de motius

L'accés a l'habitatge és un dels principals reptes socials i econòmics que afronta la societat catalana, especialment entre la població jove. L'augment dels preus, la precarietat laboral i la manca de parc públic dificulten l'emancipació en molts municipis del país.

Davant d'aquesta realitat, es considera necessari impulsar polítiques que tinguin en compte la vinculació i l'arrelament de les persones amb el territori, com a criteri complementari per a l'adjudicació d'habitatges públics o de protecció oficial. L'objectiu és afavorir la continuïtat de la vida comunitària, evitar el despoblament i garantir que els joves que han crescut, estudiat o treballat al territori puguin romandre-hi i contribuir al seu desenvolupament.

La pretensió d'aquesta proposta de resolució, és mantenir l'esperit de voler afavorir els joves arrelats al país, però ho fa dins del marc legal i democràtic, evitant criteris que puguin ser interpretats com a discriminatoris per origen o nacionalitat.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Revisar els criteris d'adjudicació d'habitatge públic per incorporar, com a element valorable, el grau d'arrelament de les persones sol·licitants al municipi o comarca, mesurat a través de factors com la residència continuada, la participació en la vida local o la contribució econòmica i social.
2. Prioritzar polítiques d'habitatge destinades a joves, amb especial atenció a aquells que hagin acreditat un període significatiu de 18 anys de residència al territori, amb l'objectiu de fomentar la seva emancipació i fixar població jove en àrees en risc de despoblament.
3. Impulsar la creació d'un registre d'arrelament territorial, que permeti valorar de manera transparent i objectiva la vinculació de la persona amb el municipi o comarca.

Proposta de resolució 5

Proposta de resolució sobre la necessitat de potenciar les oficines d'acció exterior de la Generalitat de Catalunya i reobrir la delegació a Israel

Exposició de motius

L'acció exterior de Catalunya constitueix una eina essencial per projectar el país al món, promoure els seus interessos econòmics, culturals i institucionals, i enfortir la seva presència internacional en un context globalitzat. Les oficines d'acció exterior, desplegades en diversos territoris estratègics, contribueixen de manera decisiva a reforçar la cooperació, facilitar l'intercanvi empresarial i universitari, i donar suport a la comunitat catalana a l'exterior.

En aquest marc, la relació amb l'Estat d'Israel adquireix una rellevància especial per la seva importància econòmica, tecnològica i científica, especialment en àmbits com la innovació, les startups, la recerca mèdica i la gestió de l'aigua. La reobertura de la delegació del Govern de la Generalitat a Israel permetria recuperar un canal estable de col·laboració institucional i comercial, així com promoure el diàleg i la cooperació cultural.

A més, el reforç del conjunt de les oficines d'acció exterior és fonamental per garantir una política exterior catalana coherent, amb recursos suficients, i que respongui als reptes globals actuals des d'una perspectiva pròpia.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Potenciar el desplegament de les oficines d'acció exterior de la Generalitat de Catalunya, dotant-les dels recursos humans, materials i pressupostaris necessaris per garantir-ne una gestió eficient i una presència activa als prin-

cipals centres d'interès internacional, remarcant el caràcter d'Estat de la nació catalana.

2. Impulsar la reobertura de la delegació del Govern de la Generalitat a l'Estat d'Israel, amb la finalitat de restablir les relacions institucionals i econòmiques, fomentar la cooperació en matèria d'innovació, recerca i cultura, i donar suport a les empreses i institucions catalanes que hi operen.

3. Elaborar un pla estratègic d'acció exterior 2025-2030, que defineixi les prioritats geogràfiques i sectorials de Catalunya en l'àmbit internacional, assegurant la coordinació entre les diferents delegacions i la seva alineació amb els objectius de desenvolupament i promoció de les empreses i productes catalans; la cultura i la llengua.

Proposta de resolució 6

Sobre la prioritització dels recursos pressupostaris per a projectes d'interès directe per a Catalunya

Exposició de motius

En el context econòmic actual, caracteritzat per les tensions pressupostàries, l'increment del cost de la vida i la necessitat de reforçar els serveis públics essencials, resulta imprescindible garantir una gestió eficient i responsable dels recursos públics de la Generalitat de Catalunya.

Aquesta gestió ha de prioritzar les polítiques que tinguin un impacte directe en la ciutadania catalana i en el desenvolupament econòmic, social i territorial del país. En conseqüència, cal revisar la destinació de determinades partides pressupostàries vinculades a la cooperació internacional o a projectes executats fora del territori de Catalunya, especialment quan no mantenen una relació directa amb els interessos, les necessitats o la projecció estratègica del país.

Aquesta revisió no ha d'implicar el desmantellament de les polítiques de cooperació com a principi general, sinó l'adopció d'un criteri de prioritització que situï en primer terme la cobertura de les necessitats internes i el reforç dels serveis públics essencials com la salut, l'educació, l'habitatge o la seguretat social.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Revisar la dotació pressupostària destinada al Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i a altres programes de cooperació internacional, amb l'objectiu de garantir que els recursos públics es destinin prioritàriament a projectes amb incidència directa sobre la ciutadania de Catalunya.

2. Establir criteris d'avaluació i prioritització de la despesa pública, assegurant que tota partida destinada a acció exterior, cooperació o col·laboració internacional estigui vinculada a interessos estratègics, econòmics, culturals o institucionals del país.

3. Presentar anualment al Parlament un informe detallat sobre la despesa en cooperació internacional, especificant-ne l'impacte, els objectius assolits i la seva relació amb les polítiques públiques catalanes, per garantir la transparència i la rendició de comptes davant la ciutadania.

Proposta de resolució 7

Proposta de resolució sobre el reforç del desenvolupament local, la sobirania territorial i la defensa del Ripollès

Exposició de motius

El Ripollès és una comarca de muntanya amb un patrimoni històric i cultural fonamental per al conjunt del país, així com amb un teixit econòmic i social arrelat al territori. No obstant això, la comarca afronta dificultats derivades del despoblament, l'envelliment, la manca d'oportunitats per a la joventut cosa que contribueix a l'emigració juvenil, i la insuficiència de serveis públics adaptats a la seva realitat geogràfica.

El Parlament de Catalunya ha de reconèixer la singularitat del Ripollès i promoure polítiques que reforcin la seva sobirania local, el seu desenvolupament i la preservació del seu paisatge i identitat pròpies, garantint que els recursos públics s'utilitzin de manera eficient i en benefici directe de la seva gent.

S'evidencia una falta inversió de forma global en infraestructures, que afecta també especialment aquesta zona rural i pirinenca comportant greus problemes d'accessibilitat entre municipis per la geografia (valls, muntanyes) que fan costosa la comunicació i transport. Pel context de densitat i dispersió.

El Parlament de Catalunya insta al Govern a:

1. Elaborar, conjuntament amb el Consell Comarcal del Ripollès i els ajuntaments de la comarca, un Pla de Sobirania i Desenvolupament del Ripollès, destinat a definir les prioritats d'inversió, infraestructures i serveis, amb participació directa dels agents locals, econòmics i socials.
2. Millorar la connectivitat i el transport públic del Ripollès, amb actuacions prioritàries sobre la línia ferroviària R3, la seguretat de les carreteres comarcals i l'ampliació de la cobertura de fibra òptica i telefonia mòbil a tots els nuclis de població, desenvolupant un sistema de transport comarcal flexible i a demanda, per facilitar la mobilitat entre municipis.
3. Potenciar els serveis sanitaris i socials itinerants (unitats mòbils, teleassistència, metge virtual) per reduir l'aïllament.

Proposta de resolució 8

Proposta de Resolució sobre el llenguatge «inclusiu» en centres educatius

Exposició de motius

El llenguatge inclusiu, amb formes artificioses com «x», «@» o «e» per alterar el gènere gramatical, representa una ingerència ideològica que distorsiona la llengua catalana, patrimoni cultural del poble català. Aquesta pràctica, imposada per corrents *woke*, no només complica la comunicació clara i uniforme sinó que vulnera el dret a una educació neutra i respectuosa amb les normes lingüístiques tradicionals. El Parlament de Catalunya, com a garant de la identitat nacional, ha de protegir la llengua catalana de manipulacions que prioritzen ideologies estrangeres sobre l'eficàcia educativa i la unitat institucional.

Aquesta Proposta de resolució és un acte de defensa de la dignitat lingüística del poble català davant ingerències ideològiques que dilueixen el seu patrimoni cultural.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Evitar l'ús del llenguatge «inclusiu» i el desdoblament en tots els centres educatius públics i dependents, incloent materials didàctics, comunicacions i documents administratius, per consolidar una comunicació institucional clara, uniforme i respectuosa amb les normes gramaticals catalanes.
2. Vetllar pel compliment estricte d'aquesta prohibició en tots els documents i missatges oficials emesos per l'Administració educativa.

Proposta de resolució 9

Per garantir la seguretat del personal dels centres penitenciaris de Catalunya

Exposició de motius

El sistema penitenciari català es troba immers en una greu crisi de seguretat que afecta directament el benestar i la integritat física del seu personal. Al llarg dels darrers anys, s'ha observat un creixement sostingut de la població reclusa, arribant als 8.594 interns a finals de 2024, amb un increment del 6,9% respecte a la mitjana de la dècada. D'aquesta població, un 51% són estrangers, destacant un 19% d'origen marroquí.

Aquest desequilibri demogràfic ha provocat tensions culturals i religioses que dificulten la tasca del personal funcionari, especialment de les dones –actualment un 40% de la plantilla–, que sovint veuen qüestionada la seva autoritat per part d'interns que rebutgen l'autoritat femenina.

L'augment d'agressions a treballadores penitenciàries (+33,3% en un any) i de violència contra funcionaris (+80% en 5 anys) són dades alarmants. Aquesta escalada es veu agreujada per la manca de places en règim tancat i una política erràtica de classificació dels interns, que impedeix l'aplicació efectiva de sancions disciplinàries.

Cal afegir-hi la problemàtica creixent de la introducció de telèfons mòbils dins dels centres penitenciaris (un augment del 136% en requisaments entre 2018 i 2024), així com una política de reducció de l'ús de contencions mecàniques que ha deixat el personal en una posició de gran vulnerabilitat.

D'altra banda, l'edat mitjana de 50 anys del cos funcional fa urgent la planificació d'un relleu generacional ordenat, així com el reconeixement formal de la condició d'autoritat per garantir-ne la protecció jurídica i social, incloent el dret a la jubilació anticipada.

Per tot això, urgeix adoptar mesures decidides per restaurar l'autoritat, la seguretat i el respecte dins dels centres penitenciaris de Catalunya.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar la seguretat i la capacitat d'actuació del personal dels centres penitenciaris mitjançant la dotació d'eines de defensa personal, el suport institucional explícit a la seva tasca, i la garantia de l'ús àgil, proporcionat i efectiu de les contencions mecàniques sota la supervisió del cap d'unitat, d'acord amb la normativa sobre mitjans coercitius, com a eina imprescindible per protegir el personal davant de conductes violentes.

2. Millorar el control intern i la disciplina als centres penitenciaris mitjançant la creació de noves places en règim tancat i mòduls de sancionats, la instal·lació d'inhibidors de freqüència per evitar comunicacions il·lícites i la reversió de la política de permissivitat que ha afavorit la impunitat i l'increment dels episodis violents.

3. Impulsar un pla de renovació generacional de la plantilla penitenciària i reconèixer, durant l'any en curs, la condició d'agent de l'autoritat dels funcionaris de presons en l'exercici de les seves funcions, garantint alhora el dret a la jubilació anticipada a partir dels 59 anys com a mesura de dignificació i protecció del col·lectiu.

Proposta de resolució 10

Sobre la no implementació de les Zones de Baixes Emissions (ZBE) a Catalunya

Exposició de motius

En els darrers anys, diversos municipis catalans com Barcelona, Lleida, Girona i recentment Girona han implementat Zones de Baixes Emissions (ZBE), que restringeixen l'accés i la circulació de determinats vehicles dins del nucli urbà. Aquestes mesures, tot i emparar-se en arguments ambientals, han generat una clara discriminació social, territorial i econòmica, afectant especialment els ciutadans amb menys recursos, la gent gran, els veïns dels municipis de l'entorn, els autònoms i els petits empresaris.

La classificació dels vehicles es basa en les etiquetes mediambientals atorgades per la DGT, un sistema arbitrari i desconnectat de la realitat d'ús dels vehicles. Un vehicle antic però utilitzat esporàdicament pot quedar prohibit, mentre que un vehicle més nou però molt més contaminant pel seu ús intensiu pot tenir accés permès. Aquest model, a més, ignora realitats com els vehicles clàssics, les persones d'edat avançada que necessiten accedir a la ciutat per motius mèdics o administratius, o aquells que no poden fer front a la despesa de renovar el vehicle.

L'aplicació de les ZBE també ha estat objecte de controvèrsia jurídica. Diverses sentències han qüestionat la seva legalitat per manca de proporcionalitat i vulneració de drets fonamentals. Paral·lelament, les multes derivades d'aquest règim han generat indefensió i una sensació d'injustícia entre la ciutadania.

Davant d'aquest escenari, i davant la previsió d'ampliació de les ZBE l'any 2026, és necessari revisar de manera crítica aquest model i promoure alternatives reals i justes per a la millora ambiental que no passin per la criminalització de l'ús del vehicle privat.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Instar als Ajuntaments a aturar la implementació de noves Zones de Baixes Emissions previstes a partir del 2026, i iniciar el procés d'anul·lació de les actualment vigents, d'acord amb les resolucions judicials existents que en qüestionen la legalitat.

2. Instar als Ajuntaments a procedir a la devolució de les sancions econòmiques imposades en el marc de les ZBE i redirigir els fons europeus *Next Generation* destinats a aquestes zones cap a la millora de la xarxa de transport públic i el manteniment de la infraestructura viària del país.

3. Establir mesures d'incentiu per a la renovació voluntària del parc mòbil mitjançant l'eliminació de l'impost de CO₂ i de l'impost de matriculació per als ciutadans que vulguin adquirir un nou vehicle, sense imposar-ho per via coercitiva.

Proposta de resolució 11

Per a la condemna del terrorisme islamista dels atemptats de Hamàs

Exposició de motius

El 7 d'octubre de 2023, l'Estat d'Israel va ser objecte d'un atac terrorista de gran magnitud perpetrat per organitzacions islamistes palestines com Hamàs i la Jihad Islàmica. Els assalts van causar la mort de més d'un miler de persones, així com el segrest de centenars de civils, entre ells infants, dones i gent gran, en una acció brutal contrària als valors més elementals de la dignitat humana.

A data d'avui, més d'un centenar d'ostatges continuen retinguts a la Franja de Gaza, en una situació que vulnera flagrantment el dret internacional humanitari i els drets fonamentals reconeguts per la comunitat internacional.

Com a institució democràtica i compromesa amb la defensa de les llibertats i la seguretat dels pobles, el Parlament de Catalunya no pot restar indiferent davant d'aquesta barbàrie. Cal condemnar sense matisos el terrorisme islamista i expressar la solidaritat amb totes les víctimes.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Condemnar de manera rotunda els atacs terroristes del 7 d'octubre de 2023 comesos per Hamàs contra Israel, expressa la seva solidaritat amb totes les víctimes i les seves famílies, i exigeix l'alliberament immediat i incondicional dels ostatges encara retinguts.
2. Manifesta el seu suport a les negociacions que s'estan produint a Egipte en ares d'assolir un acord de pau que sigui beneficiós pel conjunt de la ciutadania de la regió.

Proposta de resolució 12

Sobre la millora del finançament dels municipis catalans

Exposició de motius

El finançament municipal a Catalunya es troba en una situació de clara insuficiència estructural. Els ajuntaments, que constitueixen la primera línia de resposta institucional davant la ciutadania, veuen limitada la seva capacitat per garantir serveis bàsics de qualitat a causa d'un sistema de finançament dissenyat des de la centralitat espanyola, que no reconeix ni la realitat ni les necessitats específiques del país.

La Llei reguladora de les hisendes locals, de caràcter estatal, estableix un model rígid i obsolet que impedeix l'autonomia financera real dels ens locals. Els municipis catalans depenen massa de transferències discrecionals i es veuen obligats a assumir competències que sovint no venen acompanyades dels recursos econòmics corresponents.

Aquesta situació és especialment greu en el cas dels municipis petits i mitjans, amb poca capacitat fiscal pròpia i un accés limitat a fons europeus o

estatals. L'infrafinançament crònic condemna molts ajuntaments a una gestió basada en la supervivència, no en la planificació estratègica, i mina la qualitat dels serveis públics i la confiança institucional.

És urgent establir un model de finançament just, sobirà i eficient per als municipis catalans. El Parlament de Catalunya ha d'exigir amb fermesa el reconeixement de la capacitat normativa i recaptatòria dels ens locals catalans, així com impulsar una reforma que situï la Generalitat com a garant d'un model propi, adaptat a la realitat catalana.

Per tot això, el Parlament de Catalunya acorda:

1. Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a elaborar i presentar al Parlament una proposta de reforma integral del model de finançament municipal que incorpori criteris de justícia territorial, suficiència financera i sobirania fiscal, i que inclogui la reclamació formal a l'Estat espanyol del traspàs immediat de la competència plena sobre el règim fiscal dels ens locals a Catalunya, amb l'objectiu de garantir l'autonomia financera dels municipis catalans.
2. Instar el Govern a revisar, actualitzar i desplegar plenament les disposicions relatives al finançament local establertes a la Llei 8/1987, de règim local de Catalunya; al Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya (Decret legislatiu 3/2002); i a la Llei del Fons de cooperació local, per tal de garantir una aplicació efectiva dels principis d'autonomia, suficiència financera i corresponsabilitat fiscal dels ens locals, millorant els mecanismes de transferència, coordinació i control pressupostari.
3. Instar el Govern a ampliar i reformular el Pla únic d'obres i serveis de Catalunya (PUOSC) com a eina estructural de finançament municipal, incrementant-ne la dotació pressupostària i garantint-ne una distribució equitativa basada en criteris objectius com la densitat de població, la dispersió territorial i la capacitat fiscal del municipi, tot prioritzant aquelles actuacions que afavoreixin el manteniment dels serveis públics bàsics, la vertebració del territori i la preservació de la llengua i cultura catalanes.

Proposta de resolució 13

Sobre la reactivació estratègica dels aeroports de Catalunya i el traspàs de la seva gestió a les institucions catalanes

Exposició de motius

Catalunya ha de disposar d'un sistema aeroportuari propi, vertebrador i eficient, que respongui a les necessitats del país i no a una gestió centralista imposada des de Madrid. L'Aeroport de Lleida-Alguaire, concebut com una infraestructura estratègica per a les comarques de Ponent i per a la Catalunya interior, continua infrutilitzat, malgrat el seu potencial logístic, comercial i tecnològic.

La manca d'una xarxa d'alta velocitat que connecti Alguaire amb la resta d'aeroports catalans (Barcelona, Girona i Reus) frena el desenvolupament d'un sistema aeroportuari nacional. A més, la gestió d'aquestes infraestructures continua en mans d'AENA, al servei d'interessos aliens als dels catalans.

Per tot això, el Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Instar el Govern de la Generalitat a desplegar un pla estratègic per a la reactivació i plena operativitat de l'Aeroport de Lleida-Alguaire, amb un enfocament

ment multimodal que potenciï els usos comercials, logístics, industrials i tecnològics. El pla haurà d'incloure objectius clars, indicadors de seguiment (activitat, inversió captada, llocs de treball generats, connexions establertes) i un calendari d'execució, amb mecanismes de control parlamentari.

2. Impulsar la interconnexió ferroviària d'alta velocitat entre l'Aeroport de Lleida-Alguaire i els aeroports de Barcelona, Girona i Reus, amb l'objectiu de consolidar una xarxa aeroportuària catalana interconnectada, eficient i equilibrada territorialment, dins d'un sistema de mobilitat nacionalment vertebrador.

3. Exigir al Govern espanyol el traspàs immediat i complet de la gestió dels aeroports ubicats a Catalunya, actualment sota control d'AENA, cap a Aeroports de Catalunya SA, amb l'objectiu de garantir una governança nacional i adaptada a les necessitats del país. Alhora, instar el Govern a prioritzar, dins l'estratègia nacional de transports, les inversions que afavoreixin la descongestió de l'àrea metropolitana de Barcelona i promoguin el desenvolupament de les comarques de Ponent i del Pirineu.

Proposta de resolució 14

Proposta de resolució per recuperar el control migratori i garantir la cohesió nacional de Catalunya

Exposició de motius

Catalunya pateix una allau migratòria incompatible amb la seva capacitat d'acollida. L'any 2022 van arribar 151.000 immigrants, col·lapsant serveis públics, depreciant els salaris, degradant barris sencers i accelerant la substitució lingüística. El model actual ha provocat una pèrdua alarmant de parlants de català, un augment de la delinqüència d'origen estranger i la saturació de les escoles, hospitals i ajuts socials.

Cal deixar enrere la idea que Catalunya ha de ser refugi universal. Només una política migratòria basada en l'interès nacional, i no en la caritat global, pot garantir el benestar dels catalans i dels immigrants legals que volen realment integrar-se. La immigració ha de ser limitada, selectiva i al servei de Catalunya.

El Parlament de Catalunya insta al Govern a:

1. Instar al Govern de l'Estat a decretar una moratòria en l'entrada d'immigració, a fi de protegir la llengua catalana, reduir l'atur i garantir una integració real, efectiva i sostenible.
2. Instar el Govern de l'Estat a aplicar la Llei d'Estrangeria i el Codi Penal amb la màxima fermesa, deportant els immigrants delinqüents, repatriant els immigrants il·legals i garantint el retorn dels menors estrangers no acompanyats als seus països d'origen, amb les seves famílies.
3. Instar el Govern de l'Estat a restringir la política d'asil amb controls estrictes per garantir la seguretat nacional i promoure, amb cooperació internacional, la creació de zones segures a l'Àfrica i l'Orient Mitjà per acollir refugiats i immigrants econòmics fora del territori europeu.

Proposta de resolució 15

Proposta de resolució per a la recuperació del català com a llengua nacional indispensable a Catalunya

Exposició de motius

La situació de la llengua catalana és crítica. Les dades oficials mostren una davallada sostinguda de l'ús social del català, especialment entre els joves. La combinació de baixa natalitat, mortalitat superior a la natalitat i l'entrada massiva d'immigració no catalanoparlant ha generat una situació d'emergència nacional. Si no es prenen mesures immediates i valentes, en poques dècades el català esdevindrà residual en el seu propi territori.

La llengua catalana no pot continuar essent opcional. Ha de recuperar el seu estatus de llengua nacional i indispensable per viure, treballar i relacionar-se a Catalunya. Cal posar fi a la catalanofòbia impune, exigir respecte i revertir la substitució lingüística que estem patint.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar una reforma integral de la Llei de Política Lingüística per fer del català una llengua obligatòria i indispensable per a la integració laboral, administrativa i social a Catalunya, i a garantir el compliment estricte de la normativa vigent sobre l'etiquetatge, la retolació comercial i les cartes de restaurants en català.
2. Exigir, dins les seves competències, la superació d'un examen de català per obtenir un permís de treball i a establir incentius fiscals per a empreses i ciutadans que acreditin un ús efectiu de la llengua catalana.
3. Perseguir activament tota forma de catalanofòbia, establir acords amb l'autoritat lingüística per reforçar la normativa del català –incloent la recuperació dels accents diacrítics– i coordinar-se amb els altres territoris dels Països Catalans per garantir la normalització lingüística arreu de l'àmbit lingüístic.

Proposta de resolució 16

Proposta de resolució per a la recuperació industrial de Catalunya i el reforç de la sobirania econòmica

Exposició de motius

Catalunya ha passat de ser un motor industrial d'Europa a veure's superada, en termes relatius, per la mitjana de la Unió Europea. El pes de la indústria en el PIB català ha caigut fins al 18,6%, mentre que la mitjana europea ja se situa en el 20,5%. Aquest retrocés és un símptoma de la desconexió entre l'actual model econòmic i les necessitats reals del país.

La indústria genera llocs de treball més estables, millor remunerats i arrelats al territori, fet que afavoreix l'estabilitat demogràfica, la cohesió social i la integració. Per això, Aliança Catalana considera que cal revertir la desindustrialització amb mesures valentes, pràctiques i sobiranistes, fixant com a objectiu assolir el 25% del PIB industrial l'any 2030.

Per assolir aquest repte, cal impulsar una política industrial catalana que combati el dúmping internacional, asseguri energia assequible, protegeixi les empreses del país i orienti el sistema educatiu cap a l'ocupabilitat. Cal una

administració que deixi de ser una càrrega per passar a ser una aliada del teixit productiu.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar un pla de reindustrialització que tingui com a objectiu assolir un pes del 25% de la indústria en el PIB català l'any 2030, amb una transició energètica alineada amb els interessos productius del país i una política fiscal favorable a les empreses que generin ocupació estable.
2. Dotar l'Institut Català de Finances dels recursos i la capacitat jurídica necessària per obtenir llicència bancària, amb l'objectiu de convertir-lo en una veritable eina de finançament nacional i estratègica per a la reindustrialització del país.
3. Implementar una política educativa i urbanística adaptada a les necessitats industrials, amb suport a la formació professional dual gestionada per les pròpies empreses, habitatge assequible a prop dels polígons i accions de promoció cultural i mediàtica que valorin el treball industrial i l'emprenedoria.

Proposta de resolució 17

Per la millora de la xarxa de rodalies i les connexions amb la Catalunya Nord

Exposició de motius

Catalunya pateix de manera estructural un dèficit inversor per part de l'Estat espanyol, especialment en infraestructures ferroviàries i viàries. L'incompliment sistemàtic de les inversions promeses en Rodalies, la persistència de peatges a les nostres carreteres i la desconexió ferroviària amb la Catalunya Nord són exemples flagrants de subordinació econòmica i territorial.

Més del 60% de les inversions compromeses en Rodalies entre 2014 i 2022 no s'han executat. Alhora, el model radial espanyol continua negant un sistema ferroviari eficient, modern i nacional al servei dels catalans. Igualment, mentre moltes regions de l'Estat han vist alliberats els seus peatges, a Catalunya encara persisteixen concessions abusives que graven la mobilitat diària de milers de ciutadans.

D'altra banda, la inexistència d'una estratègia transfronterera de connexió ferroviària amb la Catalunya Nord evidencia l'abandonament de la integració nacional dels Països Catalans per part dels successius governs espanyols.

És imprescindible trencar amb aquest model de dependència, recuperar el control efectiu de les infraestructures i avançar cap a una sobirania logística que contribueixi a la reunificació nacional i a l'equitat territorial.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Rebutjar el model ferroviari radial espanyol i denunciar l'incompliment de més del 60% de les inversions promeses en Rodalies entre 2014 i 2022, reclamant una compensació econòmica immediata pels imports no executats. Exigir el traspàs complet i exclusiu de la xarxa de Rodalies a la Generalitat de Catalunya, incloent-hi la titularitat de les infraestructures, el control operatiu del material mòbil, la integració del personal afectat i la dotació pressupostària corresponent. Aquest traspàs haurà de ser irrevocable i amb efectes immediats, establint Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) com a operador únic, excloent qualsevol fórmula mixta amb l'Estat espanyol.

2. Instar el Govern de la Generalitat a estudiar la resolució anticipada de totes les concessions de peatges encara vigents en infraestructures viàries de titularitat catalana (Autema, Aucat i Túnel Barcelona-Cadí), i eliminar el cost per als usuaris en trams com la C-32 sud (Garraf i Baix Penedès) i la C-16 (Túnel de Vallvidrera, tram fins a Manresa i Túnel del Cadí), garantint la gratuïtat i la lliure circulació.

3. Promoure una estratègia ferroviària integral amb la Catalunya Nord, coordinant-se amb les autoritats d'Occitània i de l'Estat francès, per reforçar i modernitzar el servei regular entre l'Alt Empordà i el Rosselló a través de la línia R11 i el seu enllaç amb la línia TER Occitanie. Així mateix, instar el Ministeri espanyol a prioritzar les inversions de manteniment al tram Portbou-Vilajuïga i a impulsar la modernització integral de la línia R3 fins a Puigcerdà i La Tor de Querol, millorant-ne la freqüència i la coordinació amb les estacions nord-catalanes.

Proposta de resolució 18

Proposta de resolució sobre la neutralitat dels espais públics

Exposició de motius

Els espais, serveis i actes de titularitat pública han de mantenir una neutralitat institucional efectiva. Aquesta neutralitat és essencial per garantir la llibertat, la igualtat i la dignitat de totes les persones, sense discriminació, segregació per sexes ni imposicions ideològiques.

Aliança Catalana rebutgem la presència institucionalitzada de símbols o pràctiques derivades d'ideologies politico-religioses, com ara determinats preceptes de l'islam que provoquen la subordinació, control i invisibilització de les dones i que, sovint, no reconeixen la separació entre religió i autoritat civil ni els drets fonamentals inherents a les democràcies liberals.

La llibertat individual no pot ser utilitzada com a excusa per permetre pràctiques imposades que reforcen la submissió de les dones o transmeten missatges de desigualtat estructural. És responsabilitat de les institucions públiques vetllar perquè aquests espais comuns siguin àmbits de llibertat, seguretat i respecte, on cap dona se senti forçada o jutjada per no adherir-se a una determinada norma religiosa o cultural.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar el compromís amb la neutralitat institucional, assegurant que cap espai públic, acte o servei promogui o normalitzi simbologia o pràctiques imposades per ideologies politico-religioses que contradiguin els valors democràtics, la llibertat individual o la igualtat entre homes i dones. Aquesta neutralitat inclou també la garantia que les persones puguin utilitzar símbols religiosos de forma estrictament personal, voluntària i lliure, sempre que no contravinguin les normes legals de seguretat, identificació, higiene o drets fonamentals.

2. Establir un protocol clar per la presència d'elements simbòlics en actes i espais públics, amb la finalitat de preservar la coherència institucional, la llibertat individual i la dignitat de totes les persones. Aquest protocol haurà de contemplar la prohibició de símbols, banderes o emblemes que promoguin o legitimin grups o organitzacions terroristes, o qualsevol altra entitat que promogui la violència o la negació dels drets humans.

3. Declarar incompatibles amb els valors democràtics i els drets fonamentals els símbols, vestimentes o pràctiques que impliquin la submissió, segregació o control de les dones com a condició imposada o esperada en espais públics, rebutjant la seva normalització a través d'administracions, centres o institucions públiques.

Proposta de resolució 19

De millora del sistema educatiu a Catalunya

Exposició de motius

L'educació és el fonament essencial per a la continuïtat nacional, lingüística i cultural de Catalunya. El sistema educatiu ha de garantir, alhora, la formació integral dels infants i joves i la transmissió dels valors, la llengua i la cultura pròpies del nostre poble.

Malgrat els esforços fets des de l'autogovern dimanants de la Llei 12/2009, de 10 de juliol d'educació, el model actual presenta deficiències importants pel que fa al compliment real de la immersió lingüística, la dignificació de la tasca docent, la gestió dels centres i la sobirania educativa. Aquestes mancances comprometen la cohesió social i la preservació de la identitat catalana.

Així mateix, el sistema educatiu ha d'avançar cap a un model plenament laic i nacional, que garanteixi la neutralitat ideològica i exclogui la presència d'ensenyaments confessionals aliens a la tradició cultural catalana.

Per tot això, i amb la voluntat de garantir una educació plenament catalana, de qualitat i al servei del país:

El Parlament de Catalunya insta al Govern a:

1. Impulsar una nova Llei d'Educació de Catalunya que consolidi la sobirania plena de la Generalitat en matèria educativa, de currículum, gestió de centres i personal docent, reforçant el català com a llengua vehicular única i comuna en totes les etapes educatives i establint mecanismes d'inspecció i sanció per garantir-ne el compliment efectiu.
2. Incorporar un currículum nacional català que inclogui amb profunditat la història, la geografia, la cultura, els símbols i les institucions de Catalunya, i fomenti la consciència nacional i la responsabilitat cívica, promovent la integració lingüística i cultural dels alumnes d'origen estranger amb programes específics d'immersió en català i d'educació cívica i democràtica basada en els valors propis del país, garantint el caràcter laic del sistema educatiu públic de Catalunya, excloent de l'àmbit escolar qualsevol ensenyament o activitat vinculada a confessions religioses, inclosa la religió islàmica o d'altres cultes aliens a la tradició cultural catalana.
3. Millorar les condicions laborals del personal docent, amb mesures com la reducció de ràtios, la millora retributiva, el reconeixement de la càrrega pedagògica i emocional, i la creació d'un pla de carrera professional basat en mèrits i formació contínua en llengua i cultura catalanes a través de la creació d'un cos professional de direcció educativa de Catalunya, format per docents amb experiència acreditada i formació en gestió pedagògica, amb selecció per mèrits i compromís amb els objectius nacionals del sistema educatiu.

Proposta de resolució 20

Proposta de resolució per reduir la pressió fiscal que pateix Catalunya

Exposició de motius

Catalunya ha de tornar a ser rica i plena, i això vol dir també que ho siguin les butxaques dels catalans. La pressió fiscal actual asfixia famílies, treballadors i emprenedors, i redueix la capacitat d'estalviar, invertir i prosperar.

En un context inflacionari sostingut, resulta indispensable retornar poder adquisitiu a la ciutadania mitjançant una fiscalitat més lleugera, clara i enfocada a premiar l'esforç, el treball i l'estalvi. El millor lloc per als diners no és en mans de l'administració, sinó en el compte corrent dels catalans.

Ahora, Catalunya continua patint un espoli fiscal crònic per part de l'Estat espanyol, que reté i redistribueix més del 40% dels impostos que s'hi recapten. Aquest robatori de recursos impossibilita el progrés i la sobirania econòmica de la nació catalana.

Per tot això, cal actuar amb responsabilitat i valentia per impulsar un model fiscal al servei del benestar de la ciutadania i la prosperitat del país.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reduir el tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF), mitjançant la reducció dels tipus impositius i la simplificació del nombre de trams, amb l'objectiu de protegir la capacitat econòmica de les famílies.
2. Aplicar la deflactació del tram autonòmic de l'IRPF, ajustant els trams, els mínims exempts i les deduccions a l'evolució real de la inflació, per tal d'evitar increments impositius indirectes que perjudiquen les classes mitjanes i treballadores.
3. Eliminar l'impost de successions i donacions a Catalunya, per considerarlo un impost injust, que penalitza l'estalvi familiar i representa una doble imposició sobre patrimonis que ja han tributat en vida. Aquest impost suposa una càrrega especialment inacceptable en contextos de vulnerabilitat com el traspàs d'un familiar.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2025

Sílvia Orriols Serra

Presidenta-portaveu del G Mixt

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR
DE CATALUNYA (REG. 58901, 58910 I 58911)

A la Mesa del Parlament

Juan Fernández Benítez, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

Un Govern decebedor

El Parlament de Catalunya,

1. Manifesta que, transcorregut un any i mig des de les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, i un any des del darrer debat de política general, l'acció del Govern de la Generalitat ha resultat del tot decebedora, i per aquest motiu, el Parlament la reprova. El Govern presidit per Salvador Illa és un govern dèbil, una debilitat que ha quedat constatada i manifestada per la seva incapacitat d'aprovar pressupostos i per l'abús dels decrets lleis, buidant la capacitat legislativa del Parlament, el que és a totes llums contrari a la bona pràctica parlamentària.
2. Constata que el Govern ha estat incapaç d'abordar satisfactòriament els problemes estructurals que pateix la societat catalana: no ha dut les reformes fiscals necessàries per impulsar amb força el creixement econòmic i donar suport a autònoms i emprenedors, no ha avançat amb eficàcia en les grans inversions i infraestructures, no ha actuat amb l'agilitat i profunditat requerida per modernitzar, simplificar i desburocratitzar l'administració, no ha mostrat eficàcia davant de l'emergència habitacional, no ha pres mesures de fons per revertir la davallada educativa i no ha aconseguit baixar significativament les dades d'inseguretat que ens flagel·len.
3. Assenyala que el president de la Generalitat ha incomplert diversos dels compromisos adquirits durant la seva etapa d'oposició, així com determinats compromisos assumits, més recentment, en el seu discurs d'investidura: Catalunya no té pressupostos, la B40 està aturada, el Hard Rock està congelat, el desplegament de les energies renovables no avança, els pisos socials anunciats per la legislatura s'albiren impossibles, la Catalunya dels 30 minuts ha estat oblidada, la reforma de l'administració i de la funció pública ha quedat reduïda de moment a un grup d'estudis, no s'han reduït els càrrecs de confiança i eventuais, no s'ha destinat el 2% del pressupost a cultura, la universalització de l'educació 0-3 segueix essent un desig llunyà, no s'ha fet cap pas per una llei de dependència catalana ni s'ha avançat en destinar un 30% de recursos als serveis socials.

Proposta de resolució 2

Un Govern plegat al nacionalisme que desprestigia les institucions catalanes

El Parlament de Catalunya,

1. Constata que el Govern no ha implementat el mandat de canvi rebut pels catalans a les urnes el 12 de maig de 2024. L'executiu de Salvador Illa ha mantingut un full de ruta i unes polítiques continuïstes marcades per les exigències nacionalistes, on una de les prioritats ha estat mantenir la implementació d'estructures d'Estat de tall sobiranista. Davant aquesta realitat, el Parlament lamenta la continuïtat de la política lingüística, educativa i fiscal traçada i plantejada pels anteriors governs de la Generalitat. El Govern ha defraudat les esperances de molts catalans que aspiraven a un veritable canvi en la Generalitat que conduís a un Govern per a tots amb respecte al pluralisme de la societat catalana i a la seva realitat bilingüe.

2. Expressa la seva estupefacció, preocupació i desconcert pel buidatge de facultats i poders del Govern de la Generalitat i del propi Parlament. Durant aquesta legislatura, més que en legislatures anteriors, s'ha demostrat que l'agenda política catalana no la decideixen ni el Govern ni el Parlament, la governabilitat de Catalunya es determina sovint en negociacions al Palau de La Moncloa amb els partits independentistes, o bé en reunions clandestines i secretes entre representants del govern d'Espanya, del Partit Socialista Obrer Espanyol i polítics catalans que es troben defugits de l'acció de la justícia. Per això, el Parlament urgeix el president de la Generalitat a prendre la iniciativa política i mantenir un diàleg proactiu amb les forces polítiques del Parlament, sense supeditacions a l'agenda i als interessos del president del Govern d'Espanya, Pedro Sánchez.

3. Lamenta que el Govern de la Generalitat segueix confonent Catalunya amb els nacionalistes catalans i els interessos dels catalans amb les reivindicacions partidàries dels partits rupturistes. Per això, s'insta el Govern a posar fi a la irresponsable espiral de cessions davant els partits independentistes i aturar la promoció d'estructures d'Estat que afavoreixen la desconexió amb la resta d'Espanya i la desaparició de l'Estat a Catalunya. Amb aquest objectiu, el Parlament insta el Govern a aturar la substitució de l'Agència Estatal de l'Administració Tributària a Catalunya per l'Agència Tributària de Catalunya i destinar aquests recursos a reduir la pressió fiscal que pateixen els catalans. De la mateixa manera, s'insta el Govern a aturar el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra en espais fronterers, destinant totes les noves incorporacions d'agents del Cos a reforçar la seguretat ciutadana, la lluita contra el crim, la multireincidència i l'ocupació delinqüencial d'habitatges.

Proposta de resolució 3

Menys administració i més societat a Catalunya

El Parlament de Catalunya,

1. Constata que el Govern no ha elaborat l'anàlisi de les entitats que integren el sector públic de la Generalitat que ha de servir per a optimitzar les funcions de cada entitat, millorar l'eficiència i l'eficàcia de llur estructura i l'impacte pressupostari, així com evitar les possibles duplicitats. L'anunci del compromís del Govern de simplificar l'Administració de la Generalitat ha quedat en només en això, en un mer anunci, una declaració d'intensions

que no ha quedat plasmada durant aquest primer any de legislatura en cap concreció ni en cap materialització, més enllà de la constitució de comissions d'experts i grups de treball. Davant aquesta realitat, el Parlament encoratja al Govern a avançar plenament en la consecució d'aquest objectiu de la racionalització i simplificació de l'administració, motiu pel qual, s'insta el Govern a aprovar, durant el primer semestre de l'any 2026, el pla de racionalització del sector públic de la Generalitat que permeti configurar un sector públic amb una estructura més simplificada, orientada a reduir la despesa pública i optimitzar la gestió dels recursos públics, preservant la qualitat dels serveis, tot acompanyant aquest pla de racionalització amb l'adopció de les mesures necessàries que tinguin com a objectiu reduir un vint per cent el nombre d'alts càrrecs, el personal directiu i el personal de confiança política, a través de la reducció de duplicitats i la integració d'organismes de l'administració i del sector públic.

2. Manifesta que a Catalunya existeix un excés regulador que entorpeix la iniciativa privada, endarrereix la consecució de projectes i imposa una burocràcia excessiva. Per a revertir aquesta situació, el Parlament insta el Govern a elaborar un estudi en profunditat sobre l'excés de regulació i la complexitat normativa existent a Catalunya, tot destriant les seves causes i les seves conseqüències econòmiques i socials. A partir d'aquest estudi, el Govern, en el termini de 15 mesos, ha de presentar davant el Parlament un projecte de llei que tingui com a objecte la simplificació normativa que clarifiqui el panorama normatiu català mitjançant la derogació de totes aquelles disposicions normatives inoperatives, redundants, innecessàries, caduques, contradictòries o excessivament burocratitzants.

3. Insta el Govern a posar fi al procés d'expansió i consolidació de les delegacions del Govern a l'exterior i, en aquest sentit, tancar les delegacions del Govern a l'exterior, cessar els seus delegats i les delegades, destinant el seu pressupost a polítiques socials per a la ciutadania com la salut, l'educació o la dependència.

Proposta de resolució 4

Posar fi a l'espoli al que la Generalitat sotmet als catalans

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Aprovar una reforma del tram autonòmic de l'impost sobre la renda de les persones físiques orientada a retornar l'esforç fiscal de famílies, autònoms i empreses, mitjançant una rebaixa efectiva per a les rendes baixes i mitjanes basada en la deflactació íntegra de l'escala per inflació, la reducció dels tipus aplicables als primers trams i l'ampliació de mínims personals i familiars i de deduccions autonòmiques vinculades a càrregues familiars, d'habitatge habitual i activitat econòmica. En aquest sentit, la reforma ha de garantir evitar l'efecte inflacionari en la recaptació, en coherència amb la normativa estatal, i proporcionar la suficient seguretat jurídica als contribuents per a que puguin planificar sense increments encoberts de pressió fiscal.

2. Suprimir l'impost de successions i donacions mitjançant una bonificació del 99% de la quota en les adquisicions *mortis causa* i *inter vivos* per als grups I i II. Així mateix, s'insta el Govern a eliminar l'impost sobre el patrimoni amb una bonificació del 100% de la quota resultant un cop aplicades les deduccions i bonificacions estatals per tal de protegir l'habitatge habitual i l'empresa familiar i evitar dobles imposicions que desincentiven la inversió.

3. Posar fi a que Catalunya continuï sent la comunitat autònoma amb més impostos propis. Durant els darrers anys, la llista d'impostos propis no ha deixat de créixer a Catalunya per la única responsabilitat dels successius governs. La forma d'acabar amb aquesta situació és a través d'una acció decidida del propi executiu. Per aquest motiu, s'insta el Govern a derogar els tributs propis que no acrediten eficàcia recaptatòria ni impacte ambiental mesurable i que generen distorsions o duplicitats amb figures estatals. En particular, s'insta a derogar l'impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen de l'aviació comercial, l'impost sobre l'emissió de gasos i partícules de la indústria, l'impost sobre les emissions de CO₂ dels vehicles de tracció mecànica, l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques i l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. I, en aquest mateix sentit, s'insta el Govern a assumir el compromís de no crear noves figures tributàries pròpies sense una avaluació pública prèvia d'eficiència i d'impacte econòmic.

Proposta de resolució 5

No a la cultura del NO

L'actual govern de la Generalitat ha fet seva la cultura dels anteriors governs d'oposar-se a qualsevol iniciativa que representi un progrés per a la societat catalana. En aquest primer any de legislatura, hem tingut sobrades mostres de la «cultura del NO» en l'acció del Govern.

Durant aquest primer any de mandat, els catalans hem tingut ocasió de conèixer les dues versions de Salvador Illa. La versió candidat a la presidència de la Generalitat en la que afirmava «*Si soc president, construiré el Quart Cinturó sencer. De Terrassa fins a Granollers*» (maig 2024), «*el Hard Rock és víctima d'un Govern que no pren decisions*» (gener 2024). I la versió president de la Generalitat, en la que aprofita la Generalitat per continuar aturant projectes estratègics per a Catalunya.

Cal denunciar aquesta dualitat del president de la Generalitat i evidenciar l'engany al que ha sotmès als catalans amb promeses que no té voluntat de complir. Cal superar l'oposició de la «cultura del NO» i apostar pel dinamisme, la vertebració del territori i el progrés front el retrocés i l'immobilisme que representa aquesta visió tancada de la realitat.

Per aquest motiu, el Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Completar el traçat de la carretera B-40, iniciant les obres de construcció del tram conegut com a Ronda Nord entre Terrassa i Sabadell i signar el conveni amb l'Estat per a donar continuïtat a la B-40 fins a Granollers com a via d'alta capacitat.
2. Donar immediat compliment a la Moció 19/XV del Parlament de Catalunya, sobre el suport als sector productius i les inversions empresarials, i en aquest sentit, resoldre, abans de finalitzar l'any 2025, l'informe d'impacte ambiental i convocar el Consell Rector del Consorci Centre Recreatiu Turístic Vila-seca - Salou incloent en l'ordre del dia l'aprovació del Pla director urbanístic del centre recreatiu turístic, que ha de permetre desenvolupar el projecte del Hard Rock al Camp de Tarragona.
3. Treballar activament per atraure grans esdeveniments esportius internacionals, donant ferm suport a la candidatura per acollir una futura Ryder Cup a Catalunya, així mateix, no frustrat el projecte d'una candidatura conjunta de

Catalunya i l'Aragó per a optar a uns Jocs Olímpics i Paralímpics d'Hivern, col·laborant amb aquest objectiu, de forma molt estreta, amb el Comitè Olímpic Espanyol, les federacions competents, el Govern d'Espanya i, de manera específica, el Govern d'Aragó, orientant l'acció pública a un llegat durador en mobilitat, infraestructures i oportunitats econòmiques, alhora que es reforça l'esport de base i la projecció exterior del nostre esport.

Proposta de resolució 6

Fora els delinqüents dels nostres carrers

El Parlament de Catalunya,

1. Constata el fracàs de les polítiques de seguretat pública del Govern. El darrer any ha estat un temps perdut per a revertir l'onada d'inseguretat que pateix Catalunya. La obstinada voluntat del Govern de no adoptar mesures estructurals davant un dels principals problemes que pateixen els catalans, la inseguretat, està generant l'efecte d'impunitat dels que delinqueixen i fa que els catalans vegin conculcats els seus drets i hagin de pensar-se més d'un cop sortir al carrer en determinats pobles i ciutats. Per aquest motiu, s'insta el Govern a una rectificació total de les seves polítiques de seguretat per a combatre amb eficàcia i amb total fermesa la delinqüència i el crim organitzat a Catalunya.

Insta el Govern a:

2. Restablir i reforçar davant la ciutadania l'autoritat dels agents dels cossos i forces de seguretat presents a Catalunya en el compliment de les seves funcions, i reconèixer de forma pública la important tasca que desenvolupen els agents del Cos de Mossos d'Esquadra, Cos Nacional de Policia, Guardia Civil i policies locals en la preservació de la convivència cívica i pacífica, el manteniment de la seguretat ciutadana i la garantia de l'ordre públic a Catalunya. En aquest sentit, i per a materialitzar aquest reconeixement, s'insta el Govern a reforçar i millorar els instruments dels que disposen els agents del Cos de Mossos d'Esquadra per a incrementar la seva seguretat en l'acompliment de les seves funcions i fer front a la elevada criminalitat present a Catalunya, i en especial actualitzar els mitjans d'actuació de l'Àrea de Brigada Mòbil (BRIMO) i de l'Àrea de Protecció de persones i béns (ARRO) garantint que tots els agents de conformen aquestes unitats disposen de cascos balístics personalitzats, escuts de seguretat amb espiell i armilles antibales que els ofereixi una protecció superior al de les actuals armilles, incrementar el número d'agents que conformen en l'actualitat el Grup Especial d'Intervenció (GEI), la BRIMO i l'ARRO, i millorar la protecció dels agents destinats a les unitats de seguretat ciutadana millorant el nivell de protecció de les seves armilles antibales, així com també, actualitzant els protocols i la formació en l'ús de les pistoles elèctriques per tal que aquesta dotació estigui plenament operativa en els vehicles de servei del Cos dels Mossos d'Esquadra.

3. Aprovar, d'acord amb les corresponents juntes locals de seguretat, plans de seguretat ciutadana, en coordinació amb la resta de cossos i forces de seguretat presents a Catalunya, per a lluitar contra la multireincidència, l'increment d'agressions i crims comesos amb armes de foc i armes blanques, establint nous controls, dins l'àmbit competencial de la Generalitat, al tràfic i la venda d'aquest tipus d'armes a Catalunya. Aquests plans de seguretat han d'anar acompanyats d'un increment del número d'efectius del Cos

de Mossos d'Esquadra, motiu pel qual s'insta el Govern a sol·licitar davant el govern d'Espanya, en el si de la Junta de Seguretat de Catalunya, incrementar de forma significativa el nombre màxim d'agents del Cos dels Mossos d'Esquadra que permeti augmentar el nombre d'efectius amb noves convocatòries de places en els proper quatre anys, així com d'auditories per permetin verificar les necessitats materials, defensa i parc mòbil del Cos de Mossos d'Esquadra i la resta de cossos d'emergència.

Proposta de resolució 7

Una política d'habitatge que no castigui les classes mitjanes

El Parlament de Catalunya,

1. Constata que la política en matèria d'habitatge a Catalunya ha fracassat per una cadena d'errors dels successius governs de la Generalitat i per la implementació de polítiques intervencionistes que, lluny de contribuir a millorar l'accés a l'habitatge, han generat inseguretat jurídica, alentint la promoció d'habitatge protegit i desincentivat l'oferta. A Catalunya, la política d'habitatge s'ha centrat en atacar a la propietat privada amb mesures com la limitació de les rendes de lloguer o la declaració de zones tensionades, entre altres. Paral·lelament, des del Govern s'ha fomentat la tolerància envers l'ocupació il·legal d'habitatges, desprotegint al petit propietari. Aquests errors s'han vist agreujats, encara més per la manca d'un pla integral de sòl, la mala gestió d'instruments urbanístics i les regulacions contradictòries sobre lloguer i usos temporals que expulsen habitatges del mercat, redueixen l'oferta i eleven els preus. Per tots aquest motius, el Parlament insta el Govern a rectificar de forma immediata les seves polítiques d'habitatge i restituir la confiança, protegir la propietat legítima i garantir un accés real, estable i sostenible a l'habitatge.

Insta el Govern a:

2. Desplegar un programa integral i estable que situï els menors de quaranta anys al centre de la política en matèria d'habitatge del Govern, combinant deduccions al tram autonòmic de l'IRPF per al lloguer, amb reducció o exempció d'impostos, com l'impost de transmissions patrimonials i d'actes jurídics documentats en la primera adquisició, avals públics prudents per facilitar l'entrada al mercat hipotecari sense traslladar riscos indeguts, i promocions específiques de lloguer assequible sobre sòl públic amb quotes reservades i contractes estables. Aquest programa ha d'oferir també, criteris transparents d'ingressos i patrimoni, incorporar itineraris de formació financera que ajudin a planificar l'esforç familiar, i garantir que la mediació i l'arbitratge estiguin disponibles per resoldre conflictes sense litigis llargs i cars. El Govern ha de treballar per restablir l'equilibri entre drets i deures de llogaters i propietaris perquè la protecció de la vulnerabilitat recaigui en l'Administració i no s'imposi als particulars, i coordinar, al mateix temps, amb els municipis el parc disponible, la informació de registre, la inspecció i la simplificació de llicències, de manera que un jove trobi una via clara cap a l'emancipació ja sigui en lloguer assequible o en compra responsable del primer habitatge.

3. Deixar de banda la inestabilitat reguladora en matèria d'habitatge i apostar, decididament, per un marc jurídic coherent que aportí seguretat jurídica i amplii l'oferta. En aquest sentit, s'insta el Govern a derogar les regulacions que han reduït el nombre d'habitatges al mercat i derogar, igualment, la figu-

ra de les zones de mercat residencial tensionat, reemplaçant-les per incentius clars a la construcció i posada d'habitatge en lloguer, assegurar una aplicació homogènia de la normativa sobre lloguer de temporada i d'habitacions perquè continuïn sent vies legítimes i regulades, així com també impulsar la construcció i la mobilització d'habitatge protegit amb col·laboració publico-privada, mitjançant concessions de llarg termini en sòl públic, acords amb entitats financeres i cessions pactades, establir un registre públic únic, interoperable i amb dades comparables per municipi i comarca que integri parc gestionat, producció anual d'HPO, adquisicions, rehabilitacions i posades en ús. Igualment, s'insta a agilitzar el sòl i la tramitació urbanística revisant obligacions que desincentiven la viabilitat de projectes i aplicar el silenci administratiu positiu en els procediments que no afectin a la seguretat o salut pública.

Proposta de resolució 8

Catalunya lliure d'okupes

El Parlament de Catalunya,

1. Denuncia la deixadesa per part del Govern davant la greu i preocupant problemàtica de les ocupacions a Catalunya. Durant el primer any de legislatura, el Govern de la Generalitat no ha adoptat cap mesura en favor de la protecció dels propietaris davant aquesta forma de delinqüència que atempta contra el dret a la propietat privada i provoca importants i greus problemes de convivència en les comunitats de propietaris. El Govern, desatentent aquest problema social, Govern obvia al Parlament al continuar sense posar en marxa mesures per combatre l'ocupació d'habitatges aprovades en aquesta i en anteriors legislatures. Per aquest motiu, s'insta el Govern a posar en marxa, abans de finalitzar l'any 2025, l'oficina de lluita contra l'ocupació com a servei específic per a unificar i coordinar les accions de la Generalitat i els ens locals per a combatre l'ocupació il·legal d'habitatges i oferir ajuda i assessorament als propietaris afectats per l'ocupació, donant així compliment a la Resolució 482/XIV del Parlament de Catalunya.

Insta el Govern a:

2. Donar una resposta integral a les ocupacions d'habitatges millorant l'actuació de la Generalitat davant les denúncies per usurpació, aprovant una llei «anti-okupa» que tingui com a l'objectiu protegir i emparar als denunciants d'ocupacions, incrementar la seguretat jurídica als propietaris i petits arrendadors, que contempli la recuperació de l'habitatge d'una manera ràpida, contingui protocols d'actuació clars i vinculants per a les administracions davant l'ocupació il·legal d'habitatges, així com instruments per a agilitzar la resposta quan l'ocupació prové de màfies que persegueixen beneficis econòmics amb actuacions i activitats il·legals, tot incrementant, per part dels Mossos d'Esquadra, la vigilància i el control sobre aquestes màfies.

3. Exigir davant el Govern d'Espanya aprovar, de forma immediata, les modificacions legals necessàries que permetin desallotjar, en el termini de vint-i-quatre hores, un immoble ocupat. Altrament, permetre la tramitació parlamentària i donar suport a les proposicions de llei en tràmit al Congrés dels Diputats de reforma del Codi penal i de la Llei d'Enjudiciament Criminal que tenen com a objectiu garantir el desallotjament d'un immoble ocupant en el termini màxim de vint-i-quatre hores.

Proposta de resolució 9

Una educació de qualitat per a tothom

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Aprovar, abans del període de preinscripció del curs escolar 2026-2027, la gratuïtat de tot el primer cicle d'educació infantil 0-3 anys. Aquesta gratuïtat s'ha d'articular tant a través de la xarxa pública d'escoles infantils com a través d'un sistema de concerts i/o xecs escolars per a la xarxa d'educació infantil privada i d'iniciativa social.
2. Aprovar, durant el primer trimestre de l'any 2026, un pla per a dignificar les aules en tots els centres educatius sostinguts amb fons públics, amb l'objectiu que, abans de 2030, tots els centres educatius de Catalunya estiguin adaptats a les noves condicions climàtiques, i acabar amb la existència d'aularis situats en mòduls prefabricats o la presència d'amiant en els equipaments educatius. Tanmateix, a fi d'aconseguir unes condicions d'accés a l'educació en equitat per a tothom, s'insta el Govern a augmentar i reforçar en els propers pressupostos els ajuts i les beques per a activitats complementàries i extraescolars. Així mateix, s'insta el Govern a potenciar l'ús d'espais per a lleure de les instal·lacions escolars més enllà de l'horari lectiu, així com l'accés a determinats equipaments públics on es puguin desenvolupar activitats complementàries i extraescolars.
3. Donar compliment amb celeritat de la Moció 55/XV del Parlament de Catalunya, sobre els reptes del sistema educatiu, posant en marxa, abans d'acabar el curs escolar 2025-2026, un pla concret i calendaritzat per a l'equiparació de les condicions laborals i salarials del personal docent de l'escola concertada amb els de l'escola pública, i incorporar, en els pressupostos de l'any 2026, un increment dels mòduls de despeses de funcionament de les escoles d'iniciativa social a fi de posar fi a l'infrafinançament crònic de l'escola concertada reconegut pel Govern i el Síndic de Greuges. Així mateix, s'insta el Govern a restituir, el més aviat possible, les condicions laborals del personal de l'educació pública per a recuperar els seus drets retallats amb motiu de la gestió de la darrera crisi econòmica.

Proposta de resolució 10

Millorar el sistema de salut

El Parlament de Catalunya,

1. Constata la necessitat de donar una resposta immediata a la problemàtica de les inadmissibles llistes d'espera en l'àmbit sanitari, en aquest sentit, s'insta el Govern a executar amb urgència la reestructuració dels mecanismes d'accessibilitat. L'objectiu és abordar de manera efectiva les llistes d'espera i posar fi a les desigualtats territorials en l'accés al sistema de salut, donant així compliment a la Moció 17/XV del Parlament de Catalunya, sobre el millorament de les polítiques de salut.

Insta el Govern a:

2. Exigir al Ministeri de Sanitat garantir un procés de diàleg amb les organitzacions sindicals i els representants dels professionals sanitaris, així com amb el conjunt de comunitats autònomes, en el marc de la reforma de l'Estatut Marc. Cal subratllar la necessitat d'assegurar la participació de les

comunitats autònomes mitjançant l'accés a la memòria tècnica, jurídica i econòmica del projecte.

3. Abandonar la imposició lingüística en el sistema de salut, establint que el coneixement del català sigui valorat com un mèrit en la carrera professional i no pas com un requisit. Al mateix temps, s'insta el Govern a garantir la plena disponibilitat lingüística en la sanitat pública i reconèixer la llibertat del personal sanitari per comunicar-se amb els usuaris del sistema en qualsevol de les llengües oficials a Catalunya, sense cap mena d'imposició.

Proposta de resolució 11

Una mala gestió del sistema de protecció social

El Parlament de Catalunya,

1. Constata que la situació de la dependència a Catalunya és un dels fracassos més greus de la Generalitat. Més de 96.000 persones continuen en llistes d'espera, moltes d'elles en situació de gran vulnerabilitat, i segons dades de l'Associació de Directors i Gerents de Serveis Socials, 6.759 persones han mort esperant un servei o prestació i això es intolerable. Aquestes xifres evidencien no només la manca de gestió, sinó una absoluta falta de sensibilitat del Govern davant un dret reconegut per la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència. Molts expedients superen àmpliament els terminis legals, arribant a mitjanes de més de 300 dies d'espera, una situació que és clarament inacceptable i que condemna milers de famílies a viure en la impotència i la precarietat. La Generalitat no té excuses: cal un compromís ferm, recursos suficients i una gestió eficient per garantir que els drets socials no quedin en paper mullat. Per aquest motiu, s'insta el Govern donar compliment a la Moció 46/XV del Parlament de Catalunya, sobre la garantia dels drets socials i de la inclusió social i, en aquest sentit, posar en marxa un pla de xoc immediat per reduir les llistes d'espera en l'àmbit de l'atenció a la dependència, així com del reconeixement i revisió del grau de discapacitat, simplificar i agilitzar la tramitació administrativa, reduir terminis i eliminar traves burocràtiques que retarden injustificadament els expedients, implantar mecanismes de control i avaluació, assegurant que cada sol·licitud es resolgui dins dels terminis establerts per la llei, i millora la coordinació dels serveis socials i sanitaris i els d'àmbit local, de manera que la dependència es tracti amb una visió integral i no fragmentada. Aquest pla de xoc ha d'anar acompanyat d'una nova cartera de serveis socials caducada des de l'any 2011, per aquest motiu, s'insta el Govern a actualitzar la llista de serveis socials de cobertura pública abans de finalitzar l'any 2025.

2. Denuncia que el Govern ha cronificat la dependència dels subsidis socials sense garantir itineraris reals d'inserció, contravenint el que estableix la mateixa Llei 14/2017 de la Renda Garantida de Ciutadania, que vincula la prestació econòmica amb l'acompanyament i la inserció laboral. Les polítiques socials del Govern s'han limitat a concedir ajuts sense objectiu de futur, convertint la protecció social en un instrument de perpetuació de la dependència i no pas com una eina de promoció de la persona i d'oportunitats i de futur. Aquesta inacció ha condemnat milers de famílies a una situació d'exclusió crònica, generant desigualtat i frustració. Juntament amb això, existeix una manca de transparència i un control insuficient sobre les entitats del tercer sector que gestionen una part important d'aquests programes. La

Generalitat ha afavorit un model en què l'Administració esdevé dependent d'aquestes entitats per a la prestació de serveis essencials, sense una avaluació rigorosa dels resultats ni una política de contractació clara. Aquesta dependència ha derivat, en molts casos, en pràctiques pròximes a les portes giratòries, amb moviments de càrrecs entre el Govern i les entitats gestores, fet que genera conflictes d'interès i debilita la confiança ciutadana en el sistema de protecció social. Per tot això, s'insta el Govern a reformar íntegrament els programes socials per garantir que cap ciutadà quedi sense recursos essencials per viure dignament i, alhora, assegurar itineraris personalitzats d'ocupació, formació i inserció sociolaboral que permetin recuperar l'autonomia. Així mateix, s'insta el Govern a realitzar una auditoria independent sobre les subvencions i contractes amb entitats del tercer sector, i crear un registre públic de compatibilitats i incompatibilitats per evitar les portes giratòries, i un sistema de control de resultats que garanteixi que cada euro destinat a polítiques socials serveixi realment per oferir oportunitats i no per cronificar la dependència. Posar en rellevància i transparència dels seus resultats els serveis de registre, inspecció i control, a fi de garantir que es compleixin els estàndards de solvència tècnica i estàndards de qualitat d'atenció a l'usuari.

3. Reprova la gestió del Govern i, en particular, de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA), ara DGPPIA, per la seva incapacitat de garantir la seguretat, la protecció i el benestar dels infants i joves tutelats sota la seva responsabilitat. Les nombroses denúncies d'agressions, abusos i negligències dins dels centres de protecció com residencials d'acció educativa (CRAE) i altres recursos del sistema posen de manifest un sistema desbordat, opac i mancat de supervisió efectiva. Els informes de la Sindicatura de Greuges i de diverses entitats socials han alertat reiteradament de la manca de protocols clars davant situacions de violència o vulneracions de drets, així com de la insuficiència de personal, la rotació constant d'educadors i l'absència d'un seguiment individualitzat dels menors. Aquestes deficiències han permès que molts infants i adolescents visquin situacions de risc dins d'un sistema que hauria de protegir-los. En aquest sentit, el Parlament constata que el Govern ha estat incapaç d'actuar amb transparència i rapidesa davant dels casos d'agressions sexuals i violència entre infants i adolescents víctimes tutelats, limitant-se sovint a reaccions tardanes o a trasllats interns sense mesures estructurals reals. Aquesta passivitat és inadmissible i suposa una greu vulneració de la confiança que la societat diposita en l'Administració. Per tot això, s'insta el Govern a elaborar un pla de xoc urgent que inclogui una auditoria independent i pública de tots els centres, pisos i resta de recursos que tenen sota el seu càrrec infants i joves tutelats, la revisió immediata dels protocols de prevenció i actuació davant de situacions d'abús o violència, l'augment de la plantilla de professionals especialitzats en salut mental infantil i juvenil, la desinstitucionalització dels infants i, en especial dels infants menors de 6 anys, promoció de la mesura de l'acolliment familiar, la formació obligatòria i continuada dels equips educatius i la creació d'un mecanisme estable i extern de supervisió que garanteixi la seguretat, la dignitat i els drets de tots els infants i adolescents sota tutela de la Generalitat, així com també, donar suport als denunciants que posen en coneixement de les institucions les pràctiques abusives i corruptes.

Proposta de resolució 12

Un Govern al costat de les famílies

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Apostar decididament per una política familiar proactiva, que reconegui i potenciï el valor de les famílies com a primer capital humà i social, així com a primera xarxa de suport comunitari. El Govern ha de convertir l'acompanyament institucional de la criança, la cura i l'educació familiar en una veritable política pública. Per a aconseguir-ho, s'insta el Govern a recuperar, en el marc dels pressupostos per a l'any 2026, la prestació universal per fill a càrrec fins a 3 anys.
2. Revisar els actuals mínims familiars en el tram autonòmic de l'IRPF, ampliant les bases de cotització exemptes per fills a càrrec, a fi de facilitar la paternitat i la maternitat dels ciutadans de Catalunya i poder fer front a la greu crisi demogràfica que patim. De la mateixa manera, s'insta el Govern a aplicar deduccions en el tram autonòmic del IRPF pels costos de material i menjador escolar, alleujant així la càrrega econòmica de la criança, i a reduir al 5% l'Impost de Transmissions Patrimonials per als progenitors amb fills a càrrec que adquireixin un primer habitatge. En aquest sentit, s'insta el Govern a garantir que, en totes les convocatòries públiques d'ajudes, beques i subvencions, es tindrà en compte, juntament amb el compliment d'un temps mínim de residència legal i acreditada, el nombre de menors a càrrec per modular els barems de resolució de forma equitativa i justa.
3. Impulsar una deducció d'almenys el 35% de les cotitzacions a la Seguretat Social per la contractació de cuidadors de fills menors de sis anys i també per a la cura de persones majors en situació de dependència i discapacitat reconeguda, amb l'objectiu de facilitar la conciliació de la vida familiar i professional de les mares i els pares de Catalunya. Amb aquest mateix objectiu, s'insta el Govern a impulsar mecanismes de flexibilitat del temps laboral, incloent el model de guardiola i lliure disposició d'hores laborals, sense que això suposi desavantatges econòmics per als progenitors que s'hi beneficiïn.

Proposta de resolució 13

Una immigració legal, controlada i ordenada

A Catalunya cal recuperar el control, el sentit comú i el ple respecte per les nostres normes. Les polítiques en immigració portades a terme fins ara pels successius governs de la Generalitat han anat en sentit contrari, i és el moment de posar fi a aquesta situació.

Cal garantir a Catalunya una immigració legal, ordenada, amb obligacions, que contribueixi i respecti la nostra societat de valors i el nostre ordenament jurídic. Ha arribat el moment de posar fi a la immigració descontrolada, que genera desigualtats, tensions i desconfiança dins de la nostra societat.

Els catalans es mereixen que el Govern posi en marxa una política migratòria basada en tres pilars fonamentals. El primer, que el fet de contribuir sigui condició per a quedar-se. Els recursos públics són limitats i s'han de destinar primer als que contribueixen i poden acreditar un arrelament real. Catalunya ha de deixar d'atreure una immigració descontrolada. Les polítiques d'efecte crida han d'arribar a la seva fi. La Generalitat pot posar, i ha de posar, condicions clares, objectives, justes i transparents a qui vulgui accedir

a ajudes, serveis i sistemes de protecció social. No es tracta de limitar l'accés, es tracta, justament, de tot el contrari. Es tracta de garantir que les persones que opten a ajudes públiques reuneixen tots els requisits per a poder ser beneficiaris de les mateixes i garantir, alhora, un accés equitatiu.

El segon fonament de la nova política en immigració de la Generalitat ha de ser establir més controls i més seguretat per a evitar els efectes que genera una immigració descontrolada. En la consecució d'aquest objectiu, els cosos policials han de tenir un paper essencial, pel que és necessari millorar els seus mitjans per a combatre contra els efectes d'una immigració desordenada i incontrolada. Els agents del Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals de Catalunya són els que es troben al carrer vetllant per la nostra seguretat i lluitant contra la delinqüència i l'incivisme. Per a complir de forma efectiva amb les seves responsabilitats, cal millorar els mitjans i garantir el ple recolzament polític a l'actuació policial.

El tercer fonament, i últim, és posar ordre i sentit comú en la gestió dels menors no acompanyats (menas). Un dels principals problemes de les polítiques en immigració és la regulació dels fluxos migratoris i la gestió dels menors no acompanyats que arriben a tota Espanya. Catalunya ha estat una de les comunitats autònomes que més menors no acompanyats ha rebut en els darrers anys, i això ha estat fruit de la mala gestió del govern de Pedro Sánchez. Aquesta qüestió és prou important, pel que no pot restar condicionada al mercadeig al que sovint es veu sotmesa per determinades formacions polítiques, sinó que ha d'ésser una política seria i respectuosa amb tothom.

Per tots aquests motius, el Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Associar la continuïtat de la percepció d'ajudes socials al compliment contrastat d'obligacions d'integració a la societat catalana, tal com la recerca activa d'ocupació laboral, i contemplar com a causa de pèrdua d'ajudes la infracció de les ordenances de civisme o la comissió de delictes, tot creant un registre administratiu interoperatiu d'ajudes socials que unifiqui dades, eviti duplicitats i pugui detectar frau en l'empadronament.
2. Crear i implementar un pla integral d'ordre i convivència, que inclogui la creació d'unitats mixtes de patrullatge entre el Cos de Mossos d'Esquadra i les policies locals en barris amb una alta conflictivitat, així com també intensificar la identificació d'aquelles persones que viuen de forma irregular i millorar el sistema de trasllat d'aquesta informació a la Delegació del Govern d'Espanya a Catalunya per a poder combatre les ocupacions il·legals, els pisos pastera i l'explotació laboral, una lluita en la que és necessari dotar de més instruments a l'administració local.
3. Sol·licitar davant el Govern d'Espanya fer efectius els convenis amb tercers països per accelerar el retorn als seus països d'origen als menors no acompanyats que hagin comés delictes o que hagin demostrat una nul·la voluntat d'integració, amb totes les garanties legals i vetllant per la protecció dels menors.

Proposta de resolució 14

Aparcar la hipocresia en relació al conflicte a Gaza

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Expressar el seu suport al pla de pau a Gaza sota els auspicis dels Estats Units d'Amèrica, un pla de pau que ha obtingut el suport i l'adhesió de molts

països, i que compta també amb el recolzament del president del Govern d'Espanya, Pedro Sánchez. Aquesta proposta de pau és una via d'esperança per a que les parts implicades puguin treballar amb l'objectiu de posar fi al conflicte bèl·lic que està afectant a bona part de l'Orient Mitjà.

2. Sumar-se a les veus governamentals que, amb motiu del pla de pau a Gaza, exigeixen a l'organització terrorista de Hamas l'alliberament de tots els ostatges i el fi de les hostilitats iniciades pels terroristes fa just ara dos anys en territori israelià i que ha estat l'origen d'aquest conflicte bèl·lic.

3. Constatar que el Ministeri de Defensa i del Ministeri d'Afers Exterior, Unió Europea i Cooperació van actuar amb responsabilitat quan van advertir a les persones que formaven part de la flotilla *Global Sumud* de no endinsar-se a la zona d'exclusió marítima fixada per Israel davant la costa de Gaza ja que, fent-ho, quedaven sota la seva exclusiva responsabilitat, ja que el Govern no podia oferir assistència ni protecció consular, ni militar. Així per tant, els espanyols integrants de la flotilla eren plenament conscients de la situació i varen actuar de forma irresponsable, un fet que cal denunciar.

Proposta de resolució 15

Unes infraestructures per a la Catalunya dels 10 milions

El Parlament de Catalunya,

1. Denuncia la mala gestió per part del Govern de la xarxa de Rodalies i Regionals per les constants i reiterades disfuncions del transport ferroviari a Catalunya. El Govern ha realitzat una planificació d'obres i talls sense alternatives suficients, la governança del sistema és difusa i sense objectius, la coordinació amb els gestors de la infraestructura és deficient i la protecció davant els furt i el vandalisme que pateixen les infraestructures ferroviàries és inadequada. Després del debat sobre Rodalies, el Govern no ha rectificat i les deficiències del sistema persisteixen, motiu pel qual el Parlament constata que intercanviadors no són plenament operatius i no es garanteix l'accessibilitat a les estacions, no es proporciona una informació útil i a temps als usuaris quan hi ha incidències, fet que allarga desplaçaments, encareix costos per a treballadors, estudiants i empreses i expulsa usuaris cap al vehicle privat.

Insta el Govern a:

2. Garantir una millora integral i efectiva del servei de Rodalies, completant el programa d'inversions previst per al període 2020-2030 amb desdoblaments i ampliacions en els trams més saturats, com la R1 nord, la R2 sud i la R3 sud, amb especial atenció al corredor Montcada-Vic, així com impulsar corredors orbitals i el gran intercanviador de la Torrassa, la licitació de nous túnels urbans i interurbans que descongestionin els actuals. Igualment, s'insta el Govern a accelerar la connexió ferroviària directa amb la T1 de l'aeroport i completar la intermodalitat amb la línia 9 a la T2, posar en marxa un pla de seguretat que combati amb fermesa robatoris de coure, sabotatges i grafitis, amb videovigilància, presència policial i enduriment de sancions, i alhora amb pressupostos de manteniment suficients per reparar amb celeritat estacions, escales mecàniques i ascensors i descentralitzar tallers i magatzems. El Govern ha de planificar i coordinar les obres per evitar coincidències, establir alternatives de transport quan hi hagi talls, assajar la represa del servei abans de la reobertura i exigir l'execució puntual de les inversions

amb calendaris i contractes vinculants, publicant informes trimestrals de seguiment. Així mateix, s'insta el Govern a millorar la informació a l'usuari amb megafonia clara i bilingüe, pantalles a totes les estacions i una aplicació mòbil única amb dades en temps real, i reforçar el personal amb una oferta pública d'ocupació en operacions, manteniment i enginyeria, garantint el relleu generacional i prioritzant maquinistes i tècnics.

3. Desplegar un ambiciós pla d'inversions viàries que asseguri, entre altres inversions, el desdoblament 2+2 de la C-15 entre Vilafranca i Igualada, el tercer carril i millora d'accessos a la C-17 entre Parets i Mollet, el desdoblament íntegre de la C-59 i la B-224 –incloent la variant de Vallbona–, l'adequació de la C-37, el perllongament de B-24 fins a l'AP-7 i actuacions a les carreteres C-31, B-25 i C-16 fins Bagà, amb variants prioritàries a Sant Feliu de Codines, Roda de Ter i a la C-245 entre Sant Boi i Castelldefels, la nova ronda del Maresme i carrils BUS-VAO i intercanviadors. Així mateix, s'insta el Govern a prioritzar el túnel viari de la Collada de Toses (N-260), el nou accés sud a Figueres i el desdoblament pendent de la N-II a l'Alt Empordà, així com la millora de la C-31 entre Palafrugell i Torroella, C-66 entre Banyoles i Besalú, la variant de C-35 a Vidreres i el perllongament de C-32 fins a Lloret, per garantir seguretat, reduir congestió i reforçar activitat econòmica i turística, modernitzar els grans eixos de Lleida –N-260, C-12 i A-14–, culminar el pas de Comiols amb l'adequació L-512 i C-1412b, i dur a terme millores al Coll de Boixols (L-511) per reforçar cohesió pirinenca i capacitat logística de Ponent. D'igual manera, a les comarques de Tarragona, s'insta el Govern dur a terme la finalització íntegra de l'autovia A-27 entre Montblanc i les Borges Blanques amb connexió directa a l'AP-2 i enllaç amb la C-233, així com executar el desdoblament a 2+2 carrils de la C-14 entre Alcover i Montblanc i impulsar el desdoblament de l'A-7 i de la N-340 i N-240.

Proposta de resolució 16

Una Generalitat al servei de la seva ciutadania i no els ciutadans al servei de l'administració

El Parlament de Catalunya,

1. Manifesta que l'actual política fiscal i administrativa de la Generalitat ha derivat en una pressió acumulada sobre famílies, autònoms i empreses que desincentiva l'estalvi, la inversió i la creació d'ocupació. Igualment, adverteix que la gestió dels recursos provinents de les institucions europees s'ha fet amb l'opacitat en quant als criteris i el ritme d'execució, i que l'Administració incompleix terminis de pagament amb proveïdors i contractistes, el que provoca un ofegament en la tresoreria del teixit productiu i trasllada el cost de la mala gestió pública a qui crea ocupació i presta serveis. Així mateix, remarca que l'Administració acumula procediments feixucs que generen un sobrecost i buiden de sentit els esforços de modernització. Finalment, destaca que el Govern no publica indicadors comparables sobre impacte recaptatori, impacte ambiental i benefici socioeconòmic, i impedeix un debat honest i informat sobre l'eficàcia dels tributs, fet que consolida una percepció de fiscalitat merament recaptatòria amb efectes negatius sobre l'ocupació, els salaris, la inversió i la recaptació futura.

Insta el Govern a:

2. Garantir una administració econòmicament fiable i transparent que pagui dins termini i col·labori lleialment amb l'Estat. En aquest sentit, s'insta el

Govern a treballar per garantir la morositat zero en la contractació pública i en les devolucions tributàries, amb l'establiment d'un sistema de traçabilitat completa de factures, aplicar interessos automàtics des del primer dia d'endarreriment i activar un protocol de resolució immediata, així com sancions efectives i veto de contractació als reincidents fins a la regularització dels deutes. Alhora, s'insta a enfortir la cooperació amb l'Agència Estatal de la Administració Tributària en gestió, recaptació i lluita contra el frau fiscal, prioritzant la interoperabilitat de sistemes i l'intercanvi d'informació, i renunciar a qualsevol ampliació de competències recaptatòries orientada a substituir l'agència estatal, atès que l'Agència Tributària de Catalunya no gestiona la totalitat dels tributs. Aquesta via d'acció s'ha de completar amb un compromís ferm de seguretat jurídica i estabilitat fiscal, amb la revisió i la supressió dels tributs propis ineficients o duplicats i amb transparència íntegra en la gestió dels fons europeus perquè ciutadania i empreses disposin d'un marc previsible, competitiu i de confiança.

3. Presentar, abans de finalitzar el mes d'octubre d'enguany, el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per a l'any 2026 amb l'antelació suficient per a que, tenint en compte el procediment de tramitació parlamentària, Catalunya pugui tenir uns pressupostos de la Generalitat en vigor l'1 de gener del 2026, amb un increment significatiu de la despesa pública en polítiques de protecció social, educació, salut, R+D+I i suport a l'economia productiva.

Proposta de resolució 17

Per un sector primari que lideri l'economia i equilibri el territori

El Parlament de Catalunya:

1. Insta el Govern a reafirmar el paper estratègic del sector agrari, ramader i pesquer de Catalunya i desplegar polítiques que preservin el model d'explotació familiar, base d'un desenvolupament sostenible en l'àmbit econòmic, territorial, ecològic i social. En aquest marc, s'insta el Govern a donar compliment complert a la Resolució 949/XIV del Parlament i impulsar, concretament, l'Estratègia de Relleu Generacional Agrari i el Pla de Relleu Generacional Pesquer, culminar durant el proper any 2026 la reducció de la càrrega burocràtica que dificulta l'activitat del sector primari, simplificant tràmits i establint un marc normatiu clar, aplicable i supervisable. Així mateix, s'insta el Govern a prioritzar en els pressupostos de la Generalitat per al 2026 una inversió significativa destinada a la modernització i tecnificació dels sistemes de rec i gestió d'aigua en el sector agrari, mitjançant tecnologies com el reg per degoteig, el reciclatge d'aigua, sistemes de monitoratge, dessalinització i recollida d'aigua de pluja.

2. Insta el Govern a establir la gestió forestal com una prioritat ecològica i econòmica, amb una planificació que fomenti un paisatge diversificat (bosc-pastura-conreu), promogui la indústria forestal arrelada al territori i professionalitzi les tasques forestals. En aquest sentit, s'insta el Govern a augmentar el nombre d'agents rurals i millorar la gestió de la fauna cinegètica amb mecanismes eficaços per combatre les sobre poblacions i plagues que amenacen els camps i ramats catalans. Amb aquesta mateixa finalitat, s'insta el Govern a sol·licitar el Govern d'Espanya aplicar un IVA reduït als biocombustibles procedents del bosc, així com també, impulsar la reforma de la Llei 7/2022, de 8 d'abril, de residus i sòls contaminats per a una economia circular, a fi

que permeti la crema controlada i responsable de restes vegetals durant els mesos de l'any considerats de baix risc d'incendis.

3. Lamenta que el Govern no hagi donat compliment a l'apartat 61.1 de la resolució 7/XV del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació general del Govern i, per tant, no s'hagin començat encara les obres per l'ampliació de la dessalinitzadora de la Tordera, la construcció de la planta del Foix i les noves plantes potabilitzadores al tram baix del riu Besòs. Per aquest motiu, el Parlament insta el Govern a no retardar l'impuls urgent de les infraestructures necessàries per afrontar possibles escenaris futurs de sequera i, en aquest sentit, incloure aquestes partides en els pressupostos per a l'any 2026. De la mateixa manera, s'insta el Govern a donar compliment al punt 61.2 de la resolució 7/XV del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació general del Govern, i desplegar, durant el primer semestre del 2026, la normativa que permeti la utilització d'aigua regenerada en alguns àmbits del procés productiu de la indústria càrnica i agroalimentària, matèries primes i de construcció, regadiu i conservació de jardins i arbrat o d'altres sectors industrials.

Proposta de resolució 18

Atreure talent i millorar la productivitat dels sectors econòmics

El Parlament de Catalunya,

1. Rebutja l'assumpció per part de l'actual Govern del relat turismofòbic que estigmatitza visitants, empreses, deteriora la reputació del territori, frena la inversió, redueix l'ocupació al conjunt del sector turístic i debilita la recaptació tributària. Per revertir aquesta situació, s'insta el Govern a rectificar l'enfocament i reconèixer el turisme com a activitat estratègica, garantint un marc regulador estable i previsible que doni seguretat jurídica, impulsar una nova governança del turisme especialment a les ciutats per compatibilitzar activitat i convivència, orientar les intervencions a corregir l'incivisme amb dissuasió i sanció efectiva, desplegar campanyes de sensibilització que expliquin l'aportació econòmica i social del turisme, iniciar la modificació consensuada de la Llei 13/2002 de Turisme per dotar de claredat i estabilitat el marc, elaborar amb el sector el Pla Estratègic de Turisme 2025-2029 basat en qualitat, excel·lència i diversificació (cultura, fires, gastronomia, oci familiar, negoci i grans esdeveniments), i enfortir la professionalització, la innovació i les noves tecnologies mitjançant col·laboració publicoprivada sense ingerències.

Insta el Govern a:

2. Crear un marc d'ajuts i avantatges fiscals no arbitraris per a garantir la reindustrialització amb regles objectives prèviament publicades i concessió automàtica quan s'acreditin el compliment dels requisits, que inclogui deduccions per inversió productiva i recerca, suport a la nova ocupació indefinida i bonificacions en taxes autonòmiques a polígons prioritaris, i alhora impulsar una política industrial sòlida en el marc del Pacte per la Indústria 2025-2029 que promogui sectors d'alt valor afegit, incentivi la indústria 4.0, faciliti transferència de coneixement universitat-empresa, modernitzi sectors tradicionals, doni suport a la descarbonització segons la capacitat de cada clúster industrial, modernitzi polígons, desenvolupi sòl estratègic i impulsi una internacionalització coordinada amb suport específic a les pimes.

3. Establir un pla específic de suport i foment per a autònoms i pimes que redueixi càrregues administratives i pressió fiscal, incorpori deduccions al tram autonòmic de l'IRPF per inversió en digitalització, eficiència energètica i contractació indefinida, contempli la cobertura temporal davant caigudes d'ingressos, habiliti una finestra digital interoperable amb administracions i assistència personalitzada, garanteixi accés preferent a compra pública innovadora i microfinançament de l'Institut Català de Finances, fixi clàusules antimorositat obligatòries i sancions a incomplidors, i que alhora redueixi l'intervencionisme excessiu per establir un marc legal i fiscal estable, de confiança i favorable a la competitivitat empresarial. Així mateix, s'insta el Govern a garantir, mitjançant una reforma legal, que empreses i autònoms només aportin una vegada la documentació a les administracions, establint interoperabilitat entre registres i catàlegs únics de tràmits, aplicant silenci administratiu favorable en procediments no sensibles i responsabilitat directa de l'ens que reiteri requeriments injustificats, estenent al màxim la declaració responsable i eliminant càrregues regulatòries innecessàries, de manera que la inacció o duplicació de l'Administració no freni l'activitat privada i es reforci la seguretat jurídica i la confiança empresarial.

Proposta de resolució 19

Un sistema energètic segur, estable i amb renovables

El Parlament,

1. Constata que la manca de planificació energètica del Govern ha deixat Catalunya sense un full de ruta clar per a garantir un subministrament estable, assequible i sostenible d'energia. El Govern ha actuat amb improvisació i sota premisses ideològiques. Aquesta manca de previsió ha provocat retards en la implantació de projectes eòlics i fotovoltàics, ha generat inseguretat jurídica per a les empreses i ha situat Catalunya a la cua d'Espanya en producció d'energia verda, mentre continua depenent de l'exterior per cobrir bona part de la seva demanda elèctrica. En aquest mateix sentit, el Parlament denuncia que el Govern no ha sabut garantir una transició energètica equilibrada, deixant en segon pla infraestructures essencials com les centrals de cicle combinat, les interconnexions o els sistemes d'emmagatzematge, imprescindibles per evitar apagades i per estabilitzar el preu de l'energia. Aquesta gestió erràtica ha tingut un impacte directe en la competitivitat empresarial i en el cost que suporten les famílies, que veuen com el preu de l'energia continua sent un dels més elevats. Per tot això, s'insta el Govern a elaborar amb urgència un Pla Energètic 2035 realista i consensuat, que combini la implantació efectiva de renovables amb infraestructures de suport que assegurin la continuïtat del subministrament, la competitivitat de la indústria i la seguretat del sistema. Aquest pla ha d'incloure un calendari d'objectius anuals, mecanismes de col·laboració amb el sector privat i incentius per a la innovació tecnològica i l'eficiència energètica, garantint que la transició verda sigui una oportunitat de progrés i no una font d'inestabilitat i desigualtat.

2. Defensa la importància estratègica de l'energia nuclear dins del mix energètic català i aposta per assegurar la continuïtat de les centrals nuclears catalanes mentre no existeixin alternatives reals que garanteixin un subministrament estable, segur i assequible d'energia. En aquest marc, cal establir un calendari de transició energètica basat en criteris tècnics i no ideològics, que permeti garantir la seguretat del sistema, la sostenibilitat ambiental i la com-

petitivitat econòmica del país. Així per tant, s'insta el Govern a rebutjar el tancament de centrals nuclears sense una alternativa real de capacitat instal·lada i d'emmagatzematge que garanteixi la seguretat de subministrament, i s'insta el Govern a sol·licitar al Govern d'Espanya estendre la vida útil de les centrals nuclears d'Ascó I i II i Vandellòs II, en el marc de la normativa europea, d'acord amb el Consell de Seguretat Nuclear, els titulars de les instal·lacions i atenent a criteris tècnics, de seguretat i econòmics.

3. Manifesta la prioritat d'impulsar noves interconnexions elèctriques i gasistes amb la resta d'Espanya i amb França, amb l'objectiu de reduir la dependència d'un parc energètic local insuficient i augmentar la resiliència del sistema davant possibles crisis o situacions d'aturada. Aquestes interconnexions han de ser planificades i executades de manera coordinada amb les administracions i operadors energètics competents, garantint que la seva implementació compleixi els màxims estàndards de seguretat, eficiència i sostenibilitat. Alhora, aquestes infraestructures han de permetre optimitzar la integració de les energies renovables, facilitar el seu transport i contribuir a un model energètic més diversificat, fiable i capaç de mantenir la continuïtat del subministrament per a ciutadans i empreses davant de fluctuacions de la demanda o crisis externes.

Proposta de resolució 20

Una política esportiva allunyada de la ideologia

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Procedir al tancament de l'Oficina per a la Internacionalització de les Seleccions Esportives Catalanes i a destinar íntegrament els recursos alliberats al suport directe dels esportistes, a l'enfortiment de les federacions i a la millora de les instal·lacions arreu del territori, tot afirmant que la projecció exterior de l'esport català es realitza de manera natural a través dels sistemes esportius establerts i de les seleccions nacionals oficials, en cooperació lleial amb el Consell Superior d'Esports i amb les federacions espanyoles, reconeixent que no és procedent mantenir estructures paral·leles que generen duplicats, divisió i expectatives irrealistes i que el prestigi esportiu de Catalunya es reforça quan suma i competeix des de la unitat d'Espanya, garantint la igualtat d'oportunitats de tots els esportistes i projectant una imatge sòlida i cohesionada a escala internacional.

2. Condemnar qualsevol intent de boicot o sabotatge a competicions esportives que es disputin a Catalunya o a la resta d'Espanya, constatant que aquestes accions atempten contra l'esperit esportiu i perjudiquen la imatge del territori com a amfitrió d'esdeveniments internacionals. Així mateix, s'insta el Govern a garantir la celebració d'aquests esdeveniments establint els dispositius necessaris per prevenir i neutralitzar qualsevol acció que en vulgui impedir el normal desenvolupament, preservant en tot moment la seguretat d'esportistes, organitzadors i aficionats.

3. Promoure que Catalunya sigui seu de partits i esdeveniments esportius de les seleccions espanyoles en totes les disciplines, amb especial atenció a la selecció de futbol, facilitant la col·laboració institucional i la coordinació amb federacions i ajuntaments perquè aquests esdeveniments puguin celebrar-se en condicions òptimes de seguretat, organització i projecció. Aquesta aposta ha de servir per normalitzar la presència de les seleccions nacionals al territori, enfortir la imatge d'Espanya com a potència esportiva i oferir als

aficionats catalans l'oportunitat de gaudir de competicions de primer nivell sense haver de desplaçar-se fora de la comunitat.

Proposta de resolució 21

Millorar la justícia i la seguretat a les presons

El Parlament de Catalunya,

1. Denuncia el fracàs de les mesures adoptades pel Govern d'Espanya en matèria de justícia. L'entrada en vigor de la Llei Orgànica 1/2025, d'eficiència del Servei Públic de Justícia, lluny de millorar el funcionament de l'Administració de justícia, està provocant desconcert, i una greu inseguretat per la manca d'una dotació pressupostària adient, el que deixa, novament, a la justícia, totalment sense les eines per al correcte desenvolupament de les seves funcions. Per altra banda, el pla de xoc contra la multireincidència anunciat pel govern d'Espanya a finals de l'any 2024, ha resultat un engany a la ciutadania de Catalunya. Aquest pla ha estat manifestament insuficient i no ha estat efectiu per a combatre de forma efectiva i determinant el fenomen de la multireincidència a Catalunya. Per aquests motius, s'insta el Govern a reclamar al Govern d'Espanya que acordi, abans de finalitzar l'any 2025, amb el conjunt de les comunitats autònomes un finançament òptim per a implementar la Llei d'eficiència del Servei Públic amb totes les garanties, així com també aprovar, novament, un autèntic pla de xoc contra la multireincidència amb recursos i mitjans amb els que combatre aquesta forma delictiva.

Insta el Govern a:

2. Aprovar, en cooperació amb els operadors jurídics, un pla especial de modernització de l'administració de justícia a Catalunya per a fer efectiva la implantació de l'expedient judicial electrònic així com la carpeta Justícia accessible per a tots els ciutadans i professionals, incrementant, alhora, el pressupost destinat a l'àmbit de justícia, fins a situar la despesa en aquesta política en el 3% del pressupost total de la Generalitat, per tal de poder dotar l'Administració de justícia dels recursos humans i materials necessaris amb els que garantir un servei essencial per als ciutadans. Així mateix, iniciar els tràmits davant el govern d'Espanya per a que es completi la planta de jutjats de les diferents jurisdiccions a Catalunya amb la que permeti cobrir les greus deficiències i els retards que existeixen a l'administració de justícia, exigint alhora, la creació de nous jutjats que permetin reduir el temps de celebració de judicis imprescindible per acabar amb la xacra que representa la multireincidència, i els importants retards en la jurisdicció social i civil i el col·lapse dels jutjats del mercantil.

3. Reconèixer que les nombroses agressions que pateixen el personal dels centres penitenciaris és un greu problema per a la vida interna dels centres i que les mesures adoptades fins al moment han resultat insuficients. Per aquest motiu, s'insta el Govern a adoptar mesures urgent per a acabar amb la creixent inseguretat existent en els centres penitenciaris catalans, garantint la seguretat i la protecció dels personal de presons i, aprovar, abans de finalitzar l'any 2025, les modificacions legislatives que permetin reconèixer els funcionaris dels centres penitenciaris com a agents de l'autoritat.

Proposta de resolució 22

Suport a la cultura catalana

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reconèixer amb fets i sense discriminacions el pluralisme i el caràcter bilingüe de la cultura catalana. El Govern ha de garantir un tracte equitatiu a la creació cultural, reconeixent com a cultura catalana tant la creada en català com la generada en espanyol. Per assegurar el pluralisme de la nostra cultura i els drets culturals de tots els ciutadans i creadors de continguts, s'insta el Govern a garantir que les ajudes, subvencions i programes de foment cultural es concedeixin amb els mateixos criteris i amb igual suport a ambdues expressions culturals. En aquest mateix sentit, s'insta el Govern a derogar el Pacte Nacional per la Llengua per resultar un pla discriminatori i excloent, esborrant el espanyol, llengua també oficial de Catalunya, i imposant una visió monolingüe a una societat plenament bilingüe, com és la societat catalana.
2. Destinar, en els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2026, el 2% del pressupost total a la cultura i a les polítiques culturals, donant compliment als acords aprovats pel Parlament i a les demandes del sector. Aquesta dotació haurà de servir per ampliar l'accessibilitat de la cultura a tota la ciutadania i per reforçar la transparència en la gestió dels recursos públics destinats a aquest àmbit.
3. Aprofitar que durant l'any 2026 Catalunya serà seu de l'arquitectura internacional, i Barcelona esdevindrà capital mundial de l'Arquitectura, coincidint que el 2026 se celebra el centenari de la mort d'Antoni Gaudí, el nostre arquitecte amb major projecció internacional, per a posar el focus de les polítiques culturals particularment en la difusió, promoció i restauració del nostre patrimoni arquitectònic, i reflexionar, a la vegada, sobre com seguir fent de Catalunya un nòdul de l'avantguarda arquitectònica global.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2025

Juan Fernández Benítez
Portaveu del GP PPC

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS
PER AVANÇAR (REG. 58902 I 58909)

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

Sobre les polítiques educatives

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Elaborar un pla d'adequació climàtica que garanteixi la climatització i el confort tèrmic a tots els centres educatius, aplicant criteris d'eficiència energètica i sostenibilitat. El pla prioritzarà les actuacions als centres ubicats en zones especialment afectades per onades de calor o de fred, i preveurà un sistema estable de cofinançament entre la Generalitat i els ens locals, amb línies de subvencions específiques i una calendarització de les inversions. Així mateix, incrementar els recursos per reduir de manera progressiva els centres amb mòduls prefabricats, establint un pla de substitució amb terminis concrets, garantint també una accessibilitat universal en totes les reformes, amb especial atenció a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. També a elaborar un pla d'inversions, incrementant progressivament els recursos, per a portar a terme les reformes i millores de les instal·lacions i les infraestructures d'aquells centres que ho necessitin.
2. **[Transaccionat]** Impulsar un «Pla per la Universalització i Gratuïtat de l'Educació de la Petita Infància 2030» per fomentar i incentivar la creació de noves places públiques d'escola bressol i que garanteixi un millor finançament per part del Govern de la Generalitat, per tal d'assolir una oferta educativa pública suficient pels infants menors de 3 anys i la gratuïtat de les famílies en tota aquesta etapa, també en l'àmbit rural, progressivament fins el 2030. També insta el Govern a establir un marc normatiu estable que reconegui i doni suport als centres de noves oportunitats educatives, amb finançament específic i coordinació amb serveis socials i municipals, per oferir itineraris flexibles i de continuïtat formativa a l'alumnat en risc d'abandonament o fracàs escolar, reforçant així l'equitat i la cohesió social.
3. Impulsar un pla per millorar el benestar i les condicions del professorat, que inclogui: reducció de la burocràcia i de les càrregues administratives per centrar-se en la tasca pedagògica, suport psicològic als docents que ho requereixin, revisió i actualització de la formació docent adaptada a les necessitats reals dels claustres, i un sistema de carrera docent que garanteixi reconeixement, incentius, estabilitat i atracció de nous professionals, millorant les seves condicions laborals. Així mateix, crear un portal digital únic i interoperable que integri tota la gestió acadèmica i els serveis educatius, simplificant tràmits i reduint burocràcia. Aquesta plataforma ha de centralitzar informació i eines pedagògiques, millorar la comunicació entre famílies, professorat i administració, i garantir un accés àgil i transparent a tots els serveis educatius.

Proposta de resolució 2

Reforcem el sistema de salut amb millor accés, més atenció a la salut mental, una millor experiència per als i les pacients i més suport als i les professionals

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Continuar avançant en la millora de l'accessibilitat al sistema sanitari, amb l'objectiu d'assolir, a tot el territori, una atenció per part del dispositiu assistencial més adient en un termini màxim de 48 hores, així com garantir que els centres d'atenció primària disposin d'un referent professional de salut mental amb vinculació directa amb tots els centres d'educació primària, secundària i postobligatòria, del programa de salut i escola i de l'acord marc entre els Departaments d'Educació i Formació Professional i Salut.
2. Estendre l'ús d'indicadors públics de resultats en salut i experiència percebuda per part dels i les pacients, com a base per a la presa de decisions clíniques i de gestió, i garantir que aquests indicadors siguin accessibles, comprensibles i incorporats a l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS).
3. Reforçar les mesures de retenció, estabilització i desenvolupament professional del personal del sistema sanitari públic, especialment en els àmbits d'atenció primària, salut mental i àrees de difícil cobertura, com l'Alt Pirineu, l'Aran i les Terres de l'Ebre, mitjançant polítiques de conciliació, carrera professional i estabilitat laboral.

Proposta de resolució 3

Per una Catalunya amb més habitatge, assequible i de qualitat

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Consolidar i desenvolupar el model estructural de promoció d'habitatge amb protecció pública, a partir de la Reserva Pública de solars, ajudes, col·laboració publicoprivada i acceleració de tràmits urbanístics per generar més sòl que permeti construir els habitatges del Pla 50.000 i fer-ho en concertació amb els ajuntaments.
2. Elaborar el Pla de Rehabilitació d'Habitatges 2030, que defineixi els eixos i intervencions en la rehabilitació energètica, la rehabilitació de patologies estructurals i l'accessibilitat, on s'identifiquin també els indicadors per a determinar finques de rehabilitació prioritàries i els circuits de tramitació i implementació.
3. Posar en marxa un Acord de País per a l'Habitatge per activar de manera imminent tots els planejaments arreu del país per disposar de més habitatge assequible. En aquest sentit, s'insta el Govern a posar en marxa tots els recursos per activar, fins el 2030, amb una visió d'equilibri territorial, sòls de construcció d'habitatge protegit.

Proposta de resolució 4

Per unes infraestructures sostenibles i al servei de la ciutadania

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Culminar els treballs de l'Acord Nacional pel Transport Públic, com a element estratègic i transversal per la sostenibilitat, connectivitat i eficiència de la mobilitat. El Govern presentarà el document de bases, que haurà de ser objecte d'una àmplia concertació social i territorial, amb la participació del Consell Català de la Mobilitat. Així mateix, culminar el procés d'integració tarifària dels diferents territoris de Catalunya aquest darrer trimestre de 2025 amb la finalitat que sigui operatiu l'any 2026. Tots els territoris formaran part de la seva Autoritat Territorial de Mobilitat (ATM) de referència i disposaran d'un sistema de tarifes integrat dins de cadascuna d'elles. Un cop aconseguida aquesta primera integració, la següent integració serà de caràcter tecnològic, basada en el desplegament de la T-Mobilitat a tot Catalunya a principis de 2027, que constituirà una base comuna per futures evolucions tarifàries i de prestacions relatives a la mobilitat i el transport públic per al conjunt del territori. Així també i en paral·lel, es continuarà treballant per evolucionar a un nou model tarifari integrat de tot el conjunt del territori que resolgui els principals problemes de l'actual sistema de zones i que afavoreixi amb millors bonificacions als usuaris de transport més recurrent.
2. Establir una estratègia ferroviària de Catalunya per al període 2025-2050, estructurada en dues etapes (2026-2030 i 2030-2050), que actualitzi el Pla de Rodalies, el Pla Director d'Infraestructures (PDI) i el Pla d'Infraestructures del Transport de Catalunya (PITC), defineixi una estratègia a mitjà i llarg termini per a la mobilitat ferroviària de persones i mercaderies, i que garanteixi una xarxa connectada, accessible, segura i de qualitat, alineada amb els objectius de descarbonització i transició ecològica; culminar, abans del 31 de desembre d'enguany, la constitució de l'empresa operadora ferroviària perquè pugui actuar com a empresa operadora dels serveis ferroviaris de competència de la Generalitat que es duguin a terme sobre la xarxa actualment considerada d'interès general.
3. Iniciar els treballs de revisió i redacció del Pla territorial general de Catalunya amb la finalitat d'adaptar el model territorial als efectes del canvi climàtic, de facilitar l'atracció de projectes estratègics d'inversió, de contribuir al desenvolupament de les infraestructures ferroviàries, viàries, aeroportuàries, portuàries, digitals, energètiques, ambientals, de l'habitatge i els pols d'activitat econòmica, i de potenciar els actius dels territoris i la cohesió social, amb l'horitzó 2050. Promoure les modificacions legislatives necessàries que permetin evolucionar el Mapa urbanístic de Catalunya a escala 1:1.000 (MUC 1.000) i dotar-lo de validesa jurídica. Elaborar el Pla d'acció per implementar l'Agenda urbana de Pobles i Ciutats de Catalunya 2050.

Proposta de resolució 5

Cap a una Catalunya verda i sostenible

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Aprovar, abans d'acabar l'any 2026, el Pla Territorial Sectorial de les Energies Renovables i del Pla Integrat d'Energia i Clima de Catalunya 2030 (PINECCAT30), com a instruments per a la transició energètica a Catalunya

segons les previsions de la Prospectiva Energètica de Catalunya 2050, amb la finalitat d'establir les mesures, normatives i disposicions reglamentàries per a la implantació d'energia renovable (Pla Territorial Sectorial) i d'acord amb els indicadors que estableix la Unió Europea de seguretat i eficiència energètica, descarbonització, investigació, innovació i competitivitat amb l'horitzó 2030 (PINECCAT30). També s'insta el Govern a aprovar els canvis normatius necessaris per agilitzar i simplificar els procediments d'autorització i posada en servei de les instal·lacions renovables i les xarxes elèctriques que necessita Catalunya, per tal de facilitar la transició energètica. Així mateix, impulsar els canvis normatius que fomentin la participació dels ens locals, comunitats energètiques i col·lectius implicats en els projectes d'energia renovable.

2. Continuar accelerant les infraestructures de dessalinització que són estratègiques, amb l'ampliació de la dessalinitzadora de la Tordera II i la construcció de les noves plantes al Foix i a la Costa Brava-Nord i seguir donant compliment als Acords del Ter. Continuar actuant en la millora de l'eficiència de les xarxes en cooperació amb el món local a través de: la millora en els sistemes de sanejament i del control d'abocaments (especialment en la reducció de la salinitat del riu Llobregat); l'increment de l'eficiència i la qualitat de l'aigua produïda en les plantes de potabilització així com el compliment de les normatives europees; el cofinançament als ens locals per la millora de la xarxa d'aigua potable en alta, captacions, potabilització, transport i magatzem i auditories del servei. Així mateix, s'insta el Govern a continuar elaborant el Pla Territorial Sectorial d'infraestructures de prevenció i tractament de residus municipals de Catalunya (PINFRECAT), prioritzant les infraestructures de prevenció i valorització de residus en el marc d'una economia circular, i abordant el tancament gradual dels abocadors de Catalunya que ja no siguin necessaris, tot aplicant mesures de reducció del seu impacte.

El Parlament de Catalunya:

3. Constata la importància que tenen els espais naturals i la seva governança, així com el perill dels efectes del canvi climàtic. En aquestes circumstàncies, s'insta el Govern a revisar el Pla de Sequera, per continuar minimitzant els impactes futurs d'aquests episodis i a considerar les mesures més progressives en les restriccions als usos, coherents amb l'optimització de la gestió dels nous recursos i amb mesures que garanteixin la descarbonització i la millora de la qualitat ambiental. Així mateix, s'insta al Govern a treballar per la preservació el Delta de l'Ebre com un espai de valor incalculable amb especificitats úniques, amb la màxima determinació i amb la convicció que la cooperació entre institucions permetran avançar en les decisions més encertades per protegir aquest patrimoni col·lectiu, tal com demostren els bons resultats de treballar amb la Taula del Consens.

Proposta de resolució 6

Pel reforç de la seguretat i el model d'emergències de Catalunya

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. **[Transaccionat]** Desenvolupar el model policial amb un dimensionament sostingut de la plantilla de Mossos d'Esquadra fins als 25.000 agents al 2030, amb una distribució territorialitzada que prioritzi el reforç dels operatius de seguretat ciutadana, les unitats d'investigació i per assolir unes fites

adequades de ràtio, eficiència i modernitat. El creixement ha de representar un impuls al model policial de prevenció i una millora en la gestió de denúncies i atenció a víctimes, amb especial atenció a la violència masclista, potenciant la prevenció, la recollida de denúncies, garantint el suport integral de les víctimes i dotant a aquesta matèria de la màxima categoria estructural dins del cos dels Mossos d'Esquadra.

2. Consolidar un model integral, preventiu i de resposta davant les emergències, reforçant les capacitats dels Bombers de la Generalitat, Agents Rurals i Protecció Civil, mitjançant un creixement sostingut de les plantilles, amb sostres de 4.000 bombers funcionaris, 2.000 bombers voluntaris i 1.265 agents rurals, l'adequació de les estructures de comandament i el desplegament d'infraestructures i flotes. L'assoliment d'una màxima eficiència en la predicció, prevenció i la resposta dels operatius sobre el territori haurà de passar per l'impuls de la digitalització i l'ús de tecnologies suportades per intel·ligència artificial, com també del desplegament de mitjans propis, materials i vehicles terrestres i aeris, que donin una majora eficiència i autonomia als cossos. El nou model de Protecció Civil, amb un cos amb dotació i recursos humans adequats, haurà de generar i desplegar els nous plans de protecció, protocols i sistemes que garanteixin la seguretat en cas d'emergència de tota la ciutadania a tot el territori.

3. Reforçar de la coordinació i cooperació entre el Departament d'Interior i Seguretat Pública i els ajuntaments, afavorint l'actualització de convenis de col·laboració amb els ajuntaments, reafirmant el suport en la gestió de la seguretat local, reforçant i unificant els processos de selecció i promoció de policies locals i vigilants municipals, i millorant l'accés i tramesa d'informació policial. Alhora, implementar mecanismes de coordinació per al disseny urbà amb criteris de seguretat integral, com l'enllumenat públic, les càmeres de videovigilància o lectura de matrícules, amb ajuts específics per als municipis més petits.

Proposta de resolució 7

Per la promoció dels Drets Humans per a fer de Catalunya un territori lliure de discriminacions i racisme

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Garantir que els drets humans siguin respectats, protegits i promoguts per a totes les persones mitjançant un Pacte Nacional contra els Discursos d'Odi, que monitoritzi els discursos d'odi i que doni resposta al significatiu augment d'aquest tipus de violència que afecta de forma directa a la convivència i a la cohesió social. Així doncs, i en el marc del Consell Assessor de Drets Humans, treballar en el contingut i en les mesures del Pacte d'una forma transversal amb totes les administracions i institucions polítiques, entitats socials i amb el tercer sector, redirigir accions, recursos i polítiques públiques que garanteixin la democràcia i una vida lliure d'odi i discriminacions.

2. **[Transaccionat]** Continuar reforçant els instruments que garanteixin la igualtat de tracte i la no-discriminació a Catalunya, consolidant i visibilitzant arreu del territori l'Oficina d'Igualtat de tracte i no-discriminació com a eina principal de la que disposa la ciutadania per denunciar qualsevol tipus de discriminació, redefinint la seva estructura com a òrgan independent i enfortir el seu procediment sancionador. Així mateix, treballar en un Pla estratègic d'Igualtat de Tracte i No Discriminació, que ha de comptar amb la participa-

ció de tots els departaments de la Generalitat de Catalunya, així com amb les entitats i el tercer sector, posant èmfasi en les principals causes de denúncia, que són el racisme i en segon lloc, la LGBTIfòbia.

3. Protegir i assegurar els drets de les persones LGBTI+ a Catalunya, per tal que puguin desenvolupar el seu projecte vital amb plena llibertat, consolidant l'atenció i els serveis que ofereix la Xarxa de Servei d'Atenció Integral (SAI) arreu del territori. S'incidirà en la sensibilització al conjunt de la societat i en l'ampliació de la formació a professionals de les administracions públiques a Catalunya, per tal que puguin prestar el millor servei a les persones que atenen. Així mateix, aprovar el Pla específic per a les persones grans LGBTI+, per posar en valor les persones del col·lectiu que tradicionalment han estat les més oblidades, on es farà un recull de mesures específiques i accions concretes, i que hauran de fomentar la memòria democràtica del col·lectiu i la garantia d'un envelliment digne a espais inclusius. Addicionalment, continuar i reforçar les accions de recolzament a la candidatura del WorldPride Barcelona 2030, per tal que la capital catalana esdevingui la ciutat de referència en la defensa dels drets LGBTI+.

Proposta de resolució 8

Per una Catalunya feminista per assolir la igualtat real entre homes i dones

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Materialitzar el consens polític i social transversal necessari per situar l'eradicació de les violències masclistes com a una prioritat estratègica de país, blindant de forma institucional i social les polítiques públiques feministes davant de qualsevol retrocés en drets, polítiques o recursos vinculats a la lluita contra les violències masclista. Així mateix, reforçar l'abordatge integral de la violència sexual i digital, i seguir desplegant la xarxa de serveis d'intervenció especialitzats al llarg del territori amb l'obertura de nous centres, com el Servei d'Intervenció Especialitzada en Violències Masclistes Digitals, adreçat a dones víctimes, persones de l'entorn proper i professionals de la xarxa d'arreu del territori, i el qual oferirà atenció online, presencial i itinerant si s'escau. L'objectiu ha de ser assegurar una resposta pública àgil i segura que garanteixi l'atenció emocional, l'assessorament jurídic i el suport tecnològic necessari per protegir els seus drets fonamentals i evitar-ne la revictimització, l'exclusió digital i el silenci.

2. Impulsar una Agenda Catalana de Conciliació i Coresponsabilitat, que defineixi les polítiques públiques necessàries per garantir que totes les persones puguin conciliar la vida laboral, personal i familiar. Aquesta Agenda haurà de ser el resultat d'un treball conjunt, transversal i coordinat amb tots els departaments de la Generalitat, del diàleg amb agents socials, entitats feministes, experts/es i administracions locals, i les seves propostes hauran de ser territorialitzades i analitzades per sectors professionals, tenint en compte la diversitat de realitats territorials, laborals i econòmiques que existeixen arreu de Catalunya. L'objectiu principal ha de ser el de construir una gran política pública de conciliació que promogui la coresponsabilitat real entre homes, dones, institucions i empreses, que no penalitzi les dones ni perpetui els rols tradicionals, i que no només contingui mesures individuals o familiars, si no que replantegi l'organització social del temps i de les cures, des d'una perspectiva col·lectiva i estructural.

3. Aprovar el Pla Estratègic de polítiques d'igualtat de gènere 2026-2030 de l'ICD, que marcarà el full de ruta dels reptes del feminisme del segle XXI, i ampliar i reforçar l'Observatori de la Igualtat de Gènere (OIG) per consolidar el seu propòsit fonamental, que és esdevenir punta de llança en el recull de dades amb perspectiva de gènere, en l'anàlisi de les desigualtats estructurals de les dones a Catalunya i de les violències masclistes. Així mateix treballar per seguir recuperant la genealogia feminista catalana impulsant actes, formació, recerca, exposicions i jornades que facin balanç de l'agenda feminista del passat, del present i del futur. En aquesta línia, commemorar el 50è aniversari de les Primeres Jornades Catalanes de la Dona al Paranif de la Universitat de Barcelona el 1976, les quals es consideren el moment d'eclosió del moviment feminista a Catalunya en l'anomenada «segona onada».

Proposta de resolució 9

Per una Catalunya socialment més justa

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Consolidar les bases del Sistema de Garantia d'Ingressos de Catalunya mitjançant l'aprovació i desplegament de la Llei de Renda Garantida de Ciutadania; el traspass efectiu de l'Ingrés mínim Vital i la transformació tecnològica del departament impulsant l'adopció de la Intel·ligència Artificial en l'àmbit de les prestacions socials. També s'insta el Govern a fer efectiu el desplegament de la futura Llei de l'Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària de Catalunya i avançar en la digitalització, la simplificació de processos i el reforç dels equips de professionals per reduir el temps d'espera en la tramitació del reconeixement de la dependència i la discapacitat. Així mateix continuar treballant pel desplegament del codi d'accessibilitat i les accions contemplades en el Pacte Nacional de les persones amb discapacitat signat aquest 2025.
2. Fer efectiu el desplegament de l'estructura de la Direcció General de Prevenció i protecció a la Infància i l'Adolescència i impulsar el canvi de paradigma en la protecció dels infants i adolescents reforçant especialment les accions de prevenció i detecció precoç per fomentar entorns segurs i saludables en tots els àmbits de la vida dels infants. També fer efectiu el desplegament de l'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil, com a marc principal d'actuació per garantir els drets i les oportunitats dels infants i adolescents, així com continuar treballant cap a la desinstitucionalització dels infants fomentant i millorant els serveis d'acollida.
3. Continuar treballant per a la dignificació del sector social, la millora de les condicions laborals i l'equiparació salarial amb el sector sanitari, establint unes bases per una equiparació progressiva amb les condicions del sector públic.

Proposta de resolució 10

Per una Catalunya dels i les joves

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Seguir apostant i treballant per polítiques que garanteixin l'accés a l'habitatge per als joves i impulsant mesures que facilitin la seva emancipació i l'accés a un habitatge digne. En aquest sentit, el Govern ja ha posat en

marxa iniciatives com el préstec emancipació, que finança l'entrada del primer habitatge, cobrint fins al 20% del valor de l'immoble a interès 0% i que no s'ha de retornar fins que s'hagi pagat la hipoteca; la reserva del 25% dels pisos protegits en noves promocions d'habitatge públic per a joves menors de 35 anys; ajuts al lloguer per a joves; l'increment de la deducció de l'IRPF pel lloguer habitual, que passa de 300 a 500 euros; i l'ampliació del límit d'edat fins als 35 anys per accedir al tipus reduït de l'Impost de Transmissions Patrimonials (ITP) en la compra d'un habitatge habitual. S'insta el Govern en seguir treballant en aquesta línia, impulsant polítiques que facilitin l'accés a l'habitatge dels i les joves i que garanteixin una emancipació real, estable i sostenible.

2. Continuar adequant l'oferta de places de Formació Professional per potenciar la capacitat i la formació dels i les joves, afavorint el seu accés al món del treball i impulsant una carrera professionalitzada per a aquells que volen seguir aquest itinerari, tot seguint millorant els sistemes d'assignació de places i la comunicació amb l'alumnat per garantir una ocupació de qualitat i ajustada a les necessitats del mercat laboral. Així mateix, avançar cap a la gratuïtat del Carnet Jove, amb l'objectiu de garantir l'accés en igualtat de condicions a la cultura, l'oci i els serveis que aquest ofereix així com reforçar i fomentar el seu vincle amb el món local i el comerç de proximitat, contribuint a fer efectiu el dret a la cultura, la proximitat i la participació social de tots els i les joves, independentment de la seva situació econòmica. Finalment, aprovar l'Estratègia del Lleure Educatiu 2026-2030 i garantir-ne el desplegament al llarg de l'any 2026, convocant els òrgans de participació corresponents i treballant de manera coordinada amb el teixit associatiu i les entitats de lleure educatiu, fent efectiu també el desplegament de la Llei 11/2023 de Foment de l'Associacionisme.

3. Millorar i ampliar el projecte «Obro Feel», un xat de suport emocional gratuït, immediat i confidencial a través de WhatsApp, disponible les 24 hores del dia i els 7 dies de la setmana, com a eina clau per fomentar el benestar emocional dels i les joves. Es tracta d'un espai segur on poden expressar-se i rebre acompanyament professional per afrontar situacions de malestar i millorar la seva salut mental. És necessari augmentar-ne la dotació pressupostària i assegurar-ne la continuïtat per garantir que el servei arribi a tot el jovent de Catalunya, així com reforçar les campanyes de comunicació i sensibilització per fer-les més accessibles, pròximes i efectives, tant per als i les joves com per al seu entorn i famílies. L'objectiu és garantir-ne l'accessibilitat universal, promoure la detecció precoç, millorar el benestar emocional i combatre l'estigma associat als problemes de salut mental.

Proposta de resolució 11

Per al lideratge industrial i tecnològic de Catalunya

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar una estratègia d'inversió i internacionalització, per garantir capacitats pròpies i resiliència davant les tensions globals, desplegant el Pacte Nacional per a la Indústria 2026-2030, el Pla d'Acompanyament a la descarbonització de la indústria electrointensiva, l'Estratègia d'atracció, captació i retenció d'inversions, i l'Estratègia per la Internacionalització de l'Empresa Catalana, per atreure projectes productius d'alt valor afegit, diversificar mercats i ampliar la base exportadora. Aquesta estratègia haurà d'assegurar un

desplegament equitatiu al conjunt del territori i en concertació amb els agents socials i econòmics, situant Catalunya en el lideratge de sectors estratègics com els semiconductors, que generi llocs de treball estable i de qualitat, garantint una transició verda i justa i alhora, que faciliti la implantació de nous projectes empresarials reduint les traves administratives i amb acompanyament actiu a les empreses.

2. Promoure aplicacions tecnològiques disruptives i impulsar la transformació digital de l'economia productiva. En aquest sentit es definirà i desenvoluparà una l'Estratègia catalana d'intel·ligència artificial i l'Estratègia catalana de l'espai, amb la finalitat de crear un nou teixit industrial, atraure inversió i generar treball digne en sectors tecnològics d'alt valor afegit. Per assolir-ho, s'impulsarà i desplegarà el Pacte Nacional pel Talent Digital 2026-2030, amb l'objectiu de duplicar el nombre de professionals TIC i que almenys el 50% siguin dones, per reduir la bretxa digital i garantir la inclusió de joves, dones i territoris amb menys oportunitats.

3. Desplegar el Pla d'actuació contra la sinistralitat laboral. Aquest pla inclourà la posada en marxa d'un cos de delegats i delegades territorials de prevenció de riscos laborals, integrat per representants sindicals i empresarials, que treballaran conjuntament per visitar empreses dels sectors més afectats i reforçar la cultura preventiva. Aquesta mesura s'acompanyarà de polítiques de sensibilització i suport a les empreses, especialment a les petites i mitjanes, per assegurar que la prevenció esdevingui un eix central de la competitivitat i la qualitat de l'ocupació a Catalunya. En aquest marc de la salut i la qualitat laboral, cal reforçar la previsió de riscos i també determinar i analitzar les causes de l'absentisme laboral per impulsar polítiques de salut, conciliació i benestar emocional, amb una atenció reforçada a la salut mental.

Proposta de resolució 12

Sobre la millora de la qualitat de l'ocupació

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Enfortir el Servei Públic d'Ocupació de Catalunya (SOC) per convertir-lo en una eina de referència en la intermediació laboral, àgil i competitiva, al servei de les empreses i de les persones treballadores. Per això s'ampliarà l'equip especialitzat en suport a l'empresa, amb la missió de respondre a les necessitats de talent, i perquè Catalunya disposi d'un sistema públic d'intermediació fort, inclusiu i adaptat als nous reptes econòmics i laborals.

2. Impulsar mesures d'inclusió laboral i de suport als col·lectius amb més dificultats d'accés al treball, i reforçar el compromís amb les persones amb discapacitat i amb aquelles en risc d'exclusió social, garantint els suports necessaris per desenvolupar el seu projecte de vida, apostant perquè puguin incorporar-se a les empreses ordinàries o a les empreses de treball protegit, i també a través del treball amb suport. En el cas de treball protegit apostarem per les empreses d'inserció i pel model propi de Centres Especials de Treball de Catalunya (amb especial sensibilitat per les especials dificultats) amb l'objectiu de millorar-ne el finançament (tenint en compte els increments del SMI), la liquiditat (períodes mes curts de presentació i justificació) i la simplificació administrativa. En aquest cas es treballa amb l'evolució del sistema de subvencions cap a fórmules més estables, com la pluriennalitat o el concert per als programes d'inserció laboral, i aquestes actuacions, conjuntament amb l'impuls d'un Decret de Centres Especials de Treball

d'Iniciativa Social i amb l'execució durant el 2026 del programa InnVESS que es resoldrà aquest any en curs, han de contribuir a reduir les desigualtats, millorar la qualitat de l'ocupació i afavorir una economia més inclusiva.

3. [Transaccionat] Intensificar, davant la situació de bloqueig de convenis col·lectius sectorials, l'actuació mediatora per tal d'arribar a solucions pactades que permetin avançar en drets i millorar la competitivitat, ja que la negociació col·lectiva i el diàleg entre els principals agents socials a Catalunya permeten avançar en un model de relacions laborals propi basat en el drets socials i el progrés econòmic. A més, el Parlament de Catalunya expressa el seu suport a la plantilla de MM Fiber Packaging a Montcada i Reixac per defensar amb fermesa els 91 llocs de treball, i rebutja l'ERO per deslocalització que significa el tancament encobert del centre de treball. Així com expressa la seva solidaritat amb els treballadors i treballadores que ara mateix estan vivint una situació de conflicte col·lectiu.

Proposta de resolució 13

Sobre polítiques culturals

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Assolir el 2% del pressupost de la Generalitat destinat a cultura, excloent del còmput l'import destinat a política lingüística, tot respectant l'encaix en els escenaris pressupostaris de la Generalitat i la compatibilitat amb les regles fiscals.
2. Desplegar accions i mesures específiques per reduir les desigualtats en l'accés a la cultura i fomentar la participació cultural del conjunt de la ciutadania. Un cop aprovada la Llei de drets culturals de Catalunya, dictar les disposicions necessàries per al seu desplegament i l'aplicació immediata dels preceptes inclosos en la norma. També, avançar en l'anàlisi de les mancances i necessitats en matèria d'equipaments i serveis culturals a Catalunya de forma coordinada amb el món local i presentar una primera proposta de Pla d'Equipaments i Serveis Culturals de Catalunya (PESCCAT) en el primer semestre de 2026. Així mateix, desplegar un pla de xoc per abordar les prioritats i els casos més urgents en matèria d'equipaments i serveis culturals a Catalunya.
3. Continuar donant suport tècnic i jurídic al MNAC per la conservació i la preservació de les pintures murals de Sixena. Així mateix, crear i impulsar el Consorci de Gestió del Patrimoni Romà de Tàrraco amb la participació dels agents institucionals i socials del territori. Alhora, garantir un compromís pressupostari ferm i sostingut en el temps, de forma coordinada amb les diferents institucions, d'acord amb la importància estratègica del Conjunt Arqueològic de Tàrraco dins del sistema patrimonial català.

Proposta de resolució 14

Sobre el desplegament de polítiques lingüístiques que enforteixin l'ús del català en tots els àmbits

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar l'adhesió al Pacte Nacional per la Llengua, amb els diferents sectors socials i econòmics, especialment als ajuntaments, per tal d'incrementar les accions de promoció de la llengua en tots els àmbits. Tam-

bé per impulsar accions que protegeixin la llengua i n'incentivin l'ús en tots els sectors, amb l'objectiu de garantir els drets lingüístics i el benestar de tothom, que en una societat plurilingüe com la nostra, contribueix a afavorir la cohesió i la inclusió socials, així com la igualtat d'oportunitats en matèria lingüística i en molts altres àmbits. També s'insta el Govern a promoure conjuntament entre les administracions locals i el Consorci per a la Normalització Lingüística (CPNL) l'elaboració de plans locals d'impuls del català que garanteixin tant actuacions internes (formació en català del personal i ús de la llengua com a vehicle de comunicació normal interna i externa dels municipis i els serveis concertats) com les destinades a la població (formació, dinamització de l'ús i sensibilització ciutadanes, augmentant la nova línia de subvenció a municipis, entitats i consells comarcals per organitzar cursos gratuïts de català amb l'objectiu de millorar-ne l'eficàcia i l'abast territorial.

2. Impulsar un Pla d'impuls del català en l'àmbit tecnològic i un Pla d'impuls del català a l'audiovisual. Potenciar i ampliar la interlocució amb les grans empreses tecnològiques amb l'objectiu que incorporin el català en les seves plataformes, interfícies, productes i serveis. Ampliar el suport a la creació i difusió de continguts digitals en català a les xarxes socials i a les plataformes en línia per tal d'afavorir la professionalització dels creadors de contingut en llengua catalana, incrementar-ne el nombre i assolir un millor posicionament dels continguts en català a internet.

3. Duplicar les convocatòries anuals de proves oficials del Departament de Política Lingüística per obtenir certificats de nivell de català amb l'objectiu de donar resposta a l'alta demanda d'acreditació. A més, s'insta el Govern a crear una prova de nivell A1 en el marc de les proves de certificació del Departament de Política Lingüística per tal de facilitar que les persones que s'inicien en l'aprenentatge del català puguin acreditar-ne els coneixements bàsics i fomentar la continuïtat de l'aprenentatge. També s'insta el Govern a incrementar el nombre d'avaluadors de les proves de certificació de català, amb l'objectiu de donar resposta a l'alta demanda, garantir l'eficàcia en l'organització i gestió de les proves i continuar assegurant la qualitat del procés d'avaluació.

Proposta de resolució 15

La llengua catalana com a eina de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Refermar el compromís en la defensa de la llengua catalana com a element central de cohesió, inclusió i identitat, especialment en l'àmbit educatiu, en el qual el català és llengua vehicular, atès que garanteix la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i el coneixement de les llengües oficials. Per això cal rebutjar els intents de politització o judicialització del model lingüístic educatiu, així com qualsevol situació que pugui suposar una vulneració de les competències en matèria educativa reconegudes a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i a la Llei d'Educació de Catalunya (LEC).
2. Desplegar 200 aules d'acollida addicionals al conjunt del territori, especialment en aquells centres educatius amb més alumnat nouvingut, incloent aules d'acollida intensives (durant un trimestre) per l'alumnat nouvingut de 1er i 2n d'ESO i aules d'acollida accelerades per l'alumnat major de 14

anys, per tal d'intensificar l'aprenentatge de la llengua catalana i reforçar l'atenció curricular i emocional personalitzada, i facilitar així la incorporació a l'aula ordinària amb un major suport lingüístic, i la seva integració social.

3. Continuar desplegant el Pla d'enfortiment de la llengua catalana en el sistema universitari i de recerca de Catalunya per garantir-ne la presència en tots els àmbits acadèmics i incentivar l'ús del català en la recerca i les publicacions acadèmiques, la transferència de coneixement i la divulgació científica, fent compatible alhora, la internacionalització de la recerca i les universitats catalanes amb la normalització del català com a llengua pròpia. Així com, col·laborar en el desplegament del Pacte Nacional per la Llengua, amb la implementació dels objectius específics i les mesures de l'àmbit d'universitats i recerca.

Proposta de resolució 16

Sobre política econòmica

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Promoure el nou model de finançament singular per a Catalunya, per tal que enforteixi l'autogovern i n'augmenti l'autonomia fiscal i financera. Un finançament just i suficient, que respecti els principis de solidaritat i ordinalitat, per donar resposta a les necessitats de la ciutadania amb uns millors serveis públics. Un model que potenciï la relació bilateral amb l'Estat, compatible amb la participació en òrgans multilaterals.
2. Seguir enfortint l'Agència Tributària de Catalunya per a què esdevingui la nova Hisenda catalana, i gestioni progressivament tots els impostos que es generen a Catalunya, començant per l'IRPF. Per assolir aquest objectiu caldrà, entre d'altres, promoure les reformes legislatives pertinents.
3. Continuar el procés per a l'obtenció de la llicència bancària per part de l'Institut Català de Finances, duent a terme els acords necessaris que es derivin del procés tècnic amb els reguladors, per tal de dotar l'entitat de noves eines que impulsin la seva actual missió de banca pública de promoció.

Proposta de resolució 17

Per un desenvolupament sostenible del sector primari català

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Promoure la recuperació de l'activitat forestal i ramadera com a eina de prevenció d'incendis (ajuts a propietaris forestals, ADF). Reforçar la coordinació entre administracions, pagesos, ramaders, ADF i tercer sector ambiental. Incorporar nous vectors de confinament estratègics per a la protecció davant els incendis en l'àmbit del desplegament del PPP, amb l'objectiu de reforçar la seguretat del territori i evitar que el foc traspassi entre massissos, dimensionant d'acord a les necessitats, els d'ajuts destinada a les franges de protecció d'urbanitzacions, nuclis i instal·lacions. Promoure nous consums i usos dels productes del bosc. Impulsar, alhora, el control de la fauna cinegètica i les polítiques de sanitat animal necessàries per garantir la continuïtat i sostenibilitat de totes les explotacions ramaderes.
2. Continuar reforçant el suport al sector pesquer català (defensa interessos UE, model mediterrani sostenible, viabilitat econòmica/social/ambiental). A més, s'insta el Govern a defensar el manteniment d'un fons propi de pesca

per assolir els reptes de desenvolupament sostenible de l'economia blava i de modernització i adaptació al canvi climàtic de la cadena de valor del peix (pesca extractiva, aqüicultura, comercialització, distribució i transformació dels productes pesquers), i una dotació adequada a les necessitats de la Política Pesquera Comuna.

3. [Transaccionat] Treballar en la negociació i aplicació de la PAC per garantir un repartiment més just i eficient (explotacions familiars, ramaderia extensiva, joves i dones). També a reclamar a l'Estat una distribució dels fons de la PAC basada en criteris d'equitat i transparència i a impulsar mesures de simplificació administrativa i modernització tecnològica en la gestió de la PAC així com les negociacions dels diferents tractats pel comerç internacional.

Proposta de resolució 18

Una administració catalana més forta, moderna i digital

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Mantenir un diàleg fluid i permanent amb les entitats locals per assegurar el paper institucional que els correspon, així com un finançament adequat a les seves competències. En concret, el Govern ha de presentar abans de finalitzar el següent període de sessions i amb la participació de les entitats municipalistes, el projecte de llei de Guberns locals i el de finances locals, així com desplegar la Llei de l'Estatut de Municipis Rurals en els termes previstos en la llei, i un augment del Fons de Cooperació Local.
2. Avançar decididament en la reforma de l'administració. En aquest sentit, i atenent a les recomanacions de la Comissió d'experts per a la definició de l'estratègia de transformació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i la millora dels serveis públics (CETRA), cal simplificar els tràmits i l'accés als serveis que ofereix la Generalitat de Catalunya a la ciutadania, als professionals i a les empreses i, pel que fa l'organització i a la funció pública de l'administració catalana, avanci en la professionalització i agilització dels seus processos selectius.
3. Treballar i impulsar els canvis necessaris per a una transformació digital que reconegui: (1) un marc clar de drets digitals per a la ciutadania; (2) facilitar la cohesió i l'equilibri territorial de les infraestructures digitals i de telecomunicacions; i (3) contribueixi a una administració de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals interoperables entre sí i amb un major ús de la intel·ligència artificial per tal d'aconseguir uns serveis públics de qualitat i accessibles per a tothom.

Proposta de resolució 19

Esport i activitat física de qualitat per a tothom

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Continuar el desplegament dels dos eixos estratègics: la modernització i adequació de les instal·lacions esportives de Catalunya i la consolidació territorial de la prova pilot de la prescripció d'activitat física com a eina de salut pública.
2. Impulsar un nou marc legal per a l'activitat física en el medi natural, en coordinació amb altres Departaments, que reguli la professió de guia de

mntanya i d'activitats aquàtiques, que garanteixi l'accés als esports de mar en els ports esportius de Catalunya i que reguli la professió de socorrista en entorns naturals, tant marítims com de muntanya.

3. Continuar impulsant accions per fomentar l'esport femení, així com establir mesures educatives contra l'odi, la discriminació i la violència a l'esport, desplegant el Protocol marc de protecció d'infants i adolescents davant les violències en l'àmbit esportiu.

Proposta de resolució 20

Sobre justícia i qualitat democràtica

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Garantir la implementació efectiva de la Llei Orgànica 1/2025, de millora i transformació de l'Administració de Justícia a Catalunya, mitjançant: la universalització del nou model d'oficina judicial a tots els partits judicials; l'impuls de la digitalització integral dels serveis de justícia; el llançament de la nova plataforma digital del Registre Civil, amb l'objectiu de reduir un 50 % les cites presencials; l'execució del Pla de Justícia de Pau i de Proximitat amb la creació de 30 noves oficines de justícia arreu del territori; la promoció dels Mètodes Alternatius de Solució de Controvèrsies (MASC) per alleugerir la càrrega dels jutjats; i l'increment del nombre d'unitats judicials per atendre les necessitats de les diferents jurisdiccions i territoris. Desplegar de forma efectiva la futura Llei de Memòria Democràtica de Catalunya, per tal de consolidar una cultura cívica democràtica basada en el coneixement històric del passat i en la reparació de les víctimes.
2. Garantir una formació continuada i de qualitat per a tot el personal de l'execució penal, prioritzant la creació d'una nova Unitat de formació pràctica penitenciària, i consolidant un model de gestió penitenciària basat en la professionalització, la formació contínua i l'adaptació als nous reptes socials i tecnològics.
3. Millorar i modernitzar l'organització dels processos electorals i les consultes populars de la Generalitat, impulsant-ne la digitalització i la transparència, reduint-ne els costos i reforçant la informació i la difusió per facilitar la participació de la ciutadania.

Proposta de resolució 21

Universitats, recerca i transferència de coneixement

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Continuar impulsant i reforçant les infraestructures científicotècniques: el Síncrotró ALBA, el Centre Nacional d'Anàlisi Genòmica i el Barcelona Supercomputing Center - Centre Nacional de Supercomputació, i millorar la inversió dels centres d'excel·lència CERCA, amb una mirada que tinguí en compte l'equilibri territorial de Catalunya i que permeti consolidar un arc científic global de centres, infraestructures i equipaments de recerca per potenciar les capacitats del sistema.
2. Adoptar un nou model de finançament pluriennal per a les universitats públiques catalanes, basat en el retiment de comptes, que garanteixi un increment en el finançament públic i permeti, al seu torn, l'avaluació de les necessitats en l'increment de la dotació d'un nou pla pluriennal d'inversions

universitàries (PIU) garantint l'equitat territorial i, alhora, una oferta d'accés equilibrada i justa. També s'insta el Govern a incrementar el nombre de places universitàries i ampliar l'oferta formativa en certes titulacions estratègiques, com el grau de Medicina: treballar en el desplegament d'una estratègia integral que doni resposta a l'alta demanda d'aquests estudis, incrementant l'oferta formativa existent i impulsant fins a tres nous graus de Medicina, amb criteris d'equitat territorial i capacitat real d'absorció. Tanmateix, cal implementar mesures que garanteixin l'equitat de l'estudiantat en l'accés a l'educació superior, com ara l'equiparació dels preus en la matrícula de les famílies monoparentals a les bonificacions de les famílies nombroses i l'establiment d'un marc propi de política de beques i ajuts, com les beques salari.

3. Garantir la internacionalització del sistema de coneixement i transferència del coneixement de Catalunya fomentant el lideratge i la participació en programes europeus a fi d'esdevenir una de les 50 regions més innovadores d'Europa en l'horitzó 2030. Promoure la internacionalització del sistema de coneixement i transferència del coneixement de Catalunya, posant en marxa el centre d'investigació de diagnòstic i teràpies avançades en la salut, Center Fraunhofer for Applied Theragnostics, Fraunhofer CAT. Garantir el desplegament del programa Talent Bridge, tot treballant per fixar un escenari de caràcter pluriennal per als anys 2025-28 que permeti tant la continuïtat de la recerca científica i de l'activitat acadèmica del talent que actualment es troba als Estats Units, com la seva presència en l'àmbit científic internacional des de Catalunya, mitjançant les convocatòries Pla Serra Húnter, ICREA i Beatriu de Pinós.

Proposta de resolució 22

Una Catalunya amb lideratge i oberta al món, solidària i defensora dels Drets Humans

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar la presència de Catalunya a les institucions europees i organitzacions internacionals en què es tractin qüestions que afectin a les competències de la Generalitat de Catalunya, i en especial aquelles relatives a la lluita contra la desinformació, els discursos d'odi i els extremismes. Així mateix, a continuar treballant per assolir l'oficialitat del català a totes les institucions europees, preveure la creació del cos d'acció exterior i de relacions amb la UE, tal com disposa la Llei 6/2025, de 21 de maig, de modificació de la Llei 16/2014, d'acció exterior i de relacions amb la Unió Europea i a impulsar la consolidació de la xarxa de delegacions del Govern a l'exterior, tot garantint-ne el seu desplegament progressiu i estratègic.
2. [Transaccionat] Continuar desenvolupant polítiques de cooperació al desenvolupament amb un enfocament feminista i alineades amb els compromisos internacionals de destinar el 0,7% dels ingressos corrents no condicionats a l'ajut oficial al desenvolupament fins al 2030, reforçar el suport a les entitats d'ajuda humanitària i de reconstrucció que intervenen en contextos de conflicte bèl·lic o situacions de catàstrofes naturals, impulsar la creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans, un cop la llei sigui aprovada pel Parlament de Catalunya i promoure també polítiques públiques de foment de la pau, en virtut de la Llei 5/2025, de 26 de març, de modificació de la Llei 21/2003, de foment de la pau.

El Parlament de Catalunya:

3. Condemna el genocidi que s'està produint a la Franja de Gaza contra la població palestina i rebutja totes les formes de racisme i xenofòbia, incloent la judeofòbia, la islamofòbia i el sionisme. Així mateix, insta al Govern a donar seguiment a la Resolució 341/XV del Parlament, inclosos els punts relatius al suport al procés iniciat davant la Cort Internacional de Justícia per investigar les actuacions de genocidi, a interrompre les relacions institucionals i les relacions comercials vinculades al sector armamentístic d'Israel fins que es produeixi un alto el foc definitiu, a reforçar la cooperació amb UNRWA i altres agències internacionals i organitzacions que treballen sobre el terreny en defensa dels drets humans i impulsar el programa «Catalunya, casa d'acollida Palestina» per integrar i ampliar totes les experiències d'acollida i de protecció temporal.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2025

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

A la Mesa del Parlament

David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

L'Habitatge un dret i no un negoci

1.1 El Parlament de Catalunya constata la necessitat d'aprovar, abans d'acabar el mes de novembre, el projecte de llei de modificació del Decret llei 2/2025, de 25 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria d'habitatge i urbanisme. Aquesta aprovació és urgent per poder regular els lloguers de temporada a Catalunya i evitar el frau de llei massiu que es comet utilitzant aquesta figura a la contenció de les rendes; prorrogar la vigència de la protecció oficial dels habitatges que es troben en zones de mercat tensionat i ampliar les possibilitats de les administracions públiques per fer servir el tanteig i retracte per adquirir habitatges pel parc públic.

1.2 El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a estudiar un encaix normatiu per a la retenció parcial o total de la renda del lloguer en casos de desacord entre arrendador i arrendatari, mentre no es resolgui aquest conflicte, i a posar en marxa mecanismes de mediació que facilitin l'acord.

1.3 El Parlament de Catalunya demana al Govern de la Generalitat estudiar i implementar els canvis legals necessaris per a prohibir les compres especulatives d'habitatge, dins de les competències de la Generalitat de Catalunya, ja que aquestes incideixen de manera determinant en el creixement dels preus de l'habitatge i en les dificultats de moltes persones per poder accedir a un habitatge, sigui de lloguer o de compra, a un preu assequible.

Proposta de resolució 2

Augmentar el Parc Públic, impulsar la rehabilitació i aturar l'emergència habitacional

2.1 El Parlament de Catalunya demana al Govern de la Generalitat accelerar el Pla de construcció de 50.000 habitatges, enfortint l'INCASÒL i fent que es converteixi en el motor de la promoció pública a Catalunya, conjuntament amb les entitats sense ànim de lucre, les cooperatives en cessió d'ús i els privats amb lucre limitat, creant un ecosistema de producció que permeti començar a posar els fonaments d'una futura infraestructura pública d'habitatge.

2.2 El Parlament de Catalunya reclama al Govern de la Generalitat de rehabilitar 150.000 habitatges en 7 anys (complint amb l'acord d'investidura) per incorporar-los al parc d'habitatge protegit. Cal que la Generalitat a banda de l'impuls del Pla de Barris assumeixi el lideratge de la rehabilitació estructural, especialment a les finques amb problemes de gestió i altra vulnerabilitat, implementant l'actuació d'ofici amb inversió pública a fons perdut i qualificació d'habitatge de protecció pública permanent.

2.3 El Parlament de Catalunya exigeix al Govern de la Generalitat aprovar, abans que s'acabi el mes d'octubre, la creació d'una unitat específica de prevenció i actuació contra els desnonaments per tal de protegir les famílies vulnerables i el seu dret a l'habitatge i garantir la seva posada en marxa amb, com a mínim, 50 persones abans que s'acabi l'any; a la vegada que es fa un pla de xoc per eliminar les llistes d'espera de les meses d'emergència de Catalunya on, actualment, hi ha 2.500 unitats de convivència i unificar els criteris de totes les meses per garantir la igualtat de drets de totes les persones sol·licitants.

Proposta de resolució 3

Habitatge i cohesió territorial

3.1 El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a reconèixer el paper de les organitzacions de llogaters, a constatar que s'estan donant processos de negociació col·lectiva en els arrendaments i instar a donar-hi un marc propi i reconegut en la futura llei d'arrendaments urbans catalana.

3.2 El Parlament de Catalunya insta el govern a protegir, coordinadament amb el Govern de l'Estat i les administracions locals i de manera efectiva, el dret a l'empadronament davant l'augment d'obstaculitzacions que s'estan denunciant en molts municipis de Catalunya. Les persones que viuen en un municipi tenen el dret i l'obligació d'empadronar-se en aquest, i els municipis tenen l'obligació d'empadronar a les persones que viuen en el mateix amb independència de la tipologia del domicili. És necessari garantir mecanismes efectius per a protegir el padró sense domicili fix, també de persones que viuen llogant habitacions i eliminar qualsevol tipus de discriminació existent en l'accés al padró.

3.3 Dissenyar, aprovar i desplegar un programa de creació de centres multiserveis als micropobles de Catalunya, amb l'objectiu de garantir l'accés equitatiu als serveis bàsics, reforçar la cohesió territorial i afavorir la sostenibilitat econòmica i social dels municipis de menys de mil habitants. Aquest programa ha d'incloure línies d'ajut econòmic i tècnic per a la rehabilitació i equipament d'espais, l'acompanyament en la gestió i la creació d'una xarxa catalana de centres multiserveis rurals que permeti compartir recursos i bones pràctiques, tot contribuint a la lluita contra el despoblament, a l'equitat territorial i a l'enfortiment del món local. Així mateix, impulsar una línia específica de tanteig i retracte per la compra d'habitatges a petits municipis i micropobles per augmentar el parc d'habitatge de lloguer social en aquests municipis.

Proposta de resolució 4

La Catalunya del tren

4.1 El Parlament de Catalunya suspèn el Govern de la Generalitat i l'insta a millorar la qualitat del servei de Rodalies i garantir-ne l'accessibilitat i la informació a les persones usuàries, mitjançant l'adopció dels estàndards operatius de FGC en matèria d'informació, accessibilitat universal i gestió d'emergències; la unificació de canals i tecnologies en un sistema digital integrat, multicanal i accessible que asseguri informació veraç, immediata i continuada; el desplegament d'un pla integral de millora d'estacions, andanes, accessos i manteniment, coordinat amb un pla d'inversió en tallers i

cotxeres per augmentar la capacitat, la fiabilitat i la freqüència dels serveis; i l'actualització de la planificació d'actuacions i inversions ferroviàries, amb quantificació econòmica i calendari públic, per reforçar els serveis de Rodalies, Regionals i Mitjana Distància.

El Parlament insta el Govern a:

4.2 Impulsar les inversions estructurals pendents que han de transformar el model ferroviari del país i fer-lo més accessible i equilibrat territorialment, mitjançant la planificació per fases i la sol·licitud del finançament necessari per a l'Eix Transversal Ferroviari, iniciant-se pel tram Lleida-Igualada-Martorell per connectar les comarques interiors amb la xarxa estructurant; l'exigència de la licitació immediata dels estudis i projectes de la Línia Orbital Ferroviària (Martorell-Granollers) i l'habilitació dels intercanviadors de Sant Cugat i Rubí (R8-FGC) per garantir una mobilitat transversal i intermodal a la segona corona metropolitana; l'establiment d'un sistema de finançament estable i plurianual per a les infraestructures ferroviàries amb horitzó 2030-2040 que asseguri una execució constant i calendaritzada dels projectes prioritaris; i la convocatòria, abans de finals de 2025, de l'Acord Nacional pel Transport Públic o Contracte Ecosocial per la Mobilitat Sostenible, amb participació d'administracions, entitats socials, sindicats, plataformes d'usuaris i món local, amb l'objectiu de quantificar les inversions estatals no executades i exigir-ne la compensació immediata amb actualització de costos i recàrrecs, establir un compromís plurianual de finançament amb garanties d'execució, i garantir la participació efectiva de les entitats socials i ciutadanes tant en l'Acord com en el seguiment del Pla de mesures urgents i la planificació de serveis alternatius.

4.3 Garantir la mobilitat al conjunt del territori, especialment, en situacions d'incidència i en zones rurals o de baixa densitat, mitjançant l'establiment d'un protocol estable de serveis alternatius per carretera que prioritzi el reforç de les línies regulars existents, asseguri la integració tarifària amb els títols de Rodalies i estableixi criteris de minimització de l'afectació al servei, exigibles també a ADIF i al Ministeri; el desplegament de serveis de transport flexible a demanda en zones rurals i muntanyoses, garantint la connexió funcional amb les xarxes ferroviàries, la coordinació horària i tarifària, i una mobilitat mínima per accedir a serveis essencials; i la implementació, durant el primer trimestre de 2026, d'una tarifa plana conjunta Rodalies-Regionals, així com la presentació, durant el primer semestre de 2026, de mesures per reduir les discriminacions tarifàries per distància amb l'objectiu de garantir una mobilitat equitativa i territorialment justa.

Proposta de resolució 5

Per unes infraestructures al servei de la gent

El Parlament insta el Govern a:

5.1 Desenvolupar una xarxa tramviària integrada, intermodal, sostenible, descentralitzada i al servei de l'equitat territorial, mitjançant: la connexió del tramvia per la Diagonal, com a peça clau per a una mobilitat urbana sostenible a l'àrea metropolitana de Barcelona; l'ampliació de les línies de metro, amb actuacions com la prolongació de la L1 fins a Badalona, la L3 fins a Esplugues de Llobregat, la connexió entre les línies L4 i L5 a La Sagrera, i l'enllaç entre Trinitat Vella i Trinitat Nova; l'extensió del Trambaix fins a Sant Feliu de Llobregat i Molins de Rei, millorant la connectivitat entre el

Baix Llobregat i Barcelona; el desplegament de nous sistemes de tren-tram a territoris estratègics, com ara el Tramvia del Camp de Tarragona (TRAM-CAMP), el Tren-tram del Bages amb prolongació cap al Berguedà o el Tren-tram de la Costa Brava, connectant l'aeroport de Girona amb Girona ciutat, Flaçà i el litoral, amb un ramal específic cap a Girona - Banyoles - Olot, el Tren-tram de la Seu d'Urgell - Andorra i el Tren-tramvia de les Terres de l'Ebre.

5.2 Revisar i redissenyar els horaris, les freqüències i les rutes del conjunt de línies d'autobús interurbanes que finalitzen la seva concessió l'any 2028, amb l'objectiu de millorar la qualitat i l'eficiència del servei, incorporar-hi la perspectiva de gènere, fomentar-ne l'ús i garantir-ne la intermodalitat, especialment amb els serveis ferroviaris, per avançar cap a un sistema de transport públic realment integrat a tot el territori. Establint, fins a la finalització de les concessions vigents, una taula de treball i seguiment amb les empreses concessionàries que assegurin un servei públic de qualitat, amb condicions laborals dignes per al conjunt de treballadors i treballadores i amb mecanismes efectius de control i avaluació per garantir el compliment dels compromisos i la millora contínua del servei.

5.3 Fer les gestions necessàries per facilitar la gestió pública de l'aigua per part dels municipis, ja que s'ha demostrat de manera reiterada que la gestió pública és més eficient, econòmica i democràtica. Així mateix, garantir que les actuacions d'emergència per sequera no han de repercutir en les tarifes del servei de distribució en baixa.

Proposta de resolució 6

Per l'equitat i el benestar educatiu

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

6.1 Desplegar un pla extraordinari de reforç de l'escola inclusiva per al període 2026-2029, amb l'objectiu de garantir una atenció educativa personalitzada i equitativa per a tot l'alumnat. Aquest pla haurà d'incloure l'increment progressiu de professionals de suport educatiu –mestres d'educació especial, vetlladors i vetlladores, logopedes i psicopedagogs– fins a assolir, com a mínim, un professional per cada 75 alumnes a l'etapa obligatòria; l'establiment de protocols unificats de detecció primerenca de dificultats d'aprenentatge i trastorns del desenvolupament des d'I3; i la reducció dels temps d'espera per a l'avaluació psicopedagògica i l'activació de mesures de suport, especialment en els centres amb més complexitat social. Així mateix cal avançar ja en implementar de manera progressiva la gratuïtat del servei de menjador escolar a tots els centres, començant en entorns amb elevada complexitat, i planificar la recuperació d'aquest servei i dels seus ajuts vinculats a l'etapa d'educació secundària, com fixa l'acord d'inversió.

6.2 Reduir progressivament les ràtios d'alumnes per aula i a millorar les condicions laborals i professionals del personal docent, amb l'establiment d'un màxim de 20 alumnes per grup a Educació Infantil i 1r de Primària el curs 2026-2027 i la seva extensió progressiva a la resta de cursos de l'educació obligatòria. Així mateix, es proposa l'increment estable de la plantilla docent per consolidar els reforços iniciats en els darrers cursos, reduir la interinitat i garantir temps efectiu de coordinació i preparació docent, amb l'objectiu d'enfortir la qualitat pedagògica i reduir la càrrega burocràtica.

6.3 El curs passat, 4 de cada 10 adolescents de 4t d'ESO van tenir pensaments suïcides segons un recent estudi realitzat per la Diputació de Barcelona. És per tant urgent elaborar, abans de finalitzar l'any 2026, un Pla per a la Qualitat Educativa i el Benestar Emocional amb la participació de la comunitat educativa, els Ajuntaments i els professionals del sector. Aquest pla haurà d'incloure la incorporació d'un psicòleg o psicòloga de referència per zona educativa amb coordinació amb els centres de salut mental infantil i juvenil (CSMIJ), la formació contínua del professorat en competències emocionals, educació inclusiva i metodologies actives, i la definició d'indicadors públics de qualitat educativa que incloguin no només els resultats acadèmics, sinó també el benestar, la inclusió i la cohesió social als centres.

Proposta de resolució 7

Per la transformació i planificació del sistema educatiu públic

El Parlament de Catalunya insta el govern a:

7.1 Consolidar la universalització de l'etapa 0-3 anys com a primer pas del sistema educatiu públic, assegurant-ne el finançament 100% públic i suficient per garantir l'accés gratuït i equitatiu a totes les famílies, independentment del municipi on resideixin. Així mateix, es proposa enfortir la col·laboració amb els Ajuntaments, impulsant convenis estables i plurianuals que garanteixin la sostenibilitat de les escoles bressol municipals, i millorar les condicions laborals i professionals del personal educador de l'etapa, equiparant-les progressivament a les del professorat de la resta del sistema educatiu. Finalment, el Govern haurà de garantir que la planificació de places 0-3 respongui a criteris de cohesió social i territorial, evitant desequilibris i assegurant que aquesta etapa esdevingui una eina efectiva per reduir desigualtats des de la primera infància.

7.2 Desplegar un pla integral de millora de les competències bàsiques, amb especial atenció a les àrees d'anglès, matemàtiques i ciències, que incorpori mesures estructurals per revertir els baixos resultats detectats a les proves educatives. Aquest pla haurà de garantir una formació inicial i continuada de qualitat per al professorat, amb més pes del coneixement disciplinari i didàctic, així com programes d'acompanyament i mentoratge als centres. Igualment, es proposa reduir les ràtios en grups amb major dificultat d'aprenentatge, impulsar la co-docència i la col·laboració entre mestres, i assegurar una distribució equitativa dels recursos en funció de les necessitats socials i educatives de cada territori. El pla haurà d'incloure també el reforç dels programes de competència lectora i científica, la promoció d'un aprenentatge actiu i contextualitzat i l'avaluació continuada de l'impacte de les mesures adoptades. L'objectiu final és garantir que tot l'alumnat, independentment del seu origen o context, assoleixi un nivell sòlid i competencial en les matèries troncales que sustenten l'èxit educatiu i la igualtat.

7.3 Impulsar la redacció d'un nou decret de l'escola concertada que actualitzi el marc normatiu i garanteixi que els recursos públics prioritzin el reforç de la xarxa pública com a pilar del sistema educatiu català. Aquest nou decret haurà d'incorporar la planificació conjunta i equitativa entre les xarxes pública i concertada a l'hora de distribuir l'oferta educativa i les noves línies de P3, assegurant que cap centre públic es vegi perjudicat per decisions de planificació desequilibrades. Igualment, el Govern haurà de preveure els mecanismes per al traspàs gradual de centres concertats a la xarxa pública,

especialment en aquells casos en què es pugui garantir la continuïtat de l'alumnat i del personal docent. Finalment, s'haurà de garantir la gratuïtat real de l'escolarització en els centres sostinguts amb fons públics, eliminant quotes encobertes i establint mecanismes de transparència, així com assegurar que aquests centres reflecteixin la diversitat social i funcional del conjunt del sistema educatiu.

Proposta de resolució 8

Una Catalunya amb una sanitat pública forta i sense llistes d'espera

8.1 El Parlament de Catalunya constata que en un any de Govern del president Illa, no ha avançat en el blindatge i enfortiment del sistema català de salut públic i reconeix la percepció de la ciutadania de la manca de millora de la nostra sanitat pública. Per aquest motiu, manifesta, de nou, la necessitat d'enfortir l'Atenció Primària de Salut per ser el pilar que vertebrava el sistema sanitari i insta el Govern a impulsar les mesures estructurals per garantir que la visita en l'Atenció Primària es produeixi en un màxim de 48 hores, incrementant el seu caràcter presencial, incrementant la contractació de professionals de medicina de família, pediatria, infermeria comunitària, d'atenció a la salut mental i a la salut sexual i reproductiva, amb plans per a l'estabilitat laboral i mecanismes per retenció de professionals, especialment, en zones rurals.

8.2 El Parlament de Catalunya expressa la preocupació per l'increment dels temps d'espera en les visites mèdiques a especialistes en el primer any del Govern Illa, que ha passat de 104 dies a 118 dies de mitjana en el darrer any i que, en algunes especialitats, superen els 4 i 5 mesos per a la primera visita, resultant en un increment dels temps d'espera d'un 14% més que l'any anterior en els casos de traumatologia, urologia i otorrinolaringologia. Per aquest motiu, el Parlament insta el Govern a actuar de forma prioritària amb mesures específiques per a la reducció de les llistes d'espera a especialistes amb la dotació de recursos al sistema públic de salut, incrementant els professionals especialistes a les zones més tensionades.

8.3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a desplegar, durant el 2026, ajudes econòmiques, atenent el criteri de disponibilitat de renda, dins de la cobertura sanitària d'oftalmologia i audiometria pel conjunt de la població.

Proposta de resolució 9

Per una Catalunya socialment justa. Cap a la universalització dels drets socials

9.1 El Parlament de Catalunya constata la necessitat de prioritzar la infància, els seus drets i necessitats per garantir la igualtat d'oportunitats. Per això, insta el Govern a impulsar un nou model integral de protecció a la infància, que posi al centre la prevenció, la intervenció comunitària i la corresponsabilitat institucional amb la infància en situació de risc social i la infància en situació de pobresa, impulsant prou recursos socioeducatius, adaptats als drets i les necessitats dels infants, que avanci en la desinstitucionalització i en l'enfortiment dels serveis públics integrats en un veritable sistema, prioritzant fórmules de gestió directa garantint la transparència i el finançament necessaris als serveis de protecció i d'intervenció socioeducativa. Tanmateix, instar el Govern a impulsar mecanismes de garantia jurídica i acompanyament

adequat als drets dels infants i adolescents i les seves famílies, que garanteixin procediments de desamparament i mesures de protecció d'acord al dret. Alhora, per avançar en l'erradicació de la pobresa infantil, instar el Govern a implementar amb celeritat l'Estratègia Catalana contra la pobresa infantil incrementada la seva afectació a un 35% dels nens, nenes i adolescents de Catalunya, impulsant de forma prioritària la prestació d'infància de la renda garantida, la garantia alimentària i els menjadors escolars gratuïts i el dret al lleure universal i gratuït.

9.2 El Parlament de Catalunya constata la necessitat d'articular una política real i universal de rendes, al servei de l'erradicació de la pobresa i la garantia d'igualtat d'oportunitats en totes les etapes de la vida, així com el seu compromís inequívoc amb la protecció del sistema públic de pensions com a garantia d'accés a un nivell de vida adequat i suficient amb les necessitats de cada persona especialment per la gent gran. Alhora, constata la necessitat d'impulsar la garantia de rendes per a les famílies i les llars en situació de pobresa, especialment, per les famílies amb infants a càrrec, i expressa el compromís per aprovar amb celeritat la modificació de la llei de la renda garantida, actualment en tramitació parlamentària, per enfortir el sistema de prestacions incrementant la cobertura de població, la millora de les quanties per ser efectiva en l'erradicació de la pobresa, la pobresa infantil i la pobresa severa, per esdevenir en una política pública per fer front a l'emergència habitacional i a la pobresa laboral.

9.3 El Parlament de Catalunya constata la necessitat d'avançar en la consolidació d'un veritable Sistema públic i universal de cures, basat en un compromís ferm per situar el dret de les persones en situació de dependència a rebre atenció i cures com a pilar de les polítiques socials, dotant-lo del finançament just per garantir la cobertura universal i equiparant-nos a la mitjana de despesa europea. Alhora, desenvolupar les inversions en els serveis d'atenció a la dependència i desplegar la diversitat de recursos per promoure el dret a la vida independent i la desinstitucionalització, i els models d'intervenció centrats en la persona adequats al repte de la integració social i sanitària. Per tot això, insta el Govern a desplegar les inversions públiques i a reforçar els serveis de cura i atenció a les persones. Alhora, insta el Govern a presentar un pla de rescat de places de la Xarxa de serveis socials d'atenció pública que estan en zones tensionades per la pressió immobiliària, on l'Administració exerceixi el tanteig i retracte per adquirir immobles on es presten els diferents serveis socials.

Proposta de resolució 10

Compromís de Catalunya amb la reducció d'emissions

10.1 El Parlament de Catalunya constata que les mesures ambientals correctores i compensatòries establertes per la Declaració d'Impacte Ambiental (DIA) de l'anterior ampliació de l'Aeroport del Prat no han assolit els seus objectius, especialment pel que fa a la preservació dels aiguamolls i de la biodiversitat al Delta del Llobregat. Aquesta situació ha comportat una destrucció no compensada d'hàbitats naturals i una reducció dràstica de les poblacions d'aus, amb una davallada d'un 80% en les aus hivernants i d'un 91% en les espècies protegides de zones ZEPA entre 2003 i 2023.

10.2 Instar el Govern a la publicació del document inicial del Pla Territorial Sectorial per a la Implantació de les Energies Renovables a Catalunya

(PLATER) abans que acabi l'any 2025, per permetre el desenvolupament ordenat i transparent de les energies renovables i d'explicació institucional al territori abans de la seva sortida a informació pública.

10.3 Instar el Govern a presentar amb caràcter d'urgència els pressupostos de carboni respectant la proposta elaborada pel Comitè d'Experts i fent-los jurídicament vinculants, amb caràcter sectorial i sotmesos a control parlamentari anual, i integrant-los de manera transversal en tota la planificació pública. Aquests pressupostos han d'incloure una memòria climàtica obligatòria en tots els programes pressupostaris, la incorporació d'indicadors de petjada de carboni en les polítiques de cada departament i l'obligació que totes les grans inversions públiques siguin compatibles amb el pressupost d'emissions establert.

Proposta de resolució 11

Cap a una transició ecològica justa: boscos vius, alimentació sostenible i natura protegida

11.1 El Parlament de Catalunya constata que l'impacte del canvi climàtic ha originat una nova normalitat amb onades de calor més intenses i augments de temperatures, boscos cada cop més secs, fràgils i inflamables que perllonguen la temporada d'incendis, cada cop més voraçs i difícils d'extingir i insta el Govern a impulsar un Pacte Social i Ecològic per a la Gestió Forestal i la prevenció d'incendis, centrant tots els esforços en una bona gestió i ordenació del territori que preservi els boscos com a font de recursos naturals, reguladors del clima, l'aigua, la contaminació ambiental, el carboni a l'atmosfera, i suport a la biodiversitat i als sòls, reduir els incendis forestals i desenvolupar la bioeconomia basada en productes forestals, ramaders i agrícoles; promoure l'actualització de la Llei Forestal i aprovar el Pla General de Política Forestal que aquesta exigeix, que inclogui la gestió dels boscos i el paisatge; impulsar inversions en explotacions agràries i ramaderes familiars, frenar l'èxode rural i innovació i formació en infraestructures prioritàries; incentivar la generalització de l'agricultura i ramaderia extensives; impulsar el relleu generacional a les explotacions agrícoles i ramaderes.

11.2 El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar un model alimentari basat en producte sa, de proximitat, de temporada, sostenible, socialment responsable i amb valor afegit, i de foment en la població de cultura alimentària i alimentació saludable, així com una agricultura i una ramaderia ecològiques i regeneratives; fomentar la comercialització i el consum de proximitat mitjançant campanyes educatives, el suport a la distribució en la restauració i la promoció de la venda directa; així com circuits alimentaris curts, mitjançant la col·laboració pública-cooperativa-comunitària i a través de la compra pública, la regulació, les línies de finançament, i altres instruments i servei; fomentar el seu ús en la restauració col·lectiva en tot l'àmbit públic (menús escolars, etc.), també al Parlament de Catalunya; substituir, en la mesura del possible, tota la compra pública d'aliments per compra pública de proximitat i aliments ecològics i frescos (amb una etapa inicial al 50%); en aquest mateix sentit, regular a la normativa en matèria de contractació pública la possibilitat d'introduir clàusules que incentivin aquestes pràctiques.

11.3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a posar en marxa de manera immediata l'Agència de la Natura de Catalunya (ANACAT), garantint una

dotació pressupostària suficient. Així mateix, s'ha de garantir l'estabilització del personal que presta serveis als parcs naturals, establir un calendari que permeti que l'ANACAT estigui plenament operativa abans del juny de 2026, i assumir el compromís legislatiu d'impulsar la creació del Conservatori del Litoral i l'aprovació de la Llei de Patrimoni Natural i Biodiversitat dins el mateix any. Finalment, el Govern ha de garantir la implementació efectiva de les mesures de conservació mitjançant l'aprovació i execució dels plans de conservació d'espècies i hàbitats durant l'any 2026.

Proposta de resolució 12

Per la garantia plena dels drets sexuals, reproductius i contra les violències masclistes

12.1 El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a blindar el dret a l'Avortament a l'Estatut de Catalunya afegint a l'article 23 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya un nou epígraf que especifiqui que el servei sanitari públic reconeix i garanteix a totes les dones el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs de forma lliure i gratuïta, com a part central del seu dret a la salut sexual i reproductiva. La Generalitat de Catalunya té l'obligació legal i competencial de garantir que totes les dones puguin exercir el seu dret a l'avortament en el conjunt de la xarxa pública de salut, incloent-hi els hospitals del sistema sanitari integral d'utilització pública de Catalunya (SISCAT) inclòs el Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona

12.2 El Parlament de Catalunya insta el Govern a doblar el pressupost destinat a la lluita contra la violència masclista i a l'atenció a les víctimes per tal de garantir la implementació del Protocol marc per una intervenció amb diligència deguda en situacions de violència masclista a tot el territori per igual i amb els recursos humans i econòmics necessaris. Així mateix, augmentar com a mínim ens 200 habitatges més el parc d'habitatge d'emergència disponible per les dones víctimes de violència família i els seus fills i filles, per tal de garantir-lis un habitatge digne prop de la seva xarxa familiar i social que les ajudi a sortir de la situació de violència i en el seu procés de recuperació i reparació.

12.3 [Transaccionat] El Parlament de Catalunya insta el Govern a crear la Comissaria General de Violències Masclistes amb l'objectiu de reforçar la formació i les capacitats d'atenció i seguiment dels Grups d'Atenció a la Víctima del cos de Mossos d'Esquadra, per a reforçar la recerca de delictes vinculats amb les violències masclistes així com per a garantir l'atenció especialitzada a les víctimes de violències masclistes en la interposició de la denúncia.

Proposta de resolució 13

Cap a una Catalunya diversa, lliure de discriminacions i amb igualtat de drets per a tothom

13.1 El Parlament de Catalunya acull les reivindicacions que en motiu del dia internacional de les persones grans, han fet les organitzacions de Gent Gran de Catalunya, alertant sobre les formes de discriminació basades en l'edatisme que es produeixen en tots els àmbits de la societat, inclòs en el disseny i execució de les polítiques públiques. Per això, el Parlament reitera

el seu compromís a incorporar la riquesa de la diversitat generacional i el valor que aporta la gent gran, alhora, que es compromet a seguir impulsant instruments per erradicar la discriminació per raó d'edat, per una qüestió profundament democràtica, d'inclusió a la vida pública de totes les persones, tinguin l'edat que tinguin; a donar impuls a nous models d'atenció a la gent gran basats en el respecte als seus drets, entre ells l'autodeterminació, donant oportunitats reals per escollir els seus projectes de vida en la vellesa, en el marc d'un Estat del Benestar que no deixa ningú enrere i, a defensar el sistema públic de pensions.

13.2 El Parlament de Catalunya insta el govern a doblar els recursos destinats a la garantia dels drets de les persones LGTBIQ+ i el combat de l'LGTBIfòbia per poder avançar en la implementació de la llei 11/2014, actualment en procés de reforma i ampliació, i de les conclusions del Grup de Treball contra l'LGTBIfòbia del Parlament de Catalunya, especialment, pel que fa a l'extensió i la consolidació de la xarxa SAI per tot el territori i a la formació dels treballadors i treballadores públiques. A més, implementar amb els recursos necessaris un pla que garanteixi una educació sexual integral a tots els nivells educatius, ja que això, també, contribuirà en la prevenció i lluita contra les violències masclistes.

13.3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar una Llei de famílies monoparentals que equipari en drets i garanties a totes les famílies monoparentals, amb un o més fills i filles, a les famílies nombroses i revisar el procediment per atorgar la condició de família monoparental

Proposta de resolució 14

Per unes institucions fortes, transparents i al servei de la ciutadania

14.1 El Parlament manifesta la seva preocupació per la situació de desprotecció que denuncien diverses persones alertadores de corrupció a Catalunya, i considera imprescindible que l'Oficina Antifrau exerceixi de manera efectiva les seves competències sancionadores davant de qualsevol vulneració dels drets reconeguts per la llei a les persones alertadores especialment per evitar casos de represàlies i insta el Govern a dotar dels recursos humans i materials necessaris a l'Oficina Antifrau per a l'exercici de les seves competències

14.2 [Transaccionat] El Parlament de Catalunya insta el Govern a consolidar l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No-discriminació a través de l'aprovació del reglament de la llei d'igualtat de tracte i no discriminació en un termini de 3 mesos i amb la presentació d'un projecte de llei per a convertir l'Oficina en un organisme autònom en un període igualment de 3 mesos. Així mateix, és imprescindible augmentar el personal adscrit a l'oficina així com garantir un pla continuat al personal de formació en drets humans, perspectiva psicosocial, i no discriminació. Presentar a més en el termini d'un mes un informe al Parlament sobre l'activitat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No Discriminació així com abans d'acabar el 2025 l'informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge a Catalunya.

14.3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a reforçar el sistema de seguretat i emergències de Catalunya a través de la internalització abans del mes de Març de 2026 del servei d'atenció de trucades d'urgència 112 així com amb la presentació en el mateix període de temps d'un projecte de llei per a la creació del cos propi de Protecció Civil. Així mateix, cal implemen-

tar de manera íntegra els acords del Departament d'Interior i la representació social dels Bombers 2023-2026

Proposta de resolució 15

Contra el discurs de l'odi l'ultradreta violenta

15.1 El Parlament de Catalunya rebutja i condemna l'activitat de la ultradreta violenta a Catalunya que en els últims mesos ha realitzat diferents atacs racistes violents com l'atropellament múltiple comès a Granollers, l'atac i agressions produïdes a un local de Kebap a Sabadell, l'incendi d'una mesquita a Piera o l'atac amb còctels molotov a un centre de menors. Així mateix, considera que s'han d'implementar els esforços per a perseguir aquest problema de seguretat que va en augment en el context europeu.

15.2 El Parlament de Catalunya expressa el seu rebuig als intents de criminalització i persecució del dret de les dones a l'avortament per part de la dreta i l'extrema dreta i el rebuig absolut a l'atribució de falsos síndromes postavortament, inexistents i mancats d'evidència científica, amb l'únic objectiu d'atacar sistemàticament els drets sexuals i reproductius per imposar una moralitat masclista basada en limitar les llibertats i els drets humans.

15.3 El Parlament de Catalunya constata que l'evidència científica acumulada durant més de 50 anys confirma que el canvi climàtic és una realitat i manifesta que el negacionisme climàtic és un perill per a les generacions presents i futures i per això insta el Govern a elaborar un pla de mesures que inclogui accions en educació, mitjans, recerca i institucions públiques, per garantir el dret de la ciutadania a una informació científica veraç, combatre la desinformació i reforçar la cultura democràtica i ecològica del país, en coherència amb l'objectiu d'una transició ecosocial justa.

Proposta de resolució 16

Treball digne, economia arrelada i temps per viure: cap a un nou contracte social laboral

16.1 El 2024 van morir a Catalunya 108 persones en accident de treball. Aquest 2025 portem 52 morts fins el mes de juliol, 16 més que l'any passat. Per això, el Parlament de Catalunya insta el Govern a reforçar de manera urgent la Inspecció de Treball de Catalunya com a palanca de justícia laboral i d'economia feminista, mitjançant una avaluació immediata, en consulta amb la Direcció General de la ITC, de les necessitats actuals i futures de personal –inspectores i inspectors, subinspectores i subinspectors i personal administratiu– i de recursos materials, tant tecnològics com logístics, un increment de la dotació pressupostària als propers comptes per cobrir aquestes necessitats i garantir una actuació àgil, eficaç i dissuasòria davant l'explotació laboral, el treball no declarat i el frau a la Seguretat Social, amb especial atenció als sectors feminitzats de les cures.

16.2 [Transaccionat] El Parlament de Catalunya insta el Govern a elaborar i presentar una Llei Catalana d'Arrelament i contra la Deslocalització, amb l'objectiu de garantir que els ajuts i beneficis públics destinats a empreses comportin un compromís efectiu de permanència productiva, ocupacional i d'inversió al territori. Aquesta llei haurà d'establir mecanismes de reintegre automàtic dels ajuts en cas d'incompliment, assegurar la transparència en la

concessió i seguiment dels beneficis públics, i definir un deure de corresponsabilitat empresarial amb el territori, incorporant criteris laborals, ambientals i de col·laboració amb el teixit local. Igualment, s'hauran de preveure incentius positius per a les empreses que acreditin una implicació superior en innovació, sostenibilitat i creació d'ocupació estable, contribuint així a una indústria catalana més arrelada, resilient i d'alt valor afegit. Alhora, el Parlament de Catalunya expressa el seu suport a la plantilla de MM Fiber Packaging a Montcada i Reixac per defensar amb fermesa els 91 llocs de treball i rebutja el tancament de l'empresa.

16.3 El Parlament de Catalunya dóna suport a la reducció de la jornada laboral a 37,5 hores setmanals proposada pel Govern d'Espanya amb acord amb els sindicats, ja que aquesta reducció és una política clau a l'hora de reduir la bretxa salarial entre homes i dones i d'afavorir polítiques de conciliació, corresponsabilitat i cures, ja que això suposaria una millora de la qualitat de vida especialment a les dones, per ser les que majoritàriament es dediquen a les tasques de cures encara ara.

Proposta de resolució 17

Turisme sostenible, llengua viva i cultura respectuosa amb la vida

17.1 El Parlament de Catalunya insta el Govern a donar impuls al Pacte Nacional pel Turisme que millori les condicions laborals, sigui més respectuós amb el seu entorn natural, tingui una nova fiscalitat que augmenti el retorn al territori, estableixi les mesures pertinents per no superar la capacitat de càrrega, vetlli pels usos veïnals i no impacti en el dret a l'habitatge.

17.2 El Parlament de Catalunya dóna suport al Pacte Nacional per la Llengua, insta a adherir-se-hi i reclama al Govern a destinar els recursos econòmics i humans necessaris per aconseguir-lo, amb especial atenció en garantir l'accés als cursos d'aprenentatge del català de tots els nivells per totes les persones que ho sol·licitin, garantint que tothom pugui fer els cursos a prop del seu domicili i en horaris compatibles amb la jornada laboral.

17.3 El Parlament de Catalunya manifesta el seu suport a les iniciatives ciutadanes i legislatives que promoguin el benestar animal i una cultura lliure de crueltat, reconeixent i posant en valor la tasca de les entitats i moviments socials. Així mateix, el Parlament lamenta que la Iniciativa Legislativa Popular, signada per més de 700.000 persones, per eliminar el blindatge legal de la tauromàquia no hagi prosperat al Congreso de los Diputados, i reitera el compromís de Catalunya amb una cultura respectuosa amb el benestar animal. La Cultura no és tortura.

Proposta de resolució 18

Lluita contra l'especulació i el frau fiscal

18.1 El Parlament de Catalunya constata que grans inversors i especuladors incompleixen al nostre país de manera reiterada la llei del dret a l'habitatge i la contenció de rendes, i per tant fan frau de llei. Per aquest motiu, el Parlament de Catalunya reclama al Govern de la Generalitat actuar amb de manera proactiva i amb urgència en l'aplicació del règim sancionador de la llei de contenció de rendes i començar a posar sancions a aquelles plataformes d'anuncis i grans tenidors que incompleixen la llei, vulnerant els drets de les

persones llogateres, per tal d'enviar un missatge clar per part del Govern a la ciutadania: incomplir la llei pot tenir conseqüències econòmiques importants per aquells que ho facin.

18.2 El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar la Taxa Zucman a Catalunya i per aquest motiu estudiar les modificacions normatives necessàries en l'àmbit de l'impost sobre el patrimoni per tal de garantir que les persones físiques amb patrimonis nets molt elevats contribueixin amb un tipus efectiu mínim de tributació del 2% sobre el seu patrimoni, d'acord amb els principis proposats per l'economista Gabriel Zucman. Aquesta mesura haurà d'establir una nova escala autonòmica de l'impost sobre el patrimoni amb almenys un nou tram específic per a patrimonis superiors a 100 milions d'euros, mantenint la progressivitat i la coherència amb el marc estatal vigent; ajustar les exempcions i bonificacions aplicables a aquests nivells patrimonials, amb l'objectiu d'evitar l'erosió de la base imposable i assegurar un gravamen efectiu mínim del 2% i coordinar aquesta reforma amb l'Impost Temporal de Solidaritat de les Grans Fortunes, de manera que la major tributació autonòmica redueixi proporcionalment la quota estatal i reforci la suficiència financera de la Generalitat.

18.3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a reforçar l'estratègia integral de lluita contra el frau i l'evasió fiscals a Catalunya, amb mesures de prevenció, control i sanció orientades especialment a grans fortunes, grans corporacions i operacions econòmiques d'alt risc fiscal, reforçant els mecanismes d'investigació del frau fiscal internacional i intensificant la col·laboració amb totes les administracions i amb les institucions europees per combatre els paradisos fiscals, reduir els pagaments en efectiu i fomentar els sistemes de pagament electrònic traçables, limitant o prohibint l'ús de criptomonedes que no garanteixin transparència.

Proposta de resolució 19

Cap a una economia del futur: sobirania tecnològica, innovació i justícia econòmica

19.1 El Parlament de Catalunya insta el Govern a impulsar la creació d'un Fons de Sobirania Tecnològica, com a instrument estable de finançament públic per donar suport a iniciatives estratègiques de programari i maquinari obert, amb l'objectiu d'impulsar i consolidar infraestructures digitals públiques, obertes, estratègiques i segures. Aquest fons permetria alinear Catalunya amb iniciatives europees com el Sovereign Tech Fund alemany o l'European Digital Infrastructure Consortium, multiplicant l'impacte dels recursos propis mitjançant inversions conjuntes. L'experiència europea demostra que amb programari lliure i infraestructures digitals sobiranes és possible generar autonomia digital i reduir dependències crítiques de corporacions privades estrangeres. El Fons de Sobirania Tecnologia ha de: assegurar l'autonomia i la resiliència d'infraestructures digitals públiques; reduir la dependència de corporacions privades; enfortir l'ecosistema tecnològic propi (PIMEs, empreses emergents i sector recerca); redirigir recursos públics avui destinats a llicències privatives cap a tecnologia pública.

19.2 El Parlament de Catalunya insta el Govern a augmentar els recursos destinats a recerca, desenvolupament i innovació (R+D+I) fins a assolir un nivell d'inversió del 3% del PIB, reforçant els vincles entre els centres de coneixement i el teixit productiu, especialment amb les petites i mitjanes

empreses. Aquesta inversió haurà de prioritzar la transició ecològica i la digitalització. Impulsar la transformació digital de les empreses catalanes mitjançant programes de formació i assessorament en tecnologies emergents –com la intel·ligència artificial, l'Internet de les coses o la impressió 3D–, amb l'objectiu de millorar la competitivitat industrial i afavorir l'adaptació a la indústria 4.0. El Govern incorporarà les PIMES com a agents estratègics en el disseny i desplegament de les polítiques de transició ecològica i digital del país.

19.3 El Parlament de Catalunya insta el Govern a crear un Fons Sobirà Estratègic com l'eina per afavorir una economia justa i sostenible, invertint en empreses estratègiques que garanteixin ocupació digna i arrelament al territori. Indústria verda i tecnologies clau, energies renovables i xarxes de proximitat, gestió pública de l'aigua i l'impuls a l'agroecologia i la producció alimentària local. Aquest fons serà una aposta per la sobirania industrial, energètica, hídrica i alimentària: per no dependre de mercats globals inestables i construir un model econòmic arrelat, resilient i al servei del país. Tanmateix afavorirà la participació de les representacions de treballadors i treballadores en la presa de decisions estratègiques en les empreses participades.

Proposta de resolució 20

Per la Pau i els Drets humans aturem el Genocidi a Palestina

20.1 El Parlament de Catalunya condemna el genocidi que l'Estat d'Israel està perpetrant a Gaza que ha causat més de 70.000 víctimes civils, sent més de 18.000 menors d'edat. També condemna la detenció il·legal i l'acte de pirateria que ha realitzat en aigües internacionals dels activistes i càrrecs públics que han format part de la missió civil humanitària Sumud Global Flotilla que tenia com objectiu obrir un corredor humanitari a Gaza, així com exigir la seva posada en llibertat. Sol·licita a la Fiscalia l'obertura d'una investigació sobre possible comissió d'un crim internacional contra embarcacions o persones de la missió. Així mateix, el Parlament reconeix el treball realitzat per periodistes, personal sanitari i treballadors humanitaris a Gaza malgrat la gran quantitat de professionals que han perdut la vida assassinats per Israel.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

20.2 Implementar amb caràcter urgent la Resolució 341/15 aprovada en la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior el 24 de Juliol de 2025 explicant en el termini màxim d'un mes la manera concreta en la qual s'implementaran cadascun dels punts. Concretament, és imprescindible garantir que s'incorpora en tots els contractes públics una clàusula que garanteixi que, en l'execució del contracte, l'empresa contractista no duu a terme activitats contràries als convenis de l'Organització Internacional del Treball, a la Directiva europea 2024/1760, al Pla d'acció nacional d'empreses i drets humans, al dret internacional dels drets humans i al dret internacional humanitari. També que l'Administració de la Generalitat no té cap relació amb les empreses identificades en l'informe de l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans, que d'acord amb el dret internacional operen il·legalment en assentaments israelians, amb conseqüències sobre els drets civils, polítics, econòmics, socials i culturals del poble palestí a tot el territori ocupat, inclosa Jerusalem Est. Així mateix, cal assegurar que s'impedeix la

participació de l'Estat d'Israel a La Fira de Barcelona o les empreses esmentades anteriorment.

20.3 Fer les gestions necessàries per excloure l'Estat d'Israel d'esdeveniments culturals i esportius internacionals que es produeixin a Catalunya i també a nivell internacional mentre persisteixin les vulneracions greus dels drets humans i el dret internacional a Palestina, demanant la seva exclusió fins que es garanteixi el respecte al dret internacional davant el genocidi que està realitzant a Palestina. En aquest sentit insta el Govern de la Generalitat ha treballar amb les federacions i organitzacions esportives internacionals per evitar la seva participació en competicions internacionals que tenen lloc a Catalunya com l'Eurolliga de bàsquet a Barcelona, la Champions FIBA a Badalona o l'Eurocup FIBA a Manresa i les etapes del Tour de França 2026 amb sortida des de Barcelona, Tarragona o Granollers i la Volta a Catalunya.

Proposta de resolució 21

Més autogovern, més recursos i més democràcia per a Catalunya

21.1 El Parlament de Catalunya constata que cal un impuls decidit i inequívoc en l'avenç de l'autogovern, Catalunya ha de disposar de més i millors competències i de més recursos per desenvolupar polítiques pròpies i alhora demana al Govern que les lleis i competències previstes a l'estatut, com la llei electoral pròpia, que encara no han sigut desenvolupades s'impulsin en el decurs de la present legislatura

21.2 El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a què s'acordi amb el Govern de l'Estat un nou model de finançament singular per a Catalunya, que garanteixi un finançament just, amb prou recursos per sostenir i ampliar l'estat del benestar, basat en els principis de la solidaritat i l'ordinalitat i permeti aprofundir en l'autonomia financera de Catalunya, a partir de la gestió dels impostos a Catalunya, desenvolupant i enfortint l'Agència Tributària de Catalunya i alhora impedeixin males pràctiques insolidàries com el dúmping fiscal o la cursa fiscal a la baixa entre CCAA.

21.3 El Parlament de Catalunya reafirma el seu suport a la llei d'amnistia, reclama la seva aplicació immediata per respectar la decisió del poder legislatiu, i rebutja els intents de dilació constant que està realitzant una part del poder judicial.

Proposta de resolució 22

Compromís de Catalunya amb els drets humans

22.1 El Parlament de Catalunya insta el Govern a augmentar la seva capacitat per a garantir una adequada atenció a les víctimes del franquisme amb la creació d'una oficina d'atenció psicosocial i jurídica, l'ampliació de l'equip i els programes dedicats a la localització i dignificació de fosses i a la identificació de persones víctimes de desaparició forçada o involuntària, així com a través de l'ampliació del pressupost i l'autonomia del Memorial Democràtic. Així mateix sol·licitar, en el termini d'un mes, al President del Govern de l'Estat que l'edifici ubicat a Via Laietana 43 de Barcelona sigui destinat de manera íntegra i exclusiva a la creació d'un espai de memòria, conservació d'arxius i un centre d'interpretació de la tortura que estigui participat per les entitats memorialistes i de drets humans.

22.2 [Transaccionat] El Parlament de Catalunya insta el Govern a augmentar els recursos, en el marc del progressiu augment dels fons dedicats a cooperació fins a assolir el 0,7% del pressupost general, i augmentar la capacitat del Programa català de protecció de persones defensores de drets humans, amb l'objectiu de garantir l'ampliació del nombre de places; així com per a generar la capacitat de donar suport puntual i urgent a persones defensores de drets humans que ho necessitin per trobar-se en una situació de risc.

22.3 El Parlament de Catalunya insta el govern a aprovar i presentar davant el Parlament de Catalunya abans de finalitzar l'any 2025 un Programa Català d'Acollida integral pel 2026, descentralitzat i que posi les persones al centre, tenint en compte les recomanacions actuals d'organismes internacionals en matèria d'asil i polítiques. Així mateix, sol·licitar al Govern de l'Estat que prengui mesures per eliminar les deficiències del sistema de cites prèvies per formalitzar sol·licituds d'asil per tal de garantir el registre immediat, dins els terminis establerts per la Directiva 2013/32/UE (3-6 dies). Així mateix insta a que activi vies legals i segures d'accés al dret d'asil des d'ambaixades i consolats, aplicant l'article 38 de la Llei d'Asil. També que incrementi la concessió de visats humanitaris i flexibilitzi els requisits per a la reagrupació familiar, i elimini el visat de trànsit per a persones de països en conflicte greu (ex. Palestina, Mali, Síria, Burkina Faso). També que s'estudiï de forma individualitzada totes les sol·licituds d'asil, evitant criteris estandarditzats per nacionalitat.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2025

David Cid Colomer
Portaveu del GP Comuns

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (REG. 58904, 59183 I 59196)

A la Mesa del Parlament

Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

Sobre la resolució del conflicte polític

El Parlament de Catalunya:

1. Constata l'existència d'un conflicte polític entre l'Estat espanyol i Catalunya, que continua encara vigent, així com la voluntat de resolució d'aquest conflicte basada en un ampli consens de la societat catalana sobre el futur polític a Catalunya. Alhora, expressa la voluntat que aquesta resolució sigui refrendada per la ciutadania de Catalunya. Aquest conflicte es manifesta en la manca de reconeixement nacional que impedeix donar resposta a la voluntat de la ciutadania de Catalunya, i en la persistència de la judicialització, amb la ingerència constant del poder judicial, els processos judicials encara oberts i pendents, amb dirigents polítics inhabilitats i a l'exili.
2. Exigeix l'aplicació total i immediata de la Llei d'Amnistia. Una llei aprovada al Congrés dels Diputats en data 30 de maig de 2024 i avalada pel Tribunal Constitucional, que després d'any i mig de vigència continua sense tenir una completa i efectiva aplicació per part de diversos jutjats i tribunals. Així mateix, el Parlament condemna la ingerència judicial en els procediments que han de ser objecte d'aplicació de l'amnistia conforme la referenciada llei, que procedeixen a paralitzar indefinidament els processos judicials i, en alguns casos, denegant la seva aplicació.
3. Constata la necessitat d'impulsar una gran Entesa de País en defensa de la democràcia, per la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol i per avançar en la sobirania nacional i social de Catalunya. Una Entesa que interpel·la al conjunt de la societat catalana amb la participació dels agents socials i la societat civil.

Proposta de resolució 2

Lideratge i compromís del Govern

El Parlament de Catalunya:

1. Manifesta la manca d'ambició social i nacional, així com la manca de lideratge del Govern de la Generalitat davant de qüestions cabdals que constitueixen els grans reptes de futur del país, i que requereixen una resposta clara, decidida i imminent com són l'habitatge, la llengua, la salut, l'educació, la seguretat, i altres àmbits essencials per al progrés social i el benestar col·lectiu. Així mateix, constata la desconexió del Govern amb les demandes i necessitats de la ciutadania, evidenciant la manca d'un projecte sòlid de país tant en l'àmbit social com en el nacional. En aquest sentit, rei-

vindica l'exercici ple, responsable i efectiu de les competències que ostenta Catalunya per donar resposta als reptes socials i nacionals de país.

2. Evidencia la manca de compromís mostrat pel Govern de la Generalitat envers la ciutadania, així com l'incompliment reiterat i manifest dels acords adoptats en seu parlamentària com: la gratuïtat de l'I1 per al curs 2025/2026; la nova convocatòria de la Junta de Seguretat per tal de formalitzar l'efectiu traspàs de competències al Cos de Mossos d'Esquadra de ports i aeroports i de la policia marítima; la continuïtat de les campanyes institucionals de promoció de l'accés universal als productes mensuals de totes les farmàcies del país, així com el desplegament de les mesures de caràcter comunitari vinculades al climateri; la reducció de les llistes d'espera de valoració i atorgació del grau de dependència de les persones; l'accés als serveis de primària en un màxim de 48 hores; el compliment amb les mesures del Pacte Nacional de la Salut.

3. Es reafirma en la Resolució 255/XI aprovada pel Parlament de Catalunya sobre les obres d'art del monestir de Sixena que insta el Govern a portar a terme, d'acord amb les competències establertes per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Llei 17/1990, del 2 de novembre, de museus, i la Llei 9/1993, del 30 de setembre, del patrimoni cultural català, totes les accions necessàries per a garantir que les obres d'art procedents del monestir de Santa Maria de Sixena i d'altres llocs de l'antiga diòcesi de Lleida que es conserven al Museu Nacional d'Art de Catalunya i al Museu de Lleida romanquin en aquests museus, de manera que continuïn formant part de les col·leccions inscrites al catàleg del patrimoni cultural català.

Proposta de resolució 3

Per un finançament singular efectiu

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que després de 12 anys, amb un sistema de finançament per a les comunitats autònomes de règim comú caducat, s'han accentuat les deficiències cròniques de finançament de la Generalitat de Catalunya que limita la despesa en polítiques públiques com la salut, els serveis socials, l'habitatge o les infraestructures i genera un impacte directe en els serveis públics i en la capacitat de Catalunya per fer front als reptes de futur, i es perpetuen gràcies a un model de finançament caducat poc transparent i insuficient que acaba limitant la capacitat de desenvolupament i de benestar econòmic de Catalunya.

2. Insta el Govern de la Generalitat a exigir un nou sistema de finançament per a Catalunya a partir d'una negociació bilateral basada en els principis de suficiència, ordinalitat, solidaritat, corresponsabilitat i eficiència; compatible amb el fet d'avançar cap a un model tributari amb una major capacitat normativa per a Catalunya, així com a condonar una part significativa del deute contret, entre d'altres motius, pel desequilibri d'ingressos entre l'Estat espanyol i la Generalitat de Catalunya provocat durant els darrers anys.

3. Manifesta la necessitat que el Congrés dels Diputats impulsi les modificacions legislatives necessàries que han de permetre l'habilitació de la Generalitat per a recaptar l'IRPF abans de finalitzar l'any. Així mateix, reclama al Govern de la Generalitat a fixar com a prioritat avançar en l'aprofundiment de l'autogovern i de l'autonomia fiscal i financera, construint una hisenda catalana que tingui l'estructura i els recursos necessaris per tal que la Gene-

ralitat de Catalunya gestioni, recapti, liquidi i inspeccioni tots els impostos que es paguen a Catalunya.

Proposta de resolució 4

La manca d'ambició del Govern en termes de governança de les grans infraestructures de transport de Catalunya

El Parlament de Catalunya:

1. Constata la incapacitat d'Adif i de Renfe per donar resposta a la situació de desinversió estructural i crònica per part de l'Estat espanyol a la xarxa ferroviària catalana i a les seves conseqüències, i manifesta la seva preocupació i contrarietat davant la manca de respecte, rigor i transparència d'aquestes empreses públiques i del Govern de la Generalitat envers les persones usuàries del servei a l'hora de comunicar i gestionar els retards, incidències i planificació dels plans alternatius de transport. En aquest sentit i amb l'objectiu d'assolir la plena governança del sistema ferroviari, considera imprescindible completar el traspàs de totes les línies de Rodalies de Catalunya, així com la participació immediata del Govern de la Generalitat en l'organisme de seguiment del Pla de Rodalies per assegurar el compromís vinculant d'inversió.
2. Insta el Govern de la Generalitat a modernitzar el conjunt del sistema aeroportuari català de manera que contribueixi al reequilibri i sostenibilitat territorial, i faciliti la reducció d'emissions contaminants, tot fixant per part de la Generalitat, durant l'any 2026, un màxim d'emissions anuals decreixents que en cap cas serà superior a les actuals d'acord amb l'European Green Deal, amb l'objectiu de reduir l'impacte d'aquestes emissions sobre la salut de les persones. En el marc del sistema aeroportuari català, l'Aeroport Barcelona-el Prat ha de respectar els ecosistemes naturals i la biodiversitat, posant especial cura en els espais protegits Xarxa Natura 2000, i tindrà l'objectiu d'aconseguir una major connectivitat intercontinental de llarg radi. Per fer-ho, és imprescindible apostar per un nou model de governança en què la Generalitat de Catalunya sigui un actor determinant en la presa de les seves decisions estratègiques. Per tant, el Govern i el Parlament de Catalunya es comprometen a impulsar les modificacions legislatives necessàries per a la creació del Nou Consell Rector Aeroportuari de Catalunya (CRAC). Així mateix, el Govern iniciarà la creació de l'Autoritat Aeroportuària de Catalunya, que estarà en funcionament durant el quart trimestre del 2026, que centralitzarà les competències pròpies de la Generalitat de Catalunya que tinguin relació amb política aeroportuària.
3. Insta el Govern de la Generalitat a negociar i acordar amb el Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible del Govern de l'Estat espanyol les modificacions legislatives necessàries per tal que el Port de Barcelona i Tarragona tinguin un estatus especial, sortint del marc de control de Puertos del Estado, i que els permeti, així, tenir més agilitat, reduint els tràmits i millorant la seva eficàcia i capacitat de planificació en projectes estratègics i autonomia financera i fixació de taxes. Alhora, prendre les mesures necessàries per accelerar la connexió ferroviària i l'electrificació dels ports catalans per tal d'avançar en la descarbonització del transport de mercaderies i reduir les emissions de CO₂ i altres contaminants.

Proposta de resolució 5

La protecció, la defensa i l'impuls de la llengua catalana

El Parlament de Catalunya:

1. Defensa el model d'escola catalana, en què la llengua catalana és la llengua vehicular, d'aprenentatge i d'acollida de l'alumnat nouvingut, i en el marc del qual l'ensenyament de les llengües s'ha de fer per criteris estrictament pedagògics i sense imposició de percentatges. En aquest sentit, reconeix els projectes lingüístics de centres com a instruments que han de garantir l'aprenentatge i coneixement de les llengües i demana acompanyar els centres en la seva elaboració, protecció i implementació. Així mateix, denuncia les reiterades ingerències judicials i els atacs polítics a un model que és garant d'ascensor social i de cohesió. I per tant, insta el Govern a defensar aquest model amb tota la contundència i ambició, a presentar el recurs de cassació en contra de l'última sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que anul·la articles clau del Decret de règim lingüístic educatiu de la Generalitat de Catalunya, i a treballar amb lideratge, a través del consens, la resposta a la sentència del Tribunal Constitucional que pot tornar a qüestionar el model escolar del nostre país.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

2. Incrementar l'oferta de cursos de llengua catalana, tal com estableix el Pacte Nacional per la Llengua, de manera que es pugui garantir el dret a l'aprenentatge del català a totes les persones que ho vulguin. En aquest sentit, cal seguir amb l'impuls i augment de recursos del Consorci per a la Normalització Lingüística, però també implicar i coordinar-se amb altres actors per oferir formació homologada en el marc de l'àmbit laboral, sindical, social i territorial per cobrir amb la demanda existent. Així mateix, i entre d'altres per assegurar també aquest augment de l'oferta formativa, crear un comitè de seguiment del Pacte, amb la participació, com a mínim, dels partits signants, que faci monitoratge de forma trimestral del desplegament de les mesures que conté, les actualitzi en relació amb cada anualitat i treballi per ampliar l'abast de l'acord.

3. Garantir la continuïtat, l'estabilitat i l'increment progressiu de les dotacions de les aules d'acollida de continuïtat i intensives i el Pla de xoc dels nous tutors d'aula d'acollida als centres educatius del país, reconeixent-ne el paper essencial en la inclusió lingüística, social i educativa de l'alumnat nouvingut; i a assegurar també, per una banda, una dotació suficient de recursos humans, materials, econòmics i formatius per al seu bon funcionament, evitant qualsevol mesura que en posi en risc la seva existència o qualitat; i per altra, una planificació suficient per tal que els centres educatius tinguin garantida la dotació al mes de juliol.

Proposta de resolució 6

Per uns habitatges dignes, assequibles i accessibles

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Presentar, per a l'any 2026, un Pla de revisió i rehabilitació d'habitatges que contribueixi a garantir l'accessibilitat, l'habitabilitat i l'eficiència energètica i hídrica dels edificis de més de 50 anys d'antiguitat. Aquest Pla, a més de facilitar una diagnosi precisa de l'estat real d'aquestes edificacions,

ha de preveure una programació d'actuacions fins a 2030, amb una dotació total de 2.600M€ pel finançament d'aquestes rehabilitacions del parc d'habitatge, garantint que aquests immobles, una vegada rehabilitats, no puguin ser objecte d'especulació immobiliària.

2. Presentar al Parlament de Catalunya, abans de finalitzar l'any 2025, el Projecte de Llei d'Arrendaments Urbans (LAU), fent ús de les competències exclusives de Catalunya en matèria d'habitatge per tal de garantir el dret a l'habitatge i evitar el frau de llei a través de l'especulació immobiliària.

3. Impulsar mesures fiscals que contribueixin a fer front a l'especulació immobiliària. En aquest sentit, per una banda redissenyar l'impost sobre béns immobles (IBI) amb l'objectiu que no només tingui en compte el valor cadastral sinó també l'acumulació d'immobles per part d'una mateixa persona propietària, aplicant tipus impositius progressius a partir del segon habitatge. D'altra banda, eliminar els beneficis fiscals de què gaudeixen actualment les Societats Anònimes Cotitzades d'Inversió en el Mercat Immobiliari (SOCIMI).

Proposta de resolució 7

La dignitat, el respecte i l'atenció a les persones usuàries del servei de rodalies, regionals i mitjana distància

El Parlament de Catalunya:

1. Lamenta i denuncia els greuges als que, de manera insultant, Renfe i Adif sotmeten a diari a les persones usuàries de rodalies, regionals i mitjana distància a Catalunya, limitant el seu dret a la mobilitat i condicionant-los de manera determinant la vida, la feina i, fins i tot, la seva salut. Les diverses actuacions de millora de la infraestructura ferroviària en cap cas poden servir d'excusa al Govern de la Generalitat per permetre la manca de vocació de servidors públics de Renfe i Adif ni el conseqüent tracte indigne i maltractament psicològic que pateix la ciutadania.

2. Constata l'incompliment per part del Govern de la Generalitat de la Resolució 146/XV del Parlament de Catalunya, sobre les incidències a la xarxa ferroviària, aprovada el 27 de març de 2025, i que situa les persones usuàries de rodalies, regionals i mitjana distància al centre de les polítiques de millora del servei. En aquest sentit, el Govern de la Generalitat no només no ha acordat amb els grups parlamentaris els criteris de les anomalies en el servei que Renfe i Adif han de comunicar al Govern, sinó que tampoc ha redactat ni fet públics els informes mensuals amb les incidències, els retards i les supressions als serveis de rodalia, regional i de mitjana distància, amb la concreció del motiu, la responsabilitat del gestor i les demores ocasionades; afavorint l'opacitat de la informació i dificultant el retiment de comptes davant la ciutadania.

3. Insta el Govern de la Generalitat a defensar els interessos dels catalans i les catalanes davant de la incompetència dels gestors i administradors per ara responsables de la planificació de les obres i plans alternatius de transport, i davant de la seva desconsideració envers les inquietuds i sofriment de les persones usuàries. Així mateix, i en aquest context d'infrafinançament crònic, col·lapse i greuges permanent a les vies, insta el Govern de la Generalitat a mantenir bonificacions en el transport públic per al 2026, exigint el cofinançament al Govern de l'Estat espanyol; i a garantir uns serveis alternatius per carretera, especialment d'autobús Exprés, suficients, fiables i adaptats a les necessitats de cada territori afectat.

Proposta de resolució 8

Per la dignitat de les persones, la protecció de la infància i uns Serveis Socials de qualitat

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Implementar, de manera urgent, la gratuïtat dels menjadors escolars durant tota l'etapa educativa, a partir del curs escolar 2026-2027, amb el finançament suficient que garanteixi àpats saludables i espais segurs i inclusius, reconeixent-los com a part del dret educatiu dels infants i una mesura clau per assegurar la igualtat d'oportunitats. Així mateix, cal exigir al Govern de l'Estat Espanyol l'aprovació d'una prestació universal per a la primera infància, com ja fan 23 països de la Unió Europea i tal com recomana el Parlament Europeu a través de la Garantia Infantil Europea, amb recursos i finançament suficient per cobrir les necessitats bàsiques de tots els infants i reforçar les mesures de l'Estratègia contra la Pobresa Infantil 2025-2030.
2. Planificar i ampliar, en un termini màxim de tres mesos, els serveis i recursos per a persones grans i en situació de dependència o discapacitat, incloent l'increment de places en residències i centres de dia, el reforç de l'atenció domiciliària i el suport a les famílies cuidadores, d'acord amb les recomanacions de l'Informe preliminar per a la planificació territorial dels serveis socials especialitzats d'atenció residencial i diürna a Catalunya (2030-2040). Aquesta planificació ha de garantir accessibilitat, qualitat, cobertura suficient i equilibri territorial, corregint les desigualtats existents derivades de la valoració desigual del grau de dependència i dels temps d'espera que varien segons el territori. A més, ha de promoure l'autonomia, la participació social i el benestar de les persones grans, amb especial atenció a les que es troben en situació de vulnerabilitat o amb dependència greu.
3. Establir, en un termini màxim de sis mesos, un calendari d'increments progressius de les tarifes de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública a partir del 2026, amb un augment anual del 12% més l'IPC durant quatre anys, assegurant l'equiparació salarial i la millora de les condicions laborals dels professionals del sector social; alhora, planificar accions de sensibilització pel reconeixement, la dignificació i el prestigi social de les professionals de l'àmbit social, reafirmant la seva contribució essencial a la cohesió i benestar de la comunitat, i culminar amb l'actualització de la Cartera de Serveis Socials el primer trimestre de 2026.

Proposta de resolució 9

Equitat, qualitat i oportunitats per a tothom: el camí de l'educació pública

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Recuperar i implementar immediatament les figures professionals de l'Educació Social, la Integració Social i l'Educació Infantil, incloent mestres d'educació especial, orientadors, TIS, psicopedagogs, PAE, educadors socials, TEIs i altres especialistes, com a places estructurals a tots els centres educatius del Servei d'Educació de Catalunya, reconeixent-les com a elements fonamentals per garantir el benestar emocional i educatiu de l'alumnat i del professorat, prevenir l'abandonament escolar, oferir suport individualitzat a l'alumnat vulnerable, gestionar situacions de risc i promoure un entorn segur i inclusiu. Aquesta mesura ha de complementar i reforçar les actuaci-

ons d'horari lectiu de Suport Educatiu Personalitzat i desdoblaments, fer efectiu el Pla estratègic de millora laboral i salarial per prestigiar aquestes categories professionals i recuperar totes les mesures previstes a l'Acord de Govern GOV/163/2022, especialment les relacionades amb l'atenció socioeducativa i la dotació de personal especialitzat als centres educatius.

2. Modificar el Decret 161/1996, en el termini de tres mesos, per facilitar el transport escolar de l'alumnat d'educació obligatòria i post-obligatòria, revisant els criteris de distància i temps de recorregut, garantint una dotació pressupostària suficient i assegurant el transport adaptat per a infants i joves amb discapacitat o necessitats específiques. A més, impulsar la universalització de les activitats extraescolars establint un mecanisme de col·laboració efectiva entre les diferents administracions i entitats implicades per garantir el finançament de l'oferta d'activitats, l'obertura dels espais públics i la cobertura de consergeria, assegurant així l'accés equitatiu a tot l'alumnat al dret a l'educació fora escola i reduir desigualtats en el lleure educatiu.

3. **[Transaccionat]** Establir per llei l'etapa educativa 0-3 anys gratuïta i universal, reconeguda com una etapa educativa equitativa, inclusiva i fonamentada en el dret a l'educació de la primera infància, amb l'objectiu de prevenir les desigualtats educatives i socials, facilitar la conciliació laboral, combatre la pobresa infantil i igualar les oportunitats. Aquesta mesura ha d'incloure la creació de 10.000 noves places, el desenvolupament de plans d'integració a l'escola rural (que ja han permès crear 52 noves escoles bressols rurals), la garantia del desenvolupament integral de l'alumnat, la prioritització de l'educació inclusiva i la provisió de recursos humans i materials suficients per assegurar una atenció personalitzada i una educació de qualitat. Així mateix, cal dignificar les condicions laborals del personal, assegurar la corresponsabilitat de les administracions públiques en el finançament i implementar la gratuïtat a l'Infantil 2 el curs 2026/2027, incorporant les reivindicacions del col·lectiu 0-3 referides a ràtios, parella educativa, inclusió, espais i condicions laborals.

Proposta de resolució 10

Salari mínim català, model productiu i la defensa de la classe treballadora

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que en els últims anys, l'evolució dels salaris reals ha divergit respecte dels beneficis empresarials. Per contra, les grans empreses espanyoles, amb les dades de 2022, van augmentar els seus beneficis en un 17% de mitjana. El salari real va créixer només en un 1,5%. Durant el darrer any, al conjunt de l'Estat espanyol, els beneficis empresarials van créixer un 12,1%, arribant al 25,7% en sectors com l'hosteleria. A Catalunya, segons l'Informe Pobresa Laboral 2024, CCOO, un 10% de les persones treballadores cobren menys de 10.988 € anuals, i segons la taxa AROPE de l'Informe INOS-CAT17 de l'any 2024, ECAS, aquest percentatge ascendeix fins al 16,7%. Això vol dir que, tot i tenir feina, aquestes persones viuen per sota del llindar de pobresa. Davant d'aquesta situació, és imprescindible elaborar la normativa pertinent per garantir el benestar de les persones treballadores més pobres, una distribució més justa dels beneficis generats per l'activitat econòmica, i impulsar un canvi del model productiu, que ha d'estar fonamentat en el treball digne i de qualitat enlloc d'estar basat en la precarietat que condemna a les persones treballadores a la pobresa laboral. I considera impres-

cindible garantir que a Catalunya el Salari Mínim Interprofessional se situï en un import equivalent al 60% del salari mitjà català, d'acord amb les recomanacions de la Carta Social Europea. Aquest increment percentual suposaria un salari de 1.420 euros mensuals en 14 pagues. En aquest sentit, insta el Govern de la Generalitat a dur a terme totes les accions necessàries per a la seva implementació i a exigir a l'Estat espanyol les reformes legislatives necessàries per tal que la Generalitat de Catalunya pugui fixar un Salari Mínim Interprofessional donant compliment a l'objectiu establert a la Carta Social Europea, i garantint unes condicions de vida dignes per a les persones treballadores.

2. Lamenta la desconsideració i el menysteniment del Conseller d'Empresa i Treball al Parlament de Catalunya en el procés d'elaboració del nou Pacte Nacional per la Indústria 2026-2030.

3. Expressa el seu suport a la plantilla de MM Fiber Packaging a Montcada i Reixac per defensar amb fermesa els 91 llocs de treball, i rebutja l'ERO per deslocalització que significa el tancament encobert del centre de treball. Així mateix, expressa la seva solidaritat amb els treballadors i les treballadores que ara mateix estan vivint una situació de conflicte col·lectiu.

Proposta de resolució 11

Per uns Països Catalans defensors dels drets humans i la cooperació arreu del món

El Parlament de Catalunya:

1. Condemna fermament el genocidi i les violacions dels drets humans comeses per l'Estat d'Israel contra el poble palestí a la Franja de Gaza i als territoris ocupats pel règim sionista, tal com constaten els informes recents de la Comissió d'Investigació Independent de les Nacions Unides (2025), que conclouen que aquests actes constitueixen un genocidi segons la Convenció sobre la Prevenció i la Sanció del Delicte de Genocidi de 1948. Així mateix, el Parlament condemna l'actuació de l'Estat d'Israel contra la Global Sumud Flotilla, que va impedir la lliure circulació d'ajuda humanitària cap a Gaza i va comportar la detenció il·legal de centenars d'activistes en aigües internacionals, vulnerant el Dret Internacional Humanitari i la Convenció de Nacions Unides sobre el Dret del Mar, patint maltractaments durant la seva detenció per l'exèrcit israelià.

2. Insta el Govern de la Generalitat a reforçar de manera urgent les polítiques públiques de defensa de la democràcia, dels drets humans i de la pau davant l'auge de les corrents totalitaristes i d'extrema dreta als Països Catalans (PPCC) i a Europa, que constitueixen una amenaça directa per als drets civils i les llibertats fonamentals de la ciutadania, i que posen en risc el respecte al dret internacional i als mecanismes de protecció de la població civil. En aquest sentit, el Departament d'Acció Exterior ha de reforçar la seva tasca de denúncia davant els organismes internacionals i intensificar la col·laboració amb xarxes europees i mundials per a la defensa dels drets humans i la democràcia, així com enfortir els projectes de cooperació internacional que contribueixin a la construcció de societats més justes, pacífiques i democràtiques.

3. Es compromet a aprovar la Llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans, reafirmant la necessitat de disposar d'aquest instrument per promoure i garantir el respecte dels drets humans en l'àmbit empresarial.

Proposta de resolució 12

Pacte de país per a la convivència, la cohesió i la vida digna

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que la cohesió social es troba greument amenaçada per les desigualtats socials, el racisme i la discriminació persistents, així com per la manca de recursos dels serveis públics, que impedeix garantir la igualtat d'oportunitats i l'accés universal als drets. Aquesta situació afebleix la convivència i és aprofitada per discursos d'odi que busquen dividir la ciutadania i trencar els llaços de solidaritat. Davant d'això, es fa necessari un Pacte de país que reforci els serveis públics, les polítiques d'igualtat i la protecció dels drets de tothom, per enfortir la cohesió social i assegurar que ningú quedi enrere.

El Parlament insta el Govern de la Generalitat a:

2. Impulsar, en un termini màxim de tres mesos, l'elaboració d'un Pacte de país per a la convivència, la cohesió i la vida digna, amb la participació del Govern de la Generalitat, els diferents departaments que el conformen, els ens locals, els agents econòmics i socials i el teixit associatiu. Aquest pacte ha de definir una política comunitària forta, adaptada a la realitat actual, i incloure mesures i recursos per combatre la segregació escolar, ocupacional, residencial i dels espais de lleure, promovent una vida digna i una convivència compartida. Alhora, cal exigir al Govern d'Espanya el reconeixement de les competències pròpies de la Generalitat en matèria social, educativa i de serveis públics, així com un finançament singular suficient per garantir-ne l'aplicació efectiva. El pacte ha de preveure l'enfortiment del marc legislatiu vigent i establir mecanismes de seguiment i avaluació que assegurin el compliment dels seus objectius.

3. Incloure l'antiracisme i la no-discriminació com a polítiques transversals d'aquest Pacte de País, amb mesures concretes en tots els àmbits de la vida, abordant de manera decidida les desigualtats estructurals i les discriminacions socials i institucionals que atempten contra la dignitat i els drets humans. És intolerable que una part del nostre país sigui permanentment assenyalada, estigmatitzada, criminalitzada o exclosa, tot i portar dècades residint, treballant o haver nascut a Catalunya. La construcció de la nació catalana requereix la participació activa de totes les persones, incloses les generacions més joves, per combatre la por a la diferència, prevenir l'exclusió per raó d'origen, color de pell o fenotip, i reforçar la convivència i la igualtat com a responsabilitat compartida.

Proposta de resolució 13

Per una transformació del sistema sanitari català amb més professional, més hospitals i més salut mental

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Consolidar i culminar les millores laborals dels professionals sanitaris, desplegant la taula d'harmonització de les condicions laborals i establint les comissions tècniques específiques corresponents. Aplicar increments retributius, reconeixements professionals i millores organitzatives i salarials per a tot el personal tècnic i auxiliar, amb l'objectiu de garantir l'homologació i la dignificació de la seva tasca, i reforçar la cohesió del model sanitari. Pa-

ral·lelament, implementar el Pla de places de difícil cobertura, amb especial atenció a les zones rurals, estenent els incentius econòmics als professionals dels equips d'atenció primària i comunitària que no estiguin gestionats per l'ICS, i adoptant totes les mesures necessàries per garantir l'equitat territorial i la cobertura assistencial a tot el territori. En aquest sentit, cal impulsar i assolir l'equiparació de les condicions laborals i salarials a l'Institut d'Assistència Sanitària de Girona respecte a les de l'ICS, per donar impuls al nou Parc Salut de Girona, i coordinar altres mesures com la millora del transport públic sanitari i l'optimització dels serveis d'urgències, tot orientat a garantir la qualitat assistencial.

2. Exigir al Ministeri de Sanitat l'eliminació del districte universitari únic a escala de l'Estat espanyol i, mentrestant, fer efectiva la reserva del 70% de les places per a estudiants que hagin cursat els estudis de batxillerat o cicles formatius de grau superior a Catalunya en tots els graus universitaris en ciències de la salut. Així mateix, instar el Govern de la Generalitat a establir un mecanisme de seguiment i control per assegurar el compliment efectiu d'aquesta reserva, en coordinació amb les universitats catalanes i els col·legis professionals del sector sanitari, i que promogui incentius específics perquè els estudiants formats a Catalunya romanguin al sistema públic de salut un cop finalitzats els estudis. Per un altre costat, revisar i actualitzar, en un termini de sis mesos, el Mapa Sanitari, que guia la planificació i distribució de serveis a tot el territori, i recuperar i consolidar els eixos sanitaris com a instruments estratègics de coordinació i equilibri territorial. Aquesta revisió haurà d'anar acompanyada del compliment dels calendaris d'inversió previstos, que inclouen el nou Hospital Clínic, el nou Campus Salut de Girona, el nou Hospital de les Terres de l'Ebre, la millora de l'Hospital Verge de la Cinta, l'ampliació de la Vall d'Hebron, la renovació i millora de l'Hospital Joan XXIII de Tarragona, la culminació de l'ampliació de l'Hospital del Mar, el reforç del parc hospitalari de Lleida (Arnau de Vilanova i Santa Maria) amb la construcció del nou edifici de consultes externes i l'ampliació del bloc quirúrgic, la planificació, projecte i construcció del Nou Hospital Vallès Sud i l'Hospital de Rubí, la construcció de l'Hospital de Vilanova i la Geltrú, la transformació dels CAP de Sort i Pont de Suert en CUAP, així com els centres de referència de Trueta, Tortosa i Tarragona, i la garantia del tercer CAP de Vic.

3. Elaborar, en el termini d'un any, una llei catalana de Salut Mental i Addiccions que garanteixi l'accessibilitat universal i equitativa als serveis de salut mental, amb especial atenció als col·lectius més vulnerables, especialment en l'etapa adolescent, i que fomenti la coordinació entre els àmbits sanitaris, educatiu i social, així com la prevenció i sensibilització sobre les addiccions. Aquesta llei ha de servir com a marc per garantir els recursos suficients per al desenvolupament integral dels serveis de prevenció, atenció, diagnòstic, tractament i rehabilitació, tot assegurant la implementació efectiva de les mesures previstes en el Pacte Nacional per la Salut Mental.

Proposta de resolució 14

Per un model propi i eficaç del sistema d'emergències i de seguretat de Catalunya

El Parlament de Catalunya:

1. Constata el retard del Govern en la posada en marxa de les diverses mesures aprovades en la Resolució 67/XV del Parlament de Catalunya, sobre la prevenció i la gestió de les emergències davant els efectes del canvi climàtic, atès que cal que es portin a terme de manera immediata. És per això, que insta el Govern de la Generalitat a crear i posar en funcionament, abans de finalitzar l'any 2025, la Taula Nacional d'Emergències integrada pels diversos agents socials implicats, experts, i els diferents grups parlamentaris; a elaborar els Plans Estratègics dels Cossos Operatius 2025-2030; crear el Cos propi de Protecció Civil de la Generalitat de Catalunya per tal d'assegurar l'especialització i la retenció de talent dels professionals que treballen en l'àmbit; augmentar el nombre d'efectius de Protecció Civil assegurant la territorialització; donar el suport i acompanyament als Ajuntaments en l'actualització dels DUPROCIM i que aquests siguin adaptats a la realitat municipal per fer-los realment operatius; reforçar la formació en matèria de Protecció Civil als tècnics i càrrecs electes; així com, iniciar de forma imminent el procés d'internalització del servei essencial CAT112 per a l'abordatge de les emergències, millorar les condicions laborals de les persones treballadores i garantir la continuïtat del servei sense dependre de licitacions.

2. Insta el Govern de la Generalitat a reivindicar i a defensar amb fermesa el sistema català d'emergències com a model propi, consolidat i de referència, així com vetllar per la preservació i l'exercici efectiu de les competències exclusives en matèria d'emergències i protecció civil que corresponen a Catalunya d'acord amb l'Estatut d'Autonomia, davant la intenció anunciada per l'Estat espanyol de promoure el denominat *Pacto de Estado Frente a la Emergencia Climática*.

3. Constata que, en el si de la Direcció de la Policia, s'han produït decisions que han comportat la dimissió i cessaments de professionals de reconeguda trajectòria i alta qualificació, tant dins la Direcció General de la Policia com en el si del Cos de Mossos d'Esquadra. Es considera especialment rellevant la destitució del sotscaip de la Comissaria General d'Informació, un professional de reconegut prestigi internacional en la lluita contra el terrorisme internacional, que havia liderat aquesta àrea de treball de manera destacada dins del cos. Aquesta decisió, adoptada sense criteris clarament justificats des d'un punt de vista professional, pot tenir conseqüències significatives en un àmbit d'actuació d'elevada importància estratègica. En aquest sentit, es considera necessari revisar les pràctiques i decisions adoptades per la Direcció General de la Policia, amb la finalitat de garantir un lideratge sòlid, eficaç i transparent, així com una gestió adequada del Cos de Mossos d'Esquadra en els àmbits estratègics i especialment sensibles. Així mateix, cal reforçar la presència institucional de la Direcció General de la Policia arreu del territori, en compliment de les seves funcions i responsabilitats, promovent una coordinació més propera amb els diferents actors locals.

Proposta de resolució 15

Polítiques feministes valentes i amb recursos

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Ser punta de llança i mur de contenció en la defensa dels drets sexuals i reproductius i la seva garantia efectiva, davant els atacs creixents dels grups antigènere, retallades de drets i *fake news* impulsades allà on governen les

extremes dretes o les extremes dretes. Sent el dret al propi cos el dret més fonamental de tots, això inclou garantir l'accés a la interrupció voluntària de l'embaràs a tots els centres hospitalaris del Sistema de Salut de Catalunya, complir amb el compromís de gratuïtat dels mètodes anticonceptius de llarga durada per a tota la població l'any 2026, desplegar el *Pla d'Equitat Menstrual i Climateri* per consolidar el dret a l'equitat menstrual en totes les etapes vitals de les dones i altres persones menstruants, ampliar les unitats Trànsit arreu del país i reforçar les existents amb més personal, desplegar el *Pla per a l'abordatge de la violència obstètrica i la vulneració dels drets sexuals i reproductius*, impartint les formacions previstes a professionals sanitaris i adequant les instal·lacions per garantir un tracte respectuós i no-discriminadori a tothom, especialment les dones, a les persones LGBTI+ i a les persones amb discapacitat, i implementar el Pacte Social contra la discriminació i l'estigma de les persones amb VIH aprovat l'any 2022.

2. Elaborar un Pla nacional de cures i corresponsabilitat que reforci els serveis existents amb més pressupost i places i que ampliï la cartera de serveis per garantir el dret a les cures d'infants i adolescents, persones grans i persones amb discapacitat, així com el dret a l'autonomia personal i el dret al temps de les famílies i les persones que cuiden, especialment les dones. Aquest pla ha d'incloure també la millora de les condicions laborals i salarials del sector de les cures, perquè cuidar el conjunt de professionals és la millorar garantia d'uns serveis públics de qualitat, així com reforçar la inspecció de treball per detectar i erradicar l'explotació laboral en aquest sector, sobretot de les dones migrades.

3. Doblar el pressupost destinat a l'abordatge de les violències masclistes, per tal de garantir el dret a una vida lliure de violències, i a doblar igualment el pressupost de la Xarxa SAI LGBTI, prioritzant tant el desplegament de les mesures de prevenció estructural previstes en el *Pla Nacional de Prevenció de les Violències Masclistes*, que inclou també l'LGBTI-fòbia, com la creació d'una xarxa d'habitatges per a l'acolliment d'urgència de la Generalitat amb un equip 24h per gestionar-ho per a les dones que han de fugir de les seves llars per protegir la seva vida i la dels seus fills i filles. Simultàniament, davant el volum i diversitat de situacions de violències masclistes institucionals, es constata la necessitat de crear una comissió d'estudi d'aquest fenomen al Parlament de Catalunya.

Proposta de resolució 16

Per a la consecució d'un mosaic agroforestal òptim que asseguri el proveïment d'aliments i la gestió forestal

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. [Transaccionat] Manifestar un posicionament inequívoc, i incidir davant el Govern de l'Estat espanyol, en relació amb la política agrària comuna (PAC), amb el compromís que Catalunya pugui definir el seu model adaptat a la realitat territorial del sector primari a Catalunya, i amb la necessitat que es modifiquin els criteris de repartiment dels recursos econòmics assignats a l'Estat espanyol procedents de la PAC per tal que Catalunya pugui disposar dels seus fons i definir la seva estructura de suport al sector amb plena capacitat de decisió en la seva implementació. La PAC ha de ser un instrument amb voluntat transformadora al servei de la petita i mitjana pagesia professional europea per assegurar la seva continuïtat i arrelament al món rural, do-

nant al mateix temps respostes a les necessitats i oportunitats de les diferents regions i que s'orienti, de manera prioritària, a guanyar sobirania alimentària, fonamentar un model agroalimentari just, sostenible i saludable, i que contribueixi al millorament del mosaic agroforestal i de l'equilibri territorial.

2. Donar compliment a l'apartat d) del punt 11 de la Resolució 67/XV del Parlament de Catalunya, sobre la prevenció i la gestió de les emergències davant els efectes del canvi climàtic, aprovada el 30 de gener de 2025, el qual instava el Govern de la Generalitat a promoure mesures efectives per recuperar el mosaic agroforestal, contribuint a trencar la continuïtat forestal i reduir el risc i la intensitat dels incendis. En aquest sentit i per una banda, en el marc de la Llei 3/2019 d'espais agraris i donant compliment al Decret 169/2023, fer una convocatòria anual per a l'adjudicació de parcel·les que hagin entrat al Registre de Terres en desús per tal de posar en producció parcel·les agrícoles i ramaderes en desús. Així mateix i per altra banda, reforçar les polítiques de gestió forestal i, al llarg del 2025, aprovar el Pla General de Política Forestal, desplegar el Pla Estratègic de reactivació del sector forestal, i aprovar i desplegar l'Estratègia de Prevenció d'Incendis Forestals.

3. Fer realitat la modernització dels Canals d'Urgell, establint en el conveni que l'aportació de l'Estat espanyol no s'haurà de retornar. Aquesta, de la mateixa manera que d'altres regadius en desenvolupament com el Canal Segarra-Garrigues i el reg del Xerta-Sènia, el desenvolupament de nous regadius, com els del Penedès i el del Priorat, que ha d'anar acompanyat de la resolució de la gestió de l'aigua entre els embassaments de Siurana i Riudecanyes amb la utilització de l'aigua regenerada de l'estació depuradora de Reus, a més de la finalització de la modernització de les xarxes de regadiu dels Baix Ter; són i han de ser infraestructures estructurals a Catalunya i bàsiques per a l'activitat agrària a les comarques rurals i per a l'arrelament de la població en aquest entorn. Per aquest motiu és imprescindible accelerar, tant la modernització d'aquests regadius com l'habilitació de regs de suport en conreus de secà, utilitzant les tecnologies i pràctiques sostenibles en l'ús de l'aigua, facilitant així l'activitat de la pagesia com a sector estratègic per a Catalunya, tant per la seva funció essencial en el proveïment d'aliments com per la seva funció social i mediambiental en la gestió i custòdia del territori.

Proposta de resolució 17

Per un país que posi el jovent al centre

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que l'estratègia de reconeixement del lleure educatiu no avança d'acord amb els terminis i objectius establerts, i insta al Govern a convocar de forma prioritària els espais de governança previstos per al seu desplegament. Així mateix, insta el Govern a desplegar la Llei 11/2023 de foment de l'associacionisme, i a crear, durant l'any 2026, el Centre de Recursos per a les associacions juvenils, amb l'objectiu de donar suport, acompanyament i assessorament al teixit associatiu juvenil d'arreu del país.

2. Manifesta que, davant l'augment del cost de la vida i la persistència de la precarietat juvenil, així com unes infraestructures de transport insuficients que limiten i condicionen el dia a dia de les persones joves, es fa evident la necessitat de reforçar les polítiques públiques en matèria de mobilitat juve-

nil, per tal de continuar apostant pel transport públic com a opció de mobilitat col·lectiva i sostenible. En aquest sentit, insta el Govern a mantenir bonificacions a la T-Jove per a l'any 2026, a garantir la gratuïtat de la T-16, i a assegurar el desplegament de la T-Mobilitat a tot el territori català, fent efectiva la integració tarifària a Catalunya abans d'acabar l'any 2025. Així mateix, insta el Govern de la Generalitat a implementar la proposta de l'associacionisme educatiu de base voluntària i del Consell Nacional de Joventut, per tal de crear un títol de transport que sigui multizona, multipersonal, intermodal i amb un preu assequible.

3. Constata l'augment de les problemàtiques de salut mental entre la població juvenil i la necessitat d'incrementar els recursos destinats a l'atenció psicològica, emocional i psicosocial dels joves, amb l'objectiu de donar resposta a la demanda creixent, garantir un accés equitatiu, gratuït i de qualitat arreu del territori i assegurar la continuïtat i la coordinació dels serveis assistencials. Alhora, insta al Govern a promoure la presència i el reforç dels serveis de suport psicològic en els espais de referència juvenil, incloent centres educatius, instituts, universitats, serveis locals de joventut i equipaments comunitaris, així com altres entorns de socialització juvenil.

Proposta de resolució 18

L'impuls i la garantia dels drets culturals i dels mitjans públics catalans

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Destinar un mínim del 2% del pressupost del Govern de la Generalitat a Cultura, al marge del pressupost del Departament de Política Lingüística, com a compromís estable i progressiu que permeti enfortir el sistema cultural del país. Aquest esforç pressupostari ha de garantir l'accés i la participació cultural del conjunt de la ciutadania, proporcionar suport als creadors i als agents culturals, tant públics com privats, i consolidar la cultura com a quart pilar de l'estat del benestar. Així mateix, ha d'impulsar l'educació artística en totes les etapes formatives, enfortir la indústria cultural i audiovisual, especialment en llengua catalana, i assegurar la rehabilitació i dinamització dels equipaments culturals arreu del territori, també en zones rurals i micropobles, com a garantia d'un sistema cultural arrelat, divers i sostenible.

2. Potenciar i garantir els drets culturals de totes les persones, desplegant polítiques que assegurin l'accés efectiu i la participació activa en la vida cultural a la Catalunya sencera, amb independència de l'edat, l'origen, el gènere, la condició socioeconòmica o el lloc de residència. En aquest sentit, cal impulsar l'aplicació efectiva del Decret d'accessibilitat en tots els equipaments culturals, consolidar i ampliar programes com Cultura Jove, Els ulls de la història i Apropa Cultura, reforçar els ajuts a la cultura comunitària i a les entitats de base que actuen al territori, i crear i consolidar mecanismes de participació ciutadana en la governança cultural, com la Taula de Participació Cultural de Catalunya i els consells socials dels equipaments públics. Tot plegat, en coherència i en diàleg amb la futura Llei de Drets Culturals, per fer de la cultura catalana un reflex de la diversitat social del país i un instrument de cohesió, igualtat d'oportunitats i democràcia cultural.

El Parlament de Catalunya:

3. Manifesta el seu suport als mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i a tots els seus professionals, en un moment en el qual arriben

als seus millors resultats d'audiència dels darrers anys de la seva història, i en tots els seus formats. Així mateix, reconeix l'aposta per la Plataforma 3cat i l'esforç per arribar a nous públics, especialment joves. Celebra l'aposta per l'impuls de la nova estratègia informativa i constata l'èxit dels mitjans de comunicació públics també com un instrument essencial en l'impuls de l'ús social del català, i es reafirma en la voluntat de mantenir el seu actual model de governança, que vetlla per garantir la seva autonomia, tot evitant temptacions d'ingerència partidista en la presa de decisions dels directius i professionals.

Proposta de resolució 19

Per una justícia digna, catalana i garantista

El Parlament de Catalunya:

1. Constata la manca d'ús de la llengua catalana en l'Administració de la Justícia, essent un dels àmbits on es troba en major detriment. Per aquest motiu, insta el Govern de Catalunya a exigir al Govern espanyol a modificar la Llei Orgànica del Poder Judicial per tal que la llengua catalana sigui un requisit i no un mèrit per tot el personal que treballa a l'Administració de Justícia de Catalunya.
2. Es reafirma en la necessitat de reforçar el torn d'ofici i l'assistència jurídica gratuïta com a garant de la igualtat d'accés a la ciutadania a l'Administració de Justícia. Per això, insta el Govern de la Generalitat a incrementar el pressupost en 8 milions d'euros durant els 3 propers anys per tal d'incrementar en 24 milions d'euros la dotació destinada al torn d'ofici i dignificar les condicions laborals. Així mateix, insta a exigir al Govern espanyol el compliment del traspàs de la recaptació íntegra de totes les taxes judicials que es recapten a Catalunya per destinar-les a justícia gratuïta i torn d'ofici i, fer-ho durant el primer trimestre de 2025.
3. Es reafirma en la implementació de l'Estratègia Nacional d'Obertalitat Penitenciària i el model català d'execució penitenciària basat en la reinserció i rehabilitació. Així mateix, constata la necessitat de treballar cap al model de contencions mecàniques zero, tal i com recomanen els organismes i organitzacions internacionals, entre elles, el Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura, analitzant la situació de l'ús d'aquestes pràctiques als centres penitenciaris catalans, proposant mesures per eradicar-les i garantir el respecte dels drets humans.

Proposta de resolució 20

Més esport, més país

El Parlament de Catalunya:

1. Constata la manca d'inversió en equipaments esportius. En aquest sentit, insta el Govern de la Generalitat a impulsar i a desplegar, abans d'acabar l'any 2025, el Pla d'equipaments esportius per tal de millorar el manteniment, el condicionament i la modernització del parc d'equipaments esportius a tot el territori, garantint així un accés equitatiu a les instal·lacions esportives de qualitat per a tothom. Aquesta millora ha d'anar acompanyada de les previsions d'obra nova i a donar resposta a les necessitats específiques en equipaments singulars que tenen una manca clara d'instal·lacions.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

2. Crear de manera immediata l'Oficina per a l'Impuls de Seleccions Catalanes per promoure la projecció internacional de les federacions esportives catalanes i el reconeixement de les seleccions esportives catalanes, d'acord amb la voluntat de les pròpies federacions.

3. Desplegar amb ambició el pla d'impuls de l'esport femení 2024-2030 per garantir una major presència, visibilitat i reconeixement de les dones en totes les esferes esportives. Fomentar el lideratge femení, la participació activa en la governança de les entitats esportives i la creació d'espais segurs i inclusius per a la pràctica esportiva. Garantir la igualtat d'oportunitats en tots els àmbits de l'esport i afavorint la creació de referents femenins que contribueixin a la transformació social.

Proposta de resolució 21

Per un desplegament de les energies renovables de manera planificada, democratitzada i amb el màxim equilibri i complicitat territorial

El Parlament de Catalunya:

1. Constata la necessitat d'assegurar l'ordenació, el control públic i la capacitat de governança d'una qüestió tan essencial com és l'energia. La capacitat d'incidir en les diferents baules del sistema energètic, des de la generació a la comercialització, passant pel transport i la distribució, ha de ser una prioritat dels poders públics amb l'objectiu d'assegurar l'abastiment energètic als serveis públics i disminuir la vulnerabilitat social. Així mateix, constata la necessitat d'assegurar la participació ciutadana i dels ens locals en el desplegament de les energies renovables, amb l'objectiu de compatibilitzar aquest desplegament amb els criteris mediambientals, agraris i urbanístics dels municipis, així com també minimitzar els seus impactes envers la biodiversitat i el paisatge, i respectant també l'equilibri i la complicitat territorial.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

2. Aprovar el Pla Territorial per al Desenvolupament de les Energies Renovables a Catalunya (PLATER) amb l'objectiu d'ordenar i planificar el desplegament de les infraestructures d'energia renovable, facilitant la participació territorial i el diàleg social en el seu procés d'elaboració.

3. Avançar cap a la titularitat i el control públic de la xarxa de distribució de l'energia. En aquest sentit i abans d'acabar el 2025, per una banda habilitar una empresa pública per exercir la funció de distribució d'energia i, per altra banda i de manera immediata, elaborar una auditoria de l'estat actual de la xarxa de distribució a Catalunya, que inclogui les inversions necessàries, un pla de seguiment periòdic relacionat amb l'augmentar de l'activitat inspectora i, si escau, sancionadora sobre l'activitat de les actuals empreses de distribució, amb l'objectiu d'assegurar un estat òptim de la xarxa, el seu correcte manteniment i la prestació d'un bon servei.

Proposta de resolució 22

Per un sistema de recerca i universitats capdavanter

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Incrementar el finançament destinat als ajuts predoctorals amb l'objectiu de garantir-ne l'ampliació de la durada de 3 a 4 anys, en compliment de l'Estatut del Personal Investigador en Formació (EPIF), i assegurar unes

condicions retributives dignes i competitives, equiparables als estàndards internacionals. Així mateix, garantir el reconeixement efectiu dels drets laborals dels investigadors i investigadores predoctorals i la dotació suficient de recursos per al desenvolupament adequat de la seva activitat de recerca.

2. Garantir que totes les pràctiques formatives i laborals siguin remunerades i de qualitat, desenvolupant i implementant, abans del mes de juny de 2026, un segell de qualitat que les entitats, empreses i ens públics hauran de complir per participar en borses de treball i oferir pràctiques als centres educatius de Catalunya. Els indicadors per a l'atorgament hauran d'incloure criteris com les condicions laborals, la qualitat de l'acompanyament formatiu i el respecte a la política lingüística, amb l'objectiu d'assegurar una experiència realment formativa i de qualitat per a l'alumnat.

3. Impulsar l'elaboració d'un estudi que permeti establir una regulació justa de les residències d'estudiants i col·legis majors, amb l'objectiu de garantir preus assequibles, assegurar que els habitatges compleixin les condicions d'habitabilitat i seguretat necessàries, i adaptar el règim de fiances a la legislació actual, evitant pràctiques abusives que dificultin l'accés a l'habitatge per raó d'estudi.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2025

Ester Capella i Farré
Portaveu del GP ERC

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ DEL GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA
D'UNITAT POPULAR - DEFENSEM LA TERRA (REG. 58905, 58912, 59192 I
59195)

A la Mesa del Parlament

Maria Pilar Castillejo Medina, diputada, Dani Cornellà Detrell, portaveu, Laura Fernández Vega, diputada, Xavier Pellicer Pareja, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

Pel dret a l'autodeterminació

El Parlament de Catalunya manifesta:

1. Que la nació catalana té dret a determinar lliurement el seu estatus polític d'acord amb la legislació i els tractats internacionals i així ho entén una àmplia majoria de la societat catalana que, segons les dades que ofereixen els estudis d'opinió, considera que l'exercici democràtic del dret a l'autodeterminació és l'única via per resoldre el conflicte polític entre l'estat espanyol i el poble català.
2. Que des de 1989 el Parlament de Catalunya ha expressat de manera continuada la voluntat política d'exercir el dret a l'autodeterminació emparant-se en els diferents tractats internacionals ratificats pel mateix estat espanyol i que ha estat la maquinària jurídica, política, i fins i tot policial i mediàtica, de l'estat espanyol que ha impedit l'exercici d'aquest dret, arribant a utilitzar la violència i la repressió quan el poble català ha decidit exercir-lo a través de la mobilització i l'organització social.
3. Que els límits imposats per la constitució espanyola i la legislació autonòmica no poden restringir la voluntat democràtica del poble català a exercir la seva sobirania, entesa com el lliure desenvolupament dels seus drets socials i nacionals, i que la manca de voluntat política per buscar mecanismes que puguin resoldre el conflicte polític per la via institucional legítima al poble català per exercir el seu dret a l'autodeterminació a través de la mobilització social, continuant el camí obert amb el referèndum de l'1 d'octubre de 2017.

Proposta de resolució 2

Des del riu fins al mar

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Fer efectiva la no complicitat amb el genocidi perpetrat per l'estat d'Israel amb efectes immediats a través de la suspensió i retirada de totes les llicències d'exportació d'armament i material militar; la cancel·lació de qualsevol acord de cooperació o finançament públic a empreses que col·laboren en l'ocupació de territori palestí i la no participació d'entitats, empreses o organitzacions vinculades a l'estat d'Israel en esdeveniments participats per un ens públic.

2. Retirar el suport a qualsevol esdeveniment internacional de caràcter esportiu, cultural o acadèmic on participi l'estat d'Israel.
3. Constatar les contínues vulneracions dels drets humans realitzades, trencar immediatament les relacions amb l'estat d'Israel i elevar una petició en nom del Govern i el Parlament de Catalunya per a la sortida de l'estat espanyol de l'OTAN.

Proposta de resolució 3

Prou negoci a costa de la salut

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Iniciar el procés per a assumir, abans de finalitzar aquesta legislatura, la titularitat i la gestió directa dels centres i serveis que presta el CatSalut i que permeti fer la reversió de tots aquells contractes de concessions i concerts exhaurits, entre ells els de tots els hospitals del SISCAT caducats i en frau de llei i que, per tant, no suposaran cap cost per l'administració, així com planificar la progressiva recuperació de la resta de concessions, convenis i concerts actuals.
2. Implementar un pla de xoc a la sanitat pública destinat principalment a reduir les llistes d'espera i a enfortir l'Atenció Primària de Salut per tal que esdevingui el veritable eix vertebrador del sistema sanitari públic i que tota la població pugui ser atesa amb igualtat de condicions al seu CAP de referència beneficiant-se dels valors primaristes d'accessibilitat, longitudinalitat, integralitat i coordinació independentment del lloc on visqui i trencant el conveni de col·laboració amb INSS, MCSS (Mútues Col·laboradores amb la Seguretat Social) i AMAT (Associació de Mútues de Treball) pel qual les mútues gestionen les IT i l'assistència sanitària en processos traumatològics per contingències comunes. Així mateix garantir un correcte accés a les dades sanitàries entre els centres SISCAT respectant la llei de protecció de dades i evitant compartir-les amb la sanitat privada.
3. Millorar condicions laborals de les professionals del sistema sanitari públic fent la reversió de les retallades de forma definitiva, recuperant el poder adquisitiu de 2008, establint unes ràtios professional/usuària que contemplin les realitats econòmiques i socials dels territoris i que permetin una correcta assistència i redueixin l'actual càrrega laboral, així com definint els rols professionals i reconeixent i desenvolupant les capacitats competencials de cadascuna de les categories professionals amb el conseqüent reconeixement econòmic.

Proposta de resolució 4

Per la promoció de la mobilitat sostenible a Catalunya

La crisi ecològica i l'emergència climàtica fan imprescindible avançar cap a una mobilitat més sostenible a Catalunya, amb un canvi modal cap a la mobilitat activa i en transport públic.

En aquest sentit, les bonificacions del 50% en el preu d'alguns títols integrats, com la T-Usual (a l'ATM de Barcelona) i la T-Mes (a la resta d'ATMs de Catalunya) i la T-Jove, que han estat vigents els darrers anys expliquen, en bona part, l'augment de l'ús del transport públic. Malauradament, tal com el govern espanyol va avançar a principis de 2025, està previst que aquestes

bonificacions deixin d'aplicar-se a l'inici del 2026, amb el pretext que donarien pas a un bitllet únic intermodal de tota l'oferta de transport públic de l'Estat espanyol, del qual encara no se'n té cap més informació ni certesa que realment s'implementi el proper gener. Així mateix, el govern de la Generalitat va comprometre's a completar la integració tarifària durant el 2025, de tot el territori de Catalunya, on recordem que resten encara fora del sistema tarifari integrat les Terres de l'Ebre, l'Empordà i alguns municipis de la Selva. Més enllà del compromís del govern, el sistema tarifari té restriccions injustes especialment en zones rurals com la restricció de la T-16 a únicament la zona tarifària del municipi de residència -on no se solen trobar tots els serveis bàsics-, o limitacions com el fet que cada ATM funcioni de manera independent, sense que sigui possible fer desplaçaments integrats entre àmbits d'ATM diferents (per exemple, entre Vic i Olot); un avenç que la tecnologia de la T-Mobilitat permetria fer amb el model actual, de manera que no calgui esperar a un model tarifari futur que, igual que el bitllet intermodal anunciat pel govern espanyol, encara està per definir i ni tan sols té un calendari marcat, sense perdre de vista l'enorme retard acumulat de la pròpia T-Mobilitat.

El sistema de transport públic, actualment, està marcat pel funcionament totalment precari del sistema de Rodalies i una oferta d'autobusos interurbans insuficient a moltes zones del país, a causa que els recursos per a l'autobús no s'acaben dedicant allà on realment seria idoni sinó a apedaçar el sistema de Rodalies. En aquesta situació, no es pot carregar sobre les persones usuàries del transport públic el que a la pràctica significaria una duplicació del preu a pagar respecte els darrers anys, sinó que cal avançar cap a un finançament creuat del transport públic a partir de gravar els modes de transport més contaminants i menys vinculats a la mobilitat obligada com són els grans vaixells, d'acord amb el que la legislació vigent ja permet i ha de desplegar.

També en el context del mal funcionament del sistema de Rodalies, continua essent molt necessari millorar en la informació del servei -quelcom en què la Generalitat té plenes competències des del 2010-, la presentació del web Puntual.cat per part de Dignitat a les Vies i l'Associació per a la Promoció del Transport Públic va ser, de nou, una mostra de com la ciutadania organitzada ha avançat més que la pròpia Generalitat i Renfe en aquest sentit. Es fa imperatiu, doncs, seguir reclamant dades transparents i objectives sobre el funcionament del servei de Rodalies, que permeti abordar-ne acuradament els problemes, lluny del triomfalisme que sovint caracteritza Renfe i el Ministeri de Transports i Mobilitat Sostenible quan parlen d'unes dades de puntualitat en les quals les persones usuàries no es veuen reflectides.

El Parlament de Catalunya insta el govern de la Generalitat a:

1. Estendre la integració tarifària a tot el territori de Catalunya abans d'acabar el 2025, d'acord amb el que el Govern va anunciar a principis d'any; mantenir les bonificacions actuals del 50% de la T-Usual (ATM Barcelona), la T-Mes (ATM Lleida, Girona i Camp de Tarragona) i la T-Jove a partir del gener de 2026, eliminar la restricció de la T-16 a únicament la zona tarifària del municipi de residència i, tan bon punt com es disposi de la tecnologia de la T-Mobilitat a les diverses ATM, permetre desplaçaments integrats entre àmbits d'ATM diferents (per exemple, entre Vic i Olot), sense haver d'esperar a un model tarifari futur que encara es troba per definir.

2. Publicar les dades de puntualitat i incidències dels serveis de rodalia i regionals de Rodalies de Catalunya de forma oberta i actualitzada, com a mínim, setmanalment, incloent-hi els retards de cada circulació a cadascuna de les estacions i els trens suprimits, i instar el govern espanyol a fer el mateix per als serveis d'Avant.

3. Aplicar de forma urgent i sense més demores el tribut obligatori previst des de fa 6 anys per la Llei catalana de canvi climàtic sobre les emissions portuàries de grans vaixells i les activitats econòmiques que generen gasos d'efecte hivernacle.

Proposta de resolució 5

Per una educació de qualitat, pública i en català

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Elaborar un pla pressupostari per a destinar el 6% del PIB al pressupost d'educació pública en el termini màxim de tres anys, detallant els augments pressupostaris previstos, i destinant prioritàriament aquests augments a reduir les ràtios a totes les etapes educatives, desplegar el Decret d'Educació Inclusiva, fer efectiva la immersió lingüística, així com millorar les condicions laborals de tot el personal del Departament d'Educació, tot recollint les reivindicacions que han motivat l'anunci de noves mobilitzacions unitàries del personal educatiu per aquest curs.

2. Obrir una negociació bilateral amb els representants de l'educació pública (sindicats, associacions de famílies i sindicats d'estudiants) en el marc de la revisió dels concerts educatius per a blindar totes les línies i grups de la pública, i elaborar un pla a mitjà termini per a desconcertar l'educació, començant per aquelles escoles que avui dia continuen segregant per sexe, i també per aquelles escoles privades elitistes que a més fan pagar quotes il·legals a les famílies. Aquest pla servirà per oferir a les escoles concertades amb funció social la possibilitat de passar a ser titularitat de la Generalitat en un termini de 2 anys.

3. Respondre a la nova sentència del TSJC que anul·la la part central de decret 91/2024, de 14 de maig, i legislar garantint que l'elaboració, el seguiment dels Projectes Lingüístics de Centre, i el règim sancionador en cas d'incompliment són comuns a tot el país i garanteixen la plena vehicularitat del català. Derogar la Llei 8/2022, del 9 de juny, sobre l'ús i l'aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament no universitari, que qüestiona la vehicularitat única del català i posa en risc la immersió lingüística i impulsar una estratègia conjunta amb tota la comunitat educativa (sindicats, associacions de famílies i alumnat), així com amb les entitats de defensa de la llengua, per tal de millorar i blindar el model d'immersió lingüística davant els atacs de la judicatura estatal i de la ultradreta a Catalunya i arreu dels Països Catalans.

Proposta de resolució 6

Per la defensa dels drets humans i igualtat de tracte i no discriminació

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Garantir que totes les persones residents a Catalunya tinguin accés al padró del municipi on viuen i als tràmits administratius associats, de manera ràpida i àgil, sense cap mena de discriminació i amb independència de la seva situació administrativa, habitacional o de tinença de títols de propietat o lloguer. L'accés al padró és la primera via d'integració i de cohesió per les persones migrants.
2. No col·laborar en les batudes racistes dels cossos policials espanyols. Desestimar qualsevol operatiu dels cossos i forces de seguretat catalanes que tinguin com a resultat intencionat o en conseqüència directa la persecució i el tancament de persones en situació administrativa irregular al Centre d'Internament d'Estrangers per procedir a la seva expulsió sense que hagin comès cap delictes. Denunciar la necropolítica que l'estat espanyol exerceix a través la Llei d'estrangeria, que impossibilita la regularització de les treballadores estrangeres i és el seu principal impediment per poder viure dignament i contribuir al conjunt de la població com a ciutadanes de ple dret i en igualtat de tracte i no discriminació.
3. Impulsar campanyes d'inspecció de treball, que vagin acompanyades de denúncia si escau, per manca de compliment dels drets laborals. Cal garantir que les inspeccions de treball no es converteixin en batudes racistes que impliquin empresonaments al Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) i l'inici de processos d'expulsió, ja que a la situació actual les inspeccions de treball es fan amb l'acompanyament de la Policia Nacional amb aquesta finalitat.

Proposta de resolució 7

Per un Parlament que representi la realitat del nostre país i que estigui al servei del poble; acabem amb els privilegis i les corrupcions.

Donada la complexa situació econòmica que viuen els treballadors i treballadores del nostre país, amb un augment del cost de la vida i una cada vegada major dificultat per accedir a un habitatge, així com amb una taxa de risc de pobresa o exclusió social del 24% segons dades de l'IDESCAT el 2024 (pràcticament un de cada 4 catalans i catalanes), cal que el Parlament de Catalunya doni exemple en termes d'austeritat i de sensibilitat amb la situació de les persones a qui volem representar.

Donat que el salari mitjà a Catalunya el 2025 és de 29.978,69 € (32.721,58 € els homes i 27.240,93 € les dones) mentre que la mitjana dels sous dels diputats i diputades del Parlament està al voltant dels 70.000 €, més del doble del sou mitjà.

Donat que la duplicitat de càrrecs ja s'ha convertit en quelcom escandalós i normalitzat al nostre país, amb persones que exerceixen alhora de diputats i diputades al Parlament, de batlles i batllesses dels seus municipis i de representants i diputats al altres òrgans comarcals i territorials, acumulant diversos càrrecs. Algunes d'aquestes incomplint amb les seves tasques com a diputats i diputades al Parlament de Catalunya, com és sobradament conegut el cas d'una diputada d'extrema dreta que pertany al grup mixt.

Donat l'informe de l'Oïdora de Comptes del Parlament de Catalunya que manifesta que entre els anys 2021 i 2022 el diputat de Vox Ignacio Garriga va carregar fins a 39.000 € de despeses personals al seu grup parlamentari consistents en menjar a domicili, perruqueries i pagaments de l'AMPA dels fills.

Evidenciant la mala situació econòmica de la majoria dels treballadors i treballadores del nostre país i essent necessari destinar fins al darrer euro de diners públics a millorar aquesta situació.

El Parlament de Catalunya, com a òrgan de sobirania i representant d'aquest, considera:

1. Que és necessari evitar la duplicitat de càrrecs polítics al nostre país per tal de garantir l'adequat compliment de les tasques parlamentàries així com que cal realitzar, tan aviat com es pugui, les modificacions legislatives necessàries per a impedir la duplicitat de càrrecs d'elecció i representació política.
2. Que és necessari que els sous dels diputats i diputades del nostre país responguin a la realitat econòmica i social d'aquest. En aquest sentit, cal realitzar les modificacions pertinents en la normativa parlamentària per tal de reduir els sous dels diputats i diputades en un mínim del 14% del sou que es percep actualment.
3. Que és necessari realitzar les modificacions en la normativa parlamentària corresponent per tal que els diputats i diputades deixem de percebre una assignació fixa en concepte de despeses i desplaçament i que cal abonar només aquelles que siguin degudament justificades així com establir els mecanismes necessaris per a evitar que es puguin carregar al Grup Parlamentari despeses personals.

Proposta de resolució 8

Per un model productiu al servei del poble català

Les darreres dècades, el gir neoliberal ha transformat profundament la base productiva de Catalunya, substituint la base industrial del país per una economia de serveis i logística de salaris baixos. Aquest procés ha anat acompanyat d'un model econòmic cada vegada més especulatiu: una agroexportació orientada a la producció massiva de porcs per a mercats internacionals, que concentra beneficis en mans de grans conglomerats agroindustrials i deixa al territori contaminació, precarietat i despoblament; i un model d'importació massiva de turistes desmesurada que sotmet les zones de litoral i de muntanya a una pressió insostenible, degradant el territori i expulsant-ne la població resident. El model actual ens empeny cap a la crisi econòmica, ambiental i nacional. Per això cal un canvi de rumb en les polítiques productives del país planificant una economia autocentrada per a generar ocupació de qualitat, que produeixi allò que necessitem per sostenir la vida i que permeti fer la reversió dels processos de degradació dels ecosistemes.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar una estratègia de relocalització de la producció agrària i alimentària, basada en la sobirania alimentària, el proteccionisme ecològic solidari i la transició agroecològica. Aquesta estratègia ha d'incloure la creació d'un programa d'inversió pública per fomentar la producció local, l'accés a la terra, la cooperació agrària i la diversificació dels cultius, així com la garan-

tia de preus justos per al camp català. L'objectiu és crear milers de llocs de treball sostenibles al món rural, reduir la dependència alimentària exterior i assegurar una alimentació saludable i de proximitat.

2. Impulsar una nova política industrial de país, orientada a recuperar capacitat productiva, ocupació estable i sobirania econòmica. Cal superar la dependència de la logística i dels serveis precaris, i apostar per una indústria arrelada al territori, imbricada en les cadenes productives del país, amb valor afegit i orientada a produir allò que Catalunya necessita. Aquesta nova indústria ha de ser innovadora, ecològica i socialment justa, amb instruments públics de planificació i inversió que assegurin que la reindustrialització serveixi al país i a la seva gent, i no als interessos de les multinacionals.

3. Reduir el pes del turisme massiu i avançar cap a un model de turisme popular i sostenible, que posi al centre el dret del poble treballador català a descansar i gaudir del seu país. Cal retirar els recursos públics dels consorcis i patronats turístics que alimenten la sobreexplotació del territori i destinar-los a garantir vacances dignes per a totes les famílies treballadores, promovent un oci arrelat, de proximitat i ecològic. Catalunya no pot continuar vivint del monocultiu turístic: ha de construir un model que generi feina estable, respecti els límits del territori i asseguri el dret col·lectiu a viure i descansar millor.

Proposta de resolució 9

Pel dret a l'habitatge

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Per una gestió pública de la promoció i la construcció d'habitatge, crear una constructora pública, dins una estratègia de sobirania més àmplia, entre la Generalitat i els agents socials i econòmics afectats, que permeti a través de l'establiment de barems de preu i marges de benefici així com l'adquisició de materials de forma centralitzada i la simplificació burocràtica, materialitzar la funció social del nou habitatge a través d'un règim de propietat mixte territorialitzat, incorporant petita i mitjana empresa, cooperatives, així com els treballadors del sector afectats per l'eventual disminució de pes de les constructores privades en les promocions d'habitatge públic. Expandir les competències de l'INCASOL per tal que pugui operar com una promotora pública, a través dels serveis territorials ja existents i la coordinació municipal.

2. Reconèixer el dret dels arrendataris davant les vulneracions del seu dret a l'habitatge a través de l'estudi de l'encaix normatiu per a la retenció parcial o total de la renda del lloguer en casos de desacord entre arrendador i arrendatari mentre no es resolgui aquest, així com el paper de les organitzacions de llogaters i d'altres organitzacions pel dret a l'habitatge digne a través del desenvolupament d'un marc jurídic propi que permeti, entre d'altres, la representació i negociació col·lectiva.

3. Pel reconeixement i efectivitat del dret a l'habitatge, desplegar una campanya informativa a través dels mitjans de comunicació públics sobre el dret a l'habitatge i alertant de les il·legalitats i els fraus més habituals i de l'ús totes les eines existents per a la investigació i sanció proactiva dels incompliments en matèria de dret a l'habitatge. Així com estudiar i impulsar un marc normatiu per a la prohibició de compres d'habitatge que no estiguin

destinades al domicili habitual del propi comprador, o bé per destinar-lo a HPO, per evitar el desviament dels habitatges existents a altres usos que facin reduir l'oferta destinada a l'habitatge principal, així com desplegar un marc tributari suficient com per desincentivar el manteniment de la propietat d'habitatges destinats a un ús diferent al residencial de manera habitual o temporal.

Proposta de resolució 10

Per l'establiment del Xec Vital

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Augmentar la recaptació de l'impost de patrimoni garantint la seva progressivitat a través de l'augment dels trams més alts així com amb l'eliminació de les exempcions relacionades amb l'economia rendista, l'empresa familiar així com l'eliminació del topall del 60% de la base imposable del IRPF.
2. Intervenir en la producció i la distribució de béns vitals a través d'un augment en la inversió i la potència de l'energètica pública amb la seva implementació en un percentatge sobre el total substancial en tot projecte de transició energètica present i futur; la nacionalització i control democràtic municipal de l'aigua a través del cobrament de les infraccions en el manteniment de la xarxa de distribució que es detectin i amb contrapartida del restant a través de l'emissió de deute públic de la Generalitat; la creació d'una distribuïdora pública dins una estratègia més àmplia per un Pla per una Nova Economia Catalana, entre la Generalitat i els agents socials i econòmics afectats, que implementi un nou règim de producció, distribució i venda amb un règim de propietat mixte incorporant infraestructures com Mercabarna, productors, petita empresa i cooperatives, per tal d'assegurar que el conjunt de la cadena de producció, distribució i adquisició dels aliments que componen la cistella bàsica es realitza de manera justa per tots els agents afectats, des de la pagesia, passant per la petita empresa i cooperatives, fins la població general.
3. Garantir una quota de consum gratuïta a través del Xec Vital que suposi un subministrament garantit d'aigua i energia suficient per individu, una cistella bàsica garantida que incorpori allò necessari per una dieta equilibrada amb productes de proximitat i un bo cultural que permeti l'accés gratuït a vint-i-quatre ofertes culturals als principals espais de difusió cultural, estrenes i institucions que estiguin participades de forma pública o hagin rebut algun tipus de subvenció.

Proposta de resolució 11

Pel dret a la cultura

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Augmentar la recaptació mitjançant reducció gradual de subvencions a l'escola concertada per tal de que aquells centres educatius que no es vulguin integrar a la xarxa pública passin a ser privats, així com a consorcis de turisme i altres esdeveniments de promoció de turisme internacional. I establiment d'un pla bàsic d'accés a formes de creació cultural a través d'activitats extra-escolars gratuïts per a tots els alumnes de l'escola pública, associades també a un pla d'immersió lingüística en la creació cultural i l'oci.

2. Establir un pla d'intercanvi entre escoles d'arreu del país gratuït per fomentar el coneixement d'altres realitats territorials, incorporant activitats de coneixement del medi, lúdiques i esportives i que es desenvolupi durant tota l'educació obligatòria.

3. Establir una prestació per a la creació, atenent a la situació socioeconòmica de la persona i l'àmbit sectorial i artístic, que permeti la dedicació en la producció a les disciplines de cinema, teatre, música, art audiovisual, circ per tal d'avançar per la universalització dels drets culturals també en matèria de producció i més enllà del marc del consum.

Proposta de resolució 12

Pels drets econòmics i laborals dels treballadors catalans

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Prohibir la participació en la licitació pública i la contractació pública d'empreses que incompleixin de forma greu i reiterada les obligacions relacionades amb la seguretat dels treballadors, així com d'aquelles que hagin format part de processos judicials relacionats amb la corrupció. La seva reincorporació a aquestes es donarà a través de l'establiment i compliment de mecanismes de resarciment pel conjunt de la ciutadania.

2. Donar compliment al punt 2. 1) 1r, de la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral, aprovada al ple de 5 de juny de 2025, sobre l'exigència de les competències en matèria de treball i inici immediat d'un espai amb la representació dels diferents partits parlamentaris, els agents socials i sindicals per tal de legislar en matèria de reducció de jornada laboral.

3. Donar compliment al punt 2. 1) 1r, de la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral, aprovada al ple de 5 de juny de 2025, sobre l'exigència de les competències en matèria de treball i inici immediat d'un espai amb la representació dels diferents partits parlamentaris, els agents socials i sindicals per tal d'establir un Salari Mínim Català superior a l'actual que tingui en compte l'augment del cost de la vida.

Proposta de resolució 13

Per una transició ecosocial

Per una Transició Ecosocial cal avançar en el desplegament de les lleis aprovades al Parlament de Catalunya. Portem anys de retard i incompliments del govern de torn de la Generalitat de Catalunya, exemples clars com el Conservatori del Litoral, l'Agència de La Natura de Catalunya o el PLATER ens mostren la poca voluntat política en desplegar polítiques per protegir el medi i els incompliments constants de terminis aprovats per una majoria parlamentària sense cap tipus de conseqüència més enllà del menyspreu a les decisions legislatives acordades pels representants de la ciutadania i la pèrdua de confiança en la política de la ciutadania i les entitats.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat de Catalunya a:

1. Iniciar el Conservatori del Litoral, abans de finalitzar l'any, i destinar una part de la taxa turística a la conservació, la protecció de tots els paratges del litoral que encara no estan urbanitzats, l'adquisició de sòl costaner amenaçat i la restauració d'aquells espais alterats per retornar-los al seu estat natural.

2. Aprovar els estatuts de l'Agència de la Natura abans de finalitzar l'any 2025, per garantir l'entrada en funcionament de l'entitat de dret públic que ha d'aglutinar la protecció, la planificació, la gestió, la restauració, la millora i l'estudi del medi natural de Catalunya, tant en l'àmbit continental com marí.

3. Decretar una suspensió de llicències a Catalunya per els projectes d'energies renovables (instal·lacions solars fotovoltaïques i eòliques) superiors a 5MW fins que no estigui aprovat el Pla Territorial Sectorial per a la Implantació de les Energies Renovables a Catalunya (PLATER), seguint les directrius del model energètic que indica la llei del canvi climàtic, 16/2017, descentralitzat, distribuït, de proximitat, participatiu, democràtic i que estableixi els mecanismes per a la prioritització d'espais antropitzats en la instal·lació de renovables.

Proposta de resolució 14

Per unes polítiques de suport al municipalisme

Un municipalisme al servei dels veïns/es dels municipis, necessita desplegar les lleis que donin resposta a la realitat de Catalunya; posant les eines pertinents per acabar amb l'infrafinançament, la burocratització i traspasar uns serveis que són competència de la Generalitat.

L'any 2005 es va signar un acord de finançament de les escoles bressol entre el Departament d'Educació de la Generalitat i les entitats municipalistes on es fixava una subvenció de 1.800 euros per a cada infant i curs escolar. Aquest acord servia per repartir el cost de 5.400 euros per infant i any escolar entre l'Ajuntament (1/3), la Generalitat (1/3) i la família de l'infant (1/3). A més, la Generalitat finançava els ajuntaments amb 5.000 euros per cada nova plaça d'escola bressol creada, amb el clar objectiu de promoure un creixement d'aquest servei arreu del país.

A partir del curs 2010/11, el govern de la Generalitat va començar a retallar les aportacions a les escoles bressol i va arribar fins i tot a suprimir-les entre els cursos 2012/13 i 2018/19. Alguns ajuntaments van presentar un recurs contenciós administratiu contra la decisió del govern reclamant els diners compromesos; el TSJC, uns anys més tard, va sentenciar que la Generalitat tenia l'obligació de pagar 425 euros per plaça i any des del curs 2012/13 fins al 2020.

L'any 2022, el govern va augmentar a 1.600 euros per plaça d'I2 i va assumir també la part que pagaven les famílies, una mesura insuficient i que novament deixava els municipis deseparats i assumint una gran part del cost.

L'any 2025, el govern actual ha augmentat la quantitat a 1.800 euros per plaça, és a dir, recuperen la quantitat pactada fa 20 anys, el 2005.

En els darrers 20 anys el cost del servei ha augmentat, tant pel que fa als subministres (electricitat, gas i aigua), com el cost del personal o el manteniment del servei educatiu. Que la Generalitat pagui el mateix que fa 20 anys, suposa un greuge econòmic gravíssim pels municipis. Aquesta falta de finançament i deixadesa política, ha provocat que les places d'escola bressol siguin molt irregulars, molts municipis no tenen cap plaça pública o no tenen suficients places per donar resposta a les necessitats de la ciutadania. Fet que serveix per no garantir la universalitat, que tots els infants de Catalunya tin-

guin les mateixes oportunitats, perquè ara mateix no és així: milers d'infants no poden accedir a les escoles bressol perquè no hi ha prou escoles ni places.

L'administració local no pot assumir tots els serveis que la Generalitat de Catalunya no està desenvolupant, ni finançant de manera suficient.

La llei 5/2020 que va modificar la llei 5/2004 de creació de llars d'infants o escoles bressol i la llei 12/2009 deixen molt clar que la Generalitat és la responsable de finançar aquest servei, així també ho va manifestar la sentència del TSJC (la qual va obligar a la Generalitat a pagar per les escoles bressol).

El Parlament de Catalunya constata:

1. Que l'administració local catalana pateix un infrafinançament crònic i una dependència legislativa (lleis de règim local i llei d'hisendes locals) de l'estat. Una situació impròpia de la qual cal fer la reversió, exigint dependre del Parlament de Catalunya, per garantir la potestat per legislar i redactar una nova llei de finances locals de Catalunya i una reforma estructural del finançament local.

2. Que cal demanar una modificació de la llei de contractes del sector públic perquè ha suposat una burocratització excessiva a l'hora de comprar o adjudicar un contracte; empitjorant el servei a la ciutadania, incrementant els costos de personal, alentint molt els temps per licitar contractes i ofegar els petits i mitjans consistoris en tràmits innecessaris.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat de Catalunya a:

3. Assumir les escoles bressol que han estat impulsant, finançant i gestionant els consistoris de Catalunya, tot establint un calendari per integrar el primer cicle de l'educació (escoles bressol, 0-3) dins del sistema educatiu públic, amb la gestió i el finançament que requereix per part del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya; per baixar les ràtios, garantir condicions laborals dignes i per finalitzar amb la manca de places i les greus situacions de desigualtat i manca d'equitat arreu de Catalunya.

Proposta de resolució 15

Per aturar els macroprojectes

És necessari treballar per un país on el diner públic serveixi per millorar la qualitat de vida de la ciutadania, posant tots els recursos a mantenir i millorar la xarxa de transport públic de Catalunya, per fomentar una mobilitat sostenible i que serveixi per cosir els municipis i ciutats.

Un país que avanci decididament per deixar d'invertir en infraestructures fòssils o esdeveniments dissenyats per el turisme i no pas per a la població.

Un país que sigui capaç de negociar la transició cap a un model més sostenible, equilibrat territorialment i que deixi de tractar el món rural com una colònia o un abocador.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat de Catalunya a:

1. Aturar l'ampliació de l'aeroport del Prat, reclamant tots els fons públics previstos pel projecte d'ampliació per destinar-los a millorar o ampliar la xarxa ferroviària o el transport públic (autocars, trens, trens tram, carrils bici...). L'ampliació de l'aeroport és un projecte que comporta un augment d'un 33% de les emissions de CO₂, afegint 15 milions de passatgers al seu trànsit anual, fet que impossibilita el compliment del pressupost de carboni català i reduir el 55% dels gasos d'efecte hivernacle per el 2030, dos com-

promisos crucials per garantir la seguretat climàtica planetària. Catalunya necessita trens, transport públic i no l'ampliació de l'aeroport que està pensat per seguir especialitzant el país amb el turisme massiu que tants problemes econòmics, socials i ambientals genera.

2. No promoure esdeveniments multitudinaris amb finalitat lucrativa i no social, com la Ryder CUP 2031 a Caldes de Malavella, sense abans avaluar-ne les externalitats que poden provocar en la població, el territori, els recursos hídrics, les emissions de CO₂, els impactes ambientals i garantir en tot cas la recuperació dels diners públics invertits.

3. Decretar una moratòria immediata en la tramitació de macroprojectes energètics, de residus i logístics, amb l'obertura d'un procés de debat i planificació democràtica, en la qual les zones directament o indirectament afectades i les implicades tinguin garantida la seva participació i poder de decisió. Aturar la política de fets consumats que apliquen governs i administracions mentre es duen a terme els processos de planificació i que suposen efectes irreversibles. Obrir una revisió participativa dels plans d'adobat orgànic, de les concessions històriques d'aigua, dels drets d'ús de la natura, de l'estratègia catalana del biogàs, aprovada precipitadament, sense debat social ni consens i que està causant grans impactes en els entorns rurals.

Proposta de resolució 16

Per la defensa de la llengua catalana

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Aplicar de manera immediata l'article 36 del Decret 91/2024, de 14 de maig, no afectat per la sentència del TSJC, per garantir l'acció de la inspecció educativa a l'hora d'assegurar el compliment dels projectes lingüístics de centre. Acompanyar l'acció amb creació d'una bústia institucional i confidencial de queixes lingüístiques, mesura ja aprovada pel Parlament, que sigui posada en funcionament aquest curs 2025-2026.

2. Modificar el projecte de Decret 171/2022, de 20 de setembre per tal de recuperar la tercera hora de llengua i literatura catalanes al currículum d'estudis de batxillerat. Es tracta d'una reivindicació de nombroses entitats i professionals, que havia estat aprovada enguany pel Parlament i que és del tot necessària davant la caiguda sostinguda dels resultats de català a les PAU i la constatació que és l'assignatura comuna amb pitjors resultats.

3. Adoptar mesures per garantir el compliment efectiu de les Llei 22/2005 de la comunicació audiovisual, la Llei 11/2007 de la CCMA i el Llibre d'Estil de la corporació en matèria d'usos lingüístics. Cal assegurar que els mitjans públics compleixin la seva funció com a motor de normalització, utilitzant sempre el català en tots els àmbits –també en col·laboradors habituals, programes de producció externa i continguts digitals. Per revertir els incompliments, fer valer els mecanismes de control i seguiment lingüístic existents o, si s'escau, establir-ne de nous; vincular els contractes programa a requisits lingüístics clars i mesurables i promoure activament la creació audiovisual i digital en aquesta llengua, amb especial atenció als creadors emergents de contingut juvenil.

Proposta de resolució 17

Per una bona gestió dels residus

Catalunya, en el seu moment, va aprovar una llei de residus innovadora i avançada en el seu temps. Tot i això, la inactivitat dels diferents governs de la Generalitat de les darreres dècades, ha impossibilitat avançar en l'aprovació d'una nova llei de prevenció de residus que superés la vigent. El govern de l'Estat, si que va tirar pel dret i va aprovar la seva pròpia llei, una nova llei espanyola que envaeix les nostres competències i que obliga als municipis a fer una gestió concreta i finançada 100% per la ciutadania, sense posar els recursos suficients.

Catalunya ha de tornar a liderar aquest sector, fent una llei que doni resposta a la greu situació d'emergència climàtica que vivim, a la crisi de materials i que posi unes noves bases per fer un viratge en el model productiu i de consum. Una llei que garanteixi que tot producte fabricat i posat al mercat sigui responsabilitat de l'empresa i que estigui ecodissenyat amb productes reciclables. Una llei que prohibeixi l'obsolescència programada o l'ús de materials no reciclables. Una llei que implantí un sistema de dipòsit, devolució i retorn, que millori els sistemes de reciclatge, que aposti per infraestructures petites i de proximitat, que fomenti la reducció, el reciclatge i la reparació.

En l'actualitat, la ciutadania té una doble o triple imposició econòmica referent als residus i la seva gestió. Cal apostar decididament per aplicar la responsabilitat ampliada al productor, sistemes de dipòsit, devolució i retorn; perquè la ciutadania només s'ha de responsabilitzar de la part que li toca però no assumeixi tot el cost quan actualment no te masses opcions a l'hora de consumir.

El Parlament de Catalunya constata:

1. Que la llei 7/2022 de residus i sòls contaminats, de l'estat espanyol, va obligar als municipis, a partir de l'1 de gener de 2025, a aprovar i tenir en vigor una taxa de residus específica, diferenciada i no deficitària; alhora que no va establir les bases per una reducció efectiva dels residus, ni la responsabilització de les empreses productores o mesures concretes per reduir el cost dels serveis de residus.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat de Catalunya a:

2. Aprovar la nova Llei de prevenció de residus de Catalunya per garantir un canvi de model productiu i de mercat per fer front als reptes de l'emergència climàtica. Que aposti decididament cap a un nou model sostenible i eficient, potenciant o desenvolupant: la prevenció, la circularitat, la responsabilitat ampliada del productor, l'ecodisseny, implementant el sistema de dipòsit i retorn (SDDR) i sistemes de recollida eficients.

3. Aprovar una moratòria sobre l'ampliació, l'aprovació i construcció d'abocadors, de noves instal·lacions d'incineració de residus o similars a Catalunya, tal i com han demanat la mateixa moratòria a Europa més de 150 organitzacions de la societat civil europea a la presidenta Ursula von der Lyen, als comissaris de la UE i als ministres dels països. Aquesta demanda va justificada per l'alta intensitat de carboni que genera la incineració, la qual cosa entra en conflicte amb els acords i els objectius de neutralitat climàtica, o que el creixement de la incineració/valorització soccavaria la jerarquia de residus i els objectius de la UE pel que fa a l'economia circular. També pels efectes sobre la salut de les emissions tòxiques, directament

relacionades amb malalties, disfunció immunològica i danys en el desenvolupament. Alhora, instem que es procedeixi al buidatge o sanejament d'aquells abocadors clausurats.

Proposta de resolució 18

Per garantir uns serveis residencials i de cura per la gent gran i les persones amb discapacitat

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Garantir una xarxa pública, universal i territorialment equilibrada de residències i serveis de suport a la vida independent per a persones grans, amb discapacitat o amb dependència, basada en la titularitat i gestió públiques, amb plantilles estables amb el personal integrat a la plantilla sanitària del sistema públic.
2. Posar fi en un termini de 3 anys a la dependència del sector privat en la provisió de serveis de cura, eliminant els concerts públic-privats i impedit la participació de grans empreses constructores i fons d'inversió en la gestió de residències. Les residències públiques han de ser de gestió directa, sense lucre i amb control democràtic.
3. Desplegar un sistema públic de cures basat en la proximitat i l'autonomia personal, situant el Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) com a pilar central del model, amb cobertura universal, gestió directa i condicions laborals dignes. Les treballadores del SAD han d'estar integrades dins el sistema públic, amb contractació i drets equiparables al personal sanitari i sociosanitari, garantint-ne l'estabilitat i la professionalització. Aquest servei ha de permetre viure amb dignitat i autonomia al propi entorn i substituir progressivament el model institucionalitzat.

Proposta de resolució 19

Defensem la terra, defensem la pagesia!

En les darreres dècades les explotacions petites i mitjanes tradicionals del nostre país han anat reduint-se de manera alarmant, les polítiques públiques no han servit per consolidar aquest model. De fet la pèrdua de terres agrícoles ha estat una constant, sigui per la pressió urbanística o per la baixada de la renda agrària. La terra s'ha anat concentrant en menys mans i en molts casos en mans de l'agroindústria.

El sector es troba en situació d'emergència per diferents motius: el model actual, dominat per les grans corporacions, ha portat al tancament diverses explotacions, ja que el control de preus per part del mercat en fa cada cop més difícil la viabilitat. A aquesta situació s'hi sumen altres factors com la sequera, la sobrecàrrega burocràtica, la inestabilitat normativa i l'augment dels preus de cost.

Després d'una revolta pagesa que va fer tremolar el país, va semblar que la classe política es posava a treballar per arreglar la situació però la realitat continua demostrant que la pagesia continua patint i desapareixent.

El Parlament de Catalunya constata:

1. L'oposició a l'acord de lliure comerç entre Europa i els països del Mercosur, tal i com va aprovar una majoria parlamentària. Un acord que afecta

directament a la pagesia, a la producció agrícola i ramadera de Catalunya, que treballa sota uns requisits mediambientals, sanitaris i laborals que garanteixen productes segurs per a la població i una producció que respecta el medi ambient. Un acord que no conté clàusules mirall i en conseqüència posa en risc la supervivència de certs sectors.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

2. Accelerar la recuperació del mosaic agrari, com a tallafoc i alhora per posar noves terres a disposició del sector agrícola i ramader. En les darreres dècades s'han anat abandonant terres de conreu que han augmentat la massa forestal. Els incendis forestals d'aquest darrer estiu han cremat milers d'hectàrees, posant de manifest els efectes del canvi climàtic però també la mala gestió forestal dels boscos, factors que han dificultat l'extinció dels focs.

3. Defensar la pagesia, un pal de paller del nostre país, tot modificant la legislació per limitar els projectes que posen en risc la continuïtat de moltes petites i mitjanes explotacions del país. Cal aturar la destrucció de sòl agrari per la pressió urbanística i d'infraestructures arreu del país, perquè no es pot defensar la pagesia, una alimentació de proximitat o la sobirania alimentària, alhora que se'ls expulsa en cada nova onada especulativa. Legislar per regular els preus dels arrendaments agraris en funció del valor agronòmic o regular la compravenda de finques rústiques per evitar l'especulació, garantir l'accés a terres (sobretot pels joves).

Proposta de resolució 20

Uns serveis d'atenció a la infància i l'adolescència lliures de presumpta corrupció i amb l'horitzó d'internalitzar els serveis

La extinta DGAIA encara arrossega les conseqüències d'anys d'una gestió nefasta, opacitat i poc control a les empreses i les entitats adjudicatàries de serveis.

Tot i els canvis organitzatiu i de noms, continuen reproduint algunes de les praxis que van desgastar la DGAIA. Un sistema públic ha de revertir anys de retallades, externalitzacions o el treball sense coordinació amb el territori. I sobretot necessita fer net, posant sobre la taula l'auditoria dels darrers anys, deixant clar com i qui ha malbaratat recursos públics, qui s'ha beneficiat d'aquesta mala gestió i obrir els procediments oportuns per destapar possibles corrupcions i tractes de favor.

Cal apostar per una nova etapa, on els serveis es vagin recuperant i passant a gestió directa, per garantir uns bons serveis que garanteixin els drets dels infants, les famílies i unes condicions laborals dignes.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat a:

1. Legislar el sector de la protecció de menors, perquè més enllà de canvis de nom, és necessària una reformulació profunda de tot el model de protecció per garantir els drets dels infants. Catalunya té les competències en el model de protecció a la infància i l'adolescència; davant els casos de presumpte corrupció o de pederàstia i prostitució de han sorgit a l'entorn de serveis de l'antiga DGAIA, s'ha posat en evidència la falta de control i transparència sobretot per l'externalització dels serveis a unes poques entitats o empreses.

2. Dotar amb els recursos suficients un òrgan dins al departament per fer el control, per fiscalitzar i inspeccionar de manera regular que els diners pú-

blics que reben les empreses i entitats del sector, serveixin exclusivament per garantir uns bons serveis a la infància i l'adolescència i uns convenis laborals dignes. Garantir en especial que els immobles adquirits amb diners públics per cobrir serveis externalitzats mantinguin la titularitat pública.

3. Avaluar durant l'any 2026, l'impacte econòmic que suposaria prestar com a servei de titularitat i gestió pública de la DGPIA (Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència), els serveis i centres externalitzats; i planificar la internalització progressiva d'aquests en un període no més llarg de 3 anys.

Proposta de resolució 21

En defensa del dret de manifestació, els drets col·lectius i contra la repressió

Les mobilitzacions populars, els col·lectius, entitats, organitzacions i moviments populars i socials són el batec del cor del nostre país, aquells espais que fan possible guanyar drets, millorar condicions de vida del conjunt de la població del nostre país i respondre a les injustícies.

És per tot això que el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Aturar la repressió exercida pel cos de Mossos d'Esquadra per tal que les polítiques de seguretat estiguin a la base de l'arquitectura del nostre sistema de drets i llibertats. Això es concreta en la no participació en els desnonaments; en la no aplicació de la Llei Mordassa; en la no presentació de la Generalitat com a acusació particular contra manifestants, ni la creació dels gabinets jurídics que ho facilitin; en l'establiment de mecanismes de control respecte a les tasques de les unitats d'ordre públic i la Comissaria d'Informació i les matèries reservades per tal d'acabar amb la persecució de la dissidència i aturar la persecució que des de Mossos d'Esquadra es realitza a organitzacions i col·lectius del moviment en defensa de Palestina, independentista, per l'habitatge o l'antifeixisme.

2. La prohibició de l'ús del gas pebre contra les mobilitzacions socials i populars.

I el Parlament denúncia:

3. L'aplicació de part de la llei d'amnistia, ja que a 170 persones que han sol·licitat l'aplicació de la llei d'amnistia i no se'ls ha concedit, mostrant tot el suport i la solidaritat amb elles. Així com denúncia de l'ús per part dels tribunals en favor de la impunitat policial ja que s'ha concedit l'amnistia a 155 policies.

Proposta de resolució 22

Per la creació d'un Fons Sobirà Català

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Crear un Fons Sobirà Català vinculat a l'Institut Català de Finances (ICF), concebut com una eina estratègica per a la democratització de l'economia a través d'una direcció pública d'empreses en règim de propietat mixta, i per a l'impuls de projectes d'alt valor afegit i estratègics, apostant per la participa-

ció i el control públic d'aquest a través de participacions que progressivament siguin iguals o superiors al 51% a través de la inversió directa.

2. Dotar el fons i assegurar-ne la sostenibilitat; es proposa retallar els fons públics destinats directament o indirectament a grans empreses, mitjançant la revisió de les partides pressupostàries de l'ICF relacionades amb préstecs, subvencions, rescats empresarials i exempcions tributàries. Addicionalment, establir un mecanisme de finançament del Fons Sobirà Català vinculat a fons europeus i, potencialment, a l'emissió de deute públic a llarg termini de la Generalitat, per dotar-lo d'una capitalització inicial de 3.000 M€.

3. El Fons Sobirà Català actuarà com un mecanisme d'inversió i capitalització amb participacions que permetin la direcció pública de les empreses, a través de l'ICF i Avançsa, amb la finalitat de donar suport a projectes de caràcter estratègic, sota la condició de que tota inversió pública en empreses privades s'ha de vincular a l'establiment d'un seguit de clàusules que incorporin la prohibició de deslocalització i reducció de plantilles, drets laborals dignes i adequació a un pla estratègic de transició ecològica amb compromís de recuperació del finançament davant l'incompliment. Les empreses participades pel Fons Sobirà Català estaran també subjectes a nous mecanismes democràtics de participació dels treballadors en la gestió i en l'organització del treball, que es detallaran en un pla específic paral·lel a l'entrada de capital.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2025

Maria Pilar Castillejo Medina
Diputada del GP CUP-DT

Dani Cornellà Detrell
Portaveu del GP CUP-DT

Laura Fernández Vega
Diputada del GP CUP-DT

Xavier Pellicer Pareja
Diputat del GP CUP-DT

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 154 i 155 del Reglament del Parlament, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15).

Proposta de resolució 1

Pel reconeixement del conflicte polític

El Parlament de Catalunya constata que:

1. Una part important de la societat catalana ha protagonitzat en els darrers anys una gran mobilització a favor de la independència. Aquest període no es pot comprendre sense la sentència del Tribunal Constitucional del 2010, arran fonamentalment d'un recurs del PP contra l'Estatut aprovat pel Parlament, per les Corts Generals i en referèndum.

Amb l'aprovació d'un nou Estatut, la societat catalana, que el va ratificar, cercava tant el reconeixement de Catalunya com a nació com la solució a les limitacions de l'autogovern i als dèficits acumulats. Reivindicacions i demandes amb un profund recorregut històric i que han adoptat diferents maneres des que els Decrets de Nova Planta van abolir les constitucions i institucions seculares de Catalunya. Unes reivindicacions on les qüestions lingüístiques, culturals i institucionals han tingut un paper destacat, especialment en períodes en què aquestes van ser objecte d'una limitació legal severa i fins i tot d'una prohibició o una persecució activa. La complexitat històrica i política d'aquestes qüestions ha comportat que una part rellevant de la societat catalana no s'hagi sentit identificada amb el sistema polític vigent a Espanya.

La sentència del TC de l'any 2010 va comportar que avui Catalunya sigui l'única comunitat autònoma amb un estatut que no ha estat votat íntegrament per la ciutadania. Com a reacció, es va produir una gran manifestació de protesta i, des del 2015, s'han anat repetint majories absolutes parlamentàries independentistes al Parlament a les successives eleccions autonòmiques, així com mobilitzacions massives de signe independentista. En aquest període, es van aprovar diferents propostes per part del Parlament i del Govern de Catalunya en matèria fiscal, així com la sol·licitud de delegació de la competència per a l'autorització de referèndums o l'organització d'una consulta a l'empara d'una llei autonòmica. Lamentablement, els governs de llavors no van afavorir la negociació política i cap d'aquestes propostes, fetes des de la lleialtat i el marc legal vigent, no va ser considerada.

Després d'aquests fets, les institucions catalanes van promoure, primer, una consulta popular el 9 de novembre del 2014 i, després, un referèndum d'independència l'1 d'octubre del 2017 –tots dos suspesos i posteriorment anul·lats pel TC– amb una participació massiva a favor de la independència de Catalunya. L'intent del Govern d'impedir el referèndum va donar lloc a unes imatges que ens van impactar tots dins i fora de les nostres fronteres.

Tot plegat va portar a l'aprovació de l'article 155 de la CE, mitjançant la qual es va decretar la dissolució del Parlament, la destitució del Govern català i la convocatòria anticipada d'eleccions, que van tornar a donar majoria absoluta als partits independentistes. I arran d'això es van iniciar múltiples

causes judicials, moltes encara sense resoldre, que afecten un gran nombre de persones.

Aquestes causes judicials han tingut una incidència política rellevant, igual que diverses resolucions d'organismes internacionals, com el Grup de Treball de Detencions Arbitràries, el Comitè de Drets Humans de les Nacions Unides, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea, el Tribunal Europeu de Drets Humans o l'Assemblea de Parlamentaris del Consell d'Europa.

2. Fruit d'aquesta realitat històrica i de la necessitat compartida de resoldre el conflicte descrit, es plantejarà en l'espai de negociació habilitat a tal efecte la celebració d'un referèndum d'autodeterminació sobre el futur polític de Catalunya.

Proposta de resolució 2

Per l'amnistia com a garantia de democràcia

1. El Parlament de Catalunya constata que l'aprovació de la llei d'amnistia és la prova més clara de l'existència d'un conflicte polític profund entre Catalunya i l'Estat espanyol, i no pas d'un problema d'ordre públic ni d'una mera qüestió judicial, i denuncia la repressió exercida per les institucions estatals en forma de judicis, condemnes, exili i persecució contra càrrecs electes, activistes i ciutadans.

2. El Parlament de Catalunya declara que l'amnistia no és ni un favor ni un perdó, sinó un instrument essencial per reparar la injustícia soferta i per retornar la política al centre del debat democràtic. Així mateix, denuncia l'actuació d'alguns magistrats del Tribunal Suprem que, desobeint de manera oberta la legalitat emanada de les Corts Generals, posen en qüestió l'Estat de dret espanyol i perjudiquen la credibilitat de les institucions. L'estratègia de guerra judicial contra l'independentisme ha afectat la salut de la democràcia espanyola, com es constata en altres casos de lawfare.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a instar el Govern espanyol a reclamar que el poder judicial espanyol compleixi i apliqui la llei d'amnistia de manera immediata i efectiva per restablir la confiança en la democràcia, garantint el respecte a les decisions preses pels representants legítims i defensant, tal com correspon en una democràcia avançada, el dret dels pobles a expressar i defensar les seves aspiracions col·lectives per vies pacífiques. Així, doncs, l'amnistia completa és el primer pas imprescindible per a la resolució del conflicte i l'obertura d'un futur de diàleg i llibertat entre Catalunya i Espanya.

Proposta de resolució 3

Pel reconeixement nacional de Catalunya i la seva projecció internacional

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que Catalunya és una nació. El 1359 va néixer la Diputació del general, avui Generalitat de Catalunya, com la màxima representació política del país. Des d'aquell moment fundacional, fins avui, s'ha mantingut la voluntat de continuïtat política –si bé la institucional ha estat interrompuda diverses vegades per la repressió i les dictadures– de la nació catalana. Una continuïtat que s'ha refermat en la Catalunya contemporània gràcies a la

determinació i el suport majoritari de la societat catalana i que s'ha materialitzat políticament en diferents períodes. La proclamació la República Catalana per part del president Macià, el 14 d'abril de 1931, així com la determinació nacional del president Companys en la proclamació de la república el 6 d'octubre de 1934 i el seu assassinat a mans del franquisme el 1940, únics cas de president electe afusellat a Europa, són exemples que la repressió és incapaç de trencar la continuïtat històrica de la institució i de l'autogovern, que quan ha estat necessari s'ha mantingut a l'exili. El 1977, després de moltes i grans manifestacions antifranquistes, un Reial Decret va restablir la Generalitat de Catalunya com a 'institució secular, símbol i reconeixement de la identitat nacional històrica de Catalunya. Un any abans d'aprovar-se la Constitució espanyola, doncs, es va restituir el Govern de Catalunya i la seva presidència, encarnada pel president Josep Tarradellas, tot just tornat de l'exili. Amb aquella recuperació institucional preconstitucional es reconeixia la persistent voluntat de ser del poble de Catalunya. El persistent desig de llibertat ha continuat en el segle XXI i ha tingut com a fites destacades la realització del referèndum d'independència de l'1 d'octubre de 2017 i la conseqüent declaració d'independència al Parlament de Catalunya, el 27 d'octubre de 2017.

2. Insta el Govern de la Generalitat a fer efectiva, sense demora, la incorporació de Catalunya com a membre associat de la UNESCO, d'acord amb allò ja acordat amb el govern espanyol. Així mateix, lliurar a aquest Parlament, abans de la fi de 2025, una relació de tots els organismes i institucions internacionals on Catalunya també té dret a ser present amb veu pròpia, amb els respectius tràmits realitzats per fer-ho efectiu.

3. Insta el Govern de la Generalitat a instar al Govern espanyol a reconèixer oficialment les seleccions esportives catalanes i fer les modificacions normatives necessàries per fer possible la seva participació en competicions internacionals oficials.

Proposta de resolució 4

Per la llengua, nervi de la nació

El Parlament de Catalunya:

1. Manifesta que és de justícia que el català, amb més de 10 milions de parlants i 13a llengua d'Europa, sigui reconegut com a llengua oficial de la Unió Europea i en aquest sentit, demana als 27 estats membres de la Unió Europea que votin favorablement a la proposta efectuada per l'Estat espanyol al Consell de la Unió Europea.

2. Constata la necessitat de celebrar un debat específic al Parlament per abordar solucions a la situació del català, i a actualitzar, millorar i enfortir el Pacte Nacional per la Llengua per respondre amb eines adequades a l'emergència lingüística i a les sentències judicials que qüestionen el català com a llengua vehicular a l'escola.

3. Insta el Govern a garantir que els ciutadans de Catalunya puguin viure plenament en català, fent complir l'Estatut, la Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística, la Llei 22/2010, del 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, i tenint una actitud proactiva contra les vulneracions lingüístiques, amb la creació de l'Oficina de Protecció de Drets Lingüístics abans del 31 de desembre de 2025; a més de rectificar la seva actuació, i abans no

passin dos mesos, fer els canvis reglamentaris necessaris per garantir i demostrar el coneixement de la llengua catalana de la població immigrant que regularitza les seves situacions administratives.

Proposta de resolució 5

Per la feblesa del Govern i la inacció davant els greuges de l'Estat

El Parlament de Catalunya:

1. Constata la feblesa del Govern de la Generalitat, evidenciada per la manca de pressupostos, la no validació de decrets llei i el seu ús excessiu com a instrument legislatiu, les contradiccions entre els socis de l'executiu i les reprovacions acumulades, tant al conjunt del Govern com a consellers concrets com la consellera Paneque, una situació que compromet la qualitat dels serveis públics i incompleix els compromisos adquirits amb la ciutadania.
2. Constata que l'actual Govern de la Generalitat no s'ha plantat davant el Govern espanyol ni ha defensat amb fermesa els interessos dels catalans, i que, malgrat el col·lapse dels trens, la desinversió de l'Estat espanyol i el baix percentatge d'execució pressupostària a Catalunya, el Govern no ha exigit la liquidació del dèficit d'execució d'infraestructures, perpetuant així un greuge insatisfactori i perjudicial per al país.
3. Constata que l'incompliment del compromís del Govern de la Generalitat d'aprovar uns nous pressupostos perjudica greument la qualitat dels principals serveis públics i representa un greuge insostenible per a la ciutadania de Catalunya, comproment el benestar present i futur del país.

Proposta de resolució 6

Per un nou contracte social

1. Manifesta la necessitat de celebrar un debat monogràfic sobre la Crisi de l'acord social: El progrés econòmic i l'Estat del benestar a Catalunya, que abordi entre altres aspectes els salaris i el poder adquisitiu, la suficiència i sostenibilitat de les pensions, la fiscalitat directa i indirecta sobre la ciutadania, els drets socials i els deures, la cultura de l'esforç basada en el treball i la formació, així com el model econòmic i productiu bàsic per garantir l'equilibri. Aquest debat monogràfic tindrà com a objectiu aprovar mesures per recuperar la classe mitjana i l'ascensor social a Catalunya.
2. Insta el Govern a negociar amb el Govern espanyol el traspàs de la Seguretat Social i crear l'Agència de la Seguretat Social pròpia per tal de gestionar les pensions dels catalans amb prestacions d'acord amb el cost de la vida a Catalunya i dissenyar un sistema de pensions que garanteixi el futur de les pensions a la ciutadania de Catalunya.
3. Insta el Govern a negociar amb el Govern espanyol la competència per establir un salari mínim propi català d'acord amb el cost de la vida a Catalunya i amb la Directiva europea 2022/2041 que vincula el salari mínim a salari mitjà.

Proposta de resolució 7

Pel compliment dels acords polítics pendents

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat que exigeixi al Govern espanyol el compliment sense més dilacions dels compromisos polítics pendents de materialització, entre els quals: publicar les balances fiscals prèviament publicada de manera incompleta via Reial Decret i que gairebé dos anys després continua pendent de materialització; desclassificar els documents que queden de la Comissió d'Investigació sobre l'atemptat del 17A, pendent des del 25 de setembre de 2024; garantir el dret a ser atès en català al sistema ferroviari en les línies que passen per Catalunya o tenen inici o final a Catalunya (Rodalies, Regionals i Alta Velocitat), prèviament acordat amb el PSOE el juny de 2025; modificar la Llei reguladora de les bases del règim local per incloure la gestió per part de la Generalitat de Catalunya dels secretaris i interventors acordat el passat 30 de maig de 2025; desplegar el que es va aprovar a l'article 76 del Reial Decret 1/2025 relatiu a la creació d'una línia d'aval per compte de l'estat per a la cobertura en cas d'impagament en el lloguer de l'habitatge aprovat el passat 28 de gener de 2025; facilitar les dades territorials d'execució pressupostària 2024 acordat i demanat per escrit el passat 20 de gener de 2025 i pel portal de transparència el 02 de febrer de 2025; habilitar la presència de la patronal catalana al Consell Econòmic i Social acordat en el marc del Reial Decret 2/2024 publicat al Boletín Oficial del Estado el passat 23 de maig de 2024; activar mesures de suport als autònoms aprovades al Ple del Congrés el passat 19 de juny 2025; permetre l'ús de romanents als ajuntaments, acordat el passat juny de 2025; establir un tipus del 0% en l'Impost sobre el valor de la producció elèctrica quan el sistema elèctric no estigui produint un dèficit en la tarifa del mateix, aprovat en ponència el 3 de desembre del 2024; evitar el frau en l'ús de les prestacions per paternitat i maternitat en els casos en què els fills es troben fora del país aprovat el passat 31 d'agost de 2025; desindexació preus públics acordat el passat juny de 2025; garantir la quota de catalanoparlants a l'administració de justícia per acordat el passat 30 de maig de 2025; activar els recursos econòmics per les persones amb ELA, a través de les CCAA amb la Llei publicada al Boletín Oficial del Estado el passat 30 d'octubre de 2024; efectuar les modificacions legislatives acordades per recuperar la competència de celebrar matrimonis civils per part dels Jutges de Pau. Des de l'aprovació de la Llei Orgànica 1/2025 d'Eficiència del Servei Públic de Justícia, acordat amb el PSOE d'abril de 2025; modificar el Reglament de costes per preservar els clubs platja i evitar-ne el tancament i/o enderrocament, d'acord amb la iniciativa de Junts qualificada per la Mesa en data de 24 de juny de 2025; compensar als ramaders pels sobre costos de traslladar els purins per no poder tractar-los a les plantes de cogeneració, amb l'acord de juny del 2025; reconèixer la solució de la continuïtat jurídica de la Federació Catalana de Rugbi suspesa durant el franquisme, acordat des de juliol de 2025.

Proposta de resolució 8

Per una sobirania fiscal plena

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que el dèficit fiscal que pateix Catalunya, quantificat en 22.000 milions d'euros l'any 2021, afecta greument el benestar de la ciutadania, la competitivitat de les empreses i el desenvolupament d'infraestructures i serveis públics, afirmant que l'única manera de resoldre aquest greuge és que Catalunya esdevingui un Estat independent per disposar de plena capacitat per recaptar, gestionar i decidir el destí dels seus recursos, d'acord amb la voluntat democràtica del poble català.
2. Constata que el Govern espanyol incompleix de manera reiterada l'obligació de fer públiques les balances fiscals, així com l'article 135 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària on s'estableix que la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, amb periodicitat semestral, posarà a disposició de les Corts Generals, a través de la seva Oficina Pressupostària, informació regionalitzada sobre el grau d'execució de la inversió real del Sector Públic Estatal.
3. Constata la necessitat d'un sistema de finançament en forma de concert econòmic, que s'aplicarà a Catalunya mitjançant una llei específica que en reguli el funcionament, fora del marc de la LOFCA. Aquesta llei ha de preveure que la Generalitat tingui la plena sobirania fiscal i normativa sobre tots els impostos recaptats a Catalunya, així com l'exacció, gestió, liquidació, recaptació i inspecció només a través de l'Agència Tributària de Catalunya. També ha d'incloure la metodologia per determinar la quota que la Generalitat pagarà a l'Estat. Aquesta quota contemplarà els serveis prestats realment per l'Estat a Catalunya i una aportació solidària decidida per la Generalitat.

Proposta de resolució 9

Per una fiscalitat justa que protegeixi la classe mitjana i treballadora

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Baixar l'Impost sobre la Renda a les Persones Físiques deflactant els trams autonòmics en consonància amb l'increment acumulat de la inflació dels darrers anys i incrementant la bonificació dels mínims personals, amb l'objectiu de compensar la sobreimposició fiscal derivada de l'augment del cost de la vida.
2. Bonificar l'Impost de Successions i Donacions en un 99% de la quota tributària per als contribuents dels grups de parentiu I i II (cònjuges, descendents i ascendents) en la modalitat d'adquisicions de béns i drets per causa de mort. Així mateix, excloure també de l'impost de successions els casos de relleu generacional familiar fins a 3r grau per facilitar la continuïtat i el relleu generacional de les empreses familiars considerant aquestes persones com a emprenedors, incorporant-les a les ajudes i subvencions, formacions, premis, etc. per emprenedoria de les quals actualment estan excloses per considerar-se negocis amb antiguitat.
3. Revisar i actualitzar l'eficiència, l'eficàcia i la justícia de la cistella dels tributs propis amb l'objectiu de permetre alleugerir la pressió fiscal sobre les rendes mitjanes i baixes, reforçar la capacitat adquisitiva de les llars catala-

nes i protegir especialment la classe mitjana i treballadora i els col·lectius més vulnerables, garantint alhora la progressivitat del sistema fiscal.

Proposta de resolució 10

Pel repte demogràfic

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que Catalunya ha crescut en dos milions d'habitants els darrers 40 anys, bàsicament fruit del fenomen migratori -només el 2022, han arribat 246.869 persones estrangeres-, cosa que ha suposat un tensionament dels serveis públics, l'accés a l'habitatge, els equipaments i les infraestructures, que no han pogut incrementar-se ni millorar al mateix ritme que el creixement de la població a causa de la manca de finançament que pateix Catalunya de manera estructural. En contraposició dels populismes i els partits extremistes, que busquen perpetuar el problema per treure'n un rèdit electoral, cal prendre decisions per gestionar el fenomen migratori, des de Catalunya i a través d'un model de gestió basat en l'establiment d'una sèrie de drets inclusius, però també uns deures clars per tal de vertebrar la integració i el respecte als valors cívics i coneixements lingüístics i culturals que defineixen la nostra societat. Un nou contracte social atractiu per les persones que arriben que serveixi per protegir-les davant una possible vulneració dels seus drets i brindar-los més oportunitats, així com per protegir la cohesió de la nostra societat, la nostra llengua i la nostra cultura.
2. Manifesta el suport a la delegació integral de competències en matèria d'immigració, i condemna l'actitud anticatalana dels partits que no van donar suport a la iniciativa al Congrés dels Diputats.
3. Manifesta la necessitat d'impulsar una iniciativa legislativa de mesures extraordinàries i urgents per donar suport als municipis en situació de tensió sociodemogràfica, que incorpori els instruments necessaris per dotar els ajuntaments afectats de recursos addicionals per afrontar la saturació dels serveis públics i socials derivada de l'augment demogràfic, garantir la cohesió social i incloure actuacions específiques per a la protecció i promoció de la llengua i la cultura catalana.

Proposta de resolució 11

Per un país que generi esperança i futur als joves

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Establir un sistema propi de beques salari a Catalunya, amb recursos suficients per eliminar barreres socioeconòmiques en l'accés a la universitat, i implementar una finestra única de tramitació de beques i ajuts a través de l'AGAUR; així com reclamar el traspàs efectiu de la gestió de les beques per tal de poder redefinir un model de finançament universitari que garanteixi un sistema d'equitat complet.
2. Desenvolupar una Estratègia Nacional d'Emancipació amb tots els agents polítics i socials de Catalunya per tal de garantir-hi l'accés i la igualtat d'oportunitats i reduir l'edat mitjana d'emancipació que inclogui, per una banda, l'increment del parc públic d'habitatge i l'habitatge amb protecció oficial, garantint que es reservi el 25% dels habitatges de les noves promocions de protecció oficial als joves menors de 35 anys i, a la vegada, com a

mesura per a combatre el despoblament que pateix Catalunya, desenvolupar un pla de foment dels habitatges rurals amb una línia d'ajuts i subvencions per a rehabilitar habitatges i equipaments que requereixin adequacions per a destinar-los a habitatge en poblacions de baixa densitat, posant-los a disposició de la població jove de menys de 35 anys. Així mateix, en l'àmbit de la fiscalitat, establir un increment dels màxims de renda per a la bonificació de l'ITP en adquisició d'habitatge fins als 35 anys, impulsant també incentius i bonificacions fiscals per aquells propietaris d'immobles que posin a disposició l'habitatge per a joves de fins a 35 anys, augmentant la bonificació del lloguer jove sobre l'IRPF en el tram autonòmic, del 10% al 20%, incrementant alhora l'edat fins als 35 anys així com la recuperació de la possibilitat de desgravació en el tram autonòmic de l'IRPF l'adquisició d'habitatge habitual per part de joves fins als 35 anys.

3. Impulsar un nou Pla Nacional contra la Precarietat Laboral Juvenil per afavorir l'ocupació, millorar les condicions laborals i salarials dels joves afavorint així la seva emancipació, evitant la pèrdua de talent d'aquesta generació i la fugida de talent a països on s'ofereixen condicions laborals més dignes, amb especial èmfasi en els sectors de la tecnologia, la ciència i l'agricultura, fent les modificacions legals pertinents abans que finalitzi el primer trimestre del 2026, per tal que en les incorporacions a jove agricultor sigui subvencionable maquinària de segona mà que compleixi uns estàndards mínims de qualitat i un preu que s'escaigui al preu mercat.

Proposta de resolució 12

Per un accés real a l'habitatge

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Modificar l'article 100 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge per tal que s'estableixi el requisit d'un mínim de 10 anys d'empadronament al municipi de forma contínua o discontinúua, per poder accedir a un Habitatge de Protecció Oficial (HPO) en aquell municipi.
2. Complir amb la inversió anual de 1.100 milions –4.404 milions en tot el mandat en habitatge–, tal com va anunciar el president de la Generalitat en el passat debat sobre l'orientació política general del Govern de 2024, inclòs per l'exercici 2025, per poder fer polítiques que fomentin i facilitin tant la inversió pública com la privada, a través d'incentius econòmics i garantint en tot moment la seguretat jurídica, de manera que es doni una resposta efectiva a l'actual manca d'habitatge.
3. Exigir el traspàs immediat a la Generalitat de la titularitat dels béns immobles en territori català que són propietat de SEPES –anteriorment, SA-REB–, tal com ja va anunciar que faria el Govern espanyol el maig del 2023 i com ha aprovat aquesta cambra en vuit ocasions, a fi que la Generalitat els pugui destinar a fer habitatge social i reduir així les llistes d'emergència habitacional. Així mateix, dotar aquest traspàs dels recursos econòmics necessaris per part del Govern espanyol per poder-hi executar les actuacions i obres necessàries, i adaptar i flexibilitzar la normativa actual d'aplicació perquè aquests habitatges puguin obtenir més fàcilment l'habitabilitat.

Proposta de resolució 13

Per un model educatiu de qualitat, d'èxit i en català

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reforçar i garantir un millor finançament del Servei d'Educació de Catalunya, per tal de millorar l'educació del nostre País i superar els mals resultats educatius, resolent l'infrafinançament de l'escola concertada, incloent-hi el reforç de les plantilles de l'escola concertada i l'equiparació salarial, apostant per la coeducació i l'atenció a la diversitat.
2. Exercir el lideratge institucional necessari per defensar la llengua catalana i el model d'escola catalana, reforçar la confiança en el sistema educatiu i garantir que la comunitat educativa pugui dur a terme la seva tasca amb autonomia i sense ingerències polítiques condicionades a les decisions judicials.
3. Desplegar el Decret d'orientació educativa per lluitar contra el fracàs i l'abandonament escolar, aplicant mesures com un suport individual o en petits grups com a eina fonamental i recurs preventiu, immediat, flexible i temporal per afavorir l'èxit escolar, i aplicar el Pla de desburocratització, amb mesures immediates, per tal d'alliberar el professorat de càrregues administratives i poder centrar els seus esforços en la tasca pedagògica, prestigiant així la figura del docent com a peça clau en el sistema educatiu.

Proposta de resolució 14

Per millorar la salut dels ciutadans, respectar-ne els drets lingüístics i garantir l'equitat d'accés als joves universitaris

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Desplegar el Pacte Nacional de Salut Mental garantint una atenció basada en els drets i la participació activa de les persones amb un problema de salut mental a través de les diferents línies estratègiques, que inclouen la promoció del benestar emocional de la població, l'accés a serveis de qualitat - acabant amb les inadmissibles demores en l'atenció- i la intervenció d'agents multisectorials en entorns comunitaris.
2. Garantir que tots els professionals del sistema sanitari català acreditin un certificat de B2 de català un any després de començar a treballar i un de C1 al cap de dos anys i informar anualment de les accions dutes a terme en aquest sentit i dels resultats obtinguts, tenint en compte que tot ciutadà ha de poder ser atès en català a tot el sistema sanitari i implementar de manera immediata les mesures necessàries per garantir l'ús, la promoció i la normalització de la llengua catalana en tot el sistema de salut.
3. Exigir al Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats l'eliminació –ja per al curs acadèmic 2026-2027– del districte universitari únic de l'Estat espanyol o, com a mínim, la reserva del 80% de les places per a estudiants d'instituts catalans, per tal de garantir l'equitat en l'accés dels joves catalans al sistema universitari català, així com el traspàs de manera immediata de les competències per a l'homologació dels títols d'especialistes extracomunitaris per evitar el col·lapse actual, instaurant un sistema més àgil d'homologacions de títols per a aquests professionals que compleixin amb tots els requisits.

Proposta de resolució 15

Sobre la necessitat urgent d'actuar davant l'infrafinançament crònic de l'Estat en polítiques socials.

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que el deute històric del Govern espanyol amb Catalunya, d'uns 375.000 milions d'euros per a polítiques socials i l'infrafinançament crònic del sector, fa inviable una resposta adequada a les complexes necessitats socials a Catalunya. En aquest sentit, el Parlament de Catalunya insta el Govern a desenvolupar un pacte social per a donar resposta a les necessitats socials que impliqui l'augment de les polítiques socials de la Generalitat i que en garanteixi el seu finançament.

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

2. Tenint en compte que el Govern espanyol ha incomplert sistemàticament el compromís de cofinançament del 50% del cost de la Llei de Dependència durant els darrers vint anys, i que el 2024 van morir 9.500 persones esperant la valoració del grau de dependència i que encara el 2025 hi ha unes 60.000 persones en llista d'espera per la valoració; exigir que es defineixi un nou marc de finançament del sistema d'atenció a la dependència que permeti a la Generalitat gestionar tots els recursos necessaris, que tinguin en compte l'alt cost de vida a Catalunya i el cost real dels serveis. Així mateix, exigir que el Govern de l'Estat espanyol assumeixi pel 2026 el 50% del cost de la Llei de Dependència i que rescabali la Generalitat pels exercicis anteriors en què ha hagut de suplir l'incompliment de l'estat. Aquests canvis han de permetre agilitzar la llista d'espera pel reconeixement del grau de dependència, desenvolupar serveis per a la gent gran i facilitar l'atenció domiciliària.

3. Aprovar, de forma immediata, un pla per avançar en l'equiparació salarial de tots els treballadors de l'àmbit social amb els treballadors de la mateixa categoria professional d'altres àmbits de prestació de serveis públics equivalents. En aquest sentit, garantir l'augment del 10% de les tarifes del sector social per revertir-ho en l'equiparació salarial.

Proposta de resolució 16

Per una cultura associativa i de país

El Parlament de Catalunya:

1. Manifesta la necessitat que en la futura Llei de Patrimoni Immaterial de Catalunya se situï les associacions com a element estructural d'aquest patrimoni. Així mateix, manifesta que és necessari accelerar la tramitació de la futura Llei de Mecenatge de Catalunya, conceptualitzant el mecenatge com la participació econòmica privada —tant de particulars com d'empreses— en la realització d'activitats que persegueixen finalitats d'interès general, instrumentada mitjançant donacions i aportacions sense contraprestació, enteses com a inversió per al teixit beneficiari i orientades a millorar la seva capacitat per desenvolupar actuacions.

2. Insta el Govern a garantir que, en tant que membre del Patronat del Museu Nacional d'Art de Catalunya, on estan dipositades les pintures murals del monestir de Santa Maria de Sixena, vetllarà perquè se segueixin els criteris científics i tècnics avalats recentment per l'organisme internacional intergovernamental ICCROM –Centre Internacional d'Estudis de Conservació i

Restauració dels Béns Culturals, independent i garant del patrimoni cultural d'acord amb els preceptes de la UNESCO—, que expliciten el seu estat actual com 'alterat i fràgil', fet que «les fa especialment vulnerables a les pertorbacions físiques i als canvis ambientals», així com perquè es compti amb l'informe de l'Institut del Patrimoni Cultural d'Espanya com ja ha succeït amb anterioritat en els casos de la Dama d'Elx, el Guernica de Pablo Picasso i els Bous de Costitx.

3. Manifesta la preocupació per la insistència de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), en el marc de l'actual procés de desnacionalització que duu a terme el Govern, de substituir les marques de TV3, Catalunya Ràdio, 324 i Catalunya Informació per una única marca anomenada 3Cat i insta el Govern a assegurar que el mandat del Contracte Programa amb la CCMA compleixi els objectius fixats pel que fa a la promoció de la llengua, la qualitat dels continguts i la pluralitat.

Proposta de resolució 17

Per un país segur i preparat pels reptes que té el país

El Parlament de Catalunya:

1. Constata que un any després de l'inici de la legislatura no s'ha avançat en la presentació de lleis tan importants i necessàries pel país com la Llei d'Emergències i la Llei de Policia de Catalunya, incomplint el mandat parlamentari de presentar-les. Per aquest motiu, s'insta el Govern a entrar aquestes dues lleis al Parlament de Catalunya abans de finalitzar el primer semestre de 2026.

2. Insta el Govern a potenciar les actuacions per combatre la multireincidència que garanteixin la seguretat integral arreu del país, així com donar suport a aquelles mesures legislatives orientades a combatre aquesta xacra. Al seu torn, elaborar i desplegar, en un termini de 6 mesos, un Pla de xoc contra la delinqüència organitzada vinculada al narcotràfic, amb mesures operatives, de prevenció i de reforç de la col·laboració judicial i policial i amb recursos addicionals per als cossos de seguretat.

3. Insta el Govern a aprovar i posar en funcionament, abans de començar la campanya forestal 2026, un nou Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya (INFOCAT), actualitzat d'acord amb els escenaris derivats del canvi climàtic, i garantint la dotació de recursos humans i materials necessaris.

Proposta de resolució 18

Per unes infraestructures de país ben finançades i plenament catalanes

El Parlament de Catalunya:

1. Denuncia l'infrafinançament crònic d'inversions i el mal estat de manteniment de les infraestructures catalanes de titularitat estatal, especialment les autopistes AP-7 i AP-2, les carreteres N-II, N-230, N-260, N-340 i N-420, la xarxa ferroviària de Rodalies-RENFE, els trens d'alta velocitat, el Corredor Mediterrani de mercaderies per ferrocarril i l'aeroport de Barcelona - El Prat.

2. Insta el Govern a exigir al Govern espanyol que el traspàs de la xarxa de Rodalies-RENFE (incloent-hi els trens de Mitja Distància-Regionals i Avant que transcorren dins el territori català) sigui integral, dins d'aquesta legisla-

tura, i garanteixi que la presa de decisions a tots els nivells –també les estratègiques– es faci des de Catalunya, acompanyant-lo dels recursos necessaris per poder-ne dur a terme el manteniment i les inversions pendents, i de manera que passi a ser gestionada al 100% per Ferrocarrils de la Generalitat (FGC) i no pas mitjançant una empresa compartida amb RENFE. En aquest sentit, cal impulsar també, mentrestant, un calendari específic d'obres i actuacions de modernització del conjunt de la xarxa ferroviària que estigui consensuat amb la Generalitat i que disposi en tot moment de plans alternatius de transport correctament dimensionats per a les necessitats dels usuaris, amb la corresponent senyalització i informació tan prèvia com durant el període d'execució.

3. Reprova el conseller delegat d'AENA, Maurici Lucena, davant la ingerència política de la direcció d'AENA oposant-se públicament a la participació de la Generalitat de Catalunya en la gestió dels aeroports catalans, i insta el Govern a reclamar al Govern espanyol que l'empresa publicoprivada estatal AENA faci públics els seus estats comptables des de l'any 2006 detallant els beneficis i inversions en cadascun dels aeroports que gestiona. Així mateix, negociar i acordar amb l'Estat el traspàs del conjunt dels aeroports de Barcelona-el Prat, Girona, Reus i Sabadell d'AENA a Catalunya per gestionar de manera independent aquestes quatre infraestructures, amb l'objectiu de permetre la governança plenament catalana d'un sistema aeroportuari català que sigui integrat, sostenible i interconnectat amb el ferrocarril d'alta velocitat.

Proposta de resolució 19

Per una defensa dels sectors econòmics estratègics de Catalunya

El Parlament de Catalunya:

1. Insta el Govern a instar el Govern espanyol, la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) i el Banc d'Espanya a suspendre qualsevol validació definitiva dels efectes de l'OPA del BBVA sobre el Banc Sabadell i a establir el requisit que l'operació hostil només pugui prosperar si compta amb el suport d'almenys el 50% del capital social del Banc Sabadell. El Parlament de Catalunya s'ha oposat, des del primer moment, a l'OPA del BBVA al Banc Sabadell ja que aquesta operació perjudicaria el sistema bancari del país, la seva economia productiva, especialment les petites i mitjanes empreses, i els interessos de Catalunya.

2. Insta el Govern a negociar i acordar amb el Govern espanyol el traspàs del Consorci de la Zona Franca i la creació d'una autoritat única per a la gestió integrada del Port de Barcelona i del Consorci de la Zona Franca per tal de permetre al nostre país augmentar la seva competitivitat com a node logístic del sud d'Europa i del Mediterrani occidental.

3. Insta el Govern a assegurar la permanència del Gran Premi de Fórmula 1 amb caràcter anual continuada a partir del 2027, atesa la importància que té el Circuit de Barcelona Catalunya per l'economia catalana i per la projecció internacional del país.

Proposta de resolució 20

Per un model productiu basat en la indústria i el coneixement

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Desplegar una estratègia nacional de reindustrialització que transformi el model productiu cap a l'economia del coneixement i el valor afegit, que reforci el teixit productiu català com a motor d'ocupació de qualitat amb salaris i índex d'atur europeus, que desenvolupi el progrés tecnològic, les polítiques digitals i la cohesió territorial. Catalunya ha de liderar la nova revolució industrial europea, potenciant els sectors tractors –automoció, química, agroalimentària, farmacèutica i semiconductors– i modernitzant la indústria tradicional amb innovació, sostenibilitat i energia pròpia. D'aquesta manera és imprescindible millorar la productivitat, agilitzar els projectes estratègics, garantir sòl i finançament competitiu, impulsar els polígons industrials i accelerar la formació i atracció de talent, per situar Catalunya com a referent europeu de sobirania productiva i industrial.
2. Consolidar un model d'innovació i societat del coneixement propi d'un país avançat, que situï la tecnologia, la recerca i el talent al centre del progrés econòmic, impulsant les empreses catalanes líders com a motors d'un teixit industrial competitiu, protegint-les davant deslocalitzacions i adquisicions externes. Així mateix és imprescindible enfortir les sinergies entre universitats, centres de recerca i start-ups, fomentar l'esperit emprenedor i la transferència de coneixement, i desplegar una política tecnològica que afronti els reptes globals amb solucions sostenibles i obertes al món.
3. Augmentar el pressupost de la inversió pública en recerca i desenvolupament per tal d'estimular també l'augment de la inversió privada, i reforçar el suport econòmic a la recerca amb perspectiva nacional catalana i a la recerca en català, com a eix clau per assolir un model econòmic basat en el coneixement, en aquest sentit, elaborar un pla estratègic del model de transferència de coneixement a les universitats, centres CERCA i TECNIO, que inclogui una partida pressupostària específica amb un finançament estructural basat en les seves necessitats i objectius.

Proposta de resolució 21

Per una veritable política d'energia, resiliència hídrica i de garantia de la bioseguretat

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Avançar definitivament amb ordenaments estratègics i urgents en matèria de transició ecològica. Per una banda, per assolir els objectius de la PRO-ENCAT 2030 i 2050, desencallar urgentment el Decret Llei sobre resiliència energètica i aprovant i presentant el PLATER, abans que finalitzi el 2025 i sota criteris de cohesió i equilibri territorials, així com avançar en la desburocratització de la tramitació administrativa dels projectes d'energia renovable i reclamar les competències plenes en energia per poder desenvolupar els projectes de més de 50 MWh, de l'edifici marítim, i la gestió dels nusos elèctrics que es troben en territori català. Per altra banda, aprovar i iniciar, amb caràcter urgent i immediat, la tramitació parlamentària del Projecte de llei de residus i foment de l'economia circular de Catalunya, per tal de donar resposta a les creixents problemàtiques de gestió de residus que han d'afrontar les administracions locals, i recuperar la titularitat del cànon de residus a la Generalitat de Catalunya.
2. Garantir la resiliència hídrica de Catalunya, per una banda, complint amb el calendari d'inversions en matèria d'infraestructures hídriques aprovades a la Llei 9/2023 i desenvolupant una nova governança de l'aigua que inclogui

la plena gestió i competències, inclosos els recursos hídrics de les subconques en territori català de l'àmbit de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE) i, per l'altra banda, establint els mecanismes de coordinació necessaris en les infraestructures i subconques compartides amb comunitats autònomes espanyoles, amb un Pla Nacional de Regadius, per transformar i millorar l'eficiència del sector en la gestió de l'aigua, i incorporant la representació de les comunitats de regants al Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) a partir de la modificació dels seus estatuts. Així mateix, presentar, durant el primer trimestre de 2026, un calendari d'ampliació i modernització de regadius amb les obres específiques que s'executaran entre 2025 i 2028 i establir mecanismes per assegurar que tots els embassaments de Catalunya estan en condicions de poder-se omplir com a mínim fins al 80% per poder emmagatzemar aigua sobrera, fent les obres pertinents en el termini d'un any en aquells en què actualment no sigui possible. Així mateix, com a mesura per fomentar la inversió en regadius, sol·licitar de manera urgent a l'Estat espanyol l'aplicació de l'IVA zero per les comunitats i col·lectivitats de regants.

El Parlament de Catalunya:

3. Constata la falta de previsió del Govern en termes de bioseguretat i salut animal, sent un exemple molt clar l'entrada de la Dermatosi Nodular Contagiosa on el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació no havia previst cap mesura tot i l'avís dels ramaders. Així mateix, insta el Govern a engegar un pla de vacunació massiva i a fer un informe per part de l'equip d'experts creat aquesta setmana per valorar si realment els buidatges sanitaris són efectius o si existeixen mesures alternatives tant o més eficaces, però menys lesives per l'explotació que el pateix i per la ramaderia en conjunt.

Proposta de resolució 22

Per un model de justícia propi que doni resposta a les necessitats dels catalans

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Impulsar la creació del Consell de Justícia de Catalunya (CJC) com a òrgan de govern del poder judicial de Catalunya, actuant com a òrgan desconcentrat del Consell General del Poder Judicial, de conformitat amb els articles 98 a 100 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.
2. Suprimir amb caràcter immediat la Taxa per la prestació de serveis personals i materials en l'àmbit de l'Administració de Justícia, prevista a l'article 3 bis.1-1 del Decret legislatiu 3/2008, de 25 de juny, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya i exigir al Govern espanyol que compleixi amb la transferència de la recaptació íntegra de totes les taxes judicials que es recapten a Catalunya per destinar-les al finançament del sistema de justícia gratuïta.
3. Adequar en un termini màxim de sis mesos les plantilles de l'Administració de Justícia a Catalunya, amb la cobertura de totes les places vacants i l'increment necessari per fer front a la càrrega real de treball dels òrgans judicials. Al mateix temps, reclama al Departament de Justícia que presenti, també en un termini de sis mesos, un pla de reforç de personal propi, que garanteixi la presència de personal qualificat i amb coneixements de català, d'acord amb el que estableix l'Estatut d'Autonomia, com a condició indis-

pensable per assegurar el dret d'accedir a la justícia en condicions d'igualtat lingüística i amb garanties plenes. Aquest pla haurà d'incloure, així mateix, un calendari de convocatòries públiques i de formació continuada que doni estabilitat a les plantilles i posi fi a la situació d'insuficiència estructural que viu l'Administració de Justícia a Catalunya, amb el greuge que això suposa per la ciutadania catalana.

Palau del Parlament, 8 d'octubre de 2025

Mònica Sales de la Cruz
Portaveu del GP Junts

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONALS PRESENTADES PELS GRUPS
PARLAMENTARIS

Reg. 59182, 59193, 59197, 59199, 59200, 59201 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament: 9.10.2025

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL DEL GRUP PARLAMENTARI SO-
CIALISTES I UNITS PER AVANÇAR I EL GRUP PARLAMENTARI COMUNS (REG.
59182)

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units
per Avançar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns,
d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, pre-
senten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat
sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15), que
substitueix les propostes de resolució 22.2 del Grup Parlamentari Socialistes
i Units per Avançar i 22.2 del Grup Parlamentari Comuns.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL

«Continuar desenvolupant polítiques de cooperació al desenvolupament amb
un enfocament feminista i alineades amb els compromisos internacionals de
destinar el 0,7 % dels ingressos corrents no condicionats a l'ajut oficial al
desenvolupament fins al 2030 i reforçar el suport a les entitats d'ajuda hu-
manitària i de reconstrucció que intervenen en contextos de conflicte bèl·lic
o situacions de catàstrofes natural. Així mateix, augmentar la capacitat del
Programa català de protecció de persones defensores de drets humans, amb
l'objectiu de garantir l'ampliació del nombre de places per tal de generar
suport puntual i urgent a persones defensores de drets humans en situació de
risc. De la mateixa manera, impulsar la creació del Centre Català d'Empresa
i Drets Humans, un cop la llei sigui aprovada pel Parlament de Catalunya i
promoure també polítiques públiques de foment de la pau, en virtut de la
Llei 5/2025, de 26 de març, de modificació de la Llei 21/2003, de foment de
la pau.»

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2025

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

David Cid Colomer
Portaveu del GP Comuns

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR I EL GRUP PARLAMENTARI COMUNS (REG. 59193)

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15), que substitueix les propostes de resolució 12.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, 16.2 del Grup Parlamentari Comuns.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL

El Parlament de Catalunya insta el Govern a intensificar, davant la situació de bloqueig de convenis col·lectius sectorials, l'actuació mediatora per tal d'arribar a solucions pactades que permetin avançar en drets i millorar la competitivitat, atès que la negociació col·lectiva i el diàleg entre els principals agents socials a Catalunya constitueixen un instrument essencial per avançar cap a un model de relacions laborals propi, basat en els drets socials i el progrés econòmic.

Així mateix, el Parlament insta el Govern a elaborar i aplicar un clausulat d'arrelament i corresponsabilitat territorial en tots aquells ajuts i beneficis públics destinats a empreses, amb l'objectiu de garantir un compromís efectiu de permanència productiva, ocupacional i d'inversió al territori. Aquest clausulat haurà d'incloure mecanismes de reintegre automàtic en cas d'incompliment, assegurar la transparència en la concessió i el seguiment dels beneficis públics, i incorporar criteris laborals, ambientals i de col·laboració amb el teixit local.

Igualment, el Govern iniciarà els treballs preliminars per a l'estudi i redacció d'una futura Llei Catalana d'Arrelament i contra la Deslocalització, que permeti consolidar aquests principis en un marc normatiu estable i de país. Aquesta llei haurà de preveure també incentius positius per a les empreses que acreditin una implicació superior en innovació, sostenibilitat i creació d'ocupació estable, contribuint així a una indústria catalana més arrelada, resilient i d'alt valor afegit.

Finalment, el Parlament de Catalunya expressa el seu suport a la plantilla de MM Fiber Packaging a Montcada i Reixac, rebutja l'ERO per deslocalització que suposa el tancament encobert del centre de treball i manifesta la seva solidaritat amb els treballadors i treballadores que actualment viuen una situació de conflicte col·lectiu.

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2025

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

David Cid Colomer
Portaveu del GP Comuns

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR I EL GRUP PARLAMENTARI COMUNS (REG. 59197)

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten les següents propostes de resolució transaccionals, subsegüents al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15) que substitueix les propostes de resolució 7.2 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i la proposta de resolució 14.2 del Grup Parlamentari Comuns.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL

Continuar reforçant els instruments que garanteixin la igualtat de tracte i la no-discriminació a Catalunya, consolidant i visibilitzant arreu del territori l'Oficina d'Igualtat de tracte i no-discriminació com a eina principal de la que disposa la ciutadania per denunciar qualsevol tipus de discriminació i redefinir la seva estructura. A través de la presentació de la modificació de la llei 19/2020, que s'ha de portar a terme en un termini de 8 mesos, enfortir l'Oficina i convertir-la en un òrgan amb independència funcional, i posteriorment en un termini màxim de 4 mesos aprovar el reglament del règim sancionador de la llei d'igualtat de tracte i no discriminació. Així mateix, és imprescindible optimitzar tots els recursos personals i tècnics, augmentar el personal adscrit a l'oficina així com garantir un pla continuat al personal de formació en drets humans, perspectiva psicosocial, i no discriminació. Presentar a més en l'últim trimestre de 2025 un informe al Parlament sobre l'activitat de l'Oficina d'Igualtat de Tracte i No Discriminació així com abans d'acabar el 2025 l'informe monogràfic sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge a Catalunya

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2025

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

David Cid Colomer
Portaveu del GP Comuns

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR I EL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (REG. 59199)

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15), que substitueix les propostes de resolució el Punt 9.3 d'Esquerra Republicana i el 1.2 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL

Establir per llei l'etapa educativa 0-3 anys gratuïta i universal, reconeguda com una etapa educativa equitativa, inclusiva i fonamentada en el dret a l'educació de la primera infància, amb l'objectiu de prevenir les desigualtats educatives i socials, facilitar la conciliació laboral, combatre la pobresa infantil i igualar les oportunitats així com fomentar i incentivar la creació mínima de 10.000 noves places públiques d'escola bressol i garantir un millor finançament per part del Govern de la Generalitat de Catalunya per tal d'assolir una oferta educativa pública suficient per a tots els infants menors de 3 anys i la gratuïtat de les famílies en tota aquesta etapa, també en l'àmbit rural, progressivament fins al 2030. Aquesta mesura s'ha de basar a promoure el desenvolupament integral de l'alumnat, la prioritització de l'educació inclusiva i la provisió de recursos humans i materials suficients per assegurar una atenció personalitzada i una educació de qualitat. Així mateix, cal dignificar les condicions laborals del personal, assegurar la corresponsabilitat de les administracions públiques en el finançament i implementar la gratuïtat a l'Infantil 2 el curs 2026/2027, incorporant les reivindicacions del col·lectiu 0-3.

També instar al govern a establir un marc normatiu estable que reconegui i doni suport als centres de noves oportunitats educatives, amb finançament específic i coordinació amb serveis socials i municipals, per oferir itineraris flexibles i de continuïtat formativa a l'alumnat en risc d'abandonament o fracàs escolar, reforçant així l'equipatge i la cohesió social.

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2025

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

Ester Capella i Farré
Portaveu del GP ERC

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR I EL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (REG. 59200)

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Ester Capella i Farré, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15), que substitueix les propostes de resolució 17.3 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, 16.1 del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL

Impulsar la negociació i aplicació de la PAC per garantir un repartiment més just i eficient (explotacions familiars, ramaderia extensiva, joves i dones), i incidir davant el Govern de l'Estat espanyol amb el compromís que Catalunya pugui definir el seu propi model adaptat a la realitat territorial singular del sector primari. Reclamar una modificació dels criteris de repartiment dels recursos assignats a l'Estat espanyol procedents de la PAC per tal que Catalunya pugui disposar dels seus fons i definir la seva estructura de suport al sector amb plena capacitat de decisió en la seva implementació. Impulsar mesures de simplificació administrativa i modernització tecnològica en la gestió de la PAC, així com defensar que aquesta sigui un instrument transformador al servei de la petita i mitjana pagesia professional europea, orientat a assegurar la continuïtat i arrelament al món rural, guanyar sobirania alimentària, fonamentar un model agroalimentari just, sostenible i saludable, i contribuir al millorament del mosaic agroforestal i de l'equilibri territorial, així com a les negociacions dels diferents tractats de comerç internacional.

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2025

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

Ester Capella i Farré
Portaveu del GP ERC

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR I EL GRUP PARLAMENTARI COMUNS (REG. 59201)

A la Mesa del Parlament

Elena Díaz Torrevejano, portaveu, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableix l'article 155 del Reglament del Parlament, presenten la següent proposta de resolució transaccional, subsegüent al Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00008/15), que substitueix les propostes de resolució 6.1 del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, 12.3 del Grup Parlamentari Comuns.

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ TRANSACCIONAL

Instar el Govern a desenvolupar el model policial amb un dimensionament sostingut de la plantilla de Mossos d'Esquadra fins als 25.000 agents al 2030, amb una distribució territorialitzada que prioritzi el reforç dels operatius de seguretat ciutadana, les unitats d'investigació i per assolir unes fites adequades de ràtio, eficiència i modernitat. El creixement ha de representar un impuls al model policial de prevenció i una millora en la gestió de denúncies i atenció a víctimes amb l'objectiu de reforçar la formació i les capacitats d'atenció i seguiment dels Grups d'Atenció a la Víctima del cos de Mossos d'Esquadra, per a reforçar la recerca de delictes vinculats amb les violències masclistes així com per a garantir l'atenció especialitzada a les víctimes de violències masclistes en la interposició de la denúncia.

Palau del Parlament, 9 d'octubre de 2025

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

David Cid Colomer
Portaveu del GP Comuns